

TREŠDIENA, 2010. GADA 24. FEBRUĀRIS

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

(Sēdi atklāja plkst. 15.05)

1. Sesijas atsākšana

Priekšsēdētājs. – Paziņoju, ka ceturtdien, 2010. gada 11. februārī pārtrauktā Eiropas Parlamenta sesija ir atsākta.

2. Priekšsēdētāja paziņojumi

Priekšsēdētājs. – Ļaujiet man laipni sveikt Eiropadomes priekšsēdētāju *Herman Van Rompuy* kungu pirmoreiz Eiropas Parlamenta plenārsēdē. Mēs laipni lūdzam jūs, priekšsēdētāja kungs, un vēlreiz apsveicam jūs.

(Aplausi)

Es vēlos sveikt arī priekšsēdētāju *Barroso*. Pēdējos piecos gados jums ir bijis diezgan ierasts sēdēt šeit; jums tā nepavisam nav pirmā reize!

– Dziļā nožēlā man jūs jāinformē par mūsu kolēģes no Komunikācijas ģenerāldirektorāta *Candeago* kundzes bojāeju dzelzceļa negadījumā netālu no Briseles. *Candeago* kundze strādāja Eiropas Parlamentā kopš 2008. gada decembra. Es vēlos mūsu visu vārdā izteikt līdzjūtību un atbalstu viņas ģimenei un draugiem.

Cita traģēdija, kas ir notikusi šajās dienās, ir plūdi Portugāles Madeiras salā. Lielākā vētra kopš 1993. gada ir paņēmusi vismaz 38 cilvēku dzīvību. Šo traģēdiju upuru ģimenes ir mūsu domās un lūgšanās šajā skumjajā laikā.

Tagad es lūdzu visus piecelties un ar minūti klusuma izrādīt godu abu traģēdiju upuriem.

(Parlamenta deputāti piecēlās un ievēroja minūti ilgu klusumu.)

Paldies!

3. Oficiāla sveikšana

Priekšsēdētājs. – Tagad es vēlos silti sveikt divus viesus, kas šodien ir ieradušies pie mums no Baltkrievijas: Poļu savienības priekšsēdētāju Baltkrievijā *Borys* kundzi un mūsu pašu Saharova balvas laureātu 2006. gadā un Baltkrievijas demokrātiskās opozīcijas vadītāju *Milinkevich* kungu.

(Ilgstoši aplausi)

Diemžēl par Baltkrieviju atkal vēsta ziņu virsraksti saistībā ar nevalstisku organizāciju vajāšanu. Eiropas Parlaments iestājas un iestāties par universālām vērtībām, kuras mēs vērtējam un kurām mēs ticam. Mēs nosodīsim autoritārus režīmus, kas izmanto spēku un vajā demokrātiskas organizācijas tikai tāpēc, ka šīs organizācijas neatbalsta režīma uzskatus.

4. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

5. Nokaušanai paredzēto zirgu transportēšana Eiropas Savienībā (rakstiska deklarācija)

Priekšsēdētājs. – Es vēlos jūs informēt, ka Rakstisko deklarāciju Nr. 0054/2009, ko iesniedza *Lynne* kundze, *Jędrzejewska* kundze un *Schlyter* kungs, par nokaušanai paredzēto zirgu transportēšanu Eiropas Savienībā šodien, 2010. gada 24. februārī parakstīja Parlamenta deputātu vairākums. Tāpēc saskaņā ar Reglamenta 124. panta 4. punktu tā tiks pārsūtīta adresātiem un publicēta ar parakstītāju vārdiem 2010. gada 15. februāra sēdes *Pieņemtajos tekstos*.

Mēs vēlamies pateikties autoriem par iesniegto deklarāciju.

Elizabeth Lynne, autore. – Priekšsēdētāja kungs, tā ir lieliska ziņa, ka mēs esam ieguvuši vajadzīgo parakstu skaitu. Paldies ikvienam par rakstiskās deklarācijas parakstīšanu.

Priekšsēdētājs. – Es vēlos jūs informēt, ka man nebija iespējas parakstīt šo deklarāciju un ka es esmu gatavs to tūlīt parakstīt.

6. Parlamenta sastāvs (sk. protokolu)

7. Īstenošanas pasākumi (Reglamenta 88. pants) (sk. protokolu)

8. Lēmumi par atsevišķiem dokumentiem (sk. protokolu)

9. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

10. Rakstiskas deklarācijas (iesniegšana) (sk. protokolu)

11. Spēku zaudējušas rakstiskas deklarācijas (sk. protokolu)

12. Darba kārtība

Priekšsēdētājs. – Ir izdalīta darba kārtības projekta galīgā versija, kas tika sagatavota trešdien, 2010. gada 10. februārī Priekšsēdētāju konferences sanāksmē saskaņā ar Reglamenta 137. pantu.

Vienojoties ar politiskajām grupām, es vēlos ierosināt šādus grozījumus.

Ceturtdiena.

Attiecībā uz sēdi ceturtdien Eiropas Parlamenta Sociālistu un demokrātu grupa ir iesniegusi lūgumu balsot par *Lehne* kunga ziņojumu par noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem attiecībā uz mikrouzņēmumiem.

Martin Schulz, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mūsu grupā šorīt notika ļoti intensīvas debates par *Lehne* ziņojumu. Tā apspriešana mūsu grupā netika pabeigta. Dažreiz grupās tā notiek. Mēs vēlētos, lai *Lehne* kungs, būdams referents, ļautu mums līdz marta sesijai vēlreiz apsvērt, kāds varētu būt mūsu izvēlētais virziens attiecībā uz šo ziņojumu un kādu nostāju mēs kā sociāldemokrāti gribam pieņemt šajā jautājumā. Mūsu grupā ir dažādas pieejas, es to atklāti atzīstu.

Es būtu pateicīgs, ja mēs varētu noturēt debates, bet tikai tad, ja jūs, *Lehne* kungs, atļautu mums atlikt balsošanu līdz marta pirmajai sesijai. Tas dotu vismaz mūsu grupai, lai gan, manuprāt, arī citām grupām, mazliet vairāk laika pamatīgām debatēm, lai nonāktu pie atzinuma.

Klaus-Heiner Lehne, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es domāju, ir labi, ka Eiropas Parlamenta Sociālistu un demokrātu progresīvās apvienības grupa šo jautājumu sīki izskata. Tomēr es vēlētos teikt, ka Parlaments 2008. gada decembrī gandrīz vienprātīgi pieņēma rezolūciju, kurā mēs aicinājām Eiropas Komisiju iesniegt tieši tādu priekšlikumu, par kādu mēs tagad diskutējam. Parlamentam arī ir jāturas pie tā, ko tas pats ir nolēmis un kas gadiem ilgi ir ticis deklarēts kā šā Parlamenta nodoms.

Tā kā ir tikai dabiski, ja rodas bažas par to vai citu lietu saistībā ar jebkuru tiesību aktu priekšlikumu, mēs Juridiskajā komitejā esam atrisinājuši atklātos jautājumus kompromisa ceļā. Es gribu, lai būtu skaidrs, ka šis kompromiss ir gatavs apstiprināšanai. Tomēr es patiešām arī saprotu, ka varētu būt noderīgi, ja grupa, kas atbalsta šo ziņojumu, tiktu mazliet paplašināta. Ja *Schulz* kunga centienu mērķis ir palielināt atbalstītāju skaitu, tad es neiebilstu pret atlikšanu līdz nākamajai plenārsēdei martā. Tas ir mans personīgais viedoklis šajā jautājumā. Tas nav grupas viedoklis, kura šorīt nepārprotami lēma citādāk. Tomēr es domāju, ka mums jādod sociālistiem iespēja izdarīt secinājumus, lai arī viņi varētu kaut ko darīt, palīdzot samazināt birokrātiju un slogu mazajiem un vidēja lieluma uzņēmumiem.

Dirk Sterckx (ALDE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties savam kolēģim *Lehne* kungam par tikko teikto, bet es tomēr vēlos lūgt, lai šajos apstākļos mums tiktu dota iespēja iesniegt grozījumus un par

tiem debatēt. Pašlaik mums ir paredzēta tikai balsošana bez iespējas iesniegt jebkādus grozījumus *Lehne* kunga ziņojumā.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos atkārtot savu lūgumu. Mēs bez šaubām atbalstām debates. Mēs tikai lūdzam atlikt balsošanu. Tomēr taisnīguma labā man jāpiebilst, ka, lai arī cik saprotama man būtu *Lehne* kunga vēlme, mūsu grupā valda demokrātija. *Lehne* kungs, es nevaru jums apsolīt nekādu rezultātu.

(Parlaments šo pieprasījumu apstiprināja)

(Darba kārtību apstiprināja.)⁽¹⁾

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es runāšu īsi. Dažās pēdējās dienās ir izvirzītas divas svarīgas kandidatūras: pirmā ir Eiropas Komisijas pārstāvis Amerikas Savienotajās Valstīs Vašingtonā, un otra ir Īpašais pārstāvis Afganistānā. Abas kandidatūras ir pretrunīgas, un par abām risinās dažādas diskusijas. Es nevēlos tagad iedziļināties jautājumā par nopelniem. Es vienkārši vēlos lūgt, priekšsēdētāja kungs, lai abi kandidāti pirms stāšanās amatā ierastos Ārlietu komitejā uz intensīvām debatēm, un es ceru, ka Komisijas priekšsēdētājs un Padomes priekšsēdētājs to pilnībā atbalstīs ar jūsu palīdzību, priekšsēdētāja kungs.

(Aplausi)

13. ES stratēģija 2020. gadam — pasākumi saistībā ar Eiropadomes 2010. gada 11. februāra neoficiālo sanākumi (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debates par Padomes un Komisijas paziņojumu „ES stratēģija 2020. gadam — pasākumi saistībā ar Eiropadomes 2010. gada 11. februāra neoficiālo sanākumi”.

Priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāj *Van Rompuy*, tā kā šī ir jūsu pirmā runa Eiropas Parlamenta plenārsēdē, mēs vienojamies, ka tā varētu būt mazliet garāka. Priekšsēdētājs *Van Rompuy* vēlas izklāstīt Parlamentam savus uzskatus par citiem jautājumiem, par institucionāliem jautājumiem, uzsākot sava amata pienākumu veikšanu. Varbūt ar 15 līdz 20 minūtēm jums pietiks?

Herman Van Rompuy, Eiropadomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, esmu priecīgs par šo iespēju piedalīties debatēs ar jums ne tikai tādēļ, lai ziņotu par valstu vai valdību vadītāju neoficiālo tikšanos pirms divām nedēļām — tā galu galā bija neoficiāla tikšanās bez oficiāliem ziņojumiem par secinājumiem —, bet arī, lai izmantotu iespēju tikties ar jums, sākot veikt savus amata pienākumus. Ja es gaidītu uz pirmo oficiālo iespēju ziņot par Eiropadomi, kas notiks marta beigās, es neierastos šeit Parlamentā ātrāk par aprīļa beigām, kādus piecus mēnešus pēc manas iecelšanas par Eiropadomes priekšsēdētāju. Tāpēc ļaujiet man izmantot šo iespēju izklāstīt, kā es izprotu savu lomu un funkciju. Es veltīšu tam pāris minūšu, lai pie tā turpmāk nebūtu jāatgriežas.

Vienmēr, protams, ir bijusi Eiropadomes prezidentūra, kas nav tieši tas pats, kas „Eiropas priekšsēdētājs”, kā daži saziņas līdzekļi to nosauca. Kas ir mainījies? Trīs nelielas lietas, kuras visas kopā laika gaitā var radīt svarīgas pārmaiņas.

Pirmkārt, tas ir kontinuitātes aspekts: iepriekš priekšsēdētāji mainījās pēc sešiem mēnešiem; tas ir, pēc katras otrās vai trešās sanāksmes. Bija maz iespēju attīstīt ilgtermiņa stratēģiju. Mūsu trešo valstu partnerus mulšināja tas, ka viņiem bija jātiecas ar citu valdības vadītāju ikreiz, kad notika augsta līmeņa sanāksme ar Eiropas Savienību. Lielāka kontinuitāte ir attiecību veidošanas un nopietna uzdevuma izpildes pamatprasība.

Otrkārt, tas ir pilna laika darbs; iepriekšējiem priekšsēdētājiem bija vienlaikus jāvada viņu pašu nacionālā valdība. Tas nozīmēja, ka labākajā gadījumā viņi varēja veltīt tikai pusi laika Eiropas lietām. Radot pilna laika amatu, kas veltīts Eiropadomes vadīšanai un tās stratēģijas pasākumiem, tostarp ārējai pārstāvībai, Eiropadomei tagad ir labāka iespēja veikt savu uzdevumu Eiropas iestāžu sistēmā.

Treškārt, tas ir fakts, ka tagad valstu vai valdību vadītāji izvēlas to, kuru viņi grib redzēt šajā amatā, nevis izvēle notiek nejauši vienkāršas rotācijas sistēmas rezultātā. Es domāju, ka arī tas dod pamatu cerēt uz atbalstu, ar kuru priekšsēdētājs var rēķināties.

⁽¹⁾ Citi darba kārtības grozījumi (sk. protokolu)

Visas trīs minētās izmaiņas ir iepriekšējās iestāžu struktūras pragmatiski uzlabojumi, bet kopā ar faktu, ka Eiropadome tagad kļūst par patstāvīgu iestādi, tās dod Eiropadomei labāku iespēju pildīt savu uzdevumu saskaņā ar līgumiem, kas „[nosaka Savienības] vispārējos politiskos virzienus un prioritātes”.

Daži komentētāji šajā uzdevumā ir saskatījuši daudz vairāk, citi ir saskatījuši mazāk. No vienas puses, daži uzskata Eiropadomes prezidentūru kā sava veida *président*, kas ir tāds valsts izpildvaras vadītājs, kāds ir, piemēram, Francijā. Citi, no otras puses, uzskata to par vienkāršu priekšsēdētāju valdību vadītāju sanāksmēs. Faktiski tas nav ne viens, ne otrs. Tas noteikti nav prezidents, un tam nav pašam savas izpildvaras. Šā pienākuma veicējam ir jāpauž valsti vai valdību vadītāju kolektīvie viedokļi. No otras puses, uzdevums nav tikai būt par priekšsēdētāju, kas dod vārdu vienam vai otram Eiropadomes loceklim sanāksmju laikā. Sanāksmju gatavošana un apkopošana un Eiropas Savienības ārējā pārstāvība, piemēram, kopā ar Komisijas priekšsēdētāju G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmē, un pienākums veidot saikni starp valstu galvaspilsētām un iestādēm nepārprotami sniedzas tālāk nekā uzdevums vienkārši vadīt sanāksmes.

Pastāvīga priekšsēdētāja uzdevums ir pastiprināt kopējas virzības sajūtu: ne vairāk un ne mazāk. Kurp mēs ejam? Kā izturēties pret mūsu kaimiņiem? Kas ir mūsu galvenie stratēģiskie partneri pasaulē? Kur mēs gribam būt pēc desmit vai divdesmit gadiem? Šie ir būtiski jautājumi.

Attiecībā uz manām attiecībām ar Eiropas Parlamentu līgumā par to teikts pavisam īsi: ir tikai vienkārša prasība sniegt jums ziņojumu „pēc [...] Eiropadomes sanāksmēm”. Tas nozīmē vismaz četras reizes gadā, lai gan visbiežāk tas varētu būt piecas vai sešas reizes un turpmākā nākotnē pieaugt līdz desmit reizēm. Nebūs ilgi jāgaida, kad jums jau būs apnicis mani redzēt! Es turpināšu palielināt arī citus parastus kontaktus ar Parlamenta deputātiem, piemēram, sanāksmes, kuras esam sākuši ar grupu vadītājiem, un ikmēneša tikšanās ar Parlamenta priekšsēdētāju.

Manu lomu patiešām nevajag jaukt ar Komisijas priekšsēdētāju. *Barroso* kungs vada izpildorgānu, kuru ievēl Eiropas Parlaments un kurš ir tam atbildīgs. Tas iesniedz tiesību aktu un budžeta priekšlikumus jums, es to nedaru. Komisijas priekšsēdētājam ar Eiropas Parlamentu ir ciešs ikdienas kontakts, tostarp strādājot arī pie tiesību aktu un budžeta priekšlikumiem. Mans uzdevums drīzāk ir nodrošināt, lai valsti vai valdību vadītāji varētu kopīgi piekrist kopējai Eiropas Savienības stratēģijai gan attiecībā uz iekšējo attīstību, gan ārējās attiecībās. Es katru nedēļu tiekos ar *Barroso* kungu. Mēs abi ļoti skaidri apzināties nepieciešamību izvairīties no jebkādiem kompetenču konfliktiem vai pārpratumiem jautājumā par to, kurš par ko ir atbildīgs. Sabiedriskajai domai un trešām valstīm var rasties grūtības saprast atšķirību starp Komisijas priekšsēdētāju un Eiropadomes priekšsēdētāju; es esmu pilnīgi pārliecināts, ka mēs esam uz pareizā ceļa.

Saistībā ar šo ir svarīgi arī atcerēties, ka es esmu Eiropadomes, nevis Ministru padomes priekšsēdētājs; tās ir divas atsevišķas iestādes. Parasto Padomi, kas kopā ar Eiropas Parlamentu ir viens no likumdevējiem, joprojām turpinās vadīt prezidentūra, kas joprojām rotēs pēc katriem sešiem mēnešiem dalībvalstu starpā. Vienīgi saistībā ar ārlietām, kurās tā koordinē izpildvaru, tai ir pastāvīgs priekšsēdētājs *Catherine Ashton* personā, kas ir Komisijas priekšsēdētāja vietniece un Augstā pārstāve ārpolitikas jautājumos.

Pašlaik es vēlos izteikt atzinību darbam, ko dara *Catherine Ashton*. Saskaņoties ar dažādām problēmām ārlietu un drošības jomā un sagatavojot Ārējās darbības dienestu, viņa ir pelnījusi mūsu atbalstu. Man būs pagodinājums strādāt cieši kopā ar viņu, ārēji pārstāvēt Eiropas Savienību.

Ļaujiet man pateikt tikai dažus vārdus par pašu Eiropadomi.

Pirmā oficiālā sanāksme manā vadībā notiks nākamā mēneša beigās. Mums tomēr bija lietderīga valsti vai valdību vadītāju neoficiāla tikšanās šā mēneša sākumā *Bibliothèque Solvay* telpās, kas ir tikai pāris simtu metru attālumā no šejienes. Vai nu bibliotēkas tīkamās apkārtnes vai nelielā attāluma no Parlamenta dēļ mūsu diskusijas bija auglīgas.

Kā es teicu, es nevaru jums ziņot par neoficiālas sanāksmes oficiāliem secinājumiem. Labākajā gadījumā es varu dalīties ar jums savos personīgajos secinājumos par diskusijām, ko esmu izteicis vēstulē Eiropadomes locekļiem, kura, kā man zināms, ir cirkulējusi Parlamentā. Ar šo neoficiālo Padomi mans mērķis galvenokārt bija sagatavot nāamos apsvērumus jautājumā par to, kā uzlabot Eiropas ekonomiskos rezultātus, mums izkļūstot no pašreizējās ekonomiskās krīzes. Tas saistās ar mērķu un ieceru pārskatīšanu — un mums par to ir ļoti noderīgs dokuments no Komisijas priekšsēdētāja *Barroso* — kā arī, kā mums uzlabot šo jautājumu pārvaldību. Tas, kā mēs rīkosimies, vadot savu integrēto Eiropas ekonomiku — pasaules lielāko tirgu —, lai uzlabotu savus ekonomiskos izpildes rādītājus, ir viens no centrālajiem jautājumiem, kas Eiropas Savienībai jāatbild.

Mūsu sākotnējās viedokļu apmaiņas mēs pievēršamies tam, kā nosakām mērķus, kā tos sasniedzam, kā novērtējam rezultātus. Vairumā gadījumu tas saistās ar nacionālo kompetenču darbības koordinēšanu, vienlaikus pilnībā izmantojot Eiropas Savienības kompetences un pieejamos instrumentus. Tāpēc tas ir uzdevums, kam Eiropadome ir izcili piemērota. *Solvay* sanāksmē visi Eiropadomes locekļi atzina, ka mums Savienībā ir vajadzīga labāka, mērķtiecīgāka ekonomikas koordinācija, gan makroekonomikas politikai — noteikti eiro zonā —, gan arī mikroekonomikas politikai. Tajā ir daudz kā ļoti tehniska, bet ņemsim tikai ideju par kopīgo ekonomisko mērķu skaita samazināšanu, lai koncentrētos uz četriem, pieciem. Šiem mērķiem jābūt skaitliski mērāmiem un sadalāmiem valsts noteiktos mērķos; nav jēgas pārskatiem par, teiksim, 65 dažādām rādītāju grupām.

Turklāt visi Eiropadomes locekļi kopējā Eiropas stratēģijā labprāt uzņemas lielāku atbildību par izaugsmi un darbavietām. Šāda personīga iesaistīšanās ir neaizvietoājama; mums jāpāriet no ieteikumu dokumentiem uz reālām saistībām dzīvē. Es biju priecīgs, redzot šāda līmeņa vērienu pie sarunu galda. Jūs varat saukt to par labāku koordināciju, labāku pārvaldību vai pat par *gouvernement économique*, ja gribat, bet galvenais ir kopējā apņēmība gūt panākumus.

Mums bija arī ātra diskusija par to, kā labāk īstenot Eiropas piedalīšanos Haiti pārbūvē; mēs gribam šo diskusiju turpināt, lai labāk īstenotu Līguma 214. pantu par humānās palīdzības koordinēšanu. Diskusija par to, kā Eiropai būtu stratēģiski jāreaģē uz Kopenhāgenas konferenci par klimata pārmaiņām, tiks turpināta nākamajā Eiropadomes sanāksmē. Protams, negaidīta bija diskusija par stāvokli Grieķijā. Es uzņemos pienākumu apliecināt, ka ar to nodarbojas Eiropas Savienības iestādēs, nevis ārpus tām un ka panāktā vienošanās saņēma visu 27 valstu vai valdību vadītāju, kā arī Komisijas priekšsēdētāja un Eiropas Centrālās Bankas priekšsēdētāja apstiprinājumu. Šāda vienprātības pakāpe liecināja par Grieķijas atbildības uzņemšanos attiecībā uz deficīta samazināšanu ticamā veidā un par mūsu solidaritāti, ja tāda būs nepieciešama. Es ļoti ceru dzirdēt no jums jūsu viedokli šajos jautājumos, arī par to, kā lai mēs stājamies pretī problēmām, kuras skar mūsu Savienību.

Es varu jums apliecināt, ka man ir viens galvenais mērķis nākamajiem gadiem: nodrošināt, ka mūsu Savienība atgriežas normālā gultnē, lai kļūtu pietiekami stingra iekšēji un saglabātu mūsu pašu sociālo modeli, un ārēji — lai aizstāvētu mūsu intereses un ievērotu mūsu vērtības. Es domāju, ka visas Eiropas iestādes var un tām vajag strādāt kopā šo mērķu sasniegšanai.

(Aplausi)

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man vispirms apsveikt priekšsēdētāju *Van Rompuy* par ļoti labo neoficiālo Eiropadomes sanāksmi, kas pirmoreiz notika viņa vadībā.

Kad tika panākta vienošanās mūsu visu starpā attiecībā uz svarīgu paziņojumu par Grieķiju, mēs apspriedām Eiropas stratēģiju 2020. gadam, ilgtspējīgas izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju. Man bija iespēja koncentrēt uzmanību uz būtiskiem politikas jautājumiem, ar kuriem mēs saskaramies, problēmām un virzieniem, kurus Komisija oficiāli ierosinās nākamā trešdien.

Pirms krīzes Eiropas ekonomika progresēja: mēs bijām liecinieki 18 miljoniem jaunu darbavietu un dinamiskāka uzņēmējdarbības videi. Tomēr finansiālā krīze un tās ietekme uz daudzām mūsu darbības jomām šos ieguvumus ir aizslaucījusi prom: IKP kritums ir par 4 % gadā, bezdarbs pieaudzis līdz 10 %, tas ir milzīgs trieciens mūsu uzplaukumam, reāls apdraudējums mūsu sabiedrībai. Tajā pašā laikā uzdevums kļūst grūtāks: mūsu iedzīvotāji noveco, salīdzinājumā ar mūsu konkurentiem palielinās atšķirība ražīgumā, un mums ir trūkumi izglītībā un pētniecībā. Tomēr mums ir arī stiprās puses: mums ir pasaulē lielākā tirgus ekonomika, mums ir vienots tirgus, mums ir eiro zona. Visi šie faktori ir izrādījušies svarīgi aktīvi krīzē.

Bet šodien Eiropa sastopas ar ļoti svarīgu izvēli, es teiktu — ar izšķirošu izvēli nākamajām paaudzēm. Nav nekādas cerības, ka vecie labie laiki atgriezīsies. Ir iespējamas ierobežotas pārmaiņas — viszemākais kopsaucējs, kas sola kādas reformas un izaugsmi. Bet mēs nekad nevarētu atgūt krīzē zaudēto. Šī izvēle beigtos ar otrās šķiras Eiropu jaunajā pasaules kārtībā. Minimālas pārmaiņas, kaut kāda pielāgošanās.

Es uzskatu, ka mēs varam būt un mums jābūt ar plašāku vērienu. Mēs varam tiekties pēc ekonomikas stratēģijas, kas noliek Eiropu uz konkurētspējas takas un var radīt miljoniem jaunu darbavietu. Bet tas nav izdarāms ar daļējiem pasākumiem un pakāpeniskām pārmaiņām. Mums jāiedveš neatliekamības sajūta, atziņa, ka ierastā uzņēmējdarbība nenodrošinās mūsu Eiropas dzīves veidu un nenosargās mūsu sociālos modeļus. Gluži otrādi. Tie modeļi tiks apdraudēti, ja mēs nepielāgosimies daudz izaicinošākai globālai videi.

Tam nepieciešami apvienoti centieni. Mums nepieciešamas dalībvalstis, mums nepieciešamas Eiropas iestādes, mums nepieciešamas ieinteresētās puses un visa sabiedrība, un mums konkrēti nepieciešama šā Parlamenta aktīva iesaistīšanās un atbalsts šādas stratēģijas izveidei un aizvadišanai līdz cilvēkiem.

Nākamnedēļ Komisija izvirzīs galvenos stratēģijas elementus kā oficiālu priekšlikumu Eiropas iestādēm. Tas pievērsīsies trim prioritātēm: izcilai izaugsmei, iekļaujošai izaugsmei, ilgtspējīgai izaugsmei.

Pirmkārt, izaugsmes centrālajam dzinējspēkam ir jābūt zināšanām, zināšanām un inovācijai, kas rada rītdienas idejas, rītdienas prasmes, rītdienas tehnoloģijas. Otrkārt, lai paturētu mūsu Eiropas sabiedrības modeli spēkā, mums jārada vairāk darbavietu. Mūsu mērķim jābūt veselīgai, pārticīgai, drošai sabiedrībai, kurā ikviens jūt, ka var atrast savu vietu. Tas nozīmē cilvēkiem nodrošinātu darbu un prasmes, un tas nozīmē tiešu uzbrukumu nabadzības postam. Nabadzības problēma ir ne tikai nacionāla problēma, tā ir problēma, kurai jādod kopēja Eiropas atbilde.

Mūsu sociālā tirgus ekonomikai ir jābūt gatavai izmantot nākotnes iespējas. Es runāju par ilgtspējīgu attīstību, par klimata pārmaiņu risināšanas svarīguma izpratni, par atziņu, ka spiediens ir uz resursiem. Ar to es domāju konkurētspējīgu ekonomiku, iekšējā tirgus padziļināšanu, labāku nosacījumu radīšanu investīcijām, jo īpaši attiecībā uz MVU, Eiropas ekonomiku, kas spēj pastāvēt globalizētā tirgū.

Šīs prioritātes nav svešas. Bet fakts, ka mēs vēl neesam spējuši īstenot šos mērķus, to nozīmī palielina, nevis samazina. Radikālas pārmaiņas ir vajadzīgas nevis mums norādot uz Eiropas ekonomikai vajadzīgo, bet gan mūsu pieejā, kā likt pārmaiņām notikt.

Kas mums vajadzīgs, lai gūtu panākumus? Pirmkārt, stratēģijai jābūt vispusīgai. Mēs nevaram izmantot „izvēlies un lieto” stratēģiju, kas ļauj ikvienam izvēlēties darīt to, kas ir viegli un rada labsajūtu, un atstāt īstās grūtības pārējiem. Vēl arvien ir daudz jautājumu: nosaucot tikai dažus no tiem, es domāju par vienotā tirgus galīgo izveidi, par mūsu nodokļu aplikšanas sistēmu kvalitāti, par to, kā tērējam naudu apstākļos, kad ir palielināts spiediens uz sabiedriskajām finansēm.

Otrkārt, stratēģijā jāiesaista visa mūsu sabiedrība. Mums neizdosies turpmāk nostādīt Eiropas sabiedrību uz pareizām sliekšņiem, ja tas notiks uz sociāla konflikta rēķina. Tieši tāpēc ir būtiski to novērst, izvēloties pieeju, kas rada darbavietas un pievēršas nabadzības posta izskaušanai. Tāpēc arī mēs esam saprātīgi rīkojušies, reformējot finanšu tirgus. Mēs vēlamies spēcīgu finanšu nozari, kas spēj finansēt inovāciju un palīdzēt uzņēmumiem augt: tādu, kas atzīst savu plašāko atbildību sabiedrības un valdības priekšā, kura nāca tai palīgā, kad bija grūts laiks; tādu, kas pieņem to, ka šodien Eiropas līmenī ir nepieciešama efektīva uzraudzība.

Treškārt, mēs nedrīkstam jaukt vispārēju redzējumu par Eiropas ekonomiku ar jautājumu „kurš ko dara”. Tam nav jābūt debašu jautājumam par pilnvarām. Mūsu pienākums ir saskatīt pievienoto vērtību, ko dod Eiropas pieeja. Globalizācijas laikā, kad mums jārunā ar Ameriku, Ķīnu, Krieviju un citiem, kopējās pieejas pievienotā vērtība ir pilnīgi acīmredzama, piemēram, G20 sanāksmē, kas faktiski bija Eiropas Savienības iniciatīva Francijas prezidentūras laikā un ko uzsāka Francijas prezidents un es, kad mēs piedāvājām Amerikas prezidentam šīs augstā līmeņa sanāksmes. Patiešām ir jāatzīst, ka mūsu ietekme ir lielāka, ja mēs darbojamies kopā. Ir nepareizi atzīt globālo savstarpējo atkarību un noraidīt Eiropas savstarpējo atkarību. Tieši tāpēc mums jādabojas kopā.

Tomēr ļoti daudzas darbības ir jāveic valsts līmenī. Protams, pastāv valsts atbildība, kuru mēs galvenokārt sagaidām no valdības, bet mēs sagaidām arī valdību patiesu uzticību Eiropas pieejai. Eiropas pieeja ir nepieciešama nevis tāpēc, lai Briselei atdotu pilnvaras — tāds nepavisam nav mūsu nodoms —, bet lai palīdzētu mūsu sabiedrībā notikt neatliekamām reformām, kuras nesīs mums lielāku uzplaukumu, lielāku labklājību mūsu pilsoņiem.

Mums būs panākumi tikai tad, ja mēs būsīm gatavi strādāt kopā, nevis cits pret citu, un tāpēc mums ir jāattīsta uzticama piederības apziņa visos līmeņos. Mums ir vajadzīga stipra un īsta koordinācija ekonomikas jomā. Lisabonas līgums dod mums šos instrumentus, un mēs tos lietosim.

Šajā Eiropadomē es redzēju šīs problēmas izpratni. Es varu salīdzināt diskusijas šoreiz ar diskusijām pirms pieciem gadiem, kad mēs diskutējām par Lisabonas stratēģiju. Atļaujiet man jums ļoti godīgi un ļoti atklāti teikt, ka es valstu un valdību vadītāju starpā redzēju daudz vairāk izpratnes par nepieciešamību darboties kopā un arī par Eiropas ekonomikas ārējiem ierobežojumiem. Es patiesi ceru, ka šoreiz šauras nacionālas intereses atkal nepretosies vajadzībai pēc ciešākas koordinācijas un efektīvas Eiropas pārvaldības sistēmas.

Mums ir nepieciešami arī svarīgi Eiropas Savienības līmeņa parauga pasākumi, lai parādītu, ko mēs mēģinām panākt: daži konkrēti plāni. Mēs gatavojamies iepazīstināt ar dažiem no tiem: piemēram, inovāciju plāns,

jaunu prasmju programmas, pareiza rūpniecības politika, digitālā programma, zaļās tehnoloģijas un īpašs plāns vai rīcība nabadzības izskaušanai; projekti, kam pašiem ir vērtība un ietekme; projekti, kas apliecina, kāpēc Eiropa nodrošina daļu risinājuma, un apliecina, ka Eiropas Savienība nevis tikai runā, bet rīkojas.

Ļaujiet man beigt ar aicinājumu jums, Eiropas Parlamentam, apliecināt jūsu kā likumdevēja, kā budžeta lēmēj institūcijas un kā Eiropas rīcības aizstāvja katrā Eiropas Savienības nostūrī stingro atbalstu šiem projektiem.

Joseph Daul, PPE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Van Rompuy* kungs, *Barroso* kungs, dāmas un kungi! 11. februāra Eiropadome bija pirmā, ko sasauca un vadīja *Van Rompuy* kungs, kuru es vēlos sveikt saistībā ar viņa pirmo uzstāšanos Eiropas Parlamenta plenārsēdē.

Van Rompuy kungs, Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa gaida no jums daudz. Es atzinīgi vērtēju jūsu runu pozitīvo un pragmatisko noskaņu kopš jūsu iecelšanas, un es novērtēju to noskaņojumu, kādu jūs vēlaties radīt Eiropadomē, bet es sagaidu, ka jūs un Ministru padome apzināties, ka līdz ar Lisabonas līgumu jūsu attiecības ar mums, Eiropas Parlamenta deputātiem, ir mainījušās. Mēs esam vienlīdzīgi lēmēji, un tam ir ne tikai tiesiskas, bet arī politiskas sekas.

Tagad es vēlos pievērsties 11. februāra debašu būtībai, kas, protams, ir 2020. gada stratēģija, kā arī eiro un ekonomikas un budžeta politika, jo pārspriedumi saistībā ar Grieķijas parādu un eiro bija negaidīti viesi *Solvay* bibliotēkā.

Es vēlētos uzdot šādu jautājumu: vai mūsu kopējās valūtas vājināšanās notiek tikai un vienīgi Grieķijas krīzes dēļ vai arī eiro ir tiešu uzbrukumu mērķis tiem, kuri nav apmierināti ar tā spēku un to dalībvalstu spēku, kas ar to saistītas?

Otrkārt, vai mēs gatavojamies gaidīt, kamēr stāvoklis noteiktās eiro zonas valstīs pasliktināsies, pirms mēs reaģēsim, kā mēs to darījām ar Grieķiju? Ja mēs to netaisāmies darīt, kādi ir plāni stāvokļa labošanai valstīs, kurās risks ir vislielākais? Tas ir jautājums jums, priekšsēdētāj *Van Rompuy*.

Es uzdodu šos jautājumus tāpēc, ka, lai gan es priecājos par 11. februārī pieņemtajiem solidaritātes pasākumiem, man ir nopietnas šaubas, vai mēs, eiropieši, patiešām pārvaldām situāciju. Vai situācija nav tāda, ka Grieķijas brīdinājums ir parādījis, cik lielā mērā mums ir jāpieņem drosmīgi lēmumi, lai beidzot nodrošinātu, ka mūsu valūta, eiro, atspoguļo politisko spēku, kas to balsta?

Protams, mēs daudz runājam, mēs runājam par ekonomikas pārvaldību, mēs runājam par monetāro pārvaldību, bet mēs visu varētu padarīt ievērojami vienkāršāku un katrā ziņā efektīvāku, ja mēs izstrādātu un ieviestu reālu eiro zonas dalībnieku budžeta koordinēšanu. Bijušais Francijas premjerministrs *Edouard Balladur* nesen pats atzina nepieciešamību atteikties no suverenitātes dažās jomās — kaut ko tādu francūzīm nav viegli izdarīt — un izteicās par labu kārtībai, ka eiro zonas valstu nacionālos budžetus apstiprinātu eiropgrupa, pirms tos iesniedz valstu parlamentiem.

Es vēlētos šo pārdrošo ideju pārņemt, un es lūdzu Eiropadomi apsvērt to un nopietni izanalizēt. Pienācīgi koordinējot savus budžetus, eiro zonas valstis iegūtu iepriekš nepieredzētu ietekmi un manevrēšanas iespējas. Šī pilnvara nozīmētu, ka tām ir spēcīga ietekme uz jauno globālo noteikumu attīstību, bet tas prasītu arī, lai Eiropas spēki apvienotos starptautiskās finanšu organizācijās, kurās par eiro ir jāpauž vienota nostāja.

Ļaujiet man citēt pārsteidzošu piemēru, kuru, manuprāt, pieminēja *Barroso* kungs, par SVF, kurā balsošanas tiesības tiek aprēķinātas proporcionāli valstu ekonomiskajam svaram. Pēc šiem kritērijiem Amerikas Savienotajām Valstīm pieder 16,7 % balsošanas tiesības, Japānai 6 %, Ķīnai 3,6 % un sešām Eiropas Savienības dibinātājvalstīm 18,49 %. Tomēr, ja tās uzstātos kā vienota fronte SVF priekšā, eiro zonas valstis pārstāvētu 23 % balsu un visas Eiropas Savienības valstis, arī apvienotas, pārstāvētu 32 % balsošanā jeb, citiem vārdiem sakot, divreiz vairāk nekā Amerikas Savienotās Valstis.

Priekšsēdētāji, dāmas un kungi, tāds ir reālais spēku samērs pasaulē. Tomēr, tā kā Eiropa joprojām ir sašķelta, tā nespēj izmantot visu savu svaru. Vai tas mums ilgāk ir paciešams? PPE grupa tā nedomā. Ir laiks, priekšsēdētāj *Van Rompuy*, eiro zonas valstīm atvērt acis par lietu patieso stāvokli un mācīties no tā. Tad tās būs gatavas darīt to, ko tās drīz būs spiestas darīt, proti, patiesi apvienoties, nevis turēties pie ekonomiskās suverenitātes fasādes, kas ir nekas cits, kā vien bīstama izlikšanās.

Stephen Hughes, S&D grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, kopš Eiropā sākās ekonomiskā un sociālā krīze, vairāk nekā septiņi miljoni cilvēku ir iestājušies bezdarbnieku rindās. Līdz šā gada beigām ir iespējams, ka bez darba būs vairāk nekā 25 miljoni cilvēku. Mūsu ekonomikas un sabiedrisko finanšu labā veselība, kuru

mēs tik ļoti esam centušies izveidot kopš pagājušā gadsimta 90. gadu sākuma, ir sagrauta nepilnos divos gados. Neskatoties uz dārgiem atlabšanas pasākumiem, vienīgs, no kā mums līdz šim ir izdevies izvairīties, ir pilnīgs sistēmas sabrukums.

Ekonomikas attīstība joprojām ir ārkārtīgi vāja, un daudzi cilvēki ir zaudējuši ticību ātras atveseļošanās idejai. Bailes par nākotni nomāc mūsu sabiedrību, visu veidu nevienlīdzība ir paplašinājusies, un dažām mūsu dalībvalstīm, kas kļuvušas par nežēlīgas un nekontrolētas spekulācijas mērķiem, ir absolūti nepieciešama visas ES solidaritāte un aizsardzība. Krīze ir nopietni iedragājusi Eiropas globālo konkurētspēju un vājinājusi tās politisko ietekmi.

Šajā drūmajā ainavā Eiropai tagad nepieciešams no jauna izgudrot savu nākotni, lai nosargātu savu ekonomiskās un sociālās attīstības modeli.

Priekšsēdētāj *Barroso*, jūs pavasara Padomē gatavojaties prasīt, kur mēs gribam, lai Eiropa būtu 2020. gadā. Tas ir ļoti svarīgs jautājums, bet vai mēs varam atļauties strīdus par tālu nākotni, vispirms nedodot atbildi tiem miljoniem eiropiešu, kuri tagad izjūt krīzes iespaidu savā dzīvē un kuri raizējas par to, kas notiks ar viņu dzīvi rītdien — vai viņiem būs darbs; vai viņiem būs izredzes atrast jaunu darbu? Ko jūs varat viņiem atbildēt?

Es nevaru rītdien atgriezties savā reģionā un stāstīt saviem cilvēkiem, ka viņiem nav jāraizējas, ka mums ir plāns 2020. gadam. Man jāatbild uz viņu pašreizējām raizēm un bailēm, un es gribu, lai es varētu viņiem teikt, ka viņi varēs saglabāt savu darbu, ka drīz sāks rasties jaunas darbavietas un ka šis darbs būs cilvēka cienīgs darbs ar cilvēka cienīgu atalgojumu.

Pašlaik vienīgā vidējā termiņa politikas darba kārtība ir tā, ko Eiropadome noteica decembrī: sabiedrisko finanšu konsolidācija. Tiek gaidīts, ka līdz 2011. gadam dalībvalstis sāks konsolidāciju, lai panāktu, ka divos gados sabiedriskais deficīts nepārsniedz 3 % robežu. Tajā pašā laikā bezdarbs joprojām palielināsies, izaugsme būs pārāk vāja, lai samazinātu bezdarbu.

Ir citi veidi, kā izvilkēt Eiropu no krīzes: nolikt mūsu politikas darba kārtības centrā cilvēkus un jo īpaši tos, kurus krīze ir skārusi visvairāk. Es mudinātu priekšsēdētāju *Van Rompuy* un priekšsēdētāju *Barroso* vēlreiz pārdomāt tā sauktās iziešanas stratēģijas raksturu. Eiropai ir jāizvēlas morāli cienīgs ceļš izejai no šīs krīzes: humāns, uz mūsu pamatvērtībām balstīts ceļš — kurš patiesībā ir arī ekonomiski gudrāks ceļš.

Tas nenotiks, ja makroekonomikas politika pilnīgi pievērsīsies tikai straujai konsolidācijai. Tā nozīmētu samazinājumus sabiedriskajās investīcijās, izglītībā un apmācībā, sociālajos un veselības dienestos. Konsolidāciju nevar panākt tikai ar nodokļu paaugstināšanu. Eiropas izaugsmes potenciāls ciestu vēl vairāk nekā līdz šim, un tādejā atlabšana būtu ārkārtīgi lēna un liela daļa pašreizējo bezdarbnieku kļūtu par ilgstošiem bezdarbniekiem.

Eiropieši ir pelnījuši izsvērtāku un sociāli atbildīgāku pieeju politikai. Mēs uzskatām, ka šādai pieejai ir jāparedz „ieejas stratēģija” darba tirgū, kurai jāklūst par 2020. gada stratēģijas integrētu sastāvdaļu un jābūt plānam laika posmam līdz 2015. gadam.

Tam jāapvieno makroekonomiskās politikas darba kārtība ar strukturālo politiku ekonomikas, sociālajā un vides jomā ar mērķi līdz 2015. gadam radīt vismaz piecus miljonus jaunu darbavietu, jo īpaši zaļajā ekonomikā. Eiropadomei marta augstākā līmeņa sanāksmē šis nodoms skaidri jāpaziņo kā jaunās stratēģijas galvenais mērķis.

Pienācīgai ekonomikas politikas koordinācijai, kas plešas krietni tālāk par stabilitātes pakta politikas uzdevumu, jānodrošina dažādo dalībvalstu pakāpeniska fiskālā konsolidācija kopā ar galveno sabiedrības izdevumu saglabāšanu izaugsmes jomās un galvenajos sociālās politikas segmentos.

Tas prasīs politisku lēmumu domāšanā attiecībā uz Eiropas, jo īpaši uz eiro zonas, ekonomikas pārvaldību.

Marta vai jūnija augstā līmeņa sanāksmei ir jāpiešķir tās priekšsēdētājam mandāts par vērienīgu plānu, kas, cieši sadarbojoties ar Komisiju, jāiesniedz 2010. gada decembra Padomes lēmumam par to, kā stiprināt ekonomikas pārvaldību ES.

Mums jāpārbauda vecais lietu risināšanas veids, ja vēlamies mācīties no pašreizējās krīzes un nodot to vēsturei tik ātri, cik vien iespējams. Šī ir iespēja padarīt Eiropu svarīgu cilvēkiem, ne tikai tirgiem. Tas var kļūt par realitāti, ja 2020. gada stratēģijā galvenie patiešām būs cilvēki un darbi, citiem vārdiem sakot, ja tā ietvers sevī vērienīgu sociālu un cilvēka cienīgu nodarbinātības programmu.

Savas grupas vārdā es mudinu jūs darīt visu, ko varat, lai cilvēki, tostarp vismazāk aizsargātie cilvēki, būtu Eiropas projekta centrā.

Guy Verhofstadt, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, ļaujiet man tieši sākt ar to, ko es sauktu par visneatliekamāko problēmu šodien. Mēs varam runāt par 2020. gadu, bet mums ir vēl steidzamākas problēmas šodien: eiro zona un Grieķija. Mums tām jāatrod risinājums.

Manuprāt, mums, Eiropas Parlamentam, ir jāuzņemas iniciatīva šajā jomā. Ir svarīgi noteikt, kas konkrēti notika Grieķijā. Šodien mēs saņemām pretrunīgu informāciju. Grieķija saka, ka tā ir sniegusi visu informāciju Eiropas Savienībai un Eiropas iestādēm. Tajā pašā laikā Eiropas Komisija un Eurostat saka, ka viņi nav saņēmuši visu nepieciešamo informāciju. Tajā pašā laikā investīciju bankas — *Goldman Sachs, Morgan Stanley, Deutsche Bank* — minimāli runā par to, ko tās ir darījušas Grieķijas gadījumā.

Tāpēc es domāju, ka šā Parlamenta uzdevums ir organizēt noklausīšanos kopā ar attiecīgo komiteju tik ātri, cik vien iespējams, lai mēs varētu uzklaut visas šajā jautājumā iesaistītās puses un atklāt, kas tieši notiek Grieķijas gadījumā. Mēs nevaram runāt par pretlīdzekļiem, par risinājumiem, par reformām Eiropas Savienībā, ja, pirmkārt, nezinām, kas reāli notika Grieķijas gadījumā 2008. un 2009. gadā un pirms tam, un es domāju, ka ir absolūti nepieciešams, lai šis Parlaments uzklautu dažādās puses.

Otrkārt, mums ir arī jārisina Grieķijas parāda problēma. Manuprāt, tai ir tikai viens labs risinājums. Vakar es lasīju *George Soros* rakstu laikrakstā *Financial Times* par šo jautājumu, un pirms dažām dienām lasīju *Joschka Fischer* rakstu Vācijas presē. Viņš saka to, ko daudzi cilvēki saka: vislabākais Grieķijas parāda atrisinājums ir Eiropas atrisinājums — eiro obligācijas vai Eiropas Valūtas fonds, kas neprasītu nekādas izmaksas Eiropas nodokļu maksātājam, bet būtu risinājums turpmāk. Es domāju, ka šā Parlamenta uzdevums ir arī prasīt, lai Komisija un Padome pārdomātu tādu iespēju un ietu tālāk par pašreizējo Eiropas Savienības dalībvalstu nacionālajām interesēm, pārbaudot šo iespēju.

Treškārt, es domāju, ka šo debašu vissvarīgākā daļa, dabiski, ir jautājums, ko darīt ar 2020. gadu. Es domāju, Grieķija ir ļoti labs piemērs tam, kas bija nepareizs Lisabonas stratēģijā. Lisabonas stratēģija bija pārāk vāja; plaša starp Vācijas ekonomiku un Grieķijas ekonomiku palielinājās pēdējos 10 gados: pēc Lisabonas stratēģijas tā kļuva lielāka, nevis mazāka. Mums jāatzīst — un tas ir pirmais lēmums, kas Komisijai un Eiropadomei jāpieņem — ka atklātā koordinācijas metode nebija laba metode; tā bija pārāk vāja metode. Mums vajadzīgs drosmīgāks instruments Eiropas Savienībā. Šis drosmīgākais instruments ir ekonomikas pārvaldība Eiropas Savienībā.

Barroso kungs, es ceru, ka pēc dažām dienām, marta sākumā — man liekas, tas būs 3. martā — jūs nāksiet klajā ar dokumentu šajā jautājumā. Es ceru, ka tajā būs izklāstīta drosmīgāka stratēģija nekā tas, ar ko noslēdzās vai nenoslēdzās neoficiālā sanāksme. Tā joprojām ir starpvaldību atklāta koordinācijas metode. Mazliet uzlabota, mazliet paātrināta, bet galu galā tā joprojām ir un paliek atklāta koordinācijas metode, kas pamatojas uz starpvaldību nolīgumiem. Mēs prasām jums uzņemties vadību par to, par šo ekonomikas politiku un šo ekonomikas pārvaldību, un kopā ar *Olli Rehn* nākt klajā ar drosmīgu priekšlikumu par ekonomikas pārvaldību Eiropas Savienībā. Nav jēgas, ja ir monetāra savienība no vienas puses, bet nav ekonomiskas, sociālas un politiskas savienības, no otras puses. Problēmas ar Grieķiju ir tam pierādījums.

(Aplausi)

Es domāju, ka tagad ir laiks, kad mēs varam gaidīt kaut ko drosmīgu no Komisijas, un es ceru, ka 3. martā Komisija piedāvās dokumentu, kas būs daudz vērienīgāks nekā, manuprāt, neoficiālās sanāksmes neapmierinošie secinājumi.

(Runātājs piekrita atbildēt uz jautājumu, kas uzdots, paceļot zilo kartīti saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos uzdot *Verhofstadt* kungam šādu jautājumu: vai jūs aizstāvat domu, ka valstīm, kuras nav eiro zonā, ir jāgalvo par valstīm, kuras ir eiro zonā? Vai to jūs aizstāvat?

Guy Verhofstadt, ALDE grupas vārdā. – Varbūt, ka drīz būs nepieciešams dot galvojumu par Lielbritāniju, jo es esmu redzējis, ka Lielbritānijas fiskālais deficīts ir lielāks par Grieķijas fiskālo deficītu.

(Aplausi)

Ja es neklūdus, pašlaik fiskālais deficīts ir 12,9 % no IKP. Tāpēc es domāju, ka pašreiz vissvarīgāk ir tas, lai mums būtu uzticama stratēģija ceļā uz eiro zonu, un es esmu ļoti pārliecināts — ja ne rīt, tad parīt nāks laiks, kad Lielbritānija būs eiro zonas dalībniece. Esiet droši!

Rebecca Harms, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es ceru, ka britu bērnodārzs būs tik laipns un mazliet ieklausīsies.

(Neapmierināti izsaucieni)

Man bija nodoms sākt runu ar ES 2020. gada stratēģiju, bet tagad es sāksu ar sarunu par Grieķiju, jo īpaši Parlamenta labējā spārna iekļaušanās dēļ. Es uzskatu, ka, strīdoties par stāvokli Grieķijā un tās perspektīvām, vismazāk palīdz pret Grieķiju vērsta, nacionālistiska vai pret Eiropu vērsta attieksme. Manuprāt, kļūdas, kas tika ilgi pieļautas, tagad atklājas Grieķijā — bieži krīzes apstākļos daudz kas vairāk uzpeld dienas gaismā nekā labajos laikos.

Es vēlos sīkāk pakavēties pie jautājuma, par ko runāja *Verhofstadt* kungs. Ja mēs negribam piedzīvot pret Eiropu vērstus notikumus, mums jānoskaidro, kurš Briselē ir atbildīgs par to, ka tika pieļauta šo lietu slēpšana Grieķijā tik daudzus gadus — iespējams pat visā laikposmā, kad notika gatavošanās monetārajai savienībai. *Barroso* kungs, es uzskatu, ka jūs esat būtiski atbildīgs par to. Tas jo īpaši ir kaut kas tāds, kas jums ir jāatklāj, jo līdz šim mēs esam redzējuši tikai nelielu redzamo daļu, runājot par atbildību, un mēs neesam redzējuši bezatbildības sistēmu, kas atrodas zem tās.

Otrkārt, daudz kam ir jāpārmainās arī Grieķijā. Mums ir vajadzīga diskusija — vēlams draudzīga — ar Grieķiju par šo saistībā ar eiro zonu. Ja palīdzība ir nepieciešama — un, manuprāt, tā būs nepieciešama — un ja Eiropas solidaritāte jāizmanto vēlreiz — un patlaban es to nekādā veidā negribētu izslēgt, — Grieķijai ir jāveic dažas reālas pārmaiņas. Piemēram, ir pārmerīgi liels sabiedriskais sektors. Ja gribu ticēt grieķiem, ar kuriem esmu runājusi, 25 % Grieķijas darba ņēmēju tiek nodarbināti sabiedriskajā sektorā, un turklāt tas pat nav labs sabiedriskais sektors. Tajā, protams, ir nepieciešama reforma.

Tomēr pārmaiņas jāveic ne tikai attiecībā uz izdevumiem, jo nepārprotami kaut kas ir ļoti nepareizi arī ieņēmumu pusē. Es domāju, ka pareiza ir *Papandreou* kunga doma par to cilvēku nodokļu deklarāciju publiskošanu, kuriem ir lieli ienākumi Grieķijā. Nav nepieciešams pirkt kompaktdiskus no Šveices, ja to var izdarīt citādi. Tādējādi ļoti ātri nāks gaismā fakts, ka arī Grieķijā ieņēmumus var būtiski uzlabot, ja novērsīs izvairīšanos no nodokļu nomaksas un ja cilvēki, kuri dzīvo Grieķijā kā paradīzē, maksās nodokļus, kā kārtīgiem pilsoņiem pienākas.

Mans kolēģis *Giegold* kungs varbūt vairāk runās par eiroobligācijām vēlāk. Es vēlos pateikt tikai vienu teikumu par ES 2020. gada stratēģiju. *Barroso* kungs, jūs absolūti nemaz nepieminējāt Lisabonas stratēģijas neveiksmi. Es uzskatu, ka nespēja izvērtēt Lisabonas stratēģiju nedod pamatu cerēt uz jaunās stratēģijas veiksmi vai iespējamo veiksmi. Būdamā integrēta stratēģija, tā principā nav slikta, bet ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Timothy Kirkhope, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikt *Verhofstadt* kungam par to, ka viņš mums visiem atgādināja par kreisā spārna ekonomikas politikas neveiksmi Apvienotajā Karalistē. Mēs esam ļoti pateicīgi par padomu, un es ceru, ka mēs ar saviem kolēģiem spēsim to labot nākamajās vispārējās vēlēšanās.

Pat pirms nesenās krīzes Eiropas ekonomika jau zaudēja salīdzinājumā ar mūsu galvenajiem sāncensiem un konkurentiem. Mūsu izaugsmes līmenis bija zemāks, mūsu bezdarbs augstāks, mūsu nosacītā tirgus pozīcija samazinājās, un mūsu īpatsvars pasaules ražošanā kritās. Mēs bijām uzsākuši Lisabonas stratēģiju, bet bez pietiekamas pārliecības vai apņēmības; nav brīnums, ka tā nebija veiksmīga. Eiropa 2020. gadā nedrīkst iet to pašu ceļu. Es esmu ļoti priecīgs, ka mana grupa bija viena no pirmajām, kas iesniedza priekšlikumus, kā palīdzēt to attīstīt.

Tagad mums jānosaka savai ekonomikai jauns kurss. Mums jāatzīst, ka valdības nerada ne produktīvas darbavietas, ne arī paaugstina dzīves standartu. Vienīgi konkurētspējīga uzņēmējdarbība un veiksmīgi uzņēmēji var to izdarīt. Tādēļ mūsu dalībvalstīm un Eiropas Savienības iestādēm tie jāatbalsta, samazinot slogus, ar kuriem tie saskaras. Mēs nevaram cerēt uz dinamisku ekonomiku, ja izvirzām arvien lielākas prasības pret tiem, kuri rada izaugsmi un darbavietas, nosakot viņiem smagus nodokļu režīmus un birokrātiskus noteikumus. Mums vairāk jāveicina pētniecība un attīstība, labāka augstākā izglītība un labāka profesionālā apmācība, kā to tikko uzsvēra priekšsēdētājs *Barroso*. Iekšējais tirgus ir jāatdzīvina un jāpaplašina, iekļaujot jaunas jomas.

Likmes ir ļoti augstas. Gandrīz trīs gadsimtus visstiprākās ekonomikas lielvaras ir bijušas tās, kurās ir bijušas arī visliberālākās un visdemokrātiskākās konstitūcijas; brīvības ideja un ekonomiskā labklājība ir soļojušas roku rokā. Mēs tagad ieejam jaunā laikmetā. Līdz šā gadsimta beigām ievērojama ekonomiskās varas daļa var pārcelties uz valstīm ar nedemokrātisku valdību. To, ka autoritāra kapitālisma pāreja uz demokrātisku un atbildīgu kapitālismu nenorit maigi, mēs piedzīvojam šodien Eiropā un Rietumos.

Mēs ceram, ka tās valstis liberalizēsies. Mēs tām piedāvāsim draudzīgu uzmundrinājumu to darīt, bet mēs zinām par riskiem. Mūsu pilsoņu interesēs ir, lai 2020. gada programmai izdotos stimulēt labu darbavietu radīšanu un dzīves standarta paaugstināšanos, un jaunās, brīvās pasaules interesēs ir, lai 2020. gada programma norādītu ceļu uz spēcīgāku ekonomisko nākotni visiem mūsu pilsoņiem.

Lothar Bisky, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mēdz teikt, ka cilvēks savus īstos draugus atrod, būdams nelaimē. Eiropas Savienībā 27 valdības mēģina katra savā veidā glābt savas bankas un liela mēroga rūpniecību. Līdz šim tas ir devis lielākus parādus katrai atsevišķajai valstij un katastrofālas uzkrājumu likmes pilsoņiem. Par eifēmistisko atalgojumu ierobežošanas politiku, kas samazina bezmaksas darba izmaksas un privatizē dzīves riskus, piemēram, vecumu, ģimeni, slimības un vēlamu izglītību, ir jau runāts.

Bankas tagad izmanto valsts glābšanas pasākumu kopumus, lai spekulētu pret nacionālajiem budžetiem. Bankas jau panākušas lielāku progresu nekā valstis. *Hypo Real Estate* un *Commerzbank*, kas Vācijā tika glābtas ar miljardiem eiro nodokļu maksātāju naudas, atrodas tieši priekšplānā, kad runa ir par darījumiem ar pārmērīgi dārgām valdības obligācijām Grieķijā. Nodokļu maksātāju nauda tiek izmantota spekulācijai, un tā ir nauda no parastiem, godīgiem pelnītājiem, kuri dzīvo no algas un kuriem nav rēķinu Šveices bankā kā tiem, pie kuriem bēg bagātākie cilvēki.

(Neapmierināti izsaucieni)

Ticiet, man nav nekāda prieka dot negatīvus piemērus par Vāciju. Tomēr viena valdoša partija Vācijā pastāvīgi pieprasa nodokļu atvieglojumus, kamēr tajā pašā laikā Grieķijas valdība tiek aicināta paaugstināt nodokļus. Un tomēr — kam būs jāatrod šī nauda? Baidos, ka tie galvenokārt būs cilvēki, kuriem jau tagad ir grūti savillt galus kopā. Vai tā nebija Vācija, bijusī pasaules lielākā eksportētāja, kas pirms daudziem gadiem atdalīja atalgojuma palielināšanu no ražīguma, tādējādi novedot pie sociālā dempinga?

Antīkās Grieķijas teātri krīze nozīmē iespēju — jā, pagrieziena punkta izaicinājumu. Lai radītu šādu pagrieziena punktu, mums jāpieprasa, lai obligātā minimālā alga beidzot tiktu noteikta. Par vienādu darbu ir jāsaņem vienāda alga. Mums Eiropas Savienībā ir jāsakāpo nodokļu veidi, bet visvairāk mums ir vajadzīgs īsts Eiropas regulējums un kontrole pār finanšu tirgiem un reāla Eiropas ekonomikas un finanšu politika, kas tiek koordinēta, pamatojoties uz solidaritāti, ar saistošiem sociāliem un vides mērķiem.

Nigel Farage, *EFD grupas vārdā*. – Eiropas priekšsēdētāj, šī diena ir ilgi gaidīta. Mums teica, ka tad, kad mums būšot priekšsēdētājs, mēs redzēšot milzīgi globālu politisku figūru: cilvēku, kas simtiem miljoniem cilvēku būs politiskais vadītājs; cilvēku, kas pārstāvēs mūs visus pasaules arēnā; cilvēku, kura darbs būs tik svarīgs, ka, protams, jums tiks maksāts vairāk nekā saņem prezidents *Obama*. Nu, šķiet, esam saņēmuši jūs. Un es atvainojos, bet pēc šīs jūsu uzstāšanās, ko jūs mums tikko veltījāt... Es negribu būt rupjš, bet ziniet, patiešām, jūs esat tik pievilcīgs kā slapja lupata un izskatāties pēc sliktas bankas ierēdņa.

(Protesti)

Jautājums, ko es gribu uzdot un ko mēs visi taisāties jautāt, ir šāds: kas jūs esat? Es nekad par jums neko neesmu dzirdējis; neviens Eiropā par jums nekad neko nav dzirdējis. Priekšsēdētāja kungs, es vēlos jums jautāt: kurš par jums balsoja?

(Skaļi protesti).

Un kāds ir mehānisms — es zinu, ka jūsu starpā demokrātija nav populāra — kāds mehānisms Eiropas tautām ir pieejams, lai atceltu jūs? Vai šī ir eiropiska demokrātija?

Tomēr es jūtu, ka jūs esat kompetents un spējīgs, un bīstams, un man nav nekādu šaubu, ka jūsu nodoms ir būt Eiropas demokrātijas un Eiropas nacionālo valstu klusajam slepkavam. Izskatās, ka jums ir pretīga pati doma par nacionālas valsts pastāvēšanu, varbūt tas ir tāpēc, ka jūs esat no Beļģijas, kura, protams, lielā mērā ir nenacionāla valsts.

(Rosība)

Bet, kopš jūs pārņemat vadību, mēs redzam Grieķiju, kas ir novesta līdz protektorāta stāvoklim. Kungs, jums vispār nav nekāda likumīga pamata šajā darbā, un es ar pārliecību varu teikt, ka es Lielbritānijas cilvēku vairākuma vārdā varu runāt, sakot: mēs jūs nepazīstam, mēs jūs negribam, un jo ātrāk jūs tiekat noņemti, jo labāk.

Priekšsēdētājs. – Kā jūs teicāt, grupas priekšsēdētāja kungs, jūs negribat būt rupjš.

Es izvēlos turpināt. Grupas vadītāja kungs, vai jūs atbildēsiet uz zilās kartītes jautājumu?

Joseph Daul, PPE grupas vārdā. – (FR) *Farage* kungs, vai jūs vēlaties piemērot līguma 9. pantu, lai vienkārši lūgtu pamest Eiropu? Tādējādi jūs būsit laimīgs.

Martin Schulz, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es esmu ļoti neapmierināts ar jums, *Buzek* kungs. Ir nepieļaujami, ka grupas vadītājs šajā Parlamentā nosauc Eiropadomes priekšsēdētāju par „slapju lupatu”, nevis piedāvā politisku kritiku.

(Aplausi)

Priekšsēdētāja kungs, es būtu sagaidījis, ka jūs, reaģējot uz to, sauktu pie kārtības. Ir nepieļaujami, ka šis cilvēks netraucēti sabradā kājām šā Parlamenta cieņā. *Daul* kungam es teiktu, ka jautājums nav par Apvienotās Karalistes izstāšanos no ES. Varbūt *Farage* kungam labāk būtu atteikties no sava mandāta, ja viņš uzskata, ka Eiropas Savienība un Eiropas Parlaments ir tik nepieņemami.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – To, ko es teicu *Farage* kungam pirms diviem mēnešiem, es saku šodien atkal: šāda veida runas, kurās ir personiski uzbrukumi konkrētiem cilvēkiem, nav pieņemamas Eiropas Parlamentā. Kad es par to runāju ar *Farage* kungu, es viņam to norādīju. Es vēlos teikt, *Schulz* kungs, ka es esmu darījis un daru tieši tā, kā jūs ierosināt.

Nigel Farage (EFD). – Jums var nepatikt tas, ko es saku, bet padomājiet par savu izturēšanos. Pēc tam, kad Īrijas tauta nobalsoja „nē” referendumā, jūs teicāt, ka, atbalstot „nē” balsojumu, mūsu grupa esot atvērusi durvis fašismam; jūs teicāt, ka mēs kā grupa esot uzvedušies Parlamentā tāpat kā Hitleris un nacisti reihstāgā. *Danny Cohn-Bendit* ir nosaucis mūs par garā vājiem. Jūs zināt, tam jābūt... Tas nevar būt tikai vienā virzienā ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Priekšsēdētājs. – *Farage* kungs, es atvainojos, bet tas nebija personīgs paziņojums. Mums jāievēro kārtība un visi mūsu Parlamenta noteikumi.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Pirmkārt, ļaujiet man mierīgi paziņot faktu, ka mums debates notiek šeit plenārsēdē, Briselē, Beļģijā. Saistībā ar pašreizējo ekonomisko stāvokli mēs varētu raksturot Beļģijas valsti kā Ziemeļjūras Grieķiju bez jebkādiem pārspilējumiem, jo šai valstij, Beļģijai, pēc Grieķijas un Itālijas ir procentuāli lielākais valdības parāds visā Eiropā. Būtībā mēs esam slima valsts Eiropā, un, ja es drīkstu tā teikt, tas nedara godu vienam no iepriekšējiem runātājiem *Verhofstadt* kungam, bijušajam Beļģijas premjerministram. Ja runa ir par krāpšanu un mākslīgu budžeta uzpūšanu, viņš pat varētu iemācīt dažu labu lietu grieķiem!

Tomēr neiekarsīsim pārāk par to. Jo īpaši neapgalvosim, ka mēs spēsim novērst krīzi, palielinot valdības parādu vēl vairāk, ar bēdīgi slaveno *Verhofstadt* priekšlikumu par Eiropas valdības aizdevumu, kas ir rēķins, kurš kādam būs jāsamaksā agrāk vai vēlāk. Tieši otrādi, mēs esam redzējuši ne reizi vien, ka tieši Eiropas lēmumi ir ievēduši mūs krīzē, Eiropas lēmumi atteikties no Māstrihtas kritērijiem un Stabilitātes un izaugsmes pakta šķietamības vārdā, jo vajadzēja, lai izskatītos, ka Eiropa virzās uz priekšu.

Tieši tā pati eirokrātu stūrgalvība atkal un atkal grūž Turcijas pievienošanās stratēģiju mums rīklē. Ekonomiskā un ģeogrāfiskā realitāte ir jānobīda sāpus, un Eiropas pilsoņiem ir jāpārmaksā par tādas valsts iespējamu pievienošanos, kura nemaz nav Eiropā. „Vairāk Eiropas” nav risinājums. Risinājums ir nacionāla atbildība un atsevišķu dalībvalstu pienākums dzīvot atbilstoši saviem līdzekļiem.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Priekšsēdētāj *Buzek*, priekšsēdētāj *Barroso* un, protams, arī priekšsēdētāj *Van Rompuy*! Mums ir prieks jūs visus te šodien redzēt. Jūsu komentāri debašu sākumā skaidri parādīja, ka jūs vēlaties ķerties pie darba ar vērienu, kā arī to, ka jūs vēlaties veikt pienākumu, kas jums paredzēts Lisabonas līgumā. Es vēlos jau iepriekš apsveikt jūs par to.

Ir svarīgi, ka jūs esat šeit saistībā ar nākamo 2020. gada stratēģiju, jo tā ir būtiska Eiropas nozīmes atjaunošanai pasaulē. Priekšsēdētāja kungs, un te es vērsos arī pie priekšsēdētāja *Barroso*, jūs zināt, kas ir mūsu prioritātes. Tās koncentrējas uz zaļu, sociālu tirgus ekonomiku. Tas nozīmē, ka mūsu vissvarīgākais uzdevums ir panākt, lai mazie un vidējie uzņēmumi, kas ir mūsu darbavietu radīšanas dzinējspēks, var nostāties atkal uz kājām. Mēs nerunājam tikai par savu tirdzniecību un pakalpojumiem, bet arī par Eiropas rūpniecību, kas mums ir jāpadara atkal konkurētspējīga pasaules mērogā. Mēs runājam arī par lauksaimniecības nozari un augstas kvalitātes pārtikas ražošanu, kas arī ir konkurētspējīga pasaules mērogā. Tas nozīmē, ka mums ir nepieciešami MVU, kam pamatā ir zināšanas, inovācijas un ilgtspējīgas tehnoloģijas.

2020. gada stratēģija ir jāceļ uz šādiem pamatiem. Šādi pamati nozīmē izejas stratēģiju, kas ies roku rokā ar stingru stabilitātes un izaugsmes paktu un ar dalībvalstu valdību tēriņu nepieciešamo reformu. Priekšsēdētāja kungs, vecajā Lisabonas stratēģijā bija pārāk daudz neskaidru mērķu, un tā pierādīja atvērtās koordinācijas metodes neveiksmi. Tādēļ mans jautājums ir šāds: kādus konkrētus mērķus jūs gatavojaties ieviest, lai piespiestu dalībvalstis galu galā apliecināt reālu iesaistīšanos šajā stratēģijā, paliekot Lisabonas līgumā noteiktajās robežās attiecībā uz subsidiaritāti?

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, saskaņā ar pašas Komisijas datiem 80 miljoni ES pilsoņu pašlaik dzīvo zemāk par nabadzības sliekšni. Tas nav cilvēka cienīgi un ir arī šķērslis visai pārējai attīstībai. Tajā pašā laikā tāds *Farage* kungs stāv te Parlamenta priekšā un mēģina ar apvainojumiem laikā, kad Eiropa ir krīzes situācijā un mums ir ļoti daudz svarīgu lietu, par ko debatēt. Par to viņš ir jāizsūta laukā un viņam jāaizliedz piedalīties nākamās nedēļas sanāksmē Strasbūrā. Tas būtu mērens sods par to, kā viņš šeit uzvedās.

Mūsu uzdevums tagad ir izstrādāt jaunu Lisabonas stratēģiju, citiem vārdiem sakot, ES 2020. gadā. Saistībā ar to ir svarīgi saprast, ka sociālā kohēzija un ilgtspējīga attīstība ir būtiska ekonomiskai izaugsmei. Pirmā sabiedrība, kas atbrīvosies no mūsu atkarības no fosilā kurināmā, piemēram, atradīsies jaunu, zaļu darbavietu radīšanas vadībā. Tomēr mums ir nepieciešami resursi, lai gūtu panākumus. Vismaz 50 % līdzekļu, ko ES un dalībvalstis paredzējušas mūsu izvešanai no krīzes, ir jāiegulda jaunā „zaļā līgumā”, kas spēj radīt šīs jaunās, zaļās darbavietas. Septītajai un Astotajai pamatprogrammai ir jākoncentrējas uz pētniecību un attīstību saistībā ar atjaunojamo enerģiju.

Arī Komisijai ir enerģiskāk jācenšas novērst sociālo atstumtību, kas pašlaik izvērsas visā Eiropā, un stiprināt darba tirgus dalībniekus. Iepriekšējos gados Eiropas Savienību pamatoti sāka uzskatīt par draudu arodbiedrību kustībai. Tam ir jāmainās. Pirmais solis būtu pārskatīt pretrunīgo direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu jeb, kā to apzīmē Eiropā, „direktīvu par algu dempingu”, kas rada tik daudz niknuma un tik daudzus konfliktus. Mums tā visa ir bijis gana šodien šeit Parlamentā.

Lena Ek (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, par mērķi ES 2020. gada stratēģijā jāizvirza Eiropas pilsoņa potenciāla atbrīvošana. Mēs pārāk bieži aizmirstam, ka mūsu izaugsmes stratēģija ir izstrādāta mūsu pilsoņu labā un mūsu bērnu nākotnes labā.

Nav šaubu, ka Lisabonas stratēģija nebija veiksmīga, jo tajā mēģināja iekļaut visu. Tik plašā darba programmā tika pazaudēts centrējums un līdz ar to iespēja sasniegt izvirzītos vērienīgos mērķus.

Lai 2020. gada stratēģija būtu efektīvāka, tās formātam ir jābūt pilnīgi citādam. Darbs mērķtiecīgi jāvirza uz dažām konkrētām jomām, kurās jāpievēršas ilgtspējīgas izaugsmes pamatprincipiem.

Parlamentam kā vienīgajai tieši ievēlējai ES iestādei, kurai ir dotas pilnīgas koplēmuma pilnvaras, būs iespēja ietekmēt 2020. gada stratēģiju. Lai nodrošinātu leģitimitāti un atklātumu, Komisija un Padome rīkosies prātīgi, ja iesaistīs Parlamentu darbā pie 2020. gada stratēģijas.

Tā kā atklātums un pārredzamība ir svarīgi nosacījumi pilsoņu Eiropas radīšanai, tie arī ir galvenie instrumenti, lai izvairītos no tādām krīzēm sabiedriskajās finansēs kā, piemēram, krīze, kura pašlaik plosās visā Eiropas Savienībā.

Ikviens rāda ar pirkstu uz Grieķiju, bet ir arī citas dalībvalstis, kas ir izvairījušās no salīdzinošas vērtēšanas, apmānījušas Eiropu par saviem deficītiem un melojušas par saviem finanšu statistikas datiem. Atklātās koordinācijas metode ir pārvērtusies par aizklātu vienošanos un atklātu pazemojumu.

Atcerieties, kas ir spēkā attiecībā uz pilsoņiem, ir spēkā arī attiecībā uz valdībām. Brīvība saistās arī ar atbildību. Tagad ir pienācis laiks valdībām visā Eiropā izturēties pret šo atbildību nopietni, jo problēmas, kas stāv mūsu priekšā, ir nopietnas.

Philippe Lamberts (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es piekrītu domai par mērķu skaita samazināšanu ES 2020. gada stratēģijā līdz noteiktam skaitlim ar nosacījumu, ka šie mērķi vismaz ir vērienīgi. Pirmkārt, vērienīgi attiecībā uz mūsu radītās ekoloģiskās ietekmes samazināšanu. Tāpēc runa nav tikai par klimatu, un, raugoties no šāda viedokļa, atgriešanās pie 20 %, mūsaprāt, ir pārāk zemu zem tā, kas tiešām ir vajadzīgs. Pat 30 % nav vērienīgs lielums.

Nākamais ir vērienīgs mērķis attiecībā uz nevienlīdzības samazināšanu: piemēram, nabadzības līmeņa samazināšana Eiropā par 50 % līdz 2020. gadam; tā noteikti nebūtu maksimālā robeža, pēc kā tiekties. Vērienīgs mērķis attiecībā uz izglītību, pētniecību, attīstību, inovāciju un, protams, vērienīgs mērķis attiecībā uz darbavietu radīšanu.

Šiem mērķiem, kā tas jau ir ticis pieminēts, ir jābūt mērāmiem un saistošiem, un nav svarīgi, vai tā ir piešķiršanas/atņemšanas (*bonus-malus*) sistēma vai kas cits, bet mums ir vajadzīgi rezultāti. Mēs tomēr nepanāksim šos rezultātus bez divām absolūti svarīgām sastāvdaļām.

Pirmkārt, tas ir stingrs tirgus regulējums, un no šī viedokļa, *Van Rompuy* kungs, tas, kā attīstās finanšu tirgu uzraudzība un kādu nostāju ir ieņēmusi Padome, mūs ļoti satrauc.

Attiecībā uz otru sastāvdaļu es vēlos uzsvērt to, ko teica *Daul* kungs. Patiešām, *Daul* kungs, dalībvalstīm būs vēl vairāk jāatsakās no savas suverenitātes, jo īpaši fiskālajā jomā. Interesanti, kāda ir Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas nostāja šajā jautājumā. Bez stingras fiskālās konverģences mēs nespēsim atgūt stabilitāti savā savās sabiedriskajās finansēs un izveidot nodokļu sistēmu, kas balstās uz ilgtspējīgiem pamatiem. Mēs domājam par enerģiju, mēs domājam, protams, par finansiālu darījumu aplikšanu ar nodokļiem.

Kay Swinburne (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, es atbalstu ES 2020. gada stratēģijas virzienu, jo īpaši šajā ekonomiskajā krīzē, un rosinu, lai ES koncentrētu uzmanību uz Eiropas pašreizējām salīdzinošajām ekonomiskajām un konkurētspējīgajām priekšrocībām un izmantotu visus pieejamos rīkus un resursus, īpaši pētniecības un attīstības jomā, lai radītu reālu ES pievienoto vērtību.

Es mēģinātu noteikt par prioritāti vienotā tirgus pilnīgu izveidi pakalpojumiem un precēm un izvēlētos vērienīgu pieeju vienota inovatīvas pētniecības tirgus veidošanai. Pētniecībai un attīstībai ir jāsaņem plaša mēroga pamudinājums gan Eiropas universitātēs, gan privātos uzņēmumos, lai tādējādi mēs varētu atrasties jaunas, ilgtspējīgas rūpniecības un tehnoloģijas priekšējās rindās.

Mums tomēr ir jā saglabā modrība pret tiesību aktiem, kas kalpo tam, lai kavētu šos attīstības procesus. Mums jāuzlabo saikne starp privāto sektoru un akadēmisko pētniecību un darbu, lai veicinātu zināšanu pārnesi uz uzņēmumiem, kas rada darbavietas un bagātību. Tāpat kā mums jāuzlabo finanšu līdzekļu pieejamība inovācijām, mums jānodrošina arī mazāks administratīvais slogs, jo īpaši MVU un mikrouzņēmumiem. Sākums tam būs iepirkumu politika, kas labvēlīga MVU, un atļauja MVU piedalīties valsts un privātās partnerības attiecībās.

ES 2020. gada stratēģija, kas pievērsta inovācijām pašreizējās ekspertīzes jomās ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Grieķijā šodien notiek milzīgas bezdarbnieku demonstrācijas, kuras organizē privātā un valsts sektora darbinieki.

Dusmas ir izlauzušās uz ielām, un strādnieki ir saniknoti, saskaroties ar skarbajiem pasākumiem, kurus ievieš Grieķijas valdība pēc Eiropas Savienības prasības, bet jo īpaši par neseno Eiropadomi, kura nevis veic pasākumus vāju tautsaimniecību labā, nevis veic pasākumus, lai izbeigtu spekulāciju un radītu ekonomiskas un sociālas solidaritātes aizsargmehānismu, nevis pieņem, ka Stabilitātes pakts neeksistē un ka tā atjaunošana padziļinātu recesiju, nevis pieņem to, ka Lisabonas līgums ir ar troksni izgāzies, bet gatavo 2020. gada Eiropas Komisiju kā līguma paplašinājumu un turpinājumu.

Jūs apejaties ar Grieķiju kā ar grēkāzi, diktējot pasākumus pret strādniekiem, kuri nav vainojami par krīzi, un tas pavērs ceļu līdzīgiem pasākumiem citās valstīs.

Grieķijas tauta un Eiropas tautas drīz vien ar jums izdarīs to pašu, ko Argentīnas tauta izdarīja ar Starptautisko Valūtas fondu.

Rolandas Paksas (EFD). – (LT) Simboliski, ka pēc 20 gadiem, kopš sabrucis mūris, kas sašķēla Eiropu, mēs šodien runājam par Eiropu 2020. gadā. Vispirms es vēlos izteikt atzinību Eiropas 2020. gada stratēģijas galvenajām prioritātēm: zināšanas un inovācijas, augstas nodarbinātības sabiedrība un konkurētspējīga un

ilgtspējīga ekonomika. Es ierosinu pievienot vēl divas prioritātes — infrastruktūras attīstību un efektīvu enerģētikas politiku. Uzsverot energoapgādes drošības stiprināšanu kā vienu no vissvarīgākajām Eiropas enerģētikas politikas prioritātēm un izvirzot mērķi nodrošināt enerģijas avotu un piegādes ceļu diversifikāciju, mēs nedrīkstam aizmirst svarīgos *Rail Baltica* un *Via Baltica* projektus, kas ir svarīgi ne tikai Lietuvai vien. Es uzskatu, ka, gatavojot jaunu stratēģiju, mums jāizvērtē iemesli, kāpēc mēs nesasniedzām Lisabonas stratēģijā iezīmētos mērķus. Mēs nedrīkstam tikai izvirzīt jaunus stratēģijas mērķus un uzdevumus, bet mums jāpārverš diskusijas, kuras dažreiz pārāk ieilgst, konkrētā rīcībā ar precīziem termiņiem.

SĒDI VADA: D ROTH-BEHRENDT

Priekšsēdētāja vietniece

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, es uzskatu, ka šī krīze ir iespēja virzīties uz priekšu noteikti un pārliecināti par spēcīgas Eiropas radīšanu. Šajā spēcīgajā Eiropā mums varbūt būs jāatbrīvojas no izteiciena „koordinācijas uzlabošana”, jo tas nozīmē, ka viss ir atkarīgs no tematiem, kas jākoordinē, un nenovēršami rada paralīzi un skaidrības trūkumu.

Mēs zinām, ka Eiropas valstu finanses un sabiedriskais deficīts cietīs tik ilgi, kamēr mēs virzīsimies uz Eiropas finansiālu integrāciju un tiks izlaistas eiroobligācijas.

Katrā gadījumā Eiropas iestādes var jau uzsākt konkrētu rīcību — es nepievērsīšos visām dedzīgajām runām par koordināciju. No vienas puses mums ir Eiropas Centrālā banka finansiālās uzraudzības harmonizēšanai un no ...

(Pārējā runas daļa nav pieejama tehnisku iemeslu dēļ)

Werner Langen (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Barroso* kungs, *Van Rompuy* kungs! Ja gribam, lai 2020. gada stratēģija būtu veiksmīga, tā ir reāli jāīsteno, nevis jāpieļauj tas, kas notika ar Lisabonas stratēģiju. Atšķirībā no tā, ko iepriekšējie runātāji ir teikuši, mērķi nebija nepareizi. Stratēģijas neveiksmes galvenais iemesls bija fakts, ka dalībvalstis neievēroja noteikumus un neveica savus pienākumus. Turklāt Komisija nebija pietiekami drosmīga, *Barroso* kungs. Tā nebija pietiekami drosmīga saistībā ar īstenošanu, ar reformu pieprasīšanu vai pati ar savas stratēģijas izpildi.

Ar plašu vairākuma atbalstu jums ir jauna Komisija jūsu otrajam pilnvaru termiņam — es ceru, ka jūs uzlabosiet visu, ka jūs piepildīsiet Eiropu ar jaunu dinamismu, ka jūs veicināsiet tehnoloģiju un ka mēs ne tikai runāsim par pārdali, bet ka mēs konkurēsim ar citiem pasaules ekonomiskajiem reģioniem. Šie reģioni neprasa, vai eiropieši ir savstarpēji vienojušies vai arī viņi īsteno jaunas pārdales programmas. Tiem ir pašiem savs dinamisms, un mums uz to ir jāreaģē. Tāds ir uzdevums, ko šai stratēģijai ir jāļauj mums izpildīt.

Pagaidām ir iesniegti vienīgi projekti, un es ceru, ka tie tiks uzlaboti, jo šķiet, ka šiem projektiem ļoti lielā mērā piemīt tendence „turpināt kā līdz šim”. Nav nekādu īsti jaunu pieeju. Nekā īsti jauna nav pat no Padomes un jaunā Eiropadomes priekšsēdētāja. Tomēr mums ir vajadzīga šī stratēģija, lai spētu turēties līdzās pārējai pasaulei. Tādēļ ir jādefinē jauni pamatnosacījumi. Mums rūpīgi jādomā par pagātnes klimata mērķiem. Mums jāveicina tehnoloģijas un nav jāliek to ceļā šķēršļi.

Komisija kā koleģiāla iestāde tiek aicināta nepārstāvēt atsevišķu komisāru intereses, bet uzņemties vadošu lomu Eiropā. Jūs varat būt droši par mūsu pilnīgu atbalstu. Tikai tādā gadījumā 2020. gada stratēģija gūs panākumus — nevis ar valdību glēvumu un uzstājīgu prasību, lai kāds samaksā, ko attiecīgais partneris Eiropā nespēj veikt pats.

Stéphane Le Foll (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, priekšsēdētāj *Barroso*, *Van Rompuy* kungs! Es vēlos vispirms pateikt, ka attiecībā uz 2020. gada stratēģiju visi ir vienprātīgi par mērķiem. Tomēr mūsu kontinenta problēma šodien ir tā, ka tas izklūst no nopietnas krīzes, kas konkrēti nozīmē to, ka mums ir ārkārtīgi vāja vai pat negatīva izaugsme, raugoties globāli.

Tāpēc tas prasa politisku izpratni, un, manuprāt, tam ir divi mērķi. Pirmkārt, mērķis zināt, kā mēs paši organizēsimies politiski. Amatos, kurus jūs ieņemat, jums ir divas galvenās atbildības jomas: iedvesmot ekonomikas politikas saskaņošanu — tas ir absolūti svarīgi — un izvirzīt mērķus, gādājot par rīkiem to sasniegšanai.

Es nonāku pie otrā mērķa, kurš, manuprāt, ir būtisks, un vienlaikus tas būs jautājums. Lai sasniegtu mērķus sabiedriskā politikā, ir vajadzīgs budžets. Šodien Eiropa tiek konfrontēta ar šādu dilemmu: dalībvalstīm ir

lieli deficīti, un jo lielāki ir to deficīti, jo mazāk tās atvēlēs Eiropas kopējam katlam. Tāpēc mēs mazāk spējam atdzīvīnāt savu izaugsmi.

Kā mēs risinām šo dilemmu? Šis ir jautājums, ko es jums uzdodu. Tas ir atkarīgs no diviem faktoriem. Pirmkārt, kādas pamatnostādnes jūs aizstāvēsiet, diskutējot par budžeta perspektīvām ar dalībvalstīm? Otrkārt, vai esat spējīgi virzīties uz inovācijām, kas ļaus Eiropas Investīciju bankai un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankai abām uzņemties daudz lielāku atbildību — un kāpēc nē? —, lai Eiropa varētu aizņemties šīs vajadzības finansēšanai, kas ir rītdienas izaugsme?

Sylvie Goulard (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāji, pēc Lisabonas stratēģijas mums tagad ir 2020. gada stratēģija. Vai ir vienkārši mainījies nosaukums, vai notikusi virziena maiņa? Es to jautāju īpaši *Barroso* kungam. Lasot jūsu sniegumu neoficiālajā Padomes sēdē, klausoties jūs šodien runājam pilnīgi pareizi par nabadzīgo skaitu Eiropas Savienībā un par nepieciešamību attīstīt finanšu regulējumu, es teicu pati sev, *Barroso* kungs, žēl, ka jūs nebijāt kārtīgs Komisijas priekšsēdētājs dažos pēdējos gados. Tad jūs būtu varējis izdarīt visu to, ko jūs piedāvājat mums šodien. Šodien jūs sakāt, ka krīze ir tā, kas neļāva jums to izdarīt, bet ir viegli vainot krīzi. Galu galā ikviens grēks ir piedodams, tāpēc netērēsim velti laiku.

Tāpēc es ar cerībām vērsos pie *Van Rompuy* kunga, pirmkārt, lai izrādītu viņam laipnāku uzņemšanu, nekā to iepriekš darīja viens no pārējiem deputātiem — nevis pārējie deputāti. Mēs paļaujamies tieši uz jums. Ir mazliet paradoksāli, *Van Rompuy* kungs, bet mēs paļaujamies uz jums, ka ar jums atsāksies Eiropa, kārtīga Eiropas kopiena, un jūs esat no valsts, kura zina, ko vārds „kopiena” nozīmē, runājot par vispārējām interesēm.

Ja jūs to darīsiet, jums būs šā Parlamenta atbalsts, un es uzskatu, ka attiecībā uz 2020. gada stratēģiju mēs nedrīkstam ļauties vārdu maldinājumam. Ja vārdiem ir kaut kāda nozīme, mums, pirmkārt, ir jādome vidējam laikposmam, jādome globāli un jādome tālāk par nacionālisma robežām. Es piekřītu *Lamberts* kunga teiktajam: patlaban Padomes locekļi nedod mums lielisku Eiropas perspektīvu par finansiālu uzraudzību. Viņi bremzē ar abām kājām.

Tāpēc es no savas puses piedāvāju vienotu mērķi, ko jūs patiesībā pieminat savā rakstā Padomei, un tas ir mērķis izveidot Ekonomisko un monetāro savienību visās tās formās, konsolidēt disciplīnu un, protams, konsolidēt solidaritāti. Ir arī jāatgādina Padomei, ka Grieķijā ir problēmas daļēji grieķu dēļ un daļēji solidaritātes trūkuma dēļ.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, ir viegli izvirzīt skaistus mērķus. Mēs visi to darām katra gada sākumā, mēs izvirām skaistus mērķus, bet tas, vai tie paliek sapnis, sprediķis vai arī kļūst par darba kārtību, ir atkarīgs no tā, vai mēs sniedzam konkrētas atbildes uz jautājumiem — kas, ko, kā, cik un kad. Tieši tas mums vajadzīgs Eiropas 2020. gada darba programmai. Manuprāt, *Daul* kungs trāpīja naglai uz galvas šo debašu sākumā. Jautājums ir par to, vai mēs esam gatavi atteikties no nacionālās suverenitātes ekonomikas politikas jomā, vai arī mēs labāk iztiktu bez Eiropas Savienības kohēzijas vai bez eiro, vai bez tā, ko esam paveikuši gadu desmitos. Alternatīva ir tieši tik dramatiska. Es būtu gribējis dzirdēt arī dažus skaidrus paziņojumus no Vācijas Kristīgo demokrātu savienības (KDS) pārstāvja, jo, kā mums ir zināms, tieši konservatīvie Vācijā ir tie, kuri tik bieži tam ir pretojušies.

Priekšsēdētājas kundze, *Van Rompuy* kungs, *Barroso* kungs! Es ne tikai vēlos dzirdēt Eiropas Padomes priekšsēdētāju sakām ar mierīgu pārliecību, ka Padome grib noteikt pamatnostādnes šajā jomā, bet es gribētu redzēt arī, ka Komisija kopā ar Parlamentu uzņemas pienākumu aktīvi un enerģiski strādāt, lai radītu šīs pamatnostādnes kopējai Eiropas ekonomiskajai pārvaldībai. To darot, tai nav jāļauj sevi aiz rociņas vest *Merkel* kundzei un *Sarkozy* kungam, bet jāpieliek patiesas pūles savest Eiropu vienkopus kopējā ekonomikas politikā.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, kā jūs labi zināt, kamēr mēs te debatējam par neoficiālās Eiropas Padomes rezultātiem, viss Grieķijas darbaspēks līdz pat pēdējam vīram streiko, protestējot tieši pret tiem pasākumiem, tieši pret tiem rezultātiem. Viņi protestē pret pašu Eiropas Savienību un centriski kreisajām un centriski labējām valdībām, kuras vienprātīgi pieņem pret zemākajiem slāņiem, pret darbaļaudīm vērstus pasākumus vienkārši tikai tādēļ, lai nosargātu monopolu peļņu.

Eiropas Savienība, valdības un Komisija mēģina iebiedēt strādniekus visā Eiropas Savienībā, draudot piespiest viņus padoties pret pamatslāņiem vērstajiem pasākumiem. Tomēr šajā karā strādnieki atbild ar masu streikiem, demonstrācijām un gājieniem, par kuriem no jums, *Barroso* kungs, es neesmu dzirdējis ne vārda, ar demonstrācijām un streikiem, kurus organizē šķiriski apzinīgas arodorganizācijas daudzās Eiropas Savienības valstīs.

Ir tikai viena atbilde, ko strādnieki var sniegt kapitāla partijai izveidotajai fronteī, Eiropas vienvirziena ielai, sevi kompromitējušajiem arodbiedrību vadītājiem, plašajam valdības uzbrukumam algām un pensijām: attīstība viņu interesēs.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, formāli ir izrādīta solidaritāte ar Grieķiju, bet patiesais mērķis bija vienkārši noteikt bargu taupības politiku Eiropas Savienības dalībvalstīm.

Noslēguma preses konferencē *Van Rompuy* kungs skaidri paziņoja, ka ir doma izveidot sava veida Eiropas Savienības diktatūru, kas pārvērtīs Padomi par imperiālistisku huntu ar lielākām pilnvarām attiecībā uz dalībvalstīm.

Pirms augstākā līmeņa sanāksmes — *Independent* to atklāja — viņš nosūtīja vēstuli valstu vai valdību vadītājiem, kurā viņš vienā no pielikumiem rakstīja, ka Padomes dalībnieki ir atbildīgi par ekonomikas stratēģiju savas valdības kompetences robežās un ka viņiem jābūt atbildīgiem par to arī ES līmenī. Neatkarīgi no tā, vai to sauc par politikas koordināciju vai ekonomikas pārvaldību, vienīgi Padome var formulēt un apstiprināt Eiropas stratēģiju. Viņš arī piebilda, ka Eiropadomei ir ļoti vērienīgas ieceres, ka tā grib kontrolēt un grib darboties kā vadītāja, kaut arī, protams, konsultāciju veidā, un ka tieši tāpēc viņš bija ierosinājis Padomei tikties katru mēnesi.

Šie ir impēriskās Eiropas Savienības arhitektu projekti, un viņi uzstājas arī projektā, kas cirkulē Komisijas gaitēnos, un pieprasa, lai 80 % no dalībvalstu parādiem kļūtu par Eiropas Savienības parādiem.

Šajās dienās uzsāktajai kampaņai par ekonomisku lielvalsti ir jāpārvērš par protektorātu ne vien Grieķija, bet visas 27 Eiropas Savienības dalībvalstis.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, ES tagad ir pieņēmusi stratēģiju pēc Lisabonas, kurā tā piesardzīgi nav uzņēmusies vispār nekādas saistības par pārbaudāmiem mērķiem. Pievērsšanās zaļajai ekonomikai nebūs pati par sevi pietiekama, lai garantētu Eiropas kā ražošanas centra konkurētspēju. Manuprāt, papildus labi funkcionējošai energoapgādei un infrastruktūrām būs nepieciešami labi apmācīti darbinieki, nevis viens imigrantu darba ņēmēju vilnis pēc otra, pārplūdinot darba tirgu ar lētu darbaspēku.

Ja nepieciešams padarīt nacionālos darba tirgus elastīgākus, tas nedrīkst novest pie pārejas posmiem jaunajām dalībvalstīm, kas tiek ievestas pa aizmugurējām durvīm. Krīzes laikā, kad arvien vairāk cilvēku kļūst par bezdarbniekiem vai tikko spēj savilkt galus kopā, iztiekot no nepilna laika darba vai „darbiem par vienu eiro”, nav īstais laiks Eiropas Savienībai dot jaunu stimulu nežēlīgai konkurencei, kas pastāv darba tirgū.

Eiropas Savienībai vispār nav jāizmanto despotisms. Tā nedrīkst pēkšņi pārtraukt finansiālu palīdzību strukturāli vājiem reģioniem, jo nekādas reformas nav notikušas — pat ne piedraudot. Mums, protams, nav vajadzīga jauna konsultatīva komiteja, lai novērtētu mērķus, kas, iespējams, tāpat beigsies, guļot plauktā. Pastiprināta centrālisma vietā mums jāvirza atpakaļ subsidijas valsts līmenī. Eiropas 2020. gada stratēģija nedrīkst aizsākt jaunu konkurences maratonu un masveida privatizāciju. To vietā tai jāgarantē labklājība Eiropas pilsoņiem.

ES tagad ir iespēja kļūst par cietoksni cīņā pret globalizāciju, un šī varbūt būs tās vienīgā iespēja.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Padomes priekšsēdētāj, jūs varbūt neesat labi pazīstams, kā to apgalvo *Farage* kungs, bet es zinu, ka jūsu ideāli dziļi sakņojas Eiropas tradīcijā un kultūrā, un tāpēc es jūs apbrīnoju un cīenu.

Tieši šā iemesla dēļ es iedrošinos komentēt jūsu ļoti racionālo runu, izmantojot salīdzinājumu ar futbola pasauli. Tas, kā jūs redzat savu lomu, man liekas, ir līdzīgs pussarga darbībai, kam jānodrošina kārtība komandas spēlē, kurai pēc noteikumu grozījumiem, ko ievieša Lisabonas līgums, var rasties grūtības gūt vērtus, tas ir, panākt savus mērķus.

Ņemot šo piemēru par pamatu, es uzskatu, ka Parlamentam ir jāuzņemas lielāks risks nekā pārējiem spēlētājiem un jābūt uzbrūcējam, kas nepārtraukti atjaunina spēli, izmantojot jaunajos noteikumos smelto iedvesmu tā, lai komandas uzbrukuma spēja tiktu stiprināta, un jānoliek mūsu hipotētiskais centra uzbrucējs — *Barroso* Komisija — tādā pozīcijā, lai gūtu vērtus.

Kas notiks, ja mēs neizvēlēsimies šo pieeju, kuru es no visas sirds atbalstu? Mēs atkāpsimies aizsardzības pozīcijā, un mēs iesitīsim paši savos vērtos pretēji mūsu līdzpilsoņu interesēm.

Tieši šā iemesla dēļ, *Van Rompuy* kungs, es lūdzu jūs atbalstīt Parlamenta jauno vadošo lomu un neuzskatīt to par šķērslī, bet par iespēju. No mums visiem tiek prasīta rīcība, kas atbilst šim vēsturiskajam brīdim,

vēsturiskas misijas, vēsturiska uzdevuma izpilde, un es esmu pārliecināts, ka jūs esat īstais cilvēks, kam to vadīt.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) (*Runas sākums nav pieejams tehnisku iemeslu dēļ*) ... Ja mēs runājam par 2020. gada stratēģiju, mēs runājam ne tikai par stratēģiju pēc Lisabonas, bet arī par stratēģiju, kā atzīt neveiksmi Lisabonas stratēģijas īstenošanā vai, izsakot to asāk un skarbāk, stratēģiju, kā atzīt Lisabonas stratēģijas neveiksmi. Tā ir stratēģija, kas tika radīta, lai nodrošinātu izaugsmi un ilgtspēju, bet tas nav īstenots, jo tā nevarēja nodrošināt ilgtspēju ne no finansiālā, ne vides, ne sociālā redzespunkta.

No finansiālā viedokļa raugoties, Eiropa ir izveidojusi monetāru savienību, bet tā tālu atpaliek ne tikai ekonomiskas savienības izbūvē, bet pat ekonomikas politikas un fiskālo stimulu koordinēšanā, kam būtu jānāk kopā ar monetāro savienību.

No enerģētikas viedokļa raugoties, vienota Eiropas politika vēl ir jāizgudro. No sociālā viedokļa raugoties, visā Eiropā darba ņēmēju, arodapvienību un vistrucīgāko slāņu vidū valda neapmierinātība, bažījoties par tā modeļa ilgtspēju, kas deva mums labumu, kad padarīja mūs par eiropiešiem, tieši par to pašu modeli, kuram izdodas nodrošināt labklājību un sociālo kohēziju.

Ņemot vērā 11. februārī notikušo neoficiālo Padomes sanāksmi, es vēlos jautāt, kādas saistības Padome, Komisija un visas Eiropas iestādes grib uzņemties, lai stiprinātu uzticību sociālajam paktam, kuru savā runā pieminēja Eiropas Savienības rotējošais priekšsēdētājs nākamajiem sešiem mēnešiem, Spānijas premjerministrs *José Luis Rodríguez Zapatero*.

Tādam sociālajam paktam, kas var skaidri pateikt, ka šoreiz Eiropa gatavojas uzņemties saistības par finanšu un vides ilgtspēju, kā arī par tāda sociālā modeļa saglabāšanu, kas deva mums labumu, padarot mūs par eiropiešiem.

Jean Lambert (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs, *Barroso* kungs iepriekš runāja, ka vajadzīga vērienīga stratēģija, un ir taisnība, ka ES 2020. gada dokumentā ir daļas, kas ir vērienīgas, bet siltumnīcas efektu izraisošo gāzu izmešu samazināšanas skaitlis nekādā ziņā nav vērienīgs: tas ir nožēlojams, un tas nekādi neaizvedīs mūs tur, kur mēs gribam nokļūt. Mums jātiecas uz 40 % līdz 2020. gadam. Protams, jautājums nav tikai par klimatu, bet arī par resursu pieejamību un resursu efektivitātes palielināšanu.

Šajā stratēģijā ir arī daudz kā tāda, ko mēs esam redzējuši jau iepriekš, piemēram, ekonomikas izaugsme, kas arvien vairāk parādās kā mērķis, nevis kā rādītājs. Tai nebūtu jābūt stratēģijas mērķim. ES ir daudzas jomas, kurās mēs esam mēģinājuši atdalīt izaugsmi no transporta, enerģijas izmantošanas, jebkā cita, un tā jau sen ir tikusi atdalīta no darbavietām. Tāpēc vai mēs, lūdzu, nevarētu runāt tā, it kā izaugsme kaut kādā veidā saistītos ar darbavietu radīšanu?

Mums jācenšas samazināt ne tikai nabadzību, bet arī nevienlīdzību, jo tādējādi gūtie labumi ir labi pierādījušies, un mums jānodrošina, lai mūsu finanšu iestādes neiedragātu vērienīgos mērķus, kurus mēs izvirzām.

Othmar Karas (PPE). – (DE) *Van Rompuy* kungs, vispirms es vēlos pateikties jums par vēstuli, kuru jūs mums atsūtījāt. Es varu teikt, ka pilnībā atbalstu principus, vērtības un virzienu, ko jūs izvirzāt šajā vēstulē. Es priecājos par jūsu šodien teikto, ka gribat tikties gandrīz katru mēnesi, jo jūsu pienākums ir panākt valstu vai valdību vadītāju un dalībvalstu atgriešanos atpakaļ Eiropā. Pati par sevi Lisabonas stratēģija nebija nepareiza, bet metodes bija nepareizas, un dalībvalstīs trūka politiskās gribas īstenot mērķus. Jūsu pienākumos ir jābūt dalībvalstu koordinēšanai jomās, kurās Komisijai un Eiropas Savienībai trūkst atbilstīgu pilnvaru.

Jūs ļoti skaidri teicāt, ka ar tirgu nepietiek. Jā, patiešām, mēs gribam sociālu tirgus ekonomiku. Ar monetāro savienību nepietiek. Mums ir vajadzīga politiska savienība. Pirmā pārbaude mums visiem būs 2011. gada budžets, kam jau būs jābalstās uz Eiropas 2020. gada stratēģiju. Eiropa 2020. gadā nav mērķis; tā ir instruments, ar kuru mēs darīsim to, ko gribam darīt, reaģējot uz finansiālo un ekonomisko krīzi. Mums ir nepieciešama budžeta politikas, fiskālās politikas, ekonomikas politikas, pētniecības politikas un izglītības politikas lielāka koordinācija, jo mēs nevaram uzlabot savu konkurētspēju tikai ar ekonomiskiem mērķiem vien. Tāpēc mums vajag, lai dalībvalstīs tiktu īstenots Mazās uzņēmējdarbības akts. Mūsu vadmotīvam ir jābūt „mazā uzņēmējdarbība pirmajā vietā”, jo tā radīs darbavietas reģionos.

Es vēlētos redzēt trīs lietas. *Barroso* kungs, mums ir vajadzīgs pētījums par visu Komisijas pasākumu ietekmi uz reālo ekonomiku, ne tikai uz banku nozari. Mums jāpārskata savas finanses, kas ņem vērā arī mūsu demogrāfiskās pārmaiņas un sociālo nodrošinājumu, un pensiju sistēmas. Mums ir vajadzīga apvienota pakete, kurā ietilpst koordinācija, pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra, iziešanas stratēģija un Eiropa 2020. gadā, lai tās nebūtu savstarpēji pretrunīgas.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Priekšsēdētāj *Van Rompuy*, priekšsēdētāj *Barroso*! Man patiešām patīk tas, ko es dzirdēju šodien. Es ceru, ka noskaņojums būs tāds pats nākamnedēļ, jo, kā mēs visi esam sapratuši — un arī jūs —, tas nozīmētu, ka mēs varam noteikt un mums jānosaka pašiem mērķi un ka mēs varam izvēlēties savu nākotni.

Tas nozīmētu, ka nav ekonomiskas nolemtības, ka mūsu pašu rokās ir balss par politiku, balss par pilsoņiem, balss par mūsu nākotni. Tas nozīmētu, ka ekonomika nosaka mums robežas un nodrošina mūs ar līdzekļiem, bet mērķus nosakām mēs, un ekonomikā ir jākalpo sabiedrībai, nevis otrādi.

Tas nozīmētu, ka mums, kā to šopēcpusdien te ir teikuši, ir vajadzīga ilgtermiņa stratēģija, nevis tikai īstermiņa stratēģija, jo, manuprāt, tā ir mācība, ko varam gūt no pagātnes. Pagātnes mācība ir tā, ka esam piedzīvojuši ievērojamu ekonomisko izaugsmi, bet tā ir balstījusies uz spekulāciju, kas nav ņēmusi vērā tiesiskumu, taisnīgumu, vidi, nākamo paaudžu nākotni.

Tāpēc es patiešām ceru, Padomes priekšsēdētāj, ka nākamnedēļ mēs saņemsim dokumentus, kuros būs vērienīga darba programma, programma, kas būs vērsta uz ilgtspēju, programma, kas atbilstīgi saskaņos ekonomiskās, sociālās un vides vajadzības, jo tās ir savstarpēji atkarīgas.

Tagad es vēlos teikt dažus vārdus par darba programmas sociālo dimensiju: tieši te izpaužas pilsoņu prasības, sapņi un bažas, sapņi un bažas, ko izjūt cilvēki darba tirgū vai ārpus tā, kas ir kļuvuši par upuri finanšu tirgu augstprātībai, kuri sagrāba kontroli pār reālo ekonomiku, iznīcinot to.

Tieši te ir cerības, ka mēs tam pieliksim punktu, ka mēs radīsim politiku par pilnīgu nodarbinātību, kvalitatīvām darbavietām, darbavietām, kas ir pieejamas visiem un kas galu galā par Eiropas mērķi izvirzīs izcilību, nevis cīņu par sociālo standartu pazemināšanu.

Sven Giegold (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Barroso* kungs, *Van Rompuy* kungs! Krīze Eiropas ekonomikā ir tik dziļa, ka mums jāgaida ļoti konkrēti priekšlikumi šajā situācijā — konkrēti priekšlikumi tajos virzienos, kurus ir atzīmējuši daudzi runātāji. Parlaments daudzos dažādos veidos ir aicinājis īstenot Eiropas ekonomikas pārvaldību.

Izsakiet priekšlikumu par to, kā sadalīt riskus, kas saistīti ar parādu augsto līmeni, lai Grieķiju un citas valstis nesagrautu augstās procentu likmes. Izsakiet priekšlikumu — kā to vakar prasīja Ekonomikas un monetārā komiteja —, ko darīt ar nelīdzsvarotību. Nav tā, ka tikai valstīm ar budžeta deficītu jātiek sodītām un jāmainās. Reformas ir jāveic arī valstīs, kurās ir pārmērīga virspeļņa. Mums ir vajadzīga neatkarīga Eiropas statistika, un mums ir jāveic efektīvi pasākumi, lai novērstu nodokļu konkurenci. Šādi priekšlikumi Parlamentā ir tikuši ierosināti. Tagad ir jūsu kārta beidzot iesniegt šos jautājumus apspriešanai.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) *Van Rompuy* kungs, ministr, *Barroso* kungs, dāmas un kungi! Beidzot jūs esat kopā ar mums, Eiropadomes priekšsēdētāj, esiet laipni sveicināti! Es tomēr sāksu ar to, ka vēlreiz izteikšu savu lielo vilšanos, ka jūsu pirmais politiskais gājiens pēc 1. decembra, dienas, kad jūs oficiāli uzņēmāties amata pienākumus, nebija nākt pie Eiropas tautu pārstāvjiem un iepazīstināt viņus ar sevi.

Jūs, *Van Rompuy* kungs, esat politiķis tāpat kā mēs, un politika nevar būt bez demokrātijas. Francijas un Nīderlandes 2005. gada referendumu mācība, kā arī daudzu citu tautu mācība, ja tām būtu prasīts, ir tāda: pilsoņi saka, ka viņi nav pret Eiropu, bet, ka viņiem ir sajūta, ka Eiropa tiek veidota bez viņiem un dažreiz pret viņiem.

Tāpēc, pateicoties *Merkel* kundzei, kura 2007. gadā sēdēja tajā vietā, kur tagad esat jūs, un *Sarkozy* kungam, kurš tikko bija ievēlēts par Francijas Republikas prezidentu, pilsoņi atkal atguva centrālo vietu Eiropas integrācijā ar Lisabonas līgumu, kas radīja augsto amatu, kuru jūs tagad ieņemat.

Van Rompuy kungs, jums jāsaprot, ka neko nevar izdarīt bez pilsoņiem un viņu pārstāvjiem, tāpat kā mūsu Parlamentam jāsaprot, ka neko nevar izdarīt bez dalībvalstīm un tātad valstu vai valdību vadītājiem.

Pievērsīsimies būtībai: Eiropas tautas cieš, jo tās vairs nesaprot milzīgo globālo haosu, kas tās apņem. Jūsu pienākums ir dot skaidrojumu, noteikt virzienu, pārliecināt Eiropadomi, ka Eiropa nav problēma, bet gan risinājums. Eiropa neizliek apskatei, tā aizsargā. Eiropa necieš, tā rīkojas.

Kāds ir jūsu pasaules redzējums, un kāda ir Eiropas Savienības vieta tajā? Vai jūs varētu pateikt, kāda nozīme ir starpvaldību nolīgumiem jūsu Eiropas stratēģijā, jo īpaši saistībā ar ekonomikas pārvaldību, kuras mums trūkst, un Ārējās darbības dienesta izveidi?

Van Rompuy kungs, Eiropas Savienība iet, balsoties uz divām kājām: dalībvalstīm ar to valdībām un tautām. Mēs meklējam vadītāju, un jūs esat vadītājs! Turklāt jums nav jāatrodas pasažiera vietā, bet vadītāja vietā, un Eiropas Savienības nākotne būs atkarīga no jūsu spējas vadīt dalībvalstis politiskas Eiropas Savienības virzienā. Paldies, *Van Rompuy* kungs, ka esat šeit. Jūs esat lielisks cilvēks. Nebaidieties no tautām un to pārstāvjiem. Mīliet tās, un tās mīlēs jūs.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Definējot vidējā termiņa stratēģiju, Eiropas Savienībai būs jāņem vērā ekonomiskās krīzes ietekme, kura pašlaik ir kā sods šajā pasaules daļā — un arī citās — un, protams, arī trūkumi, kuru dēļ iepriekšējās, 2000. gada Lisabonas stratēģijas rezultāti bija tik pieticīgi.

Krīze dod mums dažus konkrētus rādītājus attiecībā uz attīstību un pilnīgu nodarbinātību, ja mēs šo mērķi gribam iekļaut savā darbībā, kā tas, manuprāt, ir nepieciešams.

Pirmkārt, ir nepieciešami regulējoši instrumenti, finanšu sistēmas un banku uzraudzība, lai nodrošinātu, ka netiek pieļauta tādu negatīvo nosacījumu atkārtošāns, kuri šodien gulstas uz mums kā smags sods.

Otrkārt, mums būs daudz jāiegulda inovācijās, pētniecībā un apmācībā, jo īpaši, ja gribam doties zaļās ekonomikas virzienā. Tomēr, lai būtu iespējams pamatīgs ieguldījums, Eiropai jāievieš eiroobligācijas un atalgojumu un sodu sistēma, lai tādējādi varētu sasniegt savus ekonomiskos mērķus. Tie ir galvenie Lisabonas I trūkumi.

Mums būs jāievieš vienota pārdales politika attiecībā gan uz nodokļu uzlikšanu, gan nomaksu. Turklāt ir nepieciešama koordinēta rūpniecības politika nozarēm, lai aizsargātu vēsturisko ražošanas struktūru mūsu pasaules daļā. Visbeidzot mums jāpārveido un jāatjauno sociālais dialogs kā kohēzijas un ilgtermiņa bezdarba draudu ierobežojošs spēks, kas mums ir jāapgūst.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, priekšsēdētāj *Van Rompuy*, priekšsēdētāj *Barroso*, kurš vairs te neatrodas, bet kuru es arī uzrunāju! Patiešām bija ļoti labi redzēt jūs visus kopā un, manuprāt, tāpēc, ka mēs esam bijuši liecinieki, ka notiek virzība un pievēršanās tam, kam jāveido kopējās stratēģijas pamati nākamajos desmit gados, un, manuprāt, tas ir ļoti svarīgi.

Priekšlikumā, kuru mēs esam redzējuši rakstiski, un visā, ko jūs esat teikuši, mani visvairāk interesēja tas, ka ir vajadzīgi tikai daži mērķi — tikai visaugstākās prioritātes mērķi — un ka tiem ir jābūt taustāmiem, ka mums jābūt spējīgiem tos izmērīt un tie ir pastāvīgi jāvērtē, lai redzētu, vai mēs panākam vai nepanākam progresu šajā virzienā.

Es domāju, ka tas ir pamatā, un tā ir būtiska pārmaiņa salīdzinājumā ar Lisabonas stratēģiju.

Es gatavojos pievērsties vienam mērķim: iekšējam tirgum. Eiropas iekšējais tirgus tika iecerēts pirms vairāk nekā 20 gadiem. Pēc divdesmit gadiem mums vēl ir garš ceļš priekšā, pirms patiešām panāksim Eiropas iekšējo tirgu lielākajā daļā nozaru. Dažos gadījumos iemesls ir tas, ka nozares ir ļoti jaunas, piemēram, digitālais tirgus, bet citos gadījumos ir tāda fragmentācijas pakāpe un tādi šķēršļi, ka mēs liedzam Eiropas ekonomikai liela mēroga pamatnostādnes, kas tai ir vajadzīgas, lai varētu reāli attīstīt visu nepieciešamo konkurētspēju, kura nodrošinās izaugsmi, kas, savukārt, nodrošinās nodarbinātību.

Van Rompuy kungs, *Barroso* kungs, mums vajadzīgs ļoti liels politisks impulss: „uzņēmējdarbība kā parasti” vairs nevar būt rīks. Mums ir vajadzīga ļoti liela vadība, un jums ir liela atbildība. Es, protams, pilnīgi jūs atbalstu, lai tas būtu iespējams.

Udo Bullmann (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Eiropadomes priekšsēdētāj, komisār, dāmas un kungi! Es vēlos īsi pievērsties diviem jautājumiem. Pirmkārt, vai mums jau ir Eiropas 2020. gada stratēģija, kas sola panākumus? Nē, pagaidām mums vēl nav. Es jums pateikšu, kāpēc. Ja Komisijā un dalībvalstīs jūs sakāt, ka mēs vispirms veiksīm strauju budžetu konsolidāciju un pēc tam nodarbosimies ar ekonomiku un nodarbinātību, tad esat pārrēķinājušies. Ja jūs mums neticat, izlasiet Starptautiskā Valūtas fonda vakardienas paziņojumu. Privātā sektora pieprasījums nav ne tuvu atlabšanai. Mums rada bažas sabiedriskais ieguldījums. Ja jūs nesekosiet integrētai stratēģijai ar konkrētiem nodarbinātības mērķiem uzmanības centrā, mums nebūs nekādas iespējas pārvarēt krīzi.

Otrkārt, vai mums ir atbilde uz parādu krīzi valstīs, kas pakļautas vislielākajam spiedienam? Nē, pagaidām mums vēl nav. Vairākas valstis ir pieļāvušas kļūdas. Tomēr, ja jūs datus lasāt uzmanīgi un ieklausāties analītiķos, jūs zināt, ka vismaz puse no Grieķijas pārmērīgajiem iztrūkumiem ir radušies spekulantu vainas dēļ — to spekulantu dēļ, kurus Komisija piecus gadus negribēja regulēt — riska ieguldījuma fondu dēļ. Tagad mēs

beidzot to darām, bet ko tas praktiski nozīmē dzīvē? Mums ir vajadzīgs Eiropas Valūtas fonds, fonds, lai palīdzētu šīm valstīm. Mums jābūt spējīgiem piedāvāt kredītu par samērīgām likmēm ne tikai ārpus eiro zonas, bet arī eiro zonā ar izvirzītiem nosacījumiem. Tomēr mums ir jāizveido Eiropas politika, lai atrisinātu krīzi — un tas mums jādara tūlīt.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Dāmas un kungi, būdams trīs prezidentvalstu loceklis un EP Ungārijas deputāts, es ar lielu gandarījumu vēroju priekšsēdētāja *Van Rompuy* darbību viņa stingrās Eiropas apņēmības un pārliecības dēļ, ar kādu viņš uzņemas savus jaunus pienākumus. Ir absolūta taisnība, ka tagad ir laiks noteikt, kā Eiropadomes prezidentūra darbosies. Es esmu pārliecināts, ka Eiropai krīzes mokās ir vajadzīga stingra roka un orientācija uz vadību. Jautājums ir arī par uzticēšanos jaunajai programmai, lai izvairītos no tās priekšteces, Lisabonas stratēģijas, likteņa. Es to saku kā deputāts no kādreizējas komunistiskās valsts. Tajā Eiropas nostūrī — varbūt saprotami — izjūt dabisku riebumu pret frāžainiem ilgtermiņa plāniem.

Man ir viens institucionāls komentārs un viens komentārs pēc būtības. Attiecībā uz institūciju: mums ir jānolemj, kam šī stratēģija ir domāta. Ja tā ir domāta ES vadītājiem, tādā gadījumā tas, kas ir ticis darīts līdz šim, ir pareizs un stingrais grafiks ir laba lieta. Tomēr, ja mēs domājam, ka tā ir domāta ES pilsoņiem, kurus mēs gribam iegūt savā pusē, ar kuriem kopā, nevis pret, mēs gribam strādāt, veidojot stiprāku un konkurētspējīgāku Eiropas Savienību, kas sniedz lielāku labumu pilsoņiem nekā līdz šim, tad mums jārikojas saskaņā ar Lisabonas līgumu un godīgi jāiesaista Eiropas Parlaments un turklāt arī valstu parlamenti. Šodienas debates nevar aizvietot darbošanos ar šo tematu Parlamentā parastajā veidā ar referenta ziņojumu, komitejās un politiskajās grupās.

Attiecībā uz komentāru pēc būtības vissvarīgākajai lietai ir jābūt darbavietu radīšanai. Ar to jaunajai stratēģijai jāsākas. Kā to izdarīt? Patlaban mēs par to zinām ļoti maz. Mēs zinām to: mazāk prioritāšu, norādīt uz šaurajām vietām, stingrāk koordinēt ekonomikas politiku. Tas viss ir jauki, bet, lūdzu, ņemiet vērā šo: pirmkārt, neaizmetīsim to, kas ir darbojies labi. Pašreizējā kopienas politika ir stiprinājusi Eiropas Savienību, un turklāt atteikšanās no kohēzijas un lauksaimniecības politikas, kas labi kalpo ES pilsoņiem, ir pret dibināšanas līgumu principiem. Otrkārt, jaunajai stratēģijai ir jākalpo visu reģionu, ne tikai noteiktu uzņēmumu vai valstu interesēm. Ar kohēzijas palīdzību palielināsies arī ES konkurētspēja. Treškārt, veidosim stratēģiju atbilstoši valstīm. Tas vairo uzticēšanos visai lietai kopumā.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, šīs debates, kas mums šodien notiek par 2020. gada stratēģiju, ir ļoti interesantas, bet mēs visi ļoti labi zinām, ka neoficiālajā Eiropadomē 11. februārī dominēja tā sauktais Grieķijas jautājums. Mēs zinām arī, ka neoficiālā augstā līmeņa sanāksme noslēdzās ar valstu vai valdību vadītāju ziņojumu, kurš politiski atbalstīja Grieķiju, paužot gatavību rīkoties, lai stabilizētu eiro, un norādīja, ka Grieķija nav prasījusi nekādu finansiālu atbalstu no Eiropas Savienības.

Es vēlos izmantot šo iespēju atgādināt Parlamentam, ka Grieķijas valdība, kā arī Grieķijas premjerministrs ir atkārtoti uzsvēris, ka Grieķija neprasa naudu, tā neprasa, lai Vācijas, Austrijas, Zviedrijas vai jebkuras citas valsts nodokļu maksātājs segtu tās parādus, ar kuriem tā strādās, kurus tā ierobežos pati savām pūlēm, pamatojoties uz pasākumiem, par kuriem ir jau paziņots.

Tā kā mēs runājam par šo tematu, *Verhofstadt* kungs, nav tiesa, ka Grieķija ir teikusi, ka tā ir sniegusi visu informāciju par *Goldman Sachs* obligāciju; tā ir teikusi, ka tā nekavējoties sniegs informāciju. Turklāt — es nevaru ieraudzīt Eiropas Komisijas priekšsēdētāju šeit; es vēlos izteikt savu neizpratni par to, kāpēc vienīgi no Grieķijas iestādēm un Grieķijas tika pieprasīti skaidrojumi par praksi, kas tika pilnā mērā piemērota daudzās dalībvalstīs eiro zonā desmit gadus no 1998. līdz 2008. gadam, kā to nesen ir ziņojusi ārzemju prese daudzos rakstos.

Grieķija nelūdz naudu. Tā lūdz kaut ko citu. Kaut ko tādu, kam jābūt pašsaprotamam ne tikai eiro zonas piederības dēļ, bet arī daudz plašāk, Eiropas Savienības piederības dēļ: politiska atbalsta paušanu, solidaritāti un būtisku un godīgu uzticēšanos. Atbalstu ne tikai vārdos; atbalstu, kam ir būtība un saturs un kas netiks atņemts vai mazināts, tiklīdz mēs vairs nebūsim aiz slēgtām durvīm.

Grieķija lūdz savus partnerus nedarīt un neteikt neko tādu, kas ierosinātu spekulāciju, un izbeigt šaubu sēšanu par to, vai Grieķija būs vai nebūs spējīga panākt rezultātus ar pasākumiem, kurus tā ir paziņojusi, jo galu galā tās grautu pūles, ko valsts pašlaik veltī.

Mēs nedrīkstam slēpt galvu smiltīs. Mēs visi zinām, ka caur Grieķiju spekulanti mērķē uz eiro zonu un eiro. Tādēļ veiksīm visus pasākumus, kas nepieciešami, lai aizsargātu eiro zonu un eiro.

(Aplausi)

Paolo De Castro (S&D). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Man un visai Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejai, kurā man ir gods būt par priekšsēdētāju, jāizsaka patiesa nožēla, ka 2020. gada stratēģijā nekādā veidā nav pieminēta lauksaimniecības un pārtikas nozare.

Tas ir absurds, ka Komisijas piedāvātā stratēģija nākamajiem desmit gadiem neparedz centrālo problēmjautājumu saistībā ar pārtikas nodrošinājumu, izaugsmi un darbavietu saglabāšanu lauku teritorijās.

Priekšsēdētājas kundze, kā var kāds iedomāties zaļu un ilgtspējīgu Eiropu, neņemot vērā, ka 45 % visas Eiropas teritorijas darbojas zemnieki? Kā var neņemt vērā gandrīz 30 miljonus cilvēku, kas strādā šajā teritorijā? Tie ir strādnieki, kas ir jāaizstāv un jāaizsargā. Pirms mēs pievēršamies jaunām, mums jāaizsargā esošās darbavietas.

Es atgādināšu jums, ka lauksaimniecība sniedz neskaitāmi daudz būtisku pakalpojumu saistībā ar pārtiku, bioloģisko daudzveidību, zemes ainavu un vidi, un tie ir uzdevumi, kas tiek veikti lauku teritoriju sociālās un ekonomiskās dzīves labā.

Spānijas prezidentūra arī ir stingri uzstājusi uz spēcīgas kopējās lauksaimniecības politikas nepieciešamību. Tāpēc man ir bažas par šo ļoti nopietno trūkumu, kuru Parlaments, cerams, varēs izlabot.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Priekšsēdētājas kundze, šis ir tīģera gads, un Ķīna ir ekonomikas tīģeris.

Pašlaik Indija ir kolosāls būvlaukums, un es domāju, ka Indijas attīstībai būs milzīgs iespaids uz Eiropu. Tieši šā iemesla dēļ mums ir vajadzīgs jauns ritms, jaunais sākums, kuru simbolizē ES 2020. gadā. Mums ir vajadzīga kopēja ekonomiska politika, saprātīga nodokļu politika un drosme atzīt savas strukturālās nepilnības: pētniecību un ražojumu attīstību. Šie jautājumi šeit tika ļoti labi izklāstīti.

Man ir divi īsi jautājumi. Kā lai mēs turpmāk pārraugām Stabilitātes un izaugsmes pakta īstenošanu, ņemot vērā šo Grieķijas traģēdiju un tās sniegto mācības stundu mums? Mans otrais jautājums ir šāds: kādi burkāni un nūjas mums jāizmanto, lai ES 2020. gada stratēģija būtu veiksmīgāka nekā Lisabonas stratēģija, jo dalībvalstīm tā bija pilnīgi vienaldzīga?

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāj, es priecājos, ka jūs esat šeit kopā ar mums. Es nesaprotu, kāpēc Padome mēģina pieņemt lēmumu tādā steigā bez nopietnas konsultēšanās ar Eiropas Parlamentu. Mums ir vajadzīga 2020. gada stratēģija, jo Lisabonas stratēģija nav bijusi efektīva. Tomēr dokumenti, kas riņķo apkārt, ir vispārīgi un nesniedz nekādus skaidrus paziņojumus attiecībā uz nākamajām problēmām.

Piemērs ir sociālais aspekts. Galvenā sociālā problēma Eiropā ir iedzīvotāju arvien straujāka novecošanās un augstas kvalifikācijas trūkums darbiniekiem.

Šajos apstākļos piešķirt mazāk nekā 2 % no IKP pētniecībai, attīstībai un inovācijām ir pirmā kļūda, kas steidzami jālabo. Pētniecību un attīstību varētu balstīt uz valsts un privātām partnerattiecībām un uzņēmēju rosināšanu investēt pētniecību laboratorijās un institūtos, lai kavētu smadzeņu aizplūdi uz Amerikas Savienotajām Valstīm un Japānu.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Es mēģināšu runāt īsi, lai ievērotu laika limitu. Es esmu vīlusies, ka Komisijas priekšsēdētājs vairs neatrodas šeit, bet es domāju, ka cilvēks, kurš ir atbildīgs par sadarbību starp iestādēm, ir šeit.

Tā kā ir svarīgi, lai 2020. gada stratēģijai būtu panākumi, es vēlos runāt īpaši par to, cik būtiski ir, lai dažādas ES iestādes izbeigtu cīnīties kā konkurentes viena pret otru un lai mēs veidotu nopietnu sadarbību par instrumentiem, bez kuriem būs neiespējami sasniegt 2020. gada stratēģijas mērķus.

Tāpēc ir ļoti svarīgi, lai valsts egoisms patiesi pārveidotos par valsts atbildības sajūtu un arī par atbildības sajūtu Eiropas līmenī, jo, ja mēs nepievērsīsimies sociālās politikas saskaņošanas un nodokļu politikas saskaņošanas jautājumam pēc iespējas drīzāk, nebūs iespējams izpildīt ekonomikas politikas mērķus vai mūsu kopējos Eiropas ekonomiskos mērķus, kas pārvērtīs mūs par patiesi konkurētspējīgu reģionu globalizētā pasaulē.

Andrew Duff (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, esmu pateicīgs priekšsēdētājam *Van Rompuy* par viņa doto darba pienākumu aprakstu, bet es tomēr nesaprotu, kāpēc viņš izvairās atbildēt uz manu parlamentāro jautājumu. Es vēlētos lūgt, lai viņš pārdomā savu pieeju jautājumam par parlamentārajiem jautājumiem.

Ļaujiet man arī atvainoties priekšsēdētājam *Van Rompuy* par *Nigel Farage* neglīto uzstāšanos. Es garantēju viņam, ka lielākā daļa Lielbritānijas EP deputātu izturēsies pret viņu ar lielu cieņu.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, visā Eiropā — un ne tikai Eiropā — skati nesen ir pievērsušies Grieķijai, kā to daudzi runātāji jau ir teikuši.

Globālās ekonomiskās krīzes apstākļos, protams, ne tikai Grieķijai vienai pašai ir nopietnas ekonomiskas problēmas. Ir arī citas valstis, kā mēs visi zinām.

Mēs esam liecinieki nepieredzētam spekulatīvam uzbrukumam, kas diemžēl pēdējā laikā ir pārvērties par vislaunāko nomelnošanu dažos saziņas līdzekļos.

Lai kā tas būtu, jūs visi varat būt droši, ka Grieķija nav bankrotējusi, Grieķija nebrūk. Turklāt mūsu valsts nekad nav lūgusi finansiālu atbalstu. Tas, ko tā ir lūgusi un lūdz, ir politisks atbalsts. Tas, ko tā ir lūgusi un lūdz, ir reāls solidaritātes pierādījums no citām dalībvalstīm Eiropas Monetārās savienības sistēmā, jo, visu kopā ņemot, tieši tā tiek apšaubīta.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Gada sākumā bezdarba līmenis sasniedza 10 %, vienlaikus daudzās dalībvalstīs ir pieaudzis budžeta deficīts. Eiropas pilsoņi gaida tūlītējus risinājumus pašreizējām pamatproblēmām: demogrāfiskajām izmaiņām un klimata pārmaiņām, kā arī ekonomiskajai un finansiālajai krīzei.

Eiropas Savienībai ir jāinvestē, pirmkārt, lai radītu un saglabātu darbavietas izglītībā, veselības aprūpē, lauksaimniecībā un transportā, un enerģētikas infrastruktūrās. Eiropas Savienībai ir nepieciešama ilgtspējīga enerģētikas stratēģija un moderna, droša un efektīva transporta infrastruktūra. Mums jāiegulda energoefektivitātes pasākumos, kas dos labumu gan mājokļiem, gan rūpniecisko iekārtu modernizēšanai, tādējādi ļaujot mums radīt vairāk nekā divus miljonus jaunu darbavietu līdz 2020. gadam.

Turklāt piesārņojošu izmešu samazināšana nozīmē rūpniecisko iekārtu modernizēšanu visā Eiropas Savienībā, nevis Eiropas rūpniecības pārvietošanu uz trešām valstīm. Visbeidzot nav mazsvarīgi, ka iedzīvotāju novecošanās un dzimstības līmeņa krišanās aktualizē reformas nepieciešamību sociālajās sistēmās, lai katram pilsonim Eiropas Savienībā būtu garantēta cilvēka cienīga dzīve.

SĒDI VADA: S. LAMBRINIDIS

Priekšsēdētāja vietnieks

Maroš Šefčovič, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, godātie Eiropas Parlamenta deputāti, sēde mazliet ieilga, un Komisijas priekšsēdētājam bija jādodas prom citu pienākumu dēļ, bet man ir gods atbildēt priekšsēdētāja Barroso un Komisijas vārdā.

Es vēlos sākt ar pateicību jums visiem par aizraujošajām debatēm, par daudzām interesantām idejām un par entuziasmu un atbalstu, ko jūs parādāt ES 2020. gada stratēģijai. Bez jūsu atbalsta ES 2020. gada stratēģija nevar gūt un negūs panākumus. Es varu jums apliecināt, ka Komisija rīkosies droši; ES 2020. gada stratēģijā pilsoņi, nodarbinātība un nabadzības samazināšana atradīsies pašā uzmanības centrā. Es varu jums apliecināt arī to, ka mēs esam apguvuši Lisabonas stratēģijas mācību, un tāpēc mērķu skaits, uz kuriem mēs koncentrēsimies, būs mazāks, un mēs noteikti uzlabosim pārvaldību.

Mūs Komisijā ļoti uzmundrina spēcīgā interese un stingrais atbalsts, uz kuru mēs ceram, no Eiropas Parlamenta puses. Mūs ļoti uzmundrina arī steidzamības sajūta Eiropadomē, kur bija ļoti skaidrs, ka noskaņojums šodien ir pavisam citāds nekā pirms pieciem gadiem, kad mēs diskutējām par Lisabonas stratēģijas parametriem.

Bet mums jādara vēl vairāk; mums jāgūst vietējais un reģionālais atbalsts šai stratēģijai, un vissvarīgāk mums ir, lai to atbalstītu cilvēki. Mums jāgādā par to, lai viņi neskatītos uz šo stratēģiju kā uz vēl vienu administratīvu pasākumu, bet uztvertu to kā pieeju labākas dzīves nodrošināšanai Eiropā un viņu valstī un reģionā. Es gribu lūgt jūs, godātie deputāti, palīdzēt mums šajā uzdevumā. Nenodarbosimies ar iestāžu konkurences cīņu, sadarbosimies, koncentrēsim uzmanību uz prioritātēm un sasniegsim konkrētus rezultātus!

ES 2020. gada stratēģijā mēs vēlamies ieviest trīs savstarpēji saistītu pīlāru sistēmu, kas balstās uz gudru, zaļāku un iekļaujošu ekonomiku, un mēs vēlamies uz šiem pīlāriem attīstīt elastīgas iniciatīvas, kas pievērsīsies šaurajām vietām, problēmām, kuras palēnina Eiropas ekonomiku, traucē tai izmantot pilnīgi visu savu potenciālu. Mēs vēlamies vairāk pievērsties izglītībai un apmācībai, lai tādējādi darbaspēks Eiropā saglabātu konkurētspējas priekšrocības, kādas Eiropa ir pelnījusi. Mēs gādāsim, lai ES 2020. gada stratēģija būtu saistīta ar stabilitātes un izaugsmes paktu, jo stingrs fiskāls stāvoklis ir galvenais ekonomiskās stabilitātes faktors.

Mēs šodien daudz runājam par Grieķiju, un es vēlos apliecināt jums, ka bija pilnīga vienprātība par to, ka eiro zonas dalībvalstis veiks izlēmīgu un koordinētu rīcību, ja tāda būs nepieciešama, lai eiro zonā nosargātu

finansiālo stabilitāti. Komisija strādās cieši kopā ar Grieķiju un pārraudzīs, kā tā īsteno ieteikumus. Atēnās tagad ir misija, ko vada Komisijas ar ECB, kā arī piesaistot SVF tehniskam atbalstam, lai izvērtētu nepieciešamību Grieķijai veikt papildu pasākumus.

Runāšu skaidri; mums ir rīki, lai nosargātu finansiālo stabilitāti eiro zonā, ja nepieciešams, tas jo īpaši attiecas uz eiro zonas dalībvalstīm, Komisiju un Eiropas Centrālo banku, un mēs esam pilnīgi gatavi izmantot Eiropas pamatnostādnes darbības koordinēšanai. Bet katrai šā procesa stadijai ir jāļauj ritēt savā gaitā, un tagad Grieķija ir tā, kurai jāpastiprina reformas un jāīsteno nepieciešamie pasākumi. Es uzskatu, ka mēs esam gatavi drošai rīcībai kā attiecībā uz ES 2020. gada stratēģiju, tā arī situāciju Grieķijā.

Herman Van Rompuy, *Eiropadomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es priecājos par šīm debatēm, es priecājos, ka pieņemu jūsu ielūgumu ierasties šeit 2020. gada stratēģijas procesa pašā sākumā, jo debates ir tikai sākušās. Mums nesen, 11. februārī notika debates, pavasara Padome mums būs marta beigās, un pie 2020. gada stratēģijas jeb nodarbinātības un ekonomiskās izaugsmes stratēģijas galīgās versijas mēs nonāksim jūnija beigās. Tāpēc mūsu rīcībā ir noteikts laika posms, kurā varam apmainīties ar viedokļiem un noteikt galīgo rīcības virzienu.

Tāpēc es atzinīgi vērtēju Eiropas vērienīgumu, ko es šovakar atklāju, un es atzinīgi vērtēju neatliekamības izjūtu, ar ko šovakar saskāros. Vienā runā nebija nekā cita kā vien nosodījums, bet es netaisos to sīkāk komentēt.

Attiecībā uz ekonomikas stratēģiju es raksturošu atšķirības starp trim laikposmiem. Pirmais laikposms ir pašreizējais, citiem vārdiem sakot, finansiālā krīze ar visām no tās izrietošajām sekām. Ļaujiet man izteikties veidā, kas atšķiras no tā, ko es dzirdēju visās šā vakara debatēs. Es paskaidrošu. Es vēlos lietot vārdus, kas atspoguļo arī to, kas ir pozitīvs Eiropas Savienībā, jo, lai cik pārsteidzoši tas šķistu, ir arī pozitīvas lietas, kas nesen ir notikušas. Mēs esam izdarījuši secinājumus un guvuši mācību no pagājušā gadsimta 30. gadu krīzes. Mēs tagad esam vienu gadu pēc galvenās krīzes, un faktiski 2010. gadā mums tagad atkal ir pozitīva izaugsme lielākajā daļā valstu. Pagājušā gadsimta 30. gadu krīzē tā nenotika. Tā krīze faktiski ilga līdz 30. gadu beigām.

Kāpēc mums tagad ir pozitīva izaugsme? Tāpēc, ka mēs esam veikuši pasākumus. Mēs esam veikuši pasākumus, lai glābtu finanšu iestādes nevis tāpēc, ka mums tās pašas par sevi īpaši patiktu, bet tāpēc, ka bez tām nav ekonomikas. Mēs esam turējušies pie saprātīgas monetārās politikas. Mēs esam papildinājuši likviditāti ekonomikā, kas ir kaut kas tāds, ko pirms 70 gadiem neviens nedarīja. Vismaz 16 valstīs mēs esam radījuši monetārās stabilitātes zonu, neskatoties uz visām problēmām. 30. gados mums notika konkurējošas devalvācijas. Šodien mums tās nav bijušas. Mēs esam īstenojuši riskantu budžeta politiku, izmantojot budžeta deficītus, lai stimulētu ekonomiku. Mēs nedarījām to, kas tika darīts 30. gados, proti, budžeta līdzsvara atjaunošanu tik ātri, cik vien iespējams. Tāpēc mēs esam aizsargājuši savu iekšējo tirgu, kurš nav perfekts. Mums tas jāuzlabo, un Monti kungs dos mums dažus konkrētus priekšlikumus. Tomēr mēs neesam atslīdējuši pagājušā gadsimta 30. gadu protekcionismā. Tāpēc mēs esam kaut ko mācījušies no nopietnās krīzes, kuru mēs tagad piedzīvojam.

Es pat ietu mazliet tālāk. Tieši pateicoties Eiropas Savienībai, radās G20; mēs bijām tie, kuri uzņēmām iniciatīvu radīt pasaules pārvaldības iedīgli. Tā ir pirmā reize, kad lielvaras, jaunās un vecās, ir nākušas kopā cīnīties pret krīzi, kaut arī vēl ne perfektā veidā, bet mēs turpināsim strādāt šajā virzienā. Tāpēc Eiropai, Eiropas Savienībai nav vienmēr jāaizstāvas. Ir radītas arī dažas ļoti pozitīvas lietas.

Tagad mums jāatstāj šī tā sauktā izejas stratēģija aiz muguras. Mums ir jāatrod līdzsvars starp pārāk ātru atteikšanos no budžeta stimuliem un atgriešanos vidējā termiņā pie budžeta līdzsvara, kas ir absolūti nepieciešams, lai finansētu mūsu pensiju sistēmu, mūsu sociālās drošības sistēmu un mūsu veselības aprūpes sistēmu. Tāpēc šo līdzsvaru ir grūti panākt, un Stabilitātes un izaugsmes pakts piedāvā veidu, kā to panākt, jo tas neprasa tūlītēju atgriešanos pie izlīdzināta budžeta. Tas prasa pakāpenisku pieeju soli pa solim, kad mēs vispirms sasniedzam 3 % līmeni un pēc tam, vidējā termiņā, budžeta līdzsvaru. Es domāju, ka mēs īstenojam un turpinām īstenot gudru politiku.

Runājot par Lisabonas stratēģiju, mēs zinām tās trūkumus, bet mēs nedrīkstam aizmirst arī to, ka finansiālā un ekonomiskā krīze ir pilnīgi pārtraukusi Lisabonas stratēģijas īstenošanu. Protams, tajā daudz kā trūka, es negrastos to šeit nosaukt, tas viss ir labi zināms. Tomēr es teikšu, lūk, ko: mums ir vajadzīgas dažas svarīgas reformas, un šīs svarīgās reformas gan Eiropas, gan valsts līmenī prasīs izdarīt budžeta izvēli. Nav nejaušība — un to es esmu atkārtojis rakstiskajos secinājumos, kurus jūs lasāt —, ka mēs Stabilitātes un izaugsmes pakta tiesiskajās pamatnostādnēs gribam sasaistīt budžeta diskusiju ar ekonomikas reformām. Tā jābūt tāpēc, ka, ja mēs, piemēram, sakām, ka mums jāveic vairāk pētījumu un jāattīstās, mums tam jāparedz attiecīgs

nodrošinājums valsts budžetos un Eiropas Savienības finanšu plānā. Tas nozīmē, ka budžetā būs jāizdara noteikta izvēle.

Citas sekas mūsu izdarītajām izvēlēm Lisabonas stratēģijai ir tās, ka mērķi, kurus mēs ierosināsim, ne vienmēr būs maigi mērķi. Ir tā, ka mērķi var būt smagi. Tieši te sākas grūtības. No vienas puses ir prasības pēc reformām un no otras puses — reformu īstenošana. Es nesaku, ka es to esmu dzirdējis šeit, bet ārpus Parlamenta, Eiropas līmenī cilvēki pieprasa smagus pasākumus, lielas reformas, smagas reformas, un, kad cilvēki atgriežas savās valstīs, es redzu maz rezultātu tam visam. Tāpēc mums ir vajadzīga konsekventa nostāja. Tā nav tikai Eiropas Savienība, kas īsteno reformas. Mēs varam tās rosināt, stimulēt un dot tām pareizu pamatnostādni, bet tieši valsts līmenis būs tas, kurā būs jāveic daudzas reformas, un tāpēc tas ir jautājums par svarīgas politiskās gribas demonstrēšanu, un politiskā apņēmība ir vissvarīgākā lieta.

Bieži saka, ka mums vajag vairāk obligātu pasākumu. Tomēr mums par to būtu jāpadomā. Es esmu nācis ar vairākiem priekšlikumiem, kas, manuprāt, ir saprātīgāki nekā obligāti pasākumi. Tomēr pat Stabilitātes un izaugsmes paktam, kurā ietverti daudzi obligāti pasākumi, neizdevās atgriezt dažas valstis atpakaļ uz ceļa. Tāpēc metode nav izšķirošā, metode nav visa atrisinājums, un bez politiskas iesaistes, bez apņēmības metodei nav vērtības.

Runājot par ekonomikas stratēģiju, ir ļoti viegli dažiem teikt, ka mums vajag vairāk ierobežojumu. Tomēr, runājot par pamatnostādņēm, Lisabonas līgums neparedz tādu noteikumu. Es nebiju tas, kurš rakstīja Lisabonas līgumu, citi to darīja, bet tas neparedz nekādas sankcijas, sodus vai negatīvus pasākumus attiecībā uz ekonomisko pamatnostādņu īstenošanu. Pievērsiet uzmanību 121. pantam, lai pilnīgi pārliecinātos par to. Tāpēc izšķiroša ir politiska apņemšanās gan Eiropas, gan valsts līmenī, un bez šīs politiskās apņemšanās nekas netiks izdarīts.

Noslēgumā daži vārdi par Grieķiju. Es uzskatu, ka mēs esam devuši pareizo mājienu. Mēs esam norādījuši uz Grieķijas valdības atbildību, kurai ir jārisina ārkārtīgi grūta situācija, situācija, kas iegūta mantojumā. Te vajadzīgi vairāki drosmīgi pasākumi. Valdība 11. februārī mums teica, ka tā veiks papildu pasākumus, ja pašreiz veiktie pasākumi nebūs pietiekami, lai samazinātu deficītu, kas ir 4 % no IKP 2010. gadā. Mēs esam apņēmušies veikt lielāku pārraudzību, ne tikai pēc Eiropas Komisijas iniciatīvas, bet arī ar Eiropas Centrālās bankas un pat Starptautiskā Valūtas fonda ekspertu palīdzību. Tāpēc es uzskatu, ka mēs patiešām esam izveidojuši un ļoti skaidri noteikuši atbildības aspektu. Protams, ka nepieciešamības gadījumā ir solidaritātes faktors. Grieķija ir teikusi, ka tā negrib to izmantot, bet mēs esam nodrošinājuši divus apliecinājumus: apliecinājumu par atbildību un apliecinājumu par solidaritāti, ja būs nepieciešamība.

Dabiski, ka mums jāizdara secinājumi par to, kas Grieķijā noticis pēdējos gados. Arī eiro zonā mums jābūt aktīvākiem gan attiecībā uz datu vākšanu, gan pašu politisko rīcību. Šī krīze ir arī izaicinājums, izaicinājums tādā nozīmē, ka mums vairāk jāizmanto saskaņošanas politika. Faktiski katra krīze ir izaicinājums. Mums jāmācās no katras krīzes. Labi, mēs mācīsimies. Tādā pašā veidā, kā mēs esam mācījušies no pagājušā gadsimta 30. gadu krīzes, mums tagad jāmācās arī no finansiālās krīzes: vairāk regulējuma, lielāka piemaksu pārraudzība, tālredzīgāka banku nozares politika. Mums tomēr ir arī jāapgūst viss, ko māca Grieķijas un citu valstu pieredze.

Dāmas un kungi, es uzskatu, ka šajā Parlamentā es jutu tādu pašu vērienu; es jutu tādu pašu politisko gribu īstenot tādu ekonomikas politiku un stratēģiju, kas var pārvarēt mūsu šīsdienas grūtības. Kā daudzi no jums ir teikuši, tā nav tikai vienas vai divu tautu atbildība; atbildība ir jāuzņemas visām Eiropas iestādēm un visām dalībvalstīm. Citādi mēs nesaglabāsim savu sociālo modeli; citādi mēs zaudēsim savu stāvokli pasaulē. Tāpēc tieši ar šādu domu es esmu ieradies šeit, lai tiktos ar jums šovakar, un tieši ar šādu domu es turpināšu savu darbu.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Liels paldies, priekšsēdētāja kungs. Patiešām bija liels prieks par jūsu pirmo uzstāšanos šeit pie mums plenārsēdē. Mums Grieķijā ir teiciens, ko saka tam, kurš uzņemas jaunus, smagus pienākumus. Mēs sakām: *σκληρόφαλος*, kas nozīmē, lai jūsu galvai dzelzs izturība panest visu to, kas nāks pār to grūtajā ceļā. Es domāju, jums tāda ir; ja jums tādas nav, jūs to attīstāt. Liels paldies, ka bijāt kopā ar mums.

Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Ekonomiskā krīze ir atstājusi dziļu, negatīvu ietekmi uz ES valstu ekonomiskās izaugsmes potenciālu. Mēs sekojam debatēm par šo tematu un redzējam, ka uzmanība tiek pievērsta pasākumiem, lai izklūtu no krīzes un finansiāli atdzīvinātu ekonomikas izaugsmi. Ideja par

problēmu risināšanu to nopietnības secībā neapšaubāmi ir laba. Tomēr mums ir svarīgi saprast, ka stāvoklis vairs nav tāds pats, kāds tas bija pirms krīzes. Faktiski ir jāmainās tieši ekonomikas modelim. Tam vairāk jābalstās uz inovācijām un nepiesārņojošiem enerģijas avotiem un jākoncentrējas uz cilvēku veselības stāvokli. Mums nevar būt dinamiska ekonomika bez motivētiem darbiniekiem. Mums nevar arī būt ilgtspējīga ekonomika, ja mēs tikai pa pusei atbalstām vides aizsardzību. Manuprāt, lai atjaunotu ekonomikas izaugsmes potenciālu, mums jāsāk ar paša ekonomikas modeļa maiņu; tam jābūt vērīgam uz to, kas rada inovāciju un personīgu motivāciju. Iziešana no krīzes būtībā nav ekonomiskas vai fiskālas politikas problēma.

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), rakstiski. – (LT) Eiropa jau ir saņēmusi mācību, nespējama īstenot Lisabonas stratēģijā izvirzītos mērķus, un es ceru, ka tā mācīsies no kļūdām, kuras izraisīja ekonomisko un finansiālo krīzi. Tāpēc turpmāk es aicinu jūs pievērst lielāku uzmanību, pirmkārt, darbavietu radīšanai un radīt nevis kaut kādu darbu, bet mēģināt nodrošināt augstas kvalitātes pilna laika darbu, ņemot vērā darba tirgus vajadzības un nodrošinot sociālo iekļaušanu. Otrkārt, ir ļoti svarīgi cīnīties par dzimumu līdztiesību un nabadzības izskaušanu, jo īpaši attiecībā uz cilvēkiem visneizsargātākajās grupās, jo viņus nabadzība skar visvairāk šajos grūtajos laikos. Es vēlos arī vērēt uzmanību uz izglītības sistēmām un nozīmi, kāda ir jaunu prasmju apguvei. Tā kā darba tirgus ES dalībvalstīs pārdzīvo dinamiskas pārmaiņas, ir jānodrošina, ka darbinieki ir apguvuši vajadzīgās prasmes nākamajiem darba tirgiem. Tāpēc obligāti jāiegulda līdzekļi darbinieku apmācībai darba vietā un mūžizglītībā. Mums būtu jāveltī lielāka uzmanība vienai no sabiedrības visnopietnākajām problēmām — pieaugošajam jauniešu bezdarbam. Ja jauniem cilvēkiem netiks dota iespēja ienākt darba tirgū, pastāv briesmas, ka Eiropa zaudēs veselu jaunu cilvēku paaudzi. ES valstu vai valdību vadītāju neoficiālajā sanāksmē par Eiropas 2020. gada stratēģiju 11. februārī tika izvirzīts ļoti svarīgais jautājums par pārvaldību. Lai gan Eiropadome šajā jautājumā ir ļoti vērienīga, es tomēr aicinu jūs nodrošināt vēl aktīvāku Eiropas Parlamenta, valstu parlamentu un dažādu Padomes nozaru līdzdalību.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šajās debatēs tie, kuri ir atbildīgi Eiropas Savienībā, joprojām atrodas tālu prom no pilsoņu reālajām problēmām. Piemēri, kurus mēs vēl arvien atklājam, apmeklējot un saskaroties ar strādniekiem, lauksaimniekiem, zvejniekiem un mikrouzņēmumu un mazo uzņēmumu īpašniekiem, pierāda, ka Eiropas Savienības pieejas un politika kalpo tikai tam, lai nodarbinātība kļūtu nedrošāka un bezdarbs un ekspluatācija — dziļāka.

Laikā, kad bezdarba rādītāji ir sasnieguši 23 miljonus un nabadzība ietekmē vairāk nekā 85 miljonus cilvēku, ir nepieņemami turēties pie politikas, kas ir radījusi šo stāvokli.

Tāpēc mēs uzstājīgi pieprasām pārtraukt Stabilitātes paktu un to aizvietot ar Attīstības un nodarbinātības paktu, kas piešķir prioritāti tiesiski nodrošinātu darbavietu radīšanai un ražošanas pieaugumam.

Ir nepieciešams pārtraukt sakarus ar tā saukto Lisabonas stratēģiju un tās vietā atbalstīt Sociālā progresā stratēģiju, kas piešķir prioritāti cīņai pret nabadzību, atbalsta kvalitatīvus sabiedriskos dienestus un sociālos resursus un veicina vienlīdzību un sieviešu tiesības. Tas nozīmē budžeta politikas attīstīšanu, lai paātrinātu Kopienas atbalsta fondu piešķiršanu un nodrošinātu to ātrāku un vieglāku pārnesi uz dalībvalstīm.

(Balsojumu paskaidrojumi ir saīsināti saskaņā ar Reglamenta 170. pantu.)

Kinga Gőncz (S&D), rakstiski. – (HU) ES 2020. gada stratēģija var gūt panākumus tikai tad, ja dalībvalstis apliecinās pietiekamu apņēmību to izpildīt. Blakus valstu nacionālās atbildības bezierunu pieņemšanai panākumu atslēga ir meklējama Kopienas politikas īstenošanā līdztekus valstu resursiem, kas tiek doti tuvināšanai, reģionālajai attīstībai un lauksaimniecībai un veicinās ekonomisko izaugsmi un darbavietu radīšanu. Lejupējā darba metode, kura tagad veidojas un pamatojas uz premjerministru lielāku politisko pārskatatbildību, arī stingrāk garantē sekmīgu izpildi, nekā tas notika ar Lisabonas stratēģiju. 2020. gada stratēģija arī izvirza nākamā budžeta prioritātes, neparedzot pašlaik detalizētu diskusiju. Tātad tieši tagad jāuzsver, cik svarīga ir kopēja lauksaimniecības un kohēzijas politika nākamā septiņu gadu budžetam, sākot ar 2014. gadu. Bez ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas nav spēcīgas, konkurētspējīgas Eiropas. Reģionu konverģence stiprina Eiropas konkurētspēju.

Livia Járóka (PPE), rakstiski. – (HU) Dāmas un kungi, viena no vissvarīgākajām problēmām, ar ko saskaras ES, ir Lisabonas stratēģijas pārvērtēšana un ar to saistītā cīņa pret nabadzību un atstumtību un sociālās kohēzijas stiprināšana. 2020. gada iniciatīvai, kas veido vienu no Spānijas, Beļģijas, Ungārijas triju valstu prezidentūras galvenajiem balstiem, ir jāatbild uz kontinenta ilgtermiņa demogrāfiskajām un sociālajām problēmām. Tas nenozīmē neko citu kā Eiropas darba tirgus un izglītības sistēmas pārvērtēšanu. Rēķinoties ar pašreizējās Eiropas Nodarbinātības stratēģijas neveiksmi, 2020. gada programmai faktiski jārada vairāk un labākas darbavietas, galveno vērību veltot lielākai sieviešu un nelabvēlīgo grupu līdzdalībai darba tirgū. Ir jāatzīst, ka Eiropas Komisijas darba kārtība, kā arī nākamās triju valstu prezidentūras rīcības plāns uzsver

faktorus, kas nepieciešami programmas veiksmi, piemēram, pasākumus gan pret neregistrētu darbu, ēnu ekonomiku un priekšlaicīgu skolas pamešanu, gan arī par pašnodarbinātības nosacījumu uzlabošanu. Tā kā sociāla un ekonomiska atstumtība ir daudzu savstarpēji saistītu faktoru rezultāts, risinājumus var dot tikai plašāks rīcības plāns, kas pievērsas visām jomām kopā, nevis uz projektiem balstītas idejas, kas līdz šim ir bijušas pārsvarā. Lai gūtu panākumus, ir jāatsakās no izolētām iniciatīvām par labu pasākumiem, kuri iekļaujas izsvērtas politikas kopējā paketē, kas koncentrējas uz agrinām iekļaušanās darbībām un var nodrošināt patiesu uzlabojumu visos sociālās atstumtības mērījumos, kas atspoguļoti Lākenas rādītājos.

Iosif Matula (PPE), rakstiski. – (RO) Pašreizējā ekonomiskā krīze ir visnopietnākā pēdējos gadu desmitos, un tās ietekme atsaucas uz izaugsmes potenciāla samazināšanos uz pusi visā ES. Ekonomikas lejupslīde notiek roku rokā ar iedzīvotāju novecošanās līmeņa palielināšanos, kas kavē centienus palīdzēt ES ekonomikai atlabt. Šajā situācijā 2020. gada stratēģijai, kas domāta kā Lisabonas stratēģijas turpinājums, jārada ilgtspējīgas izaugsmes un fiskālās konsolidācijas nosacījumi. Faktiski mūžizglītībai ir jākļūst daudz pieejamāka, universitātēm daudz atvērtākām neklātienē studentu uzņemšanai. Labāka korelācija starp piedāvājumu un pieprasījumu un lielāka darbaspēka mobilitāte nodrošinās darbiniekiem vairāk iespēju tur, kur ir lielāks pieprasījums pēc viņu prasmēm. Ir nepieciešama moderna sociālās nodrošināšanas un pensiju sistēma, lai mazinātu nabadzību un atstumtību. Nodarbinātības politikai ir jābūt pievērstai darba tirgus elastībai, kur darba ņēmēji uzņemas atbildību par savu darba dzīvi ar nepārtrauktām mācībām, pielāgošanos pārmaiņām un mobilitāti. Ir ļoti svarīgi pielāgoties pašreizējās ekonomiskās krīzes klimatam un Eiropas iedzīvotāju novecošanai, lai mēs varētu nodrošināt pietiekamu atbalstu cilvēkiem, kas uz laiku ir palikuši bez darba.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es piekrītu savu kolēģu deputātu noskaņojumam, kuri ir izvirzījuši šo jautājumu par lauksaimniecības neiekļaušanu 2020. gada stratēģijā. Manuprāt, lauksaimniecība ir joma, kas var dot ieguldījumu Eiropas Savienības attīstībā un vienlaikus ir svarīga nozare, jo tā ir Eiropas dzīves veida pamatā. Turklāt nav mazsvarīgi, ka īpaša uzmanība lauksaimniecībai jāvelti tādēļ, ka to sevišķi smagi ir skārusi ekonomiskā krīze. Lai pārliecinātos par ietekmes lielumu, mums tikai jāapskata reālā ienākuma samazināšanās uz vienu lauksaimniecības darbinieku, kas dažās Eiropas Savienības dalībvalstīs ir sasniedzis pat 35 %.

Ioan Mircea Pașcu (S&D), rakstiski. – Atbilstīgi priekšsēdētāja *Van Rompuy* ievada paziņojumam mans iebildums ir vēlīts Lisabonas stratēģijas īstenošanai. Ja teorētiski Augstā pārstāvja divējādaizs amats izskatās labi, praktiski, ņemot vērā „vienreizību”, tas rada problēmas, ko līguma autori nav paredzējuši. Trūkstot tikpat divējādi pakļautam vietniekam, Augstajam pārstāvim arvien vairāk un vairāk nāksies izvēlēties starp palikšanu Briselē un piedalīšanos, piemēram, Eiropas Parlamentā un lidošanu uz kādu ārvalstu galvaspilsētu, kur Eiropas Savienībai arī ir jābūt pietiekami augsti pārstāvētai. Protams, lēdija *Ashton* var „aizvietot”, bet, ja viņa to darīs, tam būs jānotiek kā „ad hoc” pasākumam uz Padomes vai Komisijas rēķina. Un, ja atgriezīsies „rotējošā prezidentūra”, lai atjaunotu līdzsvaru, mēs nonāksim pie vēl lielākas, nevis mazākas birokrātijas.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Eiropa 2020. gadā nedrīkst atkārtot savas priekšteces, Lisabonas stratēģijas, neveiksmes. Jauno stratēģiju lielā mērā ir veidojusi ekonomiskā krīze, kuras sekas tai būs jārisina. Tajā pašā laikā mums jālabo savas nevērības sekas. Ja Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumi ir tik drakoniski, kā ES varēja nonākt līdz 7 % deficītam un 80 % parādam no IKP? Kurš par to ir atbildīgs? Tas, ko mēs visvairāk gribam ES, ir atgriezties pie straujas izaugsmes, un tieši to stratēģijai galvenokārt ir jāpalīdz mums paveikt. Pašreizējie stratēģijas noteikumi neparāda, kā to panākt, tie neparāda arī, kā Eiropas sociālos panākumus līdzsvarot ar demogrāfiskajām problēmām, ar sliktajiem rezultātiem veselības apdrošināšanas sistēmā vai neveiksmīgo pensiju un pabalstu sistēmu. Un kas ir ar darba stundām? Visbeidzot, kā ir ar banku un pārējo finanšu iestāžu pārraudzības un uzraudzības sistēmas izveidi? Vai arī kā mēs gribam paaugstināt ražīgumu? Mums ir vajadzīga jauna pieeja šīm jaunajām problēmām.

Bogusław Sonik (PPE), rakstiski. – (PL) Jaunās Eiropas 2020. gada stratēģijas prioritātei ir jābūt inteliģentākai un uz ekoloģiskām zināšanām balstītai tirgus ekonomikai. Lai šo mērķi sasniegtu, mums, galvenokārt, jākoncentrējas uz vienotā tirgus stiprināšanu un pakalpojumu brīvas aprites palielināšanu. Eiropas Kopienai būtu jāveicina uzņēmējdarbība, kā arī jāvienkāršo uzņēmumu reģistrēšana, atceļot juridiskus un ekonomiskus šķēršļus. Atbalsts, jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, ir svarīga lieta. Svarīgi pasākumi šajā virzienā varētu būt prasības atcelšana mikrouzņēmumiem par gada finanšu deklarācijas iesniegšanu un kredīta pieejamības uzlabošana. *Eurobarometer* aptaujas rezultāti par cilvēku uzņēmības noskaņojumu parāda, ka Eiropas Savienība vēl joprojām atpaliek no Amerikas Savienotajām Valstīm, bet arī to, ka vairāk nekā puse gados jauno ES iedzīvotāju vēlētos kļūt par uzņēmējiem nākamajos piecos gados. Es domāju, ka ir svarīgi arī pievērsties ekonomikas izaugsmei, kas balstās uz zināšanām, un konkurētspējīgas, vienotas un videi draudzīgākas ekonomikas radīšanai. Šā iemesla dēļ mums jāpievērš uzmanība un jāpalielina izdevumi jaunu cilvēku attīstībai un sagatavošanai ilgtermiņa problēmu risināšanai.

ES jāīsteno Eiropas digitalizācijas darba plāns tik ātri, cik vien iespējams, lai palīdzētu izveidot reāli vienotu kopējo tirgu interneta tirdzniecībā, lai tādējādi patērētāji varētu izmantot konkurētspējīgu cenu piedāvājumu priekšrocības citās dalībvalstīs, un MVU netraucēti varēs darboties Eiropas tirgū.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), rakstiski. – (HU) ES 2020. gada stratēģijai jābalstās uz diviem pilāriem. No vienas puses, solidaritāte starp dalībvalstīm, kas garantē, ka neviena dalībvalsts netiks atstāta viena krīzē. No otras puses, dalībvalstīm ir jāparāda arī solidaritāte ar kopienas, uzticīgi izpildot kopīgi nolemtos pienākumus. Debatējot par ES nākotni, mums nekad nebūtu jāizlaiž no redzesloka jomas, kurās politika jau funkcionē. Kopējā lauksaimniecības un vienotības politika ir istie Eiropas dalībvalstu un tautu integrācijas rezultāti un solidaritātes simboli. Būdam Parlamenta deputāts un politiķis no Ungārijas, jaunas dalībvalsts, es uzskatu, ka Eiropas Komisijas formulētās jaunās prioritātes ir vienādi svarīgas: uz zināšanām balstītas sabiedrības veidošana, inovāciju veicināšana, sociālās iekļaušanas stiprināšana, jaunu darbavietu radīšana un izlēmīgāka nostāja pret klimata pārmaiņām ilgtspējīgas attīstības shēmā.

Nav pieļaujams, ka iepriekšējās kopējās politikas vājināšana ir cena, kas tiek maksāta par stingrāku sadarbību iepriekš minētajās jomās. Pārtikas apgādes nodrošinājums, ko garantē kopējā lauksaimniecības politika, kļūst vēl jo svarīgāks 21. gadsimtā, jo pārtika un dzeramais ūdens iegūst tādu pašu stratēģisku nozīmi kā nafta 20. gadsimtā. Ja mēs patiešām gribam nostiprināt ES konkurētspējas globālo stāvokli, mēs nevaram ļaut dažiem reģioniem atpalikt novecojušas infrastruktūras un sliktu izglītības, sociālo un veselības pakalpojumu dēļ. Tāpēc pastāvīgi nepieciešama stingra kohēzijas politika, kas balstās uz solidaritāti.

Traian Ungureanu (PPE), rakstiski. – (RO) ES 2020. gada stratēģijai jāpanāk uzvara. Citādi ES 2020. gada stratēģija būs otra Lisabonas stratēģija, kuru pēc desmit gadiem aizvieto vēl cita jauna stratēģija. ES 2020. gadā skaidri jāieziņē jaunas stadijas sākšanās pēc Lisabonas. Mums jānosaka prioritātes stratēģijai, kuru mēs uzsākam, tā, lai reformas, ko ES radīs līdz 2020. gadam, saglabātos vidējā un ilgā laikposmā.

Ir trīs prioritāšu jomas, kam jāparādās ES 2020. gadā bez svārstīšanās. Pirmkārt, tas ir aktīvs atbalsts MVU, balstoties uz Kopienas programmu korelāciju ar makroekonomikas politiku. Šī pieeja garantēs veselīgu ekonomikas vidi privātām vienībām. Otrkārt, tā ir izglītības sistēma, kas sagatavo darbaspēku, pamatojoties uz tirgus pieprasījumu. Šis process nodrošinās labāku nodarbinātības līmeni dalībvalstīs. Visbeidzot Eiropas Parlamenta nozīmei ir jāpieaug. Tādējādi tiks izmantota reāla informācija no dalībvalstīm un tiks novērsta ekonomisko atšķirību palielināšanās starp dalībvalstīm. ES 2020. gada stratēģija, kas strukturēta pēc skaidrām prioritātēm, ātri atdzīvinās ekonomikas izaugsmi Eiropas Savienībā, jo īpaši saistībā ar pašreizējās finansiālās un ekonomiskās krīzes spiedieniem.

14. Eiropas Parlamenta prioritātes saistībā ar ANO Cilvēktiesību padomes sanāksmi (Ženēva, 2010. gada 1.–26. marts) (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par Eiropas Parlamenta prioritātēm saistībā ar ANO Cilvēktiesību padomes sanāksmi (Ženēva, 2010. gada 1.–26. marts).

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Savienība Ženēvā, Briselē un trešo valstu galvaspilsētās gatavojas šā gada pirmajai Cilvēktiesību padomes sesijai.

Cilvēktiesību padome ir forums debatēm par cilvēktiesību stāvokli visos pasaules reģionos un starptautiskās sabiedrības centieniem uzlabot cilvēktiesību stāvokli, un tas ir viens no Eiropas Savienības gara principiem, viens no tā aspektiem, viena no tā būtiskajām izpausmēm, viena no īpašībām, kas piešķir tai tās patieso identitāti pasaulē.

Padomes prezidentūra uztver savu lomu, kas tai piešķirta šajā laikā, ļoti nopietni. Tā pieiet uzdevumiem, kas Eiropas Savienībai jārisina Cilvēktiesību padomes sesijās, ļoti nopietni. Par pierādījumu tam kalpo tas, ka Spānijas valdības premjerministra pirmā vietniece *María Teresa Fernández de la Vega* — šajā gadījumā kā Eiropas Savienības Padomes prezidentūras pārstāve — piedalīsies „augstā līmeņa posma” sanāksmē, ar ko sāksies Padomes 13. sesija.

Tādējādi prezidentūra aktīvi piedalīsies Cilvēktiesību padomes darbā.

Mēs aizstāvēsim Eiropas Savienības viedokli jautājumos, kas ir jo īpaši svarīgi daudzām dalībvalstīm, un vienlaicīgi ar valstu iniciatīvām Eiropas Savienība iesniegs arī šo valstu rezolūcijas.

Mēs turpinām uzskatīt, ka Cilvēktiesību padomei ir vajadzīgi pienācīgi instrumenti, lai aizstāvētu cilvēktiesības, lai reaģētu uz nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem ar īpašām valsts pilnvarām — kā Birmas vai Korejas

Tautas Demokrātiskās Republikas gadījumā — vai ar pilnvarām attiecībā uz īpašiem valsts subjektiem, kā, mēs ceram, būs Kongo Demokrātiskās Republikas gadījumā.

Šādas situācijas starptautiskajai sabiedrībai un Cilvēktiesību padomei ir jāuzrauga, ja mēs vēlamies, lai Padome saglabā ticamību.

Viens no jautājumiem, kas būs Padomes nākamās sesijas darba kārtībā, būs jautājums, ko mēs apspriedīsim vēlāk, diskutējot par citu jautājumu šajā pēcpusdienā īpašās sesijās, kas veltītas Gazai un *Goldstone* ziņojumam. Eiropas Savienība uzskata — kā mēs vēlāk vēlreiz atkārtosim —, ka šis ziņojums sniedz ticamu analīzi, un Eiropas Savienība uzsvēra, ka ir svarīgi veikt pienācīgu, ticamu starptautisko cilvēktiesību aktu un starptautisko humanitāro tiesību aktu iespējamo pārkāpumu izpēti.

Nobeigumā es vēlos apspriest Padomes pārskata problēmu.

Šis būs izšķirošs gads sarunām par Padomes darba pārskatu, kas tiks veikts 2011. gadā.

Eiropas Savienība ir sākusi darbu pie skaidras nostājas, skaidras Savienības stratēģijas izstrādes un ir nolēmusi to nostiprināt, lai mēs varētu saglabāt aktīvu lomu un saistības cilvēktiesību aizstāvībā un ieviešanā.

Katrā ziņā ir skaidrs, ka Eiropas Savienība turpinās aizstāvēt Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā pārstāvja cilvēktiesību jautājumos biroja neatkarību, ko tā vienmēr ir darījusi, kā arī īpašu procedūru neatkarību, nevalstisko organizāciju līdzdalību Cilvēktiesību padomē, Padomes iespējas risināt nopietnus cilvēktiesību pārkāpumu jautājumus un pilnvaru piešķiršanu valstīm.

Spānija un Spānijas prezidentūra apzinās, ka ir pārņēmusi pēc rotācijas principa noteikto prezidentūru Eiropas Savienībai un Apvienoto Nāciju Organizācijai izšķirošā laikā attiecībā uz cilvēktiesību aizstāvēšanu un veicināšanu pasaulē.

Līdz ar Lisabonas līguma pieņemšanu ir aizsācies jauns posms Eiropas Savienības ārējā darbībā, kā arī daudzās citās jomās, un mēs ceram, ka mūsu kopējais darbs Augstās pārstāves vadībā tiks Eiropas Savienības balsij izskanēt noteiktāk, aizstāvēt Cilvēktiesību padomes pamatprincipus. Mēs ceram, ka šajā posmā, kurā mēs cenšamies panākt, lai Padome būtu aktīvāka, pārredzamāka un efektīvāka, Eiropas Savienība prezidentūras vadībā — ko pašlaik pārstāvu es — gūs daudz pārejas perioda panākumu, un prezidentūra darīs visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka ceļš, pa kuru iet Eiropas Savienība un Cilvēktiesību padome, no šī brīža ved uz vienu un to pašu mērķi — uz cilvēktiesību veicināšanu un aizstāvību pasaulē.

Kristalina Georgieva, Komisijas locekle. — Priekšsēdētāja kungs! Es uzskatu, ka mana ierašanās šeit, lai pirmo reizi apspriestu cilvēktiesību jautājumu, ir ļoti lietderīga, jo tā atbilst maniem amata pienākumiem.

Komisija lielā mērā piekrīt Spānijas prezidentūras pārstāvja teiktajam, bet es vēlos tam pievienot divas piebildes par nākamās sesijas prioritātēm un ES attieksmi pret šīm prioritātēm.

Pirmā piebilde ir par tematiskajiem jautājumiem. ES un Latīņamerikas valstu grupa kopīgi strādā pie rezolūcijas projekta par bērna tiesībām, īpaši pievērsoties cīņai pret seksuālu vardarbību pret bērniem. Komisija ir ļoti norūpējusies par seksuālas vardarbības pieaugumu konfliktu zonās un krīzes situācijās un tās vēšanu pret visneaizsargātākajiem, jo īpaši pret bērniem. Saskaņā ar Eiropas Konsensu par humāno palīdzību ES nodrošinās, lai šī situācija būtu pienācīgi ietverta rezolūcijā.

ES aktīvi piedalīsies arī komitejā, kas cīnās par invalīdu tiesībām. Šim jautājumam ir cieša saistība ar ES iekšpolitiku, jo mēs drīz pabeigsim pievienošanās procesu ANO Konvencijai par personu ar invaliditāti tiesībām.

Vēl viena ļoti svarīga tematiska joma ir tiesības uz pārtiku, kas sakrīt ar Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu, kā arī iekšzemē pārvietotu personu cilvēktiesības, kurus atšķirībā no bēgļiem neaizsargā starptautiskas konvencijas, un mēs pasteidzināsim šā jautājuma risinājumu.

Mana otrā piebilde attiecas uz ES atbalstu vispārējo periodisko pārskatu ziņojumu pieņemšanai plenārsēdē attiecībā uz valstīm, kas pabeidza šo procesu decembrī. Tas ir ļoti svarīgs apstāklis, jo aplūkotās valstis var publiskot saistības, ko tās uzņēmušās, lai uzlabotu cilvēktiesību situāciju. Tās var arī pieprasīt starptautisku palīdzību šo saistību īstenošanai. Komisija labprāt apspriedīs ar partneriem veidus un līdzekļus, ar kuru palīdzību var atbalstīt šajos pārskatos sniegto ieteikumu īstenošanu.

Kā uzsvērusi Spānijas prezidentūra, būtisks ir tas apstāklis, ka šī procesa ietekme ir galvenokārt atkarīga no ES dalībvalstu pārredzamības un atklātības, jo mēs varam kaut ko panākt tikai tad, ja paši rādām piemēru.

Laima Liucija Andrikiene, PPE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Es atzinīgi vērtēju to, ka Eiropas Parlaments gatavojas pieņemt rezolūciju par Cilvēktiesību padomes nākamo sesiju. Es atzinīgi vērtēju arī to, ka Eiropas Parlaments sūtīs delegāciju uz Cilvēktiesību padomi, jo mūsu ES Padomei apspriešanai iesniegtie ieteikumi parasti attiecas uz to, kā uzlabot Cilvēktiesību padomes darbu un stiprināt Eiropas Savienības nozīmi tajā.

Cilvēktiesību 13. sesija ir vissvarīgākā 2010. gada sesija, un tajā notiks augsta līmeņa sanāksmes un diskusijas ar valdību ministriem par vairākiem svarīgiem jautājumiem, kurus komisārs un ministrs jau minēja, kā, piemēram, par globālās finansiālās krīzes ietekmi uz cilvēktiesību stāvokli pasaulē.

Mēs atzinīgi vērtējam to, ka mūsu amerikāņu partneri ir lielā mērā iesaistījušies Cilvēktiesību padomes darbā. Tomēr mums ar bažām jākonstatē, ka dažas valstis cenšas pārņemt savā pārvaldībā visu procesu un graut Cilvēktiesību padomes ticamību. Irāna ir devusi signālu, ka tā varētu piedalīties vēlēšanās par vietu Padomē. Būtu bēdīgi, ja Irānu ievēlētu, jo tas faktiski palielinātu to valstu skaitu Padomē, kam ir problēmas ar cilvēktiesību ievērošanu. Cilvēktiesību padome tad riskētu kļūt tikpat bezdarbīga un neefektīva kā tās priekštece Cilvēktiesību komisija. Citiem vārdiem sakot, uz spēles ir likta Cilvēktiesību padomes ticamība, un mums tāpēc ir jādara viss, ko varam, lai uzturētu Cilvēktiesību padomes autoritāti.

Richard Howitt, S&D grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos sākt ar atzinīgu Parlamenta vērtējumu par tā iesaistīšanos ANO iniciatīvās. Rudenī mēs Ņujorkā lobējām jauna ģenerālsekretāra palīga iecelšanu, lai Apvienoto Nāciju Organizācijā cilvēktiesībām piešķirtu prioritāti, un nākamajā mēnesī mēs atkal būsīm Cilvēktiesību padomē, nevis lai iesaistītos dialogā ar ES pārstāvjiem, bet lai strādātu ar trešām valstīm, Eiropai cenšoties panākt, ka cilvēktiesības tiek ievērotas arī parējās pasaules daļās. Es lepojos ar to, ka Ženēvā mēs redzam Eiropu kā cilvēktiesību aizstāvi, un, ņemot vērā darbu, kam jāsākas šā gada jūnijā, mūsu šīs dienas rezolūcija nozīmē, ka mēs arī turpmākās būsīm Cilvēktiesību padomes reformas aizstāvji.

Padome ir pārāk politizēta, un mūsu šodienas tekstā ir kritizēti tie delegāti, kas savās automašīnās ciniski ieņēma rindu sešos no rīta pie ANO ēkas Ženēvā, lai būtu pirmie runātāju sarakstā un palīdzētu Šrilankai, kas iesniegusi priekšlikumu nepieņemt lēmumu, izvairīties no kritikas par pārkāpumiem šajā valstī, kā arī izvairīties no tādas Cilvēktiesību padomes izveides, kas strādātu visu gadu un risinātu cilvēktiesību pārkāpumus, lai kur un kad tie notiktu. Parlamentā mēs piekrītam daudziem Spānijas prezidentūras paziņotajiem principiem attiecībā uz turpmākajām reformām, un es vēlos pievienoties savai draudzenei *Andrikiene* kundzei, kas teica, ka Padomei tiks dots nāvējošs trieciens, ja Irāna, kurai ir tik drausmīga reputācija attiecībā uz cilvēktiesību ievērošanu, tiks nākamajā reizē ievēlēta bez jebkādas pretestības, kā daži baidās.

Visgrūtākais cilvēktiesību pārbaudījums jebkurai nācijai ir tad, kad to apvairo cilvēktiesību pārkāpumos. Tāpēc es priecājos par to, ka 18. februārī dibināšanas sanāksmē Ženēvā gan Eiropas Savienība, gan Amerikas Savienotās Valstis atbalstīja kopīgus pētījumus par slepenu aizturēšanu, kas šoreiz iesniedzami Cilvēktiesību padomei. Mēs ne vienmēr piekritīsim kritikai, bet mums ir vienmēr jābūt tai atvērtai, ja vēlamies, lai citi dara to pašu.

Kristiina Ojula (ALDE). – (ET) Augstā pārstāve, komisāre! Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa vēlas, lai Eiropas Savienība būtu pamanāma nākamajā ANO Cilvēktiesību padomes 13. sesijā. Kā šīs rezolūcijas līdzautore es jo īpaši vēlos vērst jūsu uzmanību uz rezolūcijas 9. un 13. punktu, kuros ir runa par Irānu.

Mums, ALDE grupai, nav pieņemams tas, ka ANO Cilvēktiesību padome nespēj — lai neteiktu nevēlas — pietiekami ātri reaģēt uz cilvēktiesību krīzi Afganistānā, Gvinejā, Irānā, Jemenā un Irākā. Cilvēktiesību padomes, kas saved kopā visas pasaules valstis, uzdevums ir pastāvīgi uzraudzīt cilvēktiesību stāvokli visu dalībvalstu teritorijās un nekavējoties reaģēt uz stāvokļa pasliktināšanos.

Pašreizējā gausā situācijas risināšana skaidri liecina par šīs organizācijas vājumu un nespēju pienācīgi īstenot mērķus, ko tā pati ir noteikusi. Par organizācijas vājumu var spriest arī pēc Irānas kandidēšanas ANO Cilvēktiesību padomes vēlēšanās, kas notiks 2010. gada maijā, un tas ir patiešām komiski. Pati šī ideja ir absurda, ņemot vērā Irānas teokrātiskā režīma bezpalīdzīgos mēģinājumus ar represīvā aparāta palīdzību apspiest pilsoņu pretošanos, kas ir pārņēmusi visu valsti. Vienīgā iespēja ir vainot visu starptautisko sabiedrību.

Mēs respektējam Irānas tautas izvēli, un mūsu kritikas mērķis ir panākt labāku nākotni Irānas tautai. Mēs aicinām Eiropas Savienības Augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas priekšsēdētāja vietnieci ieņemt šajā jautājumā stingru nostāju un izdarīt stipru spiedienu uz ANO.

Heidi Hautala, Verts/ALE grupas vārdā. – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Savienībai ir liela iespēja atbalstīt priekšlikumu stiprināt starptautiskos tiesību aktus nākamajā Cilvēktiesību padomē.

No Padomes un Komisijas puses mēs esam noklausījušies garus svarīgu jautājumu sarakstus, bet vai mums ir garantijas, ka Eiropas Savienība pastāvēs uz to risināšanu? Piemēram, es varu teikt, ka *Goldstone* ziņojumu par starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumiem kara laikā Gazā dalībvalstis uztvēra ļoti pretrunīgi. Manuprāt, mums ir tiesības saņemt no Padomes pārstāvja atskaiti par to, kāda pašlaik ir dažādu dalībvalstu attieksme pret šo svarīgo ziņojumu. Šis ziņojums ir būtisks pašlaik, kad mēs cenšamies izbeigt tādu stāvokli, ka tie, kas ir vainīgi starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumos un kara noziegumos, paliek nesodīti, un saukt tos pie atbildības.

Otrkārt, tāpat kā mans kolēģis *Howitt* kungs es vēlos pieminēt jauno ziņojumu par slepenajiem ieslodzījuma centriem. Eiropas Savienībai ir jārikojas noteiktāk spīdzināšanas un necilvēcīgas izturēšanās gadījumos cietumos, no kuriem daži ir slepeni. Mums ir jāspēj arī atzīt to, ka dažas Eiropas Savienības dalībvalstis pašas ir vainīgas šādos pārkāpumos. Tas nedrīkst turpināties, mums ir jāizmeklē šie gadījumi, jo tiem ir liela ietekme.

Mums ir iespēja palielināt Starptautiskās Krimināltiesas pilnvaras, pieņemot stingru nostāju jautājumā par to, kā šajā pavasarī jāgroza Tiesas profesionālās ētikas normas.

Charles Tannock, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Cilvēktiesību padomei neapšaubāmi ir slavējami mērķi, bet tos nopietni kompromitē dažas dalībvalstis. Daudzas no tām visai maz ievēro cilvēktiesības un demokrātijas prasības, piemēram, Kuba, Ķīna, Pakistāna, Saūda Arābija, Nikaragva un Gabona — un tās ir tikai dažas no šīm valstīm. Tāpēc ir skaidrs, ka šai organizācijai nav lielas morālas autoritātes. Tas ir viss, ar ko ANO līmenī jāsaskaras ES, bet tā tomēr dara labu darbu attiecībā uz pārtikas nekaitīgumu un bērna tiesībām. Tomēr tās kā apsēstas uzbrūk Izraēlai par cilvēktiesību pārkāpumiem, bet viņu pašu cilvēktiesību pārkāpumi bieži paliek nepamanīti.

Parlamenta rezolūcijā ir pamatoti uzsvērts, ka 13. sesijā nav minētas nopietnās cilvēktiesību problēmas, kas saistītas ar Gvinejas-Konakri, Afganistānas, Irānas un Jemenas režīmiem. Otrkārt, šajā rezolūcijā ir minēta CIP un ārkārtas pārvietošana. Mums vajadzētu divreiz to apsvērt, pirms uzbrūkam mūsu amerikāņu sabiedrotajiem, jo viņi nes nesamērīgi smagu atbildības nastu par mūsu drošību Eiropas Savienībā.

Nicole Sinclair (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Lai gan Komisija ļoti vēlas aizstāvēt mūsu cilvēktiesības, mēs, briti, jau no trīspadsmitā gadsimta zinām lietu patieso stāvokli. Baidos, ka Lisabonas līgums ir tikai mūsu *Magna Carta* vājš atdarinājums.

Komisija sevī saskata globālu dalībnieku cilvēktiesību jomā un labprāt spriež par citiem, un piedāvā palīdzību un padomu. Tomēr tai vajadzētu kritiski palūkoties uz sevi pašu. Es uzskatu par dziļi ironisku to apstākli, ka, pamatoti aizstāvēt Kašmīras iedzīvotāju tiesības, kuri pacietīgi gaida uz referendumu, ko tiem 1947. gadā apsolija Apvienoto Nāciju Organizācija, Komisija ar Lisabonas līguma palīdzību aktīvi tiecas savām dalībvalstīm atņemt pilnvaras svarīgās politikas jomās. Faktiski tas man liek domāt par referendumu, ko apsolija Lielbritānijas vēlētajiem, bet kas tomēr nenotika. Tāpēc mani vēlētaji kopā ar Kašmīras iedzīvotājiem gaida uz pašnoteikšanos.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Manuprāt, šī ir lieliska iespēja apstiprināt cilvēktiesību universalitāti, nedalāmību un savstarpējo atkarību, ko šis kopējās rezolūcijas priekšlikums, kuru jāpieņem rīt, arī dara.

Parlaments ir izteicis savu nostāju vairākos gadījumos, parasti ikgadējā ziņojumā par cilvēktiesībām pasaulē un dažādās rezolūcijās, kā mēs nesen to darījām attiecībā uz Irānu.

Daži no maniem kolēģiem ir minējuši paradoksu — viņi lietoja tieši šo vārdu —, ka dažas valstis, kam ir ārkārtīgi slikta reputācija attiecībā uz cilvēktiesībām, piederēs pie organizācijas, kas ir atbildīga par šo valstu uzraudzību, un, manuprāt, Irāna ir viens no visspilgtākajiem piemēriem. Tas nav vienīgais piemērs, un es uzskatu, ka Apvienoto Nāciju Organizācija kļūs neefektīva, ja tajā patiešām būs tādas valstis, un tā zaudēs politisko likumību un morālo autoritāti, lai varētu nosodīt šos notikumus.

Kamēr es par to runāju, priekšsēdētāja kungs, cita Parlamenta struktūrvienība ir apsvērusi cita šīs organizācijas locekļa izslēgšanu, Kubas izslēgšanu. Turklāt šodien mums ir jāspēj par *Orlando Zapata Tamayo*, 42 gadus vecu celtnieku un politisku ieslodzītāju, nāvi, kurš nomira pēc bada streika un patvaļīga, necilvēcīga un nežēlīga ieslodzījuma.

Kubas Cilvēktiesību un samierināšanas komisijas priekšsēdētājs *Elizardo Sánchez*, persona, kam ir tuvas sociāldemokrātijas idejas, ir teicis, ka no šīs nāves varēja izvairīties, viņš uzskata, ka tā bija slepkavība aiz tiesiskuma maskas. Komisār, es vēlos jums jautāt — jo mēs jau zinām priekšsēdētāja nostāju —, vai jūs un Komisija neuzskatāt, ka no ētikas un demokrātijas viedokļa un reaģējot uz tādiem nosodāmiem notikumiem kā *Zapata* kunga nāve, Eiropas Savienības un Kubas attiecības vajadzētu pacelt augstākā līmenī un piešķirt tām prioritāti?

15. Oficiāla sveikšana

Priekšsēdētājs. – Es vēlos sveikt monsinjoru *Jorge Ortiga*, Bragas arhibīskapu, kā arī bīskapus un Portugāles bīskapu delegāciju, kas viņu pavadā.

Jūsu gaišība! Vai drīkstu izmantot šo iespēju, lai izteiktu mūsu solidaritāti un līdzjūtību Portugāles tautai, jo īpaši Madeiras iedzīvotājiem, kas dažās pēdējās dienās ir ļoti cietuši. Mūsu domas un lūgšanas ir ar viņiem.

16. Eiropas Parlamenta prioritātes saistībā ar ANO Cilvēktiesību padomes sanākumi (Ženēva, 2010. gada 1.–26. marts) (debašu turpināšana)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par Eiropas Parlamenta prioritātēm saistībā ar ANO Cilvēktiesību padomes sanākumi (Ženēva, 2010. gada 1.–26. marts).

Vittorio Prodi (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! ANO Cilvēktiesību padomes 13. sesija ir ārkārtīgi svarīgs notikums.

Es minēšu tikai vienu vai divus gadījumus, par kuriem netiek bieži runāts. Jo īpaši par cietumu tematu, bet ne par cietumiem, kas paredzēti teroristiem. Es vēlos norādīt uz patiešām necilvēcīgiem apstākļiem Ruandas un Lībijas cietumos, kuros pilnīgi nevainīgus cilvēkus tur apcietinājumā un notiesā uz nāvi.

Turklāt es vēlos pieminēt Rietumsahāras tautas jautājumu, kas tik ilgi ir palicis neatrisināts, un es vēlos pieminēt arī klimata bēgļus, kurus no mājām izdzen dramatiskas klimata pārmaiņas. Ir jāņem vērā visi šie faktori, jo tie veido mūsu sabiedrības pamatu.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Savā sešdesmitajā dzimšanas dienā 2005. gadā Apvienoto Nāciju Organizācija ir uzdāvināja sev divas jaunas struktūrvienības. Pirmā bija Miera uzturēšanas komisija, un otrā bija Cilvēktiesību padome. Miera uzturēšanas komisija veic savu darbu diezgan efektīvi un ir lielā mērā attaisnojusi ar to saistītās cerības, bet to pašu pie labākās gribas nevar teikt par Cilvēktiesību padomi. Šeit tika teikts — un ietverts rezolūcijā —, ka reforma ir ārkārtīgi nepieciešama. Cilvēktiesību padomes darbs ir pārāk vienusīgs — mani kolēģi jau to ir minējuši —, piemēram, Izraēlu apspriest no vienusīga viedokļa. Atklāti runājot, mani neapmierina tas, ka vienīgais svarīgais jautājums, ko prezidentūra šeit uzsvēra, ir *Goldstone* ziņojums, kuru, protams, ir vērts apspriest, bet kurš nav galvenais jautājums.

Ja *Howitt* kungs saka, ka Irānas ievēlēšana — ja tā būs veiksmīga — būs nāvējošs trieciens Cilvēktiesību padomei, tad es vēlos zināt, ko tas nozīmē. Es vēlos, lai šajā jautājumā mūsu dalībvalstis, kā arī Eiropas Ārējās darbības dienests pieņemtu vienotu nostāju, jo es uzskatu, ka, turpinot darboties šādā veidā, mēs būsīm spiesti nopietni apsvērt, vai neuzticēt Apvienoto Nāciju Organizācijas darbu cilvēktiesību jautājumos atkal Trešajai komitejai, kam vismaz ir vispārēja pārstāvība un lielāka likumība.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Jūs to zināt, mēs to zinām, ka ANO Cilvēktiesību padome ir liels farss. Šai Padomei ir jāmaksā mesli Islāma konferences organizācijai, kuru veido valstis, kas aizstāv cita citu un tiecas provocēt Izraēlas valsti un nepatiesi to apvainot.

Priekšsēdētāja kungs! Šī tā sauktā Cilvēktiesību padome pretojas visam, ar ko ir saistītas cilvēktiesības, jo īpaši vārda brīvībai. Tas ir nedzirdēti un nožēlojami, ka Parlaments uztver šo šausmīgo Padomi nopietni. Priekšsēdētāja kungs! Ja Parlaments patiešām tic cilvēktiesībām, tad tam ir jānosoda nepārtrauktā rezolūciju straume, kas tiecas nožņaupt vārda brīvību, kā arī kliežošie cilvēktiesību pārkāpumi, kurus izdara valstis, kas ietilpst Cilvēktiesību padomē. Priekšsēdētāja kungs! Bez Saūda Arābijas, Pakistānas, Indonēzijas un Ēģiptes, kas ir starp nopietnākajām cilvēktiesību pārkāpējām pasaulē, tagad arī Irāna vēlas kļūt par Cilvēktiesību padomes locekli. Nu tad vēl tikai Ziemeļkorejai jāpievienojas šim klubam, un šeit būs laimīgi savākušās visas šīs nelietīgās valstis.

Priekšsēdētāja kungs! Manai partijai viena lieta ir skaidra — ANO Cilvēktiesību padome ir drausmīga organizācija, ko nevar uztvert nopietni. Parlamentam nekavējoties un atklāti ir jādistancējas no Cilvēktiesību padomes un jāatsakās iesaistīties dialogā ar šo neliešu bandu.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Es vēlos sākt ar atgādinājumu, ka tad, kad Cilvēktiesību padomi izveidoja kā unikālu organizāciju, kas kā Apvienoto Nāciju Organizācijas sastāvdaļa nodarbojas ar cilvēktiesībām, tā izraisīja cerības, proti, cerības, ka pamattiesību aizsardzība globālā mērogā pastiprināsies.

Universālā periodiskā pārskata mehānisma ieviešana, kas ir vissvarīgākais jauninājums attiecībā uz tagad jau darboties beigušo ANO Cilvēktiesību komisiju, bija paredzēta, lai atrisinātu būtiskas problēmas — pārmērīgo politizēšanos un selektīvo pieeju, risinot nopietnu cilvēktiesību pārkāpumu jautājumus. Šim mehānismam ir liela nozīme Cilvēktiesību padomes pilnvaru īstenošanā. Tomēr ir jāuzsver, ka vecās vainas nav pazudušas bez pēdām, un pārmērīga politizēšanās turpina ietekmēt šīs organizācijas darbu. No otras puses, jāsaņem, ka ar universālā periodiskā pārskata mehānismu nepietiek, lai nodrošinātu efektīvu cilvēktiesību aizstāvību.

Kad Padome nereaģē pietiekami aktīvi, kā tas bija Gvinejas gadījumā — ja minam tikai vienu piemēru —, tam ir ārkārtīgi nopietnas sekas. Tas var likt cilvēktiesību pārkāpējiem justies tā, it kā viņiem nebūtu par ko uztraukties. Tāpēc, ja notiek nopietni cilvēktiesību pārkāpumi, Padomes ticamība ir atkarīga no stingras, ātras rīcības.

Šajā ziņā Eiropas Savienībai ir svarīgi Cilvēktiesību padomes līmenī veicināt mehānismus, kas ir īpaši paredzēti reaģēšanai uz tādām krīzēm, kādas pašreiz vērojamas Afganistānā, Gvinejā Konakri, Irānā, Jemenā un Irākā. Es uzskatu, ka Eiropas Parlamenta interesēs ir, lai šī organizācija, Cilvēktiesību padome, būtu pēc iespējas spēcīgāka un efektīvāka, jo man šķiet, ka mums dialogā par cilvēktiesībām ir vajadzīgs uzticams partneris.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Es vēlos runāt par situāciju Gazas joslā, kas, kā jūs zināt, no cilvēktiesību ieviešanas viedokļa ir pastāvīgs rūpju iemesls, jo īpaši pēc apstākļu pasliktināšanās pēc pagājušās ziemas sadursmēm. Es domāju, ka mēs nespēsim izmērīt, kas ir cietis visvairāk šajā konfliktā. Abu pušu militārā darbība nozīmē, ka diemžēl galvenokārt cieš civiliedzīvotāji. Tomēr situācija šajā teritorijā ir tāda, ka palestīniešu starpā ir ārkārtīgi grūti atšķirt kareivjus no civiliedzīvotājiem. No otras puses, *Hamas* veiktie raķešu uzbrukumi ir terorizējuši Izraēlas civiliedzīvotājus.

Es apmeklēju šo teritoriju konflikta laikā un redzēju problēmas un bailes abās karojošās pusēs. Es uzskatu, ka jebkurš mēģinājums vainot notikušajā tikai vienu pusi, neatbilst realitātei. Asiņainās sadursmes Gazas joslā un traģiskās humanitārās sekas ir izraisījušas izmisuma saucieni pēc aktīvas rīcības visos „karstajos punktos” visā pasaulē un jo īpaši pret iemesliem, kas liek ciest neaizsargātiem civiliedzīvotājiem, un pēc plašākas un efektīvākas starptautisko organizāciju iesaistīšanās, lai mudinātu uzsākt miera sarunas. Šī ir joma, kurā Eiropas Savienībai ir ne tikai vajadzīgās iespējas un ticamība, bet arī pienākums darboties aktīvāk visā pasaulē.

Tunne Kelam (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Viena no Parlamenta prioritātēm ir aktīvi rīkoties satraucošā situācijā, pie kuras ir novedusi Cilvēktiesību padomes ārkārtīgā politizēšanās. Tāpēc ir ļoti svarīgi, lai ES delegācijas aizstāvētu kritēriju izstrādi valstu uzņemšanai Cilvēktiesību padomē. Tas jo īpaši attiecas uz obligātajām sadarbības prasībām ar īpašām procedūrām un uz pretošanos priekšlikumiem nepieņemt lēmumus, jo šādi priekšlikumi aizkavē rezolūciju pieņemšanu par dažām valstīm, kuras ļoti vēlas izvairīties no kritikas par savu cilvēktiesību politiku.

Es vēlos runāt arī par divām citām Parlamenta prioritātēm. Pirmkārt, par Baltkrieviju. Pretēji gaidītajam cilvēktiesību situācija nav uzlabojusies, bet kļūst arvien ļaunāka. Šodien es gribu uzsvērt *Milinkevich* kunga vēsti. ES rīcībā tagad ir reāls līdzeklis, lai piespiestu *Lukashenko* režīmu ieviest īstus uzlabojumus, izvirzot tos par nosacījumu turpmākajai ES ekonomiskajai palīdzībai un sadarbībai.

Otrkārt, es vēlos ierosināt atbalstīt 18 Krievijas cilvēktiesību aktīvistu, tostarp Saharova prēmijas laureātu *Kovalev*, pagājušās nedēļas publisko aicinājumu, kurā viņi izsaka bažas par neatkarīgās satelītu informācijas krievu valodā aizliegumu, ko ar spiediena palīdzību ir panācis Kremlis.

ES vērtībām kaitē tāda rīcība — mēs slavējam cilvēktiesību aizstāvjus kā *Kovalev*, bet tai pašā laikā kapitulējam *Putin* kunga apgalvojumu priekšā, atzīstot, ka Eiropas satelītu alternatīvās informācijas pārraides krievu valodā ir kaut kas naidīgs.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Šodienas debatēs es vēlos vērst jūsu uzmanību uz deviņpadsmitgadīgā Izraēlas kareivja *Ghilad Shalit* lietu, kuru nolaupīja pie Kerem-Šalomas robežpārejas punkta 2006. gada jūnijā. Pagājušajā nedēļā es piedalījos oficiālā Eiropas Parlamenta delegācijā Izraēlā, un vienā no sanāksmēm mēs

tikāties ar *Ghilad Shalit* tēvu *Noam Shalit*. Lai gan ir spēkā Ženēvas Konvencijas par karagūstekņu tiesībām 13., 23. un 126. pants, *Ghilad*, kam ir arī Francijas pavalstniecība, tiesības netika ņemtas vērā, un viņam bija liegta tikšanās ar ģimeni un Starptautisko Sarkano Krustu, kā arī humāna attieksme, un viņa ieslodzījuma vieta netika atklāta. Man jāuzsver, ka pat *Goldstone* komisijas ziņojuma, kas vispār kritizē Izraēlu, 77. pantā ir ieteikts, ka *Ghilad Shalit* ir jāpiešķir tiesības, kuras garantē Ženēvas Konvencija. No otras puses, Izraēla ievēro gūstekņu tiesības.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomes marta sesijā Eiropas Savienībai ir nepārprotami jāpaziņo, ka starptautiskā sabiedrība nevar klusēt par cilvēktiesību pārkāpumiem, ne tikai par tiem, kas notiek jaunattīstības valstīs, bet arī par pārkāpumiem, kas ir novēroti attīstītajās valstīs. Deklarācija par personu, kas pieder pie nacionālajām, etniskajām, reliģiskajām vai lingvistiskām minoritātēm, tiesībām, ko 1992. gada 18. decembrī pieņēma ANO Ģenerālā asambleja, ir vienādā mērā saistoša gan jaunattīstības, gan attīstītajām valstīm, tostarp ES dalībvalstīm. Deklarācijas otrā panta pirmajā punktā ir teikts, ka personām, kas pieder pie nacionālajām minoritātēm, ir tiesības lietot savu valodu gan privātajā, gan publiskajā dzīvē bez jebkāda diskriminācijas veida. Pašlaik šis pants tiek bieži piemērots arī pārkāpumiem ES dalībvalstīs. ES var būt ticama tikai tad, ja tā atrod tādu risinājumu cilvēktiesību pārkāpumiem Eiropas Savienības teritorijās, kas var kalpot par piemēru visai pasaulei.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Nākamie divi gadi būs izšķiroši ANO lomas noteikšanā cilvēktiesību jomā, jo, kā jūs zināt, Cilvēktiesību padomes starpvaldību pārskatu publicēs 2011. gadā.

Šajā periodā pastāv briesmas, ka valstis, uz kurām norādīja mani kolēģi un kuras ne pārāk stingri ievēro cilvēktiesības, centīsies ierobežot ANO lomu.

Es vēlos piebilst jau pateiktajam, lūk, ko: pirmkārt, tā kā Eiropas Savienībai ir — un man šķiet, ka arī turpmāk būs — liela loma cilvēktiesību aizstāvēšanā, vienai no mūsu prioritātēm jābūt vajadzībai starptautiskajā arēnā paust vienotu nostāju un, ja iespējams, izvairīties no nesaskaņām.

Otrkārt, aizstāvot cilvēktiesības, mums ir jāpastiprina sadarbība ar Amerikas Savienotajām Valstīm.

Treškārt un visbeidzot, Eiropas Parlamentam ir uzmanīgi jāuzrauga — un tas arī var uzraudzīt — īpašās procedūras, kas sekos, kad Padome veiks vispārēju periodisku pārbaudi, lai mēs no savas puses sniegtu reālu un būtisku ieguldījumu cilvēktiesību veicināšanā visās Apvienoto Nāciju Organizācijas dalībvalstīs.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Georgieva* kundze, *López Garrido* kungs! Es vēlos vērst jūsu uzmanību uz šīs rezolūcijas 13. punktu par Irānas kandidatūru Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomē.

15. februārī tika veikts Irānas vispārējais periodiskais pārskats, kas aplūko cilvēktiesību aizsardzību un veicināšanu valstī. Irānas režīms apgalvoja, ka cilvēktiesību ievērošana valstī ir garantēta. Es vēlos uzsvērt dažādus faktus attiecībā uz šiem pašreizējā režīma apgalvojumiem.

Vēl tikai vakar *Radjavi* kundze sniedza mums Parlamentā pārskatu par patvaļīgajiem apcietinājumiem un Irānas sieviešu un režīma pretinieku spīdzināšanu. Mēs nosodām arī politiskos apstākļus, kas ir jāpiedzīvo ieslodzītajiem, un *Ašrafas* nometne ir kļuvusi par cilvēktiesību pārkāpumu simbolu. Janvāra sesijā mani kolēģi Parlamentā sniedza vairāku aculiecinieku ziņojumus.

Šodien mēs nevaram pieņemt, ka Irāna kļūst par locekli organizācijā, kas ir augstākā autoritāte cilvēktiesību aizstāvēšanā. Tāpēc es nezinu, kādu signālu mēs dosim citām valstīm, kas patiešām ievēro cilvēktiesības. Eiropai ir jāpauž vieta nostāja, demonstrējot konsekvenci, un, kā teica baronese *Ashton* savos paziņojumos, teiksim, ka pašreizējā posmā Irānas kandidatūra nav iedomājama.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Attiecībā uz mūsu grupas kopējo rezolūciju par ANO Cilvēktiesību padomi mani jo sevišķi iepriecina 6. un 25. punkts, kuros atkārtoti ir uzsvērts ES spēcīgais atbalsts rezolūcijām, kurās ievērotas katras valsts specifiskās īpašības. Gadījumos, kad cilvēktiesības tiek sistemātiski pārkāptas, katrai valstij piemērotas rezolūcijas ir neticami svarīgs instruments gan Cilvēktiesību padomē, gan ANO Ģenerālajā asamblejā. Daudzos gadījumos, kad kādas valsts valdība nav ilgu laiku iesaistījies dialogā vai programmās attiecīgās situācijas uzlabošanai, katrai valstij piemērotas rezolūcijas ir vienīgais rīcības veids, ko starptautiskā sabiedrība var vērst pret šiem noziegumiem.

Runa nav par apsūkšanu un kaunināšanu, kā uzskata daži kritiķi, nedz arī mēs Eiropā gribam bāzt degunu citu valstu iekšējās lietās. Mēs tikai signalizējam, ka nepieņemsim režīma sistemātisku vardarbību un savas

tautas apspiešanu. Mēs parādām, ka stāvam par brīvību un nevis par apspiešanu. Tāpēc ES nometnei ir svarīgi aizstāvēt katrai konkrētai valstij paredzētas rezolūcijas ANO sistēmā.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Savienības valstīm ir jāsakārto pašam sava māja, pirms tās rāda ar pirkstu uz citām valstīm. Daudzās Eiropas Savienības dalībvalstīs cilvēkus apsūdz un iesloģa cietumā par nevardarbīgu vārda brīvības pieprasīšanu. Jo īpaši tās par kriminālnoziedzumu uzskata jebkuru pretošanos imigrācijai. Grāmatu dedzināšana turpinās. Politiskās partijas tiek aizliegtas kā Beļģijā, vai arī tās cenšas aizliegt, izmantojot safabricētas liecības, kā Vācijā, vai arī aizkulišu intrigas kā Apvienotajā Karalistē, kurā manai partijai ar tiesas nolēmumu, ko ierosināja valdība, ir aizliegts uzņemt jaunus biedrus uz nenoteiktu laiku.

Nepietiek, ka valstis sauc sevi par demokrātiskām, tām ir arī jāievēro vārda brīvība, tām ir jāievēro biedrošanās brīvība, un tām ir jānodrošina brīvas vēlēšanas.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Esmu pateicīgs par deputātu runām par šo patiesām būtisko un izšķirošo jautājumu, kas, kā jau teicu savā pirmajā runā, ir viens no galvenajiem Eiropas Savienības elementiem cilvēktiesību aizstāvībā.

Šajā ziņā mēs uzskatām, ka piedalīšanās Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomē, ieskaitot atbalstu Padomes pastāvēšanai, ir nostāja, kas Eiropas Savienībai ir jāaizstāv. Eiropas Savienība ir vienmēr aizstāvējusi viedokli, ka ir jānodibina Cilvēktiesību padome, kas varētu aizstāt iepriekšējo Cilvēktiesību Komisiju, kā jau teicu pirms brīža. Turklāt Eiropas Savienība uzskata, ka Cilvēktiesību padomei ir jābūt instrumentam, kas spēj pienācīgi risināt cilvēktiesību situācijas visā pasaulē, situācijas, kas prasa, lai Apvienoto Nāciju Organizācija un tās dalībvalstis rīkojas, pieņem nostāju vai sniedz attiecīgu deklarāciju.

Faktiski Eiropas Savienības prezidentūra, Padomes prezidentūra, ir vienmēr Eiropas Savienības vārdā sistemātiski piedalījusies Cilvēktiesību padomes dažādo sesiju diskusijās, un tā tas būs arī turpmāk. Eiropas Savienības Padomes prezidentūra Savienības Padomes vārdā piedalīsies Cilvēktiesību padomes nākamajā sesijā. Protams, tas sakrīt ar katras Eiropas Savienības dalībvalsts deklarācijām un nostāju un Eiropas Komisijas, vēl vienas Eiropas Savienības iestādes, nostāju.

Es tāpēc vēlos teikt, ka mēs atbalstām šīs organizācijas pastāvēšanu, kā arī atbalstām tās potenciāla izmantošanu, kas dažkārt sasniedz mērķi, bet citkārt ne — acīmredzot ir dažas situācijas, kurās balsojumu rezultātā Eiropas Savienība un tas dalībvalstis nesaņem visus savus mērķus. Ir arī veiksmīgi gadījumi, kā, piemēram, nostāja attiecībā uz Somāliju, šajā reģionā ir cilvēktiesību pārkāpumi. Ir arī citi gadījumi, kuros mērķi nav sasniegti, bet pozitīvie gadījumi pārsniedz negatīvos.

Es vēlos teikt, ka mēs runāsim par dažām valstīm, kas tika pieminētas vairākās runās.

Es vēlos runāt par Irānas gadījumu, jo Irānas kandidēšanas temats ir pieminēts vairākkārt. Kā jūs zināt, par šo tematu ir bijušas daudzas deklarācijas. Man priekšā ir trīs Augstās pārstāves ārlietas un drošības politikas jautājumos Catherine Ashton šāgada deklarācijas par situāciju Irānā, nosodot un izsakot viņas bažas par cilvēktiesību pārkāpumiem un nāvessodiem, kas notikuši Irānā.

Attiecībā uz kandidēšanas jautājumu mums vispirms jāsaka, ka tas ir jautājums, kas pašlaik vēl ir attiecīgās valsts kompetencē (nostāja attiecībā uz valstu kandidēšanu, lai pievienotos Cilvēktiesību padomei) Katrā ziņā cilvēktiesību situācija Irānā un cilvēktiesību pārkāpumi, un tāpēc jautājums, vai pieņemt, vai nepieņemt Irānas kandidatūru Cilvēktiesību padomē, ir jāizskata rūpīgi, lai nepanāktu vēlamo rezultātu pretēju efektu. Tāpēc mēs saprotam, ka Eiropas Savienībai šeit ir jācenšas panākt pēc iespējas saskaņotāku nostāju (ko mēs arī pašlaik cenšamies panākt), ņemot vērā valstu kompetenci un ievērojot piesardzību.

Īsi sakot, priekšsēdētāja kungs, mēs uzskatām, ka Cilvēktiesību padome ir vieta, kurā mums jāaizstāv Eiropas Savienības nostāja, un, mūsaprāt, tā ir pareizā vieta, kur tas darāms. Turklāt mūsu saistības ir vienmēr bijušas nodrošināt, lai vispārējā kustība cilvēktiesību aizstāvēšanai nesper soli atpakaļ, lai nenotiek cilvēces sasniegumu regress, sasniegumu, ar kuriem saskaņā cilvēktiesības ir universāla vērtība, kas jāaizstāv par spīti robežām, tradīcijām un dažādībai, jo tās ir saistītas ar cilvēku būtību.

Kristalina Georgieva, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Pateicos visiem Parlamenta deputātiem par sniegtajiem ieteikumiem. Mēs darīsim tos zināmus arī Augstajai pārstāvei.

Atbildot uz konkrētajiem jautājumiem un komentāriem, es vēlos runāt par četriem jautājumiem.

Pirmkārt, par Irānu un tās kandidēšanu. Es atbalstu viedokli, ko izteikusi Spānijas prezidentūra, es varu tikai uzsvērt, ka no ikvienas Padomes ievēlētas valsts gaida, lai tā praksē parādītu, ka tā ievēro savas saistības aizsargāt un veicināt cilvēktiesības.

Par ļoti bēdīgo gadījumu, kad Kubā dzīvību zaudēja *Orlando Zapata* kungs. Es vēlos izteikt Komisijas līdzjūtību viņa ģimenei un nosodīt vairāk nekā 200 politisko disidentu ilgstošo ieslodzījumu Kubas cietumos, kā arī citus cilvēktiesību pārkāpumu gadījumus. Komisija aicina Kubu izpildīt savus pienākumus saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem. Mēs turpināsim risināt cilvēktiesību jautājumu dialogā ar Kubu, ar tās iestādēm, un mēs izmantosim šo dialogu kā līdzekli, lai ietekmētu cilvēktiesību jautājumu.

Par daudzu deputātu aicinājumiem, lai cilvēktiesību jautājumos ES pauž vienotu nostāju — Komisija to pilnā mērā atbalsta.

Ceturtais jautājums ir par Gazu. Es uzskatu, ka piemērotāk būtu šo jautājumu apspriest nākamajā diskusijā par *Goldstone* ziņojumu.

Priekšsēdētājs. – Esmu saņēmis sešus rezolūciju priekšlikumus⁽²⁾, lai noslēgtu debates saskaņā ar Reglamenta 110. panta 4. punktu.

Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Man ir daudz iebildumu pret Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra bēgļu jautājumos (UNHCR) vispārējo ticamību. Katrā ziņā es ceru, ka Cilvēktiesību apakškomitejas delegācijas klātbūtne nākamajā Padomes sesijā dos Eiropas iestādēm iespēju ierosināt jautājumu par bailēm no kristiešiem. Mēs labi apzināmies, ka mums nav jāmeklē nopietni kristiešu vajāšanas gadījumi pagātnē, mēs faktiski nerunājam par pagātni, bet par tagadni, un diemžēl pastāv varbūtība, ka arī par nākotni, jo katru dienu no visām pasaules malām mēs saņemam uztraucošas, traģiskas ziņas par to, ka kristiešu ticīgajiem uzbrūk, viņus diskriminē un nogalina. Mēs zinām arī to, ka šis jautājums ir jutīgs un ka tas līdz šim nav pienācīgi risināts ne tikai diplomātiska līdzsvara dēļ, kas dalībniekiem jāievēro sanāksmēs ar UNHCR piedalīšanos, bet acīmredzot arī politikas dēļ, kas vērsta pret kristiešiem un ko piekopt valstis, kuras nav gluži kristietības ienaidnieces, bet kuras vismaz tradicionāli ir iecietīgas pret rīcību, kas vērsta pret kristiešiem.

No tā izriet, ka ES un Parlamentam gadījumos, kad pret tiem ir pagriezts pasaules politikas prožektors, jāveicina starptautiskajā sabiedrībā jauna pieeja kristiešu fobijai, lai to visur un vienmēr atzīst par nopietnu cilvēktiesību un ticības brīvības pārkāpumu, un lai sabiedrība aktīvi rīkojas un apstādina tās izplatīšanos.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Es atbalstu šo rezolūciju, kurā, cita starpā, ir aicinājums Savienības Augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos un dalībvalstīm izstrādāt stingru ES kopējo nostāju turpmākajiem pasākumiem pēc *Goldstone* ziņojuma, un pieprasīta tā ieteikumu īstenošana, kā arī pārskatbūtība par starptautisko tiesību aktu pārkāpumiem, tostarp par iespējamiem kara noziegumiem, un visas puses mudinātas veikt izmeklēšanu, kas atbilst starptautiskiem neatkarības, objektivitātes, pārredzamības, precizitātes un efektivitātes standartiem saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas Rezolūciju A/64/L.11. Tajā ir uzsvērts arī tas, ka starptautisko cilvēktiesību aktu un starptautisko humanitāro tiesību aktu ievērošana no visu iesaistīto puses un visos apstākļos ir būtisks taisnīga un ilgstoša miera priekšnoteikums Tuvajos Austrumos. Rezolūcijā ir arī aicinājums ES Augstajai pārstāvei un dalībvalstīm aktīvi uzraudzīt *Goldstone* ziņojumā iekļauto ieteikumu īstenošanu, konsultējoties ar ES ārvalstu misijām un NVO šajā jomā, kā arī aicinājums iekļaut ieteikumus un ar tiem saistītās piezīmes ES dialogos ar visām iesaistītajām pusēm, ka arī iekļaut ES nostāju daudzpusējos forumos.

17. Goldstone ieteikumu īstenošana attiecībā uz Izraēlu un Palestīnu (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Padomes un Komisijas paziņojums par *Goldstone* ieteikumu īstenošanu attiecībā uz Izraēlu un Palestīnu.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pateikties Eiropas Parlamentam par man doto iespēju runāt par izmeklēšanas misiju attiecībā uz konfliktu Gazā, misiju, kuru

⁽²⁾ Sk. protokolu.

atbalstīja Apvienoto Nāciju Organizācija un kura notika starp 2008. gada beigām un 2009. gada sākumu, un ir pazīstama ar nosaukumu „Goldstone ziņojums”.

Apvienoto Nāciju Organizācija uzmanīgi uzklausa ģenerālsēkretāra Ban Ki-moon ziņojumu Drošības padomei 2009. gada 21. janvārī, kurā viņš stāstīja par saviem iespaidiem Gazas un Izraēlas dienvidu apmeklējuma laikā, tikko bija beigusies karadarbība.

Bez ziņojuma, kuru jau pieminēja dažās runās par iepriekšējo darba kārtības punktu, par Goldstone ziņojumu, ko publicēja septembra vidū, notika debates Cilvēktiesību padomes 12. sesijā, kas norisinājās no 14. septembra līdz 2. oktobrim.

Jau pašā konflikta sākumā Eiropas Savienība pieprasīja, lai abas puses pilnā mērā ievēro cilvēktiesības un izpilda savas saistības saskaņā ar starptautiskajām humanitārajām tiesībām.

Eiropas Savienība lika saprast, ka tā cieši uzraudzīs apsūdzību un cilvēktiesību pārkāpumu izmeklēšanu.

Ženēvā Padomes Zviedrijas prezidentūra noteica Eiropas Savienības nostāju šādi: Eiropas Savienība uzskata, ka ziņojums ir nopietns, jo tas satur ziņojumus par nopietniem starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumiem, tostarp par tišiem uzbrukumiem civiliedzīvotājiem. Otrkārt, Eiropas Savienība uzsver, ka adekvātai un ticamai abu konfliktā iesaistīto pušu iespējamo starptautisko tiesību pārkāpumu izmeklēšanai saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem ir liela nozīme, un tāpēc ir jānodrošina, ka misija sniedz savus ieteikumus gan Izraēlai, gan Palestīnai.

Eiropas Savienība apstiprināja savu konstruktīvo nostāju attiecībā uz Goldstone ziņojumu, Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes debatēs 27. janvārī, tikai pirms mēneša, uzsverot adekvātas un ticamas iespējamo starptautisko cilvēktiesību aktu un starptautisko humanitāro tiesību aktu pārkāpumu izmeklēšanas lielo nozīmi. Es varu informēt jūs, ka pēc tam, 2010. gada 4. februārī, pirms dažām dienām, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretārs publicēja ziņojumu par Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas Goldstone rezolūciju.

Ģenerālsēkretārs pastāstīja par Izraēlas, Palestīnas okupēto teritoriju un Šveices reakciju un piebilda, ka procesi, ko ierosināja šīs trīs puses, iet savu gaitu un ka attiecīgās puses nevar sniegt nekādu atzinumu par rezolūcijas piemērošanu.

Mēs nezinām, kā šo jautājumu risinās Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālā asambleja.

Spānijas prezidentūra šajā ziņā dod priekšroku konsensam attiecībā uz Eiropas Savienības nostāju rezolūcijas projekta jautājumā, ko Palestīnas iestādes vēlas iesniegt Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālajai asamblejai.

Mums ir divi mērķi: pirmkārt, mēs vēlamies, lai rezolūciju pieņem vienprātīgi, un, ja tas nenotiek, mēs vēlamies, lai Eiropas Savienības nostāja būtu pēc iespējas saskaņotāka.

Katrā ziņā, es atkārtoju, ka Padomes prezidentūra atbalsta to, kas pieprasīts Goldstone ziņojumā, t.i., ticamu, no abām pusēm neatkarīgu izmeklēšanu.

Kristalina Georgieva, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Es tikai vēlos apstiprināt to, ko teica Spānijas prezidentūra. Lai gan ES nav atbalstījusi visus ieteikumus, tā tomēr ir skaidri likusi saprast, ka tā uztver Goldstone ziņojumu ļoti nopietni. Tā ir aicinājusi visas konfliktā iesaistītās puses sākt izmeklēt varbūtējos starptautisko humanitāro tiesību aktu un starptautisko cilvēktiesību aktu pārkāpumus, ko izdarījušas konfliktā iesaistītās puses. Šai izmeklēšanai jānotiek saskaņā ar starptautiskiem standartiem.

Līdz šim soli, ko spērušas Izraēla, Palestīnas iestādes un Hamas, nav devuši taustāmus rezultātus, un tomēr pārskatatbildībai ir jābūt. Tādēļ ES turpina atkārtot mūsu galveno vēsti, ka konfliktā iesaistītajām pusēm ir jāveic varbūtējo pārkāpumu neatkarīga un ticama izmeklēšana. Tā kā tas tieši attiecas uz maniem pienākumiem, ir vērts atcerēties, ka Komisija sniedz ievērojamu finansējumu humanitārām organizācijām, kuru projektu mērķis ir nodrošināt būtisku palīdzību un aizsardzību Palestīnas civiliedzīvotājiem.

ES centīsies nodrošināt pienācīgus turpmākos pasākumus pēc Cilvēktiesību sanāksmes martā un agrīnā posmā iesaistīties vienprātīgas rezolūcijas sagatavošanā. Tāpēc es vēlos šeit paziņot, ka 18. februārī pēc Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretāra ziņojuma Palestīnas delegācija iesniedza Ģenerālās asamblejas rezolūcijas projektu kā papildinājumu Goldstone ziņojumam. Palestīnas puse norādīja, ka tā ir nolēmusi panākt, lai Ģenerālā asambleja piektdien, 26. februārī reaģē uz rezolūciju, atkārtotot Ģenerālās asamblejas 2009. gada 5. novembra Rezolūcijas 64/10 galvenos punktus, un pieprasa, lai Apvienoto Nāciju

ģenerālsēkretārs pēc pieciem mēnešiem vēlreiz sniedz ziņojumu. Sēžot šajā telpā, dalībvalstis un Komisija intensīvi apspriežas par šo jautājumu ar mērķi panākt kopēju nostāju attiecībā uz šo rezolūciju.

Vai drīkstu — atbalstot Spānijas prezidentūru — noslēgt savu runu ar apgalvojumu, ka ir svarīgi panākt kopēju ES nostāju un izvairīties no iepriekšējās trīskāršās šķelšanās.

Elmar Brok, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *López Garrido*, komisāre! Es uzskatu, ka ticama starptautisko humanitāro tiesību aktu pārkāpumu izmeklēšana ir svarīga un ka mums tai ir jāpievērš galvenā uzmanība. Secinājums ir jāpārbauda, un tas vienādā mērā attiecas uz abām iesaistītajām pusēm, tostarp arī uz tiem, kas ved nevienlīdzīgu karu, apšaudot Sderotu un citas bieži apdzīvotas pilsētas, tādējādi nosakot kaujas lauka atrašanās vietu. Tas tiek godīgi izmeklēts, un nekādi vienpusīgi secinājumi netiks sniegti.

Tas tikai parāda, ka Tuvajos Austrumos un arī citos līdzīgos reģionos vienīgi miermīlīgi risinājumi nodrošinās ilgstošus rezultātus. Ja nevarēsim atrast nekādus miermīlīgus risinājumus un ilgstošu saprašanos, mēs nekad neatrisināsim šīs problēmas. Šādos gadījumos ir jāņem vērā Izraēlas valsts drošības aspekti, un šie aspekti ir jāuztver nopietni, tostarp arī tas, ka šeit izstrādā jaunas raķetes, kas rada problēmas.

Tomēr es vēlos norādīt, ka ir pareizi pieprasīt starptautisku izmeklēšanu, lai gan ne visu var izmeklēt, izmantojot *Goldstone* ziņojumu. Šis ziņojums attiecas tikai uz okupētajām teritorijām. Ir norādīts, ka neviena Eiropas Savienības dalībvalsts nebalsoja par šo ziņojumu Cilvēktiesību padomē. Dažas valstis atturējās, citas balsoja pret to un vēl citas — kā Apvienotā Karaliste un Francija — atsacījās piedalīties balsošanā. Mums tas ir jāņem vērā, tā kā rezolūciju pieņēma ar tādu „cilvēktiesību un demokrātijas pārstāvju” palīdzību kā Kuba, Nigērija un Ķīna. Mums tas ir jāpatur prātā, novērtējot šo jautājumu. Mums ir jāaizstāv cilvēktiesības, bet ne pamatojoties uz šo ziņojumu, lai uzsāktu politisku karu pret vienu no pusēm.

Véronique De Keyser, S&D grupas vārdā. – (FR) 2008. gada decembrī operācija „Lietais svins” (*“Cast Lead”*) Gazā beidzās ar aptuveni 1 500 nāves gadījumiem, vairākums no nogalinātajiem bija sievietes, bērni un citi civiliedzīvotāji. Ģimenes tika iznīcinātas, skolas — bombardētas. Iedzīvotāji bija panikā, iesprostoti un nespēja glābties.

Militārās operācijas laikā es un daži no maniem kolēģiem, kas atrodas šeit, bijām Gazā, un mēs bijām apstulbuši, ka šāda traģēdija var notikt starptautiskās sabiedrības acu priekšā, neizraisot milzīgu protestu vilni. Gaza kopš tā laika nav mainījusies. Postījumi ir palikuši, un aplenkums turpinās.

Tomēr mums ir *Goldstone* ziņojums. *Brok* kungs! Kāda starpība ir starp *Goldstone* ziņojumu un tam sekojošo rezolūciju? *Goldstone* ziņojums, šis drosmīgais ziņojums, kas vienkārši prasa, lai to pienācīgi novērtē, vai tas ir pārāk daudz prasīts? Šodien spiediens, lai noniecinātu šo ziņojumu un diskreditētu tiesnesi *Goldstone*, ir neticams. Viņa vārds tiek apmētāts ar dubļiem, viņu apsaukā par antisemitu, lai gan Izraēla nav vienīgā valsts, uz ko ir norādīts *Goldstone* ziņojumā. *Fatah* un *Hamas* ir pasargātas no kritikas.

Tomēr šodien es teikšu skaidri — un es atvainojos saviem kolēģiem —, ka Izraēlas valdība ir vienīgā, kas ir radījusi terora gaisotni un praktizē cenzūru, lai bloķētu jebkuru šī ziņojuma turpinājumu. *Lieberman* kungs! Jūs neesat Parlamentā, bet jūs bijāt šeit vakar, un es vēlos jums teikt — šajā Parlamentā neviens netiks iebaidīts!

Mēs vēlamies neatkarīgu izmeklēšanu saskaņā ar starptautiskajiem standartiem, nevis militārus tribunālus, kas spriež tiesu pār saviem karavīriem. *Lieberman* kungs! Es teikšu arī to, ka jūs šeit neesat vēlams, ne jau tāpēc, ka jūs pārstāvat Izraēlu, bet tāpēc, ka jūsu rasistiskā un ksenofobiskā nostāja nav savienojama ar Eiropas vērtībām. Neviena demokrātiska valsts nedrīkst pārkāpt starptautiskos tiesību aktus, nepamatojusi savu rīcību. Šis Parlaments nepieļaus, ka to iebiedē. Tas vienkārši turpinās pieprasīt, lai valda taisnīgums, lai patiesība par Gazas traģēdiju nāk gaismā nevis ar niknumu, bet ar noteiktību. Šodien es lūdzu Padomei un Komisijai neko citu, kā vienkārši turēties pie šīs gaismas un taisnīguma,

Annemie Neyts-Uyttebroeck, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! *Goldstone* ziņojums cenšas attaisnot pilnvaras, kas tam tika piešķirtas. Šīs pilnvaras ir, vai arī bija, šādas: „Izmeklēt visus starptautisko cilvēktiesību aktu un starptautisko humanitāro tiesību aktu pārkāpumus, kas, iespējams, izdarīti militāro operāciju laikā Gazā no 2008. gada 27. decembra līdz 2009. gada 18. janvārim, vai arī pirms šiem notikumiem, to laikā vai pēc tiem.” Un tieši to arī izdarīja *Goldstone* ziņojums — lai gan to neizdarīja *Goldstone* kungs viens pats, tajā piedalījās arī divas kolēģes.

Viņas veica izmeklēšanu par to, kas notika Gazā, un izdarīja secinājumus, kas ir, maigi izsakoties, satraucoši. Tie ir ārkārtīgi satraucoši, jo vairākumā gadījumu, kas tika izmeklēti, ir apstiprināts, ka patiešām ir notikuši starptautisko tiesību aktu un starptautisko humanitāro tiesību aktu pārkāpumi, kā arī Ženēvas Konvencijas

pārkāpumi no tādas valsts puses, kas apgalvo, ka ir vienīga demokrātiskā valsts šajā reģionā. Tas patiešām ir ļoti satraucoši.

Mēs to nedrīkstam pieļaut. Tāpēc, kad mūs aicinās pieņemt nostāju par šo ziņojumu, jautājums nebūs par to, vai esam par vai pret Izraēlu, par vai pret Palestīnu, par vai pret *Hamas*, jautājums būs par to, vai mēs varam piedot starptautisko tiesību aktu, starptautisko humanitāro tiesību aktu pārkāpumus un Ženēvas Konvencijas pārkāpumus, vienalga, kas tos izdarījis. Mums ir jāatbild uz šo jautājumu.

Caroline Lucas, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Ļaujiet man pateikt, cik ļoti es priecājos par to, ka mēs beidzot plenārsēdē apspriežam *Goldstone* ziņojumu, tāpēc ka tas ir būtiski svarīgs jautājums, un šodien ES ir apkaunojoši izvairījusies no šo jautājumu risināšanas. Ir pilnīgi nepieņemams tas, ka Padome vēl nav apstiprinājusi *Goldstone* ziņojuma ieteikumus. Komisija apgalvo, ka tā uztver šo ziņojumu ļoti nopietni, bet ar to nepietiek, mēs vēlamies skaidri izteiktu apstiprinājumu. Prezidentūra saka, ka tā šo ziņojumu atbalsta, tomēr tai tas ir jāatbalsta publiski un nepārprotami un jāgādā, lai pārējie Padomes locekļi arī to dara.

Šajos apstākļos man jāsaka, ka es priecājos, ka Parlamenta rezolūcijas priekšlikumā par Cilvēktiesību padomi, par kuru mēs rīt balsosim, ir divi spēcīgi punkti, kuros Augstā pārstāve un dalībvalstis ir aicinātas publiski pieprasīt ziņojuma ieteikumu īstenošanu.

Rezolūcija satur arī aicinājumu, lai tās aktīvi uzrauga ieteikumu — konsultēties ar ES ārvalstu misijām un attiecīgajām NVO — īstenošanu, jo visas liecības norāda uz to, ka ne Izraēlas iestādes, ne *Hamas* neuztver savus pienākumus pietiekami nopietni. Izraēlā izmeklēšanu par operācijas „Lietais svins” laikā izmantotajiem mērķiem un taktiku veic armijas komandieri vai militārā policija, stipri kompromitējot secinājumu neatkarību, un *Hamas* vēl arvien nespēj pienācīgi risināt jautājumu par Izraēlas dienvidu apšaudi ar raķetēm. Ņemot vērā šos trūkumus, ir skaidrs, ka ES ir jāizdara spiediens uz ANO ģenerālsēkretāru, lai tiktu sagatavots patiešām neatkarīgs novērtējums.

Ņemot vērā to, ka humanitārā krīze Gazā turpinās, es noslēgumā vēlreiz aicinu Padomi un Augsto pārstāvi izdarīt lielāku spiedienu uz Izraēlu, lai tā atceļ aplenkumu, kas kavē atjaunošanas darbus un palielina ciešanas.

Michał Tomasz Kamiński, ECR grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! *Goldstone* ziņojums ir ārkārtīgi nelīdzsvarots un netaisnīgs. Tas nāk no Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomes, kuras dalībnieku starpā ir tādas valstis kā Irāna, Nikaragva, Somālija un Lībija. Kādas tiesības ir šīm valstīm, kurās cilvēktiesības ir ierobežotas līdz nullei, sniegt vērtējumu par Izraēlu, vienīgo demokrātisko valsti Tuvajos Austrumos?

Ziņojums nāk no ļoti apšaubāma avota, kas ir maniākāli nelabvēlīgi noskaņots pret Izraēlu. No 25 rezolūcijām par cilvēktiesībām, ko pieņēmusi ANO Cilvēktiesību padome, 20 ir veltītas Izraēlai. Neviena no tām nav par valstīm, kas ir Padomes locekles, valstīm, kam, es uzsveru, ir šausmīga reputācija attiecībā uz cilvēktiesībām — no sieviešu tiesībām līdz vēlēšanu tiesībām.

Es uzsveru, ka šis ziņojums ir pilnīgi nelīdzsvarots. Tajā ir mēģināts attaisnot *Hamas* teroristisko darbību. Ziņojumā nav minēts būtiskais fakts, ka astoņos gados, pirms Izraēla savai aizstāvībai ķērās pie ieročiem Gazas joslā, tūkstošiem raķešu tika izšautas uz nevainīgiem Izraēlas pilsoņiem. Katrai valstij ir tiesības aizstāvēt sevi pret teroristiem. Arī Izraēlai ir šīs tiesības. Ir jāsaka arī, ka Izraēlā pašlaik notiek kriminālizmeklēšana pret 150 Izraēlas karavīriem. Izraēlā ir brīvs parlaments, kā arī brīva prese, kas bieži kritizē savas valsts valdību un savas valsts armiju. Nevienam no šīm īpašībām diemžēl nevar atrast starp teroristiem.

Es uzskatu, ka šis nelīdzsvarotais un netaisnīgais ziņojums, kas apkaunojošā veidā uzbrūk mūsu galvenajam sabiedrotajam Tuvajos Austrumos, nav uztverams nopietni.

Kyriacos Triantaphyllides, GUE/NGL grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Tiesnesis *Goldstone* sniedz viskļūdzošākos pierādījumus par Izraēlas noziegumu pret Palestīnas iedzīvotājiem un starptautisko tiesību aktu, un starptautisko humanitāro tiesību aktu pārkāpumiem. Izmeklēšanā ir konstatēts, ka Izraēlas armija ir nopietni pārkāpusi Ceturto Ženēvas Konvenciju. Ir jāpiebilst, ka Palestīna, lai gan tā arī ir kritizēta ziņojumā, atzīst starptautiskās tiesības un aicina tās piemērot, bet Izraēla toties atsakās tās atzīt.

Lai gan dažas puses cenšas apšaubīt šo ziņojumu, mēs aicinām Eiropas Savienības dalībvalstis aizstāvēt principus, kas pārvalda starptautiskās tiesības un Eiropas Savienību, un atbalstīt šo ziņojumu ANO Ģenerālās asamblejas debatēs un paziņojumā Ģenerālajai asamblejai, lai to beigās ratificētu un veiktu attiecīgos pasākumus. Ziņojums ir jānosūta pārbaudei Starptautiskajai Krimināltiesībai Hāgā. Ja Eiropas Savienība ir patiešām ieinteresēta Palestīnas problēmas atrisinājumā, tad tai jāpārtrauc izturēties iecietīgi pret šiem noziegumiem, jo iecietību saprot kā pamudinājumu un līdzdalību.

Turklāt, pamatojoties uz ziņojuma secinājumiem, ir jāpārtrauc visi pasākumi, kas paredzēti attiecību uzlabošanai starp Eiropas Savienību un Izraēlu, un asociācijas nolīguma noteikumu piemērošana ir nekavējoties jāpārbauda.

Palestīnas un Izraēlas iedzīvotājiem ir visas tiesības uz nākotni un dzīvību. Mums ir pienākums izdarīt spiedienu, lai panāktu taisnīgu risinājumu un mieru. *Goldstone* ziņojums ir jāizmanto, lai šo jautājumu no jauna stimulētu un panāktu taisnīgu risinājumu.

Bastiaan Belder, EFD grupas vārdā. – (NL) *Goldstone* ziņojums pagājušajā nedēļā bija uzmanības centrā, kad delegācija attiecībā ar Izraēlu apmeklēja šo valsti darba vizītē. Delegācija saņēma gan no militārajiem, gan civilpersonu pārstāvjiem sīku informāciju par tiesas izmeklēšanu attiecībā uz Izraēlu militārās operācijas laikā Gazā un pēc tās. Šī rūpīgā savas rīcības izmeklēšana sniedz sīki pamatotu atspēkojumu *Goldstone* ziņojuma nosodošajiem apvainojumiem pret Izraēlas iestādēm.

Turklāt bez *Goldstone* ziņojuma arī IDF, Izraēlas bruņotie spēki, attiecas pret tiem izvirzītajām sūdzībām nopietni un tās rūpīgi izmeklē. Ir liela atšķirība starp IDF un *Hamas*, teroristu kustību, ko var vainot par Gazas operāciju. Vai mēs esam redzējuši, ka *Hamas* izmeklē paši savu rīcību?

Priekšsēdētāja kungs! Pieejamie dokumenti par Gazas operāciju neatstāj šaubas par atbildi. *Hamas* tīšām pakļāva Palestīnas pilsoņus lielām kara briesmām, pat tādās vietās kā mošejas. Pretstatā tam palūkojieties uz Izraēlas nodomiem un rīcību, palūkojieties, kā tā aizsargāja ebreju pilsoņu dzīvību un īpašumus pret *Hamas* teroristu raķešu uzbrukumiem, kas turpinās jau gadiem, kā arī uz Izraēlas patiesajām rūpēm par Palestīnas iedzīvotāju dzīvību. Palūkojieties uz visiem piesardzības pasākumiem, kas tika veikti operācijas laikā.

Priekšsēdētāja kungs! Par spīti *Goldstone* ziņojuma nodomiem šī aizspriedumainā izmeklēšana tomēr noved pie attaisnojošiem secinājumiem divos punktos — par Izraēlas militāro operāciju pret *Hamas* un par Izraēlu kā demokrātisku valsti, kurā valda tiesiskums. Jums tikai jāapmeklē Tuvie Austrumi, lai par to pārliecinātos.

Louis Bontes (NI). – (NL) Jau pašā sākumā bija skaidrs, ka Izraēlu uzskatīs par vainīgo un agresoru Gazas konfliktā. *Goldstone* un viņa darba metodes atbalsta tādas valstis kā Ēģipte un Pakistāna, un mēs zinām, kāds ir cilvēktiesību stāvoklis šajās valstīs. Tas neatbilst nekādiem pieņemamiem standartiem.

Šajā ziņojumā nav minētas tās divpadsmit tūkstošu raķešu, kas tika izšautas uz Izraēlu no Gazas un ļoti nopietni apdraudēja vietējos iedzīvotājus. Izraēla izmantoja paš aizsardzības tiesības. Ziņojumā nav neviena vārda par *Hamas*, nedz arī par to, ka viņi izmantoja savus pilsoņus par dzīvo vairogu, vai par to, ka viņi civiliedzīvotāju dzīvojamās ēkās glabāja ieročus vai šāva no tām raķetes. Ziņojumā nav neviena vārda par to. Neviena vārda par to, ka *Hamas* policijas spēki reiz piederēja pie militāras organizācijas, kas veda bruņotu cīņu pret Izraēlu.

Priekšsēdētāja kungs! Ar *Goldstone* ziņojumu var izdarīt tikai vienu lietu — iesviest to atkritumu tvertnē, un tūlīt pat. Mēs nedrīkstam tērēt vairs laiku pie tā. Tas ir politisks process. To nedrīkst turpināt. Izbeidziet Izraēlas valsts politisko vajāšanu.

Gabriele Albertini (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Sabiedriskā doma par *Goldstone* ziņojumu dalās.

Izraēlas bruņotos spēkus jo īpaši vaino par to, ka viņi kaujinieku operācijās pilsētās apzināti izraisīja neskaitāmu civiliedzīvotāju nāvi. Tas ir ļoti nopietns apvainojums, kuru izsakot, nav ņemti vērā daži nenoliedzami fakti, piemēram, skrejlapu izplatīšana kauju zonā, lai paskaidrotu, ka mājas, kurās atrodas ieroči un munīcija, var apšaudīt, kā arī brīdinājumi, izmantojot tālruņus un radio, tostarp *Hamas* frekvenču diapazonā, pirms uzbrukumiem ēkām, par kurām bija zināms, ka tajās glabājas ieroči.

Izmantota tika arī tā saucamā klauvēšanas pie jumta tehnika: ja pēc visiem brīdinājumiem gaisa spēki atklāja ēkas, kurās atradās daudz cilvēku, tika lietoti mazi spridzekļi un galvenokārt skaļi uzbrukuma signāli, lai steidzami evakuētu šīs ēkas.

Izraēlas armija ieviesa brīdinājuma signālus Gazas civiliedzīvotājiem, ko neviens nekad vēl nebija darījis. Nevienam, kas lieto šādus piesardzības līdzekļus, nekādā gadījumā nevar apvainot tišos uzbrukumos civiliedzīvotājiem.

Vakar vienā un tajā pašā dienā es satikos ar diviem svarīgiem politiķiem — ar Izraēlas ārlietu ministru *Avigdor Lieberman* no rīta un ar Palestīniešu pašpārvaldes prezidentu *Abu Mazen* vakarā. Abos gadījumos

satikšanās notika mierīgā un brīvā gaisotnē, un tika izteiktas cerības, ka pēc šīm daudzajām cīņu desmitgadēm ieroči beidzot tiks nolikti un sāksies miera process.

Kā abas valdības ir lūgušas, Eiropai ir jāsiglabā līdzsvarota nostāja kā objektīvai šķīrējtiesnesei, brīvai no ideoloģiskas nostājas, kas varētu nokaitēt abu pušu emocijas.

SĒDI VADA: P. SCHMITT

Priekšsēdētāja vietnieks

Richard Howitt (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Pagājušā gada beigās jūs un cilvēktiesību Augstā komisāre Pillay kundze apmeklējāt Parlamentu un teicāt, ka *Goldstone* ziņojums par Gazas konfliktā iesaistīto pušu cilvēktiesību pārkāpumiem ir pamatīgs, objektīvs un atbilst starptautiskajiem standartiem.

Tāpēc nemēģināsim iznīcināt šo ziņojumu. Rīkosimies saskaņā ar to. Es esmu personīgi runājis ar citiem, kas iesaistīti šajās debatēs — ar Izraēlas valdības pārstāvjiem, ar Palestīniešu pašpārvaldes pārstāvjiem un Gazā ar komisijas pārstāvjiem, kura izveidota ar *de facto* pilnvarojumu, lai pierunātu viņus sadarboties ar *Goldstone* un veikt savu ticamu un neatkarīgu izmeklēšanu, un saukt pie atbildības tos, kas izdarījuši šos pārkāpumus. Es teicu ASV valsts sekretāres vietniekam *Michael Posner*, kad viņš bija šeit, lai viņš mudina Izraēlu darīt to pašu.

Mūsu Spānijas prezidentūras kolēģim, kas gatavojas piektdienas ANO balsojumam, es saku: „Necentieties panākt ES konsensu par katru cenu.” Ideja, ko daži izvīrēja, ka ES ir vienprātīgi jāatturas, būtu farss visu šī briesmīgā konflikta upuru acīs. Mums ir jāved sarunas, lai panāktu iespējami labāko tekstu, un es ceru, ka šoreiz, lai uzturētu spiedienu „par” balsos vairāk nekā tās piecas valstis, kas balsoja „par” pagājušajā reizē.

Pret šo Cilvēktiesību padomes izmeklēšanu par iespējamiem starptautisko humanitāro tiesību aktu pārkāpumiem — tikpat lielā mērā kā pret 2004. gada Starptautiskās Tiesas nolēmumu par pilnvaru sadalījumu — jāattiecas kā pret pienācīga statusa starptautisku līgumu organizāciju tiesas nolēmumiem.

Es nosodu Eiropas Konservatīvo grupas vadītāja nostāju šajās debatēs, kurš nosauca ANO par „apšaubāmu avotu”. Tā pārstāv mūsu visu cēlākos centienus uz šīs planētas un ir pelnījusi mūsu atbalstu.

Es vēlos teikt, ka Eiropas Savienībā, kas veidojusies, reaģējot uz karu, par kara noziegumiem ir jābaida. Tāpēc, kad ANO ģenerālsēdētārs ziņoja Drošības padomei, ka Izraēla un Palestīna ir vienisprātis, ka nekādu lēmumu nav iespējams pieņemt, mūs tas neapmierina. Lēmums par šiem apvainojumiem ir jāpieņem, un Eiropai ir jāapņemas gādāt, lai tas notiktu.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Šo debašu mērķis nav iecelt sevi par tiesnešiem un spriest par to, par ko mēs neesam pietiekami kvalificēti spriest. Mūsu mērķis — šajā gadījumā dubultmērķis — vispirms ir palīdzēt noskaidrot dažādo Gazas karā iesaistīto pušu atbildību un bez tam, domājot vairāk par nākotni, mums ir jājautā sev, ko mēs šodien varam teikt un darīt, lai palīdzētu atjaunot dialogu.

Ir sagādījis, ka es neuzskatu *Goldstone* ziņojumu šajā ziņā par konstruktīvu. Turklāt — un to ir vērts atcerēties, jo tas ir rets gadījums — pie šī slēdziena nonāca visas Eiropas valstis, no kurām neviena neatbalstīja to tādu vērtīgu apsūdzētāju un lielu brīvību un cilvēktiesību aizstāvju klātbūtnē kā Ķīna, Pakistāna, Saūda Arābija, Krievija un Kuba, minot tikai dažus piemērus. Par ziņojumu daudz debatē, tas ir tendenciozs, un, vai mums tas patīk vai ne, tas nepalīdzēs mums virzīties uz priekšu.

No otras puses, no Izraēlas ir atkarīgs tas, vai tā uzņemsies atbildību kā demokrātiska valsts un visos sīkumos izskaidros, kas notika Gazas karā. Uz spēles ir liktas tās militārās, diplomātiskās un plašsaziņas līdzekļu intereses — intereses, ko ebreju valsts senāk spēja pierādīt.

Jan Philipp Albrecht (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es priecājos, ka Eiropas Parlamentam ir izdevies izstrādāt rezolūciju par *Goldstone* ziņojumu — kam ir diezgan plašs atbalsts —, nepārnēsot Tuvo Austrumu konfliktu uz Briseli. Ja mēs gribam saglabāt ilgstoša miera iespēju, mums ir jāpaļaujas uz to, kas apvieno visas iesaistītās puses, nevis — kā daži to šeit dara — jāuzsver tas, kas tās šķēļ. Apvienojošais aspekts ir starptautiskie tiesību akti, jo īpaši attiecībā uz cilvēktiesībām visā pasaulē.

Tomēr kā konfliktā iesaistītajām pusēm jāatļauj un jāatbalsta neatkarīga izmeklēšana, tieši tāpat arī starptautiskajai sabiedrībai ir jāizvairās no vienpusīgiem spriedumiem. Tāpēc mums ir skaidri jāliek saprast, ka vienpusīga Izraēlas uzskatīšana par ļaundari ir ne tikai nepiedienīga šajās debatēs, bet nepiedienīga vispār. Tie spēki, kas darbojas, lai apšaubītu Izraēlas valsts pastāvēšanas likumību, mums Eiropā ir jānoraida. Tā

vietā mums ir jāstiprina tie spēki Izraēlā, kas kopā ar mums cīnās par mieru, iecietību un cilvēktiesībām Tuvajos Austrumos. Tāpēc mums šeit un tagad ir skaidri jāpasaka, ka mums nav pieņemams tas, ka tādi valdības pārstāvji kā ārlietu ministrs *Avigdor Lieberman* kavē NVO darbību. Tāda politika kaitē Izraēlas tautai un tāpēc arī mieram Tuvajos Austrumos.

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! *Goldstone* ziņojumu pasūtīja ANO Cilvēktiesību padome, kas ir pārpilna ar Izraēlas ienaidniekiem, tāpēc nemaz nevarēja gaidīt līdzsvarotu analīzi. ASV Kongress nosauca *Goldstone* ziņojumu par nelabojami tendenciozu, kam nav vērts turpmāk veltīt uzmanību vai piešķirt tam likuma spēku. Tajā nav minēts *Hamas* terorisms, un tas ignorē to, ka tiek izmeklētas 150 apsūdzības par Izraēlas aizsardzības spēku pārkāpumiem un ka pārkāpējus tiesās.

Bet aiz strīdiem par šo ziņojumu slēpjas cilvēku traģēdija, palestīniešu traģēdija, kuri ilgojas pēc mērenu uzskatu līderiem, kas nebūtu korumpēti un atnestu mieru, drošību un labklājību, vienojoties ar Izraēlu. Mēs nedrīkstam arī aizmirst Izraēlas dienvidu civiliedzīvotāju traģēdiju, kas ir kļuvusi par nemainīgu mērķi *Hamas* džihāda fanātiķiem, kuri slēpās skolās vai šāva savas nāvējošās raķetes.

ECR grupa turpina pastāvēt uz divu valstu risinājumu kā vienīgo veidu ilgtermiņam Tuvo Austrumu konflikta risinājumam, bet *Goldstone* ziņojums netuvina mūs šim mērķim.

Helmut Scholz (GUE/NGL). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Man kā vācietim un kreisā spārna politiķim Izraēlas tiesības uz pastāvēšanu, tās iedzīvotāju aizsardzība un centieni veicināt ciešu sadarbību ar Izraēlu ir politiska aksioma. Tomēr es nevaru pieņemt to, ka gadiem ilgi 1,5 miljoni palestīniešu ir kā nepareizas politikas ķīlnieki ievietoti lielākajā brīvības cietumā pasaulē. Ikviens, kas zina, ka vairāk nekā 44 % bērnu, kuri ir jaunāki par 14 gadiem, dzīvo Gazas joslā, sapratīs, kādu bīstamu mantojumu šī politika ir atstājusi nākotnei. Ir skaidrs, ka 2008. gada karš un necilvēcīgā politika pret civiliedzīvotājiem ir nolemti aizmirstībai. Šā iemesla dēļ mēs pieprasām izmeklēšanu un grēku nožēlošanu.

Pieņemot, ka viss ir nosacīts attiecībā uz humanitāro un starptautisko tiesību aktu pārkāpumiem, un atbrīvojot pārkāpējus no soda, mēs izraisīsim tikai jaunus pašnāvnieku uzbrukumus un karus, un vardarbība Eiropā turpinās pieaugt. Eiropa nedrīkst novērst skatienu no Tuvajiem Austrumiem. Tāpēc *Goldstone* ziņojuma īstenošanai, arī Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālajā asamblejā, ir jābūt arī turpmāk Eiropas Savienības uzdevumam.

Lorenzo Fontana (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! ANO cilvēktiesību padome ar lielu balsu vairākumu ir pieņēmusi *Goldstone* ziņojumu.

Tomēr pārāk daudz valstu, kas veido šo vairākumu — Ķīna, Saūda Arābija, Pakistāna — liek mums iegrimt pārdomās un bažītīs par šī vairākuma sastāvu. Mēs brīnāmies, kad lasām, ka tieši šīs valstis, kas nevar kalpot par piemēru cilvēktiesību ievērošanā, aicina Izraēlu un *Hamas* veikt operācijas „Lietais svins” laikā izdarīto cilvēktiesību pārkāpumu padziļinātu izmeklēšanu.

Mēs negrasāmies atbalstīt nevienu no karojošajām pusēm, dodot priekšroku līdzsvarotam spriedumam, paziņojot, ka ir jāgarantē Izraēlas drošība tās robežās un ka gan Izraēlas valstij, gan Palestīnas valstij ir tiesības pastāvēt, un ka mēs esam pret vardarbību, terorismu un karu kā konfliktu atrisināšanas līdzekļiem.

Mūsu kristīgā kultūra un mūsu cilvēces un vēstures izpratne ļauj mums cerēt, ka visi pārkāpumi tiks stingri un līdzsvarotā veidā sodīti.

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – (NL) Es esmu vairākkārt teikusi, ka nevar veidot nākotni, ja neatzīst savu pagātni. Tas, protams, attiecas arī uz Tuvo Austrumu konfliktu.

Šeit es dzirdēju daudz kritikas par *Goldstone* kunga ziņojumu. Es pazīstu *Goldstone* kungu no tā laika, kad viņš bija lielisks samierinātājs, veicot un vadot vairākas izmeklēšanas Dienvidāfrikā. Manuprāt, *Goldstone* kungs var sniegt lielisku piemēru tam, kā izklāstīt faktus, lai tuvinātu samierināšanos. Diemžēl tas, kā šis ziņojums ir uztverts, liecina, ka samierināšanās nav notikusi un ka tās vietā ir vērojama vēl lielāka šķelšanās. Šā iemesla dēļ ziņojums ir ticis vienkārši ignorēts.

Priekšsēdētāja kungs! Izraēla ir ignorējusi ziņojuma secinājumus, bet tai pašā laikā tā ir atzinusi, ka ir kļūdījusies, maksājot kompensāciju ANO par postījumiem un saucot pie atbildības dažas militārpersonas. Palestīniešu puse, gluži otrādi, nav spērusi šādus soļus. Es šaubos, vai izmeklēšanas komiteja, ko izveidoja Ramallā, vispār spēj veikt rūpīgu izmeklēšanu Gazā.

Priekšsēdētāja kungs! Nākamajā piektdienā notiks ANO sanāksme, un es ļoti ceru, ka mūsu jaunā ārlietu politikas pārstāve spēš ieviest vienotību un skaidrību Eiropas nostājā. Mums jebkuros apstākļos ir jāievēro cilvēktiesības un abu pušu tiesības. Priekšsēdētāja kungs! Ja mēs piektdien spēsim panākt vienotību, es par to ļoti priecāšos, un tad varbūt Tuvo Austrumu problēmas risinājums būs iespējams.

Olga Sehnaľová (S&D). – (CS) Skaitļi, aiz kuriem slēpjas individuālu cilvēku likteņi, ir vienmēr maldinoši. Operācijā „Lietais svins” par upuriem kļuva vairāk nekā tūkstoš Gazas iedzīvotāju, salīdzinot ar trīspadsmit upuriem Izraēlas bruņotajos spēkos. Vai mums jāzina vēl kas vairāk, lai secinātu, kas ir vainīgais un kas ir upuris šajā karā? Es uzskatu, ka mums, protams, ir jāzina kaut kas vairāk. Piemēram, tas, ka pēc 2006. gada tūkstošiem raķešu tika izšautas no Gazas joslas uz civiliedzīvotājiem Izraēlas pilsētās, un tās tika izšautas no biezi apdzīvotām teritorijām, kā arī no sabiedriskām ēkām.. Mums ir jāuzdod arī citi jautājumi. Kā valsts var aizstāvēt savus pilsoņus šādā situācijā? Vai ir iespējams armijai cīnīties pret teroristiem, kas izmanto civiliedzīvotājus par dzīviem vairogiem? Un, ja ir, vai ir iespējams pasargāt civiliedzīvotājus, lai tie nekļūtu par upuriem? Ko darīja starptautiskā sabiedrība, lai novērstu šo terorisma veidu? Vai ar nolūku nepastāv dažādi cilvēktiesību ievērošanas standarti? Rast atbildes uz šiem nopietnajiem jautājumiem ir grūts uzdevums, kas jārisina ES kopējai ārējai politikai. Politikas mērķim ir jābūt dialoga veicināšanai, uzticēšanās radīšanai un pacietīgiem ilgtermiņu miermīlīgu Tuvo Austrumu problēmas risinājumu meklējumiem. Objektīva visu to apstākļu izmeklēšana, kuri saistīti ar Gazas konfliktu, kā arī pirms tā, varētu būt solis pareizajā virzienā.

Niccolò Rinaldi (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! *Goldstone* ziņojumam ir lemts palikt par to ievērojamo notikumu, kura iespējamie turpinājumi nav varbūt vēl apsvērti, tostarp starptautisko tiesību aktu apstiprinājumi, kas mūs, liberālos demokrātus, jo īpaši saista.

Mēs atzinīgi vērtējam ziņojumā izteikto pieprasījumu, lai civiliedzīvotājiem, kas cietuši nevienlīdzīgajā konfliktā, izmaksā kompensāciju un lai Starptautiskā Krimināltiesā izskata visas lietas, kurās puses neveic patiesi neatkarīgu un objektīvu izmeklēšanu, ko pagājušā gada janvārī pieprasīja daudzas Izraēlas cilvēktiesību asociācijas. Tie ir fakti, kas var kaitēt pat tādai valstij kā Izraēla, kas, šķiet, ir pārstājusī smelties iedvesmu no lielās ebreju kultūras neizmērojamā humānisma, no kuras mēs visi esam cēlušies.

Patiesībā vardarbība ir postoša politika. *Hezbollah* ir kļuvusi stiprāka pēc uzbrukuma Libānai, un *Hamas* šodien ir stiprāka Gazā. Ikviens, kas ir bijis Gazā pēc konflikta, var liecināt par cilvēku ārkārtīgi lielajām ciešanām. Mums, eiropiešiem, šodien ir jāsaka, jo īpaši Gazai: „Nezaudēsim cilvēcību!”

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Es uzskatu, ka *Goldstone* ziņojums skaidri parāda, ka gan Izraēla, gan *Hamas* ir pārkāpušas cilvēktiesības Gazas kara laikā. ANO jau divas reizes ir aicinājusi abas puses veikt neatkarīgu izmeklēšanu, bet tagad, kad pagājuši četrpadsmit mēneši, tās vēl arvien ignorē šo aicinājumu.

Es arī jautāju sev, kāpēc Eiropas Savienība neaizstāv starptautiskās tiesības. Kāpēc tā ļauj visatļautībai valdīt šajā reģionā? Jebkāda ticība tam, ka mēs ievērojam starptautiskos tiesību aktus zudis, ja ES atstās šos kara noziegumus nesodītus. Šis ziņojums nav par Izraēlas drošību. Šis ziņojums ir par lieliem cilvēktiesību pārkāpumiem. Tāpēc nav nekāda iespējama argumenta, kāpēc šā ziņojuma ieteikumus nevajadzētu īstenot.

Es tāpēc aicinu ne tikai Augsto pārstāvi, bet arī dalībvalstis censties nodrošināt pienācīgu izmeklēšanu pārkāpuma izdarīšanas vietā. Galu galā, tas ir vienīgais veids, kā panākt miera sarunu atsākšanos.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Šis ziņojums ir vienpusīgs. Tajā galvenokārt ir kritizēta Izraēla, jo tā, cita starpā, apšaudīja ekonomiski svarīgus objektus un civiliedzīvotājus. Taču *Hamas* nepareizi izmantoja šos objektus. Diemžēl *Goldstone* neuzskatīja par vajadzīgu izmeklēt, vai tas patiešām tā bija. *Goldstone* kungs nenoskaidroja, ko *Hamas* darīja nepareizi, un tāpēc sadeva pa pirkstiem Izraēlai. Tas neļauj mums ticēt šim ziņojumam, jo ir citi avoti, kuros ir ziņots, ka *Hamas* patiešām nostiprinājās slimnīcās, lauka hospitāļos un dzīvojamās mājās.

Priekšsēdētāja kungs! Es savu runu beigšu uz pozitīvas nots. *Goldstone* ziņojums izvirza daudz apvainojumu, un tie ir jāizmeklē. Izraēlas valdība ir pamatoti uzsākusies iniciatīvu šajā ziņā un uzsākusi kriminālizmeklēšanu. Tas ir vērtējams atzinīgi. Tomēr es baidos, ka mums būs ilgi jāgaida, līdz *Hamas* arī uzsāks pašizmeklēšanu.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Vai mums tas patīk, vai ne, *Goldstone* ziņojumu atbalsta Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālā asambleja, un es šajā apstākļā nesaskatu nekādu divkosību attiecībā uz starptautiskajiem tiesību aktiem, un *Goldstone* ziņojumā ir lietots termins „kara noziegumi”, un to cilvēki paši redzēja televizoru ekrānos. Pat Izraēlas karavīri liecināja, ka viņi saņēmuši pavēli šaut uz civiliedzīvotājiem.

Ņemot to vērā, Eiropas Savienībai un Parlamentam ir jārada tādi apstākļi, kas nodrošina, ka Izraēlas valdība ievēro starptautiskos tiesību aktus — ja nepieciešams, apturot ES un Izraēlas asociācijas nolīguma 2. panta darbību. Šis pants nosaka, ka „attiecībām starp divām pusēm ir jāpamatojas uz cilvēktiesību un demokrātijas ievērošanu”. Tas ir pavisam vienkārši. Tas ir tikai jāievēro.

Eiropas Savienībai tādēļ ir skaidri jāpaziņo, ka tā ir apņēmusies šo lietu nodot Starptautiskajai Krimināltiesai, ja nekādi soļi netiks sperti, lai izpildītu *Goldstone* ziņojumā sniegtos ieteikumus. Visbeidzot, Parlamentam ir jāizlemj būtiskais jautājums — vai mēs vēlamies dzīvot harmoniskā pasaulē, kurā valda taisnīgums un miers, vai arī dzīvot pēc džungļu likumiem, pēc spēka politikas likumiem? Mums ir jāuzņemas atbildība par Eiropas tautām un par visas pasaules tautām.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Priekšsēdētāja kungs! Šī lieta — šis ziņojums — ir ļoti mulsinoša nodaļa ANO vēsturē. Kas gan var, godīgi runājot, apspriest Gazas kara jautājumu, nepieminējis tūkstošiem *Qassam* raķešu, kas astoņus gadus krita uz Izraēlas mierīgajiem iedzīvotājiem? Kas gan var, godīgi runājot, apspriest šo jautājumu, nepieminējis simtiem tuneļu, kas izrakti starp Ēģipti un Gazu, un citām teritorijām, pa kuriem tiek slepus ievesti ieroči, lai kaitētu ebreju interesēm Izraēlā? Kas gan var, godīgi runājot, uzrakstīt tādu ziņojumu, neiekļaujot tajā to, ka Izraēlā ir labi funkcionējoša tiesību sistēma, turpretim neviens slepkava Palestīnā un neviens terorists Palestīnā nav saukts pie atbildības? Atbilde uz visiem trim jautājumiem ir — tiesnesis *Goldstone*. Tas ir skandalozī! Tas ir mulsinoši attiecībā uz ANO sistēmu, un vispār, debatējot par to Parlamentā, mēs padarām to par mulsinošu lietu arī attiecībā uz Eiropas Savienību.

Proinsias De Rossa (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Klausoties debatēs, ir grūti pateikt, kādu ziņojumu daži no runātājiem ir lasījuši. Šis ziņojums, šķiet, nav tas, ko es esmu lasījis.

Izraēla liedz Parlamentam tā demokrātiskās tiesības tikties ar Palestīniešu likumdošanas padomi Gazā, kā arī liedz mūsu ārlietu ministriem piekļuvi Gazai. Kāds *Hamas* kaujinieks ir nonāvēts, droši vien to izdarījuši Izraēlas aģenti, izmantojot viltotas Eiropas pasas, tādējādi pārkāpjot Īrijas, Lielbritānijas, Francijas, Vācijas un Dubaijas suverenitāti. Izraēla izturas pret mums ar nicinājumu, un tas nav nemaz pārsteidzoši, ņemot vērā visatļautību, ar kādu tā turpina pārkāpt miljoniem palestīniešu tiesības.

Par mūsu uzticību cilvēktiesībām un tiesiskumam liecina mūsu attieksme pret *Goldstone* ziņojumu, kurā ir konstatēts, ka Gazas aplenkums ir iedzīvotāju kolektīva sodīšana un ka operācija „Lietais svins” bija paredzēta šīs politikas veicināšanai. Šajā ziņojumā ir liecības par patvaļīgu spīdzināšanu, necilvēcīgu izturēšanos un tīšu lielu ciešanu izraisīšanu. Ziņojumā ir ieteikums vērsties pie Starptautiskās Krimināltiesas un Kvartetam — pastāvēt uz tiesiskumu.

Es atbalstu R. *Goldstone* aicinājumu Ženēvas Konvencijas dalībvalstīm, tostarp Īrijai, ierosināt krimināllietas šo valstu tiesās pret varbūtējiem vainīgajiem kara noziegumos.

Vai drīkst izdarīt vienu labojumu, pirms es beidzu, attiecībā uz vairākkārtējiem apgalvojumiem, ka šajā ziņojumā nekas nav teikts par *Hamas* izšautajām raķetēm uz Izraēlu. Taču 31. lappusē ir minēti palestīniešu bruņoto grupu raķešu un mīnmetēju uzbrukumi Izraēlas dienvidiem.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Kā Eiropas Savienības deputātiem mums jāatceras, kādas ir Eiropas vērtības. Tās ir demokrātija, cilvēktiesības un uzskatu brīvība, un mums visur pie tām jāturas.

Goldstone ziņojuma mērķis bija veikt objektīvu izpēti, bet diemžēl tas viņam neizdevās. To atzīst visas puses, kas ir iepazīnušās ar to, un tas ir redzams arī no ziņojumā izmantotajiem avotiem.

Mums ir jāatceras arī tas, ka to visu uzsāka tādas valstis kā Kuba, Pakistāna, Ēģipte un Saūda Arābija, kas neatzīst Eiropas Savienības un Izraēlas vērtības.

Mani ļoti šokēja *De Rossa* kunga un *De Keyser* kundzes piezīmes. Es gribētu zināt, kādu ziņojumu jūs esat lasījuši. Ja jūs zināt — kā jūs noteikti zināt — kaut ko par pilsoņu karu starp *Hamas* un *Fatah* un par to, cik daudz cilvēku ir tajā zaudējuši dzīvību, tad jūs piekritīsiet, ka mums ir jāiejaucas procesā, kurā palestīniešiem ir jāatrod vadība un vienprātība un jāsāk veidot savu valsti, nevis tā jāiznīcina kopā ar Izraēlas demokrātisko sabiedrību, to apšaudot ar raķetēm.

Es vēlos teikt, ka šis ziņojums diemžēl ir traips ANO vēsturē. Mums eiropiešiem, ir jāatceras, ka *Ghilad Shalit*, eiropietis, francūzis un Izraēlas kareivis, vēl arvien ir *Hamas* cietumā, un mums ir jācenšas panākt viņa atbrīvošanu. Tas ir pirmais solis, kas mums jāseker.

Geoffrey Van Orden (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Tie, kas starp mums ir Izraēlas draugi, varētu apšaubīt veidu, kādā Izraēla iejaucās Gazā, bet nevis Izraēlas tiesības aizstāvēt sevi un vērst efektīvus pasākumus pret tiem, kas plāno un veic terora aktus pret to.

Es jūtu līdz vienkāršajai palestīniešu tautai, bet 60 gadus to ir mānījuši cilvēki, kas apgalvo, ka vada to, un tie vadītāji, kuru profesija ir terorisms.

Jau pašā sākumā bija skaidrs, ka ziņojums, kas nāk no apšaubāmās ANO Cilvēktiesību padomes — un tieši to, *Howitt* kungs, mūsu grupa kritizēja, nevis ANO, baidos, ka jūsu sīkumainais partejiskais viedoklis ir diezgan pazemojošs —, vienpusīgi nosodīs Izraēlu. Tajā ir izvirzītas tālejošas prasības Izraēlai, bet maz ir runāts par *Hamas*. Tas neaicina izbeigt terorismu un uzbrukumus Izraēlai, bet tikai lūdz tā saucamos palestīniešu bruņotos grupējumus atteikties no uzbrukumiem Izraēlas civiliedzīvotājiem un censties nekaitēt Palestīnas civiliedzīvotājiem.

Es nesaskatu šajā 554 lappušu garajā ziņojumā konstruktīvus, pozitīvus ieteikumus, kā panākt ilgstošu mieru un stabilitāti. Turpretim mēs redzam, ka cilvēktiesību retorika un Starptautiskās Krimināltiesas instrumenti tiek izmantoti, lai uzbruktu Izraēlai, un man jāsaka, ka šādi sagrozījumi nedara godu Apvienoto Nāciju Organizācijai.

Alexandra Thein (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Neviena konfliktā iesaistītā puse nav izpildījusi Apvienoto Nāciju Organizācijas prasību veikt ticamu un neatkarīgu *Goldstone* ziņojumā izteikto apvainojumu izmeklēšanu. Izraēlas puses rīcība ir jānožēlo, jo, lai cik pretrunīgs ir *Goldstone* ziņojums, ikvienai valstij, kas sauc sevi par demokrātisku valsti, kura balstās uz tiesiskumu, ir pienākums ļaut, lai šos nopietnos apvainojumus izmeklē neatkarīgi izmeklētāji. Nepietiek ar iekšēju Izraēlas armijas izmeklēšanu, pret kuru pašu ir aizdomas.

Ja ES uztver cilvēktiesību un starptautisko tiesību aktu principus nopietni, tai ir jāizdara spiediens uz abām karojošajām pusēm, tostarp arī izmantojot savas divpusējās attiecības, un jāpastāv uz to, ka pieprasīto starptautisko un humanitāro tiesību aktu iespējamo pārkāpumu izmeklēšana jāveic saskaņā ar tiesiskuma principiem. Kara noziegumi ir jāoda saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem, kā jau šeit ir daudzkārt teikts. Ja nepieciešams, Starptautiskās Krimināltiesas prokuroram būs jāveic izmeklēšana, pamatojoties uz Romas Statūtu 12. panta 3. punktu. Tomēr neatkarīgi no *Goldstone* ziņojuma nav nekāda iemesla turpināt Gazas aplenkumu.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) *Goldstone* ziņojuma secinājumos un ieteikumos, par kuriem mēs debatējam, nav ņemtas vērā Izraēlas tiesības uz paš aizsardzību. Pagājušā gada Izraēlas intervence Gazas joslā bija stingrs pasākums, un personīgi es jūtu līdzīgu ciešanu un viņu ģimenēm. Tomēr mēs nedrīkstam aizmirst, ka tā bija pēdējā reakcija uz gadiem ilgiem palestīniešu uzbrukumiem bieži apdzīvotām Izraēlas teritorijām.

Hamas nesen paziņoja, ka tā ir gatava dialogam ar starptautisko sabiedrību, tostarp ES un ASV. Es vēlos aicināt jūs nekādā ziņā nelot šādu ideju, līdz *Hamas* nepārprotami atzīs Izraēlas tiesības pastāvēt un atteiksies no vardarbības. Mēs ar žēlumu nolūkojamies uz ciešanu šajā ilgajā konfliktā, bet ir būtiski, lai miera sarunās piedalītos godīgs palestīniešu partneris, un tas nozīmē uzticības cieniņu un atbildīgu palestīniešu tautas pārstāvi. Līdz tam laikam, kad tas notiks, mēs veltīgi zaudēsim laiku, izstrādājot starptautiskus ieteikumus simtiem lappušu garumā.

Es vēlos uzsvērt arī Ēģiptes lomu, kurai ir enerģiski jārikojas, lai teroristiem netiktu sniegta nekāda palīdzība ieroču veidā pa apakšzemes tuneliem, kas ved uz Gazu.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! *Goldstone* ziņojums ir trāpījis naglai uz galvas. Vienādas attieksmes politika pret abām pusēm nepalīdz. Ir pastrādāti vairāki noziegumi, un vēl tagad tie tiek pastrādāti Gazā. Tur valda nabadzība, posts un kliegdoša necieņa pret palestīniešu tautas cilvēktiesībām. Tam ir vairāki liecinieki. Ir ziņojumi no Sarkanā Krusta, Starptautiskās Bankas un Eiropas Padomes par noziegumiem pret palestīniešiem, par finansiālu nabadzību un necilvēcīgiem dzīves apstākļiem Gazā.

Mēs nedrīkstam izlikties, ka to neredzam. Cilvēce jau vairākus gadus ir bijusi lieciniece vardarbībai pret palestīniešiem. Izraēlas kara mašīna ir uzbrukusi bez žēlastības, aizbildinoties ar paš aizsardzību un sagādājot Palestīnas iedzīvotājiem lielas ciešanas.

Mēs no visas sirds nosodām civiliedzīvotāju slepkavošanu arī Izraēlā. Tomēr tas nenozīmē, ka Izraēla, aizstāvēt sevi, var izdarīt milzumdaudz noziegumu pret palestīniešiem. Iesaistīšanās šādās noziedzīgās akcijās nedod Izraēlai alibi.

Protams, mēs neesam prokurori, un arī Poncija Pilāta loma mums nepiestāv. Tomēr mēs nedrīkstam mazgāt rokas nevainībā un ļaut, lai asinsizliešana turpinās, un Izraēla paliek nesodīta. Vēloties, lai mūs ciena, bet neko nedarot, mēs atļaujamies būt bezatbildīgi. Mēs ļaujam vainīgajiem izvairīties no soda un rīkojamies bezatbildīgi pret cietušajiem. Mēs rīkojamies pēc principa „kam spēks, tam vara”.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! *Goldstone* ziņojumā ir aprakstīti cilvēktiesību pārkāpumi abās karojošās pusēs. Vairāk nekā 1 400 cietušo Gazas joslā ir nepārprotami pārāk liels skaits. Tomēr es esmu pārliecināts arī par to, ka nekāda militāra reakcija nebūtu sekojusi, ja nebūtu bijuši raķešu uzbrukumi Izraēlai. Delegācijas apmeklējuma laikā mēs atklājām, ka Izraēla uztver militārās akcijas nopietni. Galvenā *Goldstone* ziņojuma apsūdzība, ka Izraēla tīšām un nepārtraukti uzbruka civiliedzīvotājiem, neiztur kritiku. Jautājums par to, cik lielā mērā *Hamas* izmantoja civiliedzīvotājus par vairogu, nav pienācīgi izpētīts. Tomēr ziņojumā ir minēts, ka Izraēlas armija brīdināja civiliedzīvotājus ar tālruņa zvanu un skrejlapu palīdzību. *Hamas* neko tādu nedarīja raķešu uzbrukumos Izraēlai.

Tomēr mums jājauc arī, vai ANO pati izdarīja visu iespējamo Gazā, piemēram, lai novērstu *Hamas* raķešu uzbrukumus ANO objektu tuvumā. Es neuzskatu, ka *Goldstone* ziņojums veicina teroristu uzbrukumus Izraēlai — tas neattaisno šos uzbrukumus, bet varbūt tas arī nevēršas pret tiem. Tomēr ir skaidrs, ka šeit Eiropas Parlamentā mums ir jāpieprasa cilvēktiesību ievērošana un jāaicina abas puses atgriezties pie miera procesa.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Izraēlā tiesneša *Goldstone* darbu uzskata par visa ļaunā iemiesojumu un pilnīgi diskreditē sabiedrības acīs. Vienlaicīgi notiek intensīva apmelošanas kampaņa pret cilvēktiesību aizstāvjiem, jo īpaši pret Jauno Izraēlas fondu, kas finansē galvenās Izraēlas organizācijas, kuras aizstāv cilvēktiesības, jo īpaši pret šā fonda priekšsēdētāju *Naomi Chazan*, bijušo Kneseta deputāti, ko pazīst kā cīnītāju par sieviešu tiesībām un mieru.

Trīspadsmit pacifistu grupas, tostarp „Bētleme” un „Laužot klusumu” ir kritušas par upuri īstām raganu medībām. Eiropas Savienībai noteikti ir jāsniedz atbalsts cilvēktiesību aizstāvjiem visās valstīs, tostarp, protams, arī Izraēlai, kuras visatļautība pārkāpj visas demokrātiskās vērtības. Eiropas Savienībai ir jāaizstāv Izraēla pret pašas dēmoniem.

Robert Atkins (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Vainīgas ir abas puses, bet uz šo ziņojumu un uz operāciju „Lietais svins” ir pārmērīgi asa reakcija no Izraēlas puses. *Goldstone* ir cienījams tiesnesis un ebrejs. Viņa ziņojumā, bez šaubām, ir trūkumi, bet Izraēlai ir jāatzīst, ka kritika galvenokārt pamatojas uz faktiem. Jums ir jādzird, ko saka Izraēlas kareivji, kad viņi vairākos gadījumos organizācijai „Laužot klusumu” atzīst savu apšaubāmo rīcību.

Izmeklēšanas rezultātā Izraēla bija spiesta atzīt, ka tā ir lietojusi balto fosforu, bet kāpēc nav veikta īsta izmeklēšana, kad daži no tās kareivjiem bija iesaistīti potenciālos, ja ne īstos, kara noziegumos? Palestīnas Likumdošanas padome ir atzinusi savus pārkāpumus, bet Izraēlai attiecībā uz šo jautājumu un neseno slepkavību Dubajā ir jāpārstāj būt tik iedomīgai un jāatzīst visas pasaules saprātīgo un godprātīgo cilvēku pamatotās bažas.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Man šķiet, ka trīs galvenie vārdi šajās debatēs ir „neatkarīgs”, „vienāds” un „neitrāls”. Ir jānotiek varbūtējo cilvēktiesību pārkāpumu neatkarīgai izmeklēšanai. Ir jābūt vienādam pārkāpumu vaininieku nosodījumam, un galvenokārt ir vajadzīga ietekmīga neitrāla balss par starpnieku šajā kļūmīgajā konfliktā, kuras mums diemžēl pašlaik trūkst, jo lielā vairākuma spēcīgo valstu nostāja ir diezgan labi zināma.

Es uzskatu, ka Augstajai pārstāvei vai jaunajam Padomes priekšsēdētājam ir lieliska iespēja būt par šo neitrālo balsi un darīt kaut ko līdzīgu tam, ko *George Mitchell* darīja Ziemeļīrijā, kas atnesa mums mieru, un cilvēki, kas gadiem šāva un nogalināja cits citu, tagad ir kopā valdībā. Tāda pati iespēja ir arī Augstajai pārstāvei šajā gadījumā kļūt par šo neitrālo balsi, kuras mums pašlaik diemžēl trūkst.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Vai es drīkstu lūgt *Kelly* kungam paskaidrojumu, un es esmu pārliecināta, ka viņš to labprāt sniegs. Partija, ko es pārstāvu Ziemeļīrijā, ir, protams, valdībā, bet mana partija ir bijusi pilnīgi miermīlīga partija un nav nevienu nošāvusi un nogalinājusi.

Tā gan darīja Īru republikāņu armija (IRA) un tās politiskie pārstāvji.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Mūsu debates ir, manuprāt, bijušas ļoti dažādas un attiecas ne tikai uz pašu *Goldstone* ziņojumu, bet arī uz situāciju, kas izraisīja šo ziņojumu.

Manuprāt, mēs varam prezidentūras vārdā teikt, ka *Goldstone* ziņojums ir atskaites punkts, kā jau Padome teica, un kā *Georgieva* kundze teica Komisijas vārdā, un es pateicos viņai par viņas runu. Tas ir ticams ziņojums, tas šķiet objektīvs, un tas ziņo par iespējamiem ārkārtīgi nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem abās konfliktā iesaistītajās pusēs.

Eiropas Savienība nevar palikt vienaldzīga pret *Goldstone* ziņojuma saturu. Eiropas Savienība nevar palikt vienaldzīga pret ziņojumu, kas objektīvi un ticami stāsta par dažu ļoti nopietnu cilvēktiesību pārkāpumu iespēju.

Mēs tāpēc uzskatām, ka priekšlikums, kas izriet no šī ziņojuma — veikt neatkarīgu, ticamu izmeklēšanu —, ir vispiemērotākais veids, kā reaģēt uz šo ziņojumu, kas ir ļoti svarīgs ziņojums, kam vajadzētu ietekmēt mūs visus. Tam ir jāizraisa reakcija tajos deputātos, kas tāpat kā Eiropas Savienība un Parlaments tic cilvēktiesībām un to aizsargāšanai. Tam tāpēc jānudina mūs reaģēt uz ārkārtīgi nopietnajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, kas ir notikuši šajā gadījumā.

Par šo ziņojumu notiks debates, un mēs uzskatām, ka Apvienoto Nāciju Organizācijai ir jāatbalsta šīs debates. Par to debatēs arī Cilvēktiesību padomē. Mēs varam jums pastāstīt, ka Starptautiskā Krimināltiesā pie tā strādā un to izmeklē, un es uzskatu, ka Eiropas Savienībai tāpēc ir jāuztur konstruktīva, koordinēta nostāja pret ārkārtīgi nopietnajiem jautājumiem, kas ierosināti *Goldstone* ziņojumā, un to Padomes prezidentūra arī darīs.

Kristalina Georgieva, Komisijas locekle. — Priekšsēdētāja kungs! Ļaujiet man vispirms skaidri paziņot, ka Komisija ir konsekventi un enerģiski izteikusi bažas par humanitāro situāciju Gazā. Mans priekštecis *Louis Michel* devās uz Gazu tūlīt pēc operācijas „Lietais svins”. Viņš bija aculiecinieks abu pušu pārkāpumiem un nosodīja tos.

Mēs Komisijā ļoti vēlamies, lai divi jautājumi būtu pirmajā vietā mūsu dienaskārtībā. Pirmkārt, vajadzība visām pusēm pilnā mērā ievērot starptautiskās humanitārās tiesības, otrkārt, vajadzība nodrošināt, lai humānā palīdzība patiešām sasniedz Gazas iedzīvotājus.

Kopš pagājušā gada janvāra konflikta ES ir skaidri paziņojusi, ka mēs cieši sekosim iespējamo starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumu izmeklēšanai, un Komisija ir uzsvērusi un turpina uzsvērt pārskatatbildības lielo lomu un to, cik svarīgi ir pretoties visatļautībai un starptautisko tiesību pārkāpumiem.

Tuvo Austrumu miera procesā cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību ievērošana ir šodien svarīga kā vienmēr — un varbūt pat svarīgāka nekā vienmēr.

Lai ES būtu ticams dalībnieks miera procesā, ir jāparāda, ka tā visos apstākļos piemēro ES pamatvērtības un ka tā vienmēr un visur konsekventi ievēro starptautisko tiesību *acquis*. Ļaujiet man, atbalstot prezidentūru, vēlreiz atkārtot, ka kopējā ES nostāja attiecībā uz *Goldstone* jautājumu būs ļoti svarīgs solis šajā virzienā.

Priekšsēdētājs. — Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks nākamajā sēdē.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Corina Crețu (S&D), rakstiski. — (RO) *Goldstone* ziņojums par ārkārtīgi pretrunīgu situāciju, kas ir izraisījusi stipras kaislības, nav guvis iesaistīto partiju piekrišanu, jo sadursmes, kas notika 2008. gada decembrī un 2009. gada janvārī starp Izraēlas armiju un Palestīnas kaujiniekiem Gazā, kurā valda *Hamas*, ir sagādājušas ciešanas abām pusēm. Neatkarīgi no partiju nostājas pret *Goldstone* ziņojumu es ceru, ka to neizmantos kā aizbildinājumu, lai novestu diskusijas strupceļā, bet uz visiem laikiem atrisinās Palestīnas problēmu mierīgā ceļā. Faktiski reģiona prioritāte ir atsākt miera sarunas, kurās tāpat kā līdz šim iesaistīsies gan Eiropas Savienība, gan Amerikas Savienotās Valstis. Risinājumam ir jānodrošina Izraēlas valsts pastāvēšana šajā reģionā arī turpmāk un jāsniedz garantijas palestīniešiem, ka viņi godam dzīvos savā dzīvotspējīgā, demokrātiskā un neatkarīgā valstī. Eiropas Savienībai jābūt gatavai uzņemties lielāku atbildību šajā procesā, lai izveidotu normālas attiecības starp Izraēlu un Palestīnu. Es uzskatu, ka mums ir jāatceras vissvarīgākais atzinums *Goldstone* ziņojumā — nekas nevar attaisnot neaizsargātu cilvēku ciešanas, un, lai izbeigtu šo situāciju, priekšroka ir jādod dialogam, nevis konfrontācijai un spēka lietošanai.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. — (DE) 2009. gada 5. novembrī Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālā asambleja pieņēma *Goldstone* ziņojumu un Rezolūciju 64/10. Šie dokumenti saturēja aicinājumu Izraēlai un Palestīnai triju mēnešu laikā izmeklēt iespējamus cilvēktiesību pārkāpumus Gazas konflikta laikā. Diemžēl ne Izraēla, ne Palestīna nav atsaukušās uz šo aicinājumu. Tas ir liels kauns, jo *Goldstone* ziņojumā ir garš abu

pušu pārkāpumu un noziegumu saraksts. Saskaņā ar ziņojumu trīs nedēļu ilgos uzbrukumos Izraēla izdarīja lielus starptautisko tiesību pārkāpumus. Uzbruka visiem civiliedzīvotājiem bez izvēles un bombardēja mājas. Ziņojumā ir minēts, ka tika lietotas fosfora bumbas, ko nosodīja starptautiskā sabiedrība. Saskaņā ar ziņojumu arī palestīnieši lietoja raķetes un mīnmetēju lādījumus, lai apzināti nogalinātu civiliedzīvotājus. Apvainojumi ir tik nopietni, ka tie ir obligāti jāizmeklē, turklāt nekavējoties. Tā kā ANO Drošības padome ir noraidījusi *Goldstone* ziņojumu, nav pārliecības, ka tajā sniegtie ieteikumi nodot lietu Starptautiskajai Krimināltiesībai (ICC) Hāgā tiks izpildīti. Tāpēc es aicinu jauno Augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos baronesi *Ashton* ES vārdā izdarīt lielu spiedienu uz abām konfliktā iesaistītajām pusēm un pieprasīt, lai tās izmeklē šos noziegumus.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Tiesneša *Goldstone* ziņojums tiek piedāvāts starptautiskajā arēnā kā objektīvs dokuments par operācijām Gazas joslā 2009. gada ziemā. Tomēr saskaņā ar vairākiem avotiem tas nav tik labi sagatavots, lai mēs varētu atsaukties uz to ar tīru sirdsapziņu. Es minēšu dažus piemērus, ar kuriem mūs iepazīstināja vēstnieks *Dore Gold* debatēs *Brandeis* universitātē un kurus uzsvēra Izraēlas Ārlietu ministrija.

Šķiet, ka misijas locekļi izteica savu viedokli par konfliktu jau pirms misijas sākuma, un, kad viņi bija Gazas joslā, viņus pavadīja *Hamas* pārstāvji, un lieciniekus intervēja viņu klātbūtnē. Pārbaudot liecības, tiesnesis *Goldstone* nebija pietiekami uzmanīgs. Taisnīgi nav arī tas, ka Izraēlas amatpersonu vārdi, kas ir citēti ziņojumā, tiek uzskatīti par apšaubāmiem, bet pie *Hamas* piederošo amatpersonu vārdi Gazā neizraisa misijas locekļos nekādas šaubas.

Nemot vērā iepriekš minēto *Goldstone* ziņojuma kritiku, es aicinu Komisiju un Eiropas Parlamentu nodrošināt, lai Eiropas sabiedrība varētu iepazīties ar abu pušu argumentiem attiecībā uz situāciju Gazas joslā. Eiropas Savienība rūpējas, lai ekonomiskās attiecības ar Izraēlu būtu pēc iespējas labākas. Tāpēc ir vēl svarīgāk veidot mūsu attiecības, pamatojoties uz savstarpēju uzticību. Paļaušanās vienīgi uz tiesneša *Goldstone* ziņojumu to nenodrošinās.

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

18. Pilsoniskās sabiedrības un mazākumtautību stāvoklis Baltkrievijā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Padomes un Komisijas paziņojums par pilsoniskās sabiedrības un mazākumtautību stāvokli Baltkrievijā.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Pateicos, priekšsēdētāja kungs, par man doto iespēju runāt par pilsoniskās sabiedrības un mazākumtautību stāvokļa jautājumu Baltkrievijā.

Eiropas Savienība, protams, ir ļoti norūpējusies par stāvokļa pasliktināšanos Baltkrievijā, jo īpaši attiecībā uz cilvēktiesībām.

Vārda un bīdrosānās brīvības trūkums, pastāvīgi pieaugošais spiediens uz plašsaziņas līdzekļiem, likumi, kas ierobežo interneta lietošanu, un opozīcijas aktīvistu vajāšana pasliktina cilvēktiesību stāvokli Baltkrievijā.

Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos *Ashton* kundze savā paziņojumā 16. februārī, pagājušajā mēnesī, arī izteica bažas par poļu mazākumtautības stāvokli Baltkrievijā un par to, ka policija aizturējusi dažus no šīs mazākumtautības pārstāvjiem. Šo paziņojumu, šo oficiālo nostāju pa diplomātiskajiem kanāliem nosūtīja arī Baltkrievijas iestādēm.

Pirmdien mēs varējām pārrunāt šo jautājumu Ārlietu padomē, un mums bija izsmeltošas debates, un es esmu pārliecināts, ka turpmāk tās tiks atkārtotas. Runāja arī Polijas ministrs, kas izteica bažas un pārliecību, ka ir jāreaģē un jāizsaka sava nostāja attiecībā uz sistemātisko Polijas mazākumtautības locekļu vajāšanu. Ir jāsaprot arī, ka dažādas Eiropas Savienības aprindas, bez šaubām, ir ļoti norūpējušās un cieši uzrauga šo situāciju.

Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi pazinot Baltkrievijas iestādēm, ka tām jāievēro saistības, ko tās uzņēmušās Eiropas Drošības un sadarbības organizācijā (EDSO) — ievērot cilvēktiesības un aizsargāt mazākumtautības, kas ir būtisks cilvēktiesību aspekts. Ārlietu padomē, kuru es minēju, Eiropas ministriem tika izteikta prasība caur attiecīgiem kanāliem un attiecīgos forumos vērst Baltkrievijas iestāžu uzmanību uz šo situāciju.

Manuprāt, Baltkrievijas, Eiropas Savienības un visu Eiropiešu kopējās interesēs ir spēt pārtraukt šādu rīcību, kas ir pretrunā ar cilvēktiesībām un mazākumtautību tiesībām, kuru kopienas skaits ir ievērojams un kurām

ir liela nozīme Baltkrievijā. Arī Baltkrievijai ir svarīgi rīkoties pareizi, un Austrumu partnerattiecības, tostarp to daudzpusējais aspekts, dod iespēju ietekmēt Baltkrieviju, lai tā rīkojas pareizi.

Kristalina Georgieva, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! ES prezidentūras paziņojumam, kas ļoti skaidri un spēcīgi norādīja uz Augstās pārstāves baroneses Ashton izteikto nostāju, ļaujiet man pievienot savas bažas par cilvēktiesību stāvokļa pasliktināšanos Baltkrievijā, jo īpaši attiecībā uz poļu mazākumtautību.

Par nožēlu Baltkrievijas demokrātijas attīstības apturēšana pēdējos gados ir ļoti nopietna lieta, bet, to konstatējot, mēs nedrīkstam saraut sakarus ar Baltkrieviju, un, lai cik tas būtu grūti, mums jāturpina saziņa ar Baltkrieviju, lai gan ne obligāti pa valdības kanāliem — mēs, protams, varam izmantot Austrumu partnerattiecības —, bet ar cilvēku savstarpējo kontaktu palīdzību. Turpināt uzturēt šos kontaktus ir iespējams, mūsu vissvarīgākais uzdevums Baltkrievijā — izmantojot studentu apmaiņu, uzņēmējdarbības iespējas un kultūras sakarus kā platformu kontaktiem ar Baltkrievijas iedzīvotājiem un kā iespēju attīstīt demokrātiju Baltkrievijā.

Nobeigumā ļaujiet man teikt, ka par spīti stāvokļa pasliktinājumam pēdējos divos gados Komisija vēlas turpināt sadarbību ar Baltkrieviju un panākt pozitīvu attīstību, atjaunojot tādas attiecības, kādas tās bija pirms diviem gadiem.

Gunnar Hökmark (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Es ļoti pateicos Spānijas prezidentūrai un Komisijai par izteikto viedokli attiecībā uz šo situāciju.

Manuprāt, vienai lietai ir jābūt skaidrai — mēs nerunājam par atsevišķu gadījumu, bet par diktatūru un brutālu režīmu, kas liedz mazākumtautībām un atsevišķiem cilvēkiem viņu tiesības. Tāds ir stāvoklis Baltkrievijā, un tam ir jābūt izejas punktam mūsu diskusijā par dialogu ar valdošo režīmu.

Dialogam jābūt savstarpējam. Ja mēs izrādām atvērtību, mums jāpieprasa Baltkrievijas režīmam ieviest pārmaiņas un reformas, bet viņi tās nav ieviesuši. Es vēlos teikt un stipri uzsvērt, ka tas nav Polijas jautājums. Baltkrievija ir Eiropas Savienības kaimiņvalsts. Tā ir iekļauta Austrumu partnerattiecībās. Tas ir Eiropas jautājums, un ar savu rīcību Baltkrievijas režīms attālinās no atklāta dialoga un sadarbības ar Eiropas Savienību.

Vispirms mēs pieprasīsim nopietni ievērot mazākumtautību tiesības, ievērot cilvēktiesības, pārtraukt policijas brutalitāti un izrādīt gatavību konstruktīvam dialogam ar Eiropas Savienību. Manuprāt, tas ir skaidri jāpazīņo režīmam. Mūsu dialogam jābūt dialogam par demokrātiju un cilvēktiesībām, un, protams, mums ir jāvēršas pie pilsoniskās sabiedrības, jo Baltkrievija neaprobežojas ar režīmu. Baltkrievija ir cilvēki, kas tajā dzīvo — studenti, vīrieši un sievietes, sabiedrība. Es uzskatu, ka tas, ko esam redzējuši pēdējā laikā, ir pierādījis, ka mums jāturpina dialogs ar pilsonisko sabiedrību, lai stiprinātu brīvību un demokrātiju, un cilvēktiesību ievērošanu.

Kristian Vigenin (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Ļaujiet man Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas vārdā izteikt mūsu bažas par cilvēktiesību stāvokli Baltkrievijā un jo īpaši par nesenantiem notikumiem Baltkrievijas Poļu savienībā. Mēs vēlamies arī apliecināt solidaritāti ar visiem Baltkrievijas pilsoņiem, kam tiek liegtas galvenās pilsoniskās un cilvēktiesības. Un tas notiek Eiropas valstī 21. gadsimtā. Tāds stāvoklis nav pieņemams, mēs visi par to esam vienisprātis.

Tas ir izejas punkts. Galvenie jautājumi, kas mums sev jāpaujā, ir — pirmkārt, uz kuriem mēs gribam vest Baltkrieviju, un, otrkārt, kā mēs to varam izdarīt. Attiecībā uz pirmo jautājumu mēs visi varam piekrist, ka mēs vēlamies redzēt Baltkrieviju kā demokrātisku valsti, mēs vēlamies, lai Baltkrievijas amatpersonas tiek demokrātiski ievēlētas — parlaments, prezidents, valdības un vietējo pašvaldību pārstāvji, mēs vēlamies redzēt šīs amatpersonas veidojam brīvu un radošu gaisotni Baltkrievijā, un, protams, mēs vēlamies, lai šī valsts tuvinās Eiropas Savienībai.

Otrs jautājums ir, kā mēs to varam sasniegt. Eiropas Savienība ir mainījusi savu politiku attiecībā uz Baltkrieviju no izolēšanas uz iesaistīšanu, un šķiet, ka šī politika dod rezultātus. Protams, ar to vien nepietiek, tas netiek darīts pietiekami ātri, un, kā rāda notikumi pēdējās divās nedēļās, mums ir jābūt daudz aktīvākiem.

Es esmu atklājis kā *Euronest* delegācijas priekšsēdētājs, kas rīt dosies uz Baltkrieviju, lai novērtētu situāciju uz vietas, ka mūsu trim iestādēm — Padomei, Komisijai un Parlamentam — trūkst kopējas stratēģijas. Mums ir vajadzīga šāda stratēģija, lai atbalstītu citam cita centienus, un mums patiešām ir vajadzīgs politisks dialogs, mums Baltkrievijai ir vajadzīgs ceļvedis, kam jābūt ļoti konkrētam, tam jāietver nevis vispārēji ieteikumi, bet rīcības plāns — ceļvedis —, kuram Baltkrievijai būtu jāseko. Tas ir veids, kā turpmāk rīkoties, nepietiek ar ekonomisku sadarbību un Austrumu partnerattiecībām.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Es arī uzskatu šīvakara debates vairāk par reģionālu lietu. Mēs redzējām, ka *Yanukovich* kungu ievēlēja Ukrainā. Ir skaidrs, ka viņš ir prezidents, kas vairāk lūkojas uz Maskavu nekā uz Briseli. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka viņš nākamās nedēļas vizītē pūš mums miglu acīs.

Es uzskatu, ka tas, kas pašlaik notiek Baltkrievijā, un rīcība, kādu *Lukashenko* kungs ir uzdrošinājis atļauties attiecībā uz poļu mazākumtautību viņa valstī, arī nozīmē, ka viņš vairāk lūkojas uz Maskavu nekā uz Rietumiem. To darot, viņš ir laupījis ES dalībvalsts mazākumtautībai tās galvenās cilvēktiesības. Kā tas ir iespējams? Tas, protams, ir sekas tam, ka Eiropa ir pagriezusi muguru Austrumiem. Mēs neesam bijuši pietiekami atvērti idejai par patiesu pieeju šīm valstīm. Protams, mums ir jānosoda Baltkrievijas rīcība pret savu poļu mazākumtautību, bet mūsu politikai ir jābūt mazliet pieļāvīgākai, un vīzu režīmam nevajadzētu būt tik stingram. Pārskatīsim savu enerģētikas politiku un pielāgosim to vairāk tādām valstīm kā Baltkrievija un Ukraina.

Šis ir mans lūgums — Eiropai atkal ir jāpievērš vairāk uzmanības šīm valstīm. Tam būs daudz lielāka ietekme uz šo valstu iekšpolitikas attīstību nekā asam nosodījumam un rīcības brīvības atvēlēšanai Maskavai.

Heidi Hautala, Verts/ALE grupas vārdā. – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Izšķirošais iemesls, kāpēc šis temats ir iekļauts darba kārtībā, ir, protams, miermīlīgā demonstrācija, kuras laikā 40 Poļu savienības biedri tika apcietināti, un tas mums neapšaubāmi ir jānosoda.

Vēl viens svarīgs iemesls ir tas, ko mans kolēģis *Vigenin* kungs jau minēja — pēc ilga pārtraukuma Parlaments rīt sūtīs izmeklēšanas delegāciju uz Minsku, un es pārstāvēšu Cilvēktiesību apakškomiteju kā vienu no četriem pārstāvjiem šajā delegācijā.

Mums ir jābāzijas par cilvēktiesību stāvokli Baltkrievijā. Tur ir problēmas ar vārda brīvību, plašsaziņas līdzekļu brīvību un pulcēšanās un biedrošanās brīvību.

Mums ir jāpastāv uz to, ka Baltkrievijai jāatceļ nāvēssods, un, ja tā vēlas, lai attiecības starp Baltkrieviju un Eiropas Savienību attīstās, šai valstij būs jāuzlabo cilvēktiesību stāvoklis visos aspektos. Tāpat kā mani kolēģi es piekritu, ka pilsoniskajai sabiedrībai šajā ziņā ir svarīga loma.

Ryszard Czarnecki, ECR grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Lēmuma nepieņemšana arī ir sava veida lēmums. Eiropas Parlamenta rezolūcija par Baltkrieviju, ko pieņems martā, būs vajadzīga, bet tā ir vēl vairāk vajadzīga pašlaik. Poļu vajāšana Baltkrievijā nav tikai poļu problēma, kā tie, kas runāja pirms manis, ir uzsvēruši, bet tā ir simptoms attieksmei pret Eiropas standartiem, tostarp standartiem attiecībā pret mazākumtautībām.

Eiropai ir jāatbrīvo Baltkrievija no Krievijas ietekmes zonas, bet tai būs jāievēro arī būtiskas Eiropas Savienības vērtības, kā pilsoņu brīvības, preses brīvība, mazākumtautību un reliģisko minoritāšu tiesības un biedrošanās brīvība. Ja *Lukashenko* nesaprot Eiropas vērtību valodu, viņš, protams, sapratis sankciju valodu. Tomēr ne tādu sankciju, kas kaitē Baltkrievijas sabiedrībai — mēs nevēlamies tādas sankcijas —, bet sankcijas, kas padara dzīvi grūtāku politiķiem un amatpersonām, kuras ir atbildīgas par diskrimināciju pret poļiem un demokrātisko opozīciju.

Attiecības starp ES un Baltkrieviju nav līdzsvarotas — Eiropas Savienība atver durvis Minskai, bet nesāņem pretī patiesībā neko. Šī vienvirziena iela ved uz nekurieni. Ir pienācis laiks politiskajām sankcijām, lai gan pagaidu sankcijām, pat tādām kā Baltkrievijas parlamenta pārstāvju neiekļaušana *Euronest* parlamentārajā asamblejā un Minskas režīma amatpersonu iekļaušana „melnajā sarakstā”, kas liedz ieceļošanas tiesības Eiropas Savienības teritorijā.

Kinga Gál (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Kā Tradicionālo mazākumtautību, valstu kopienu un valodu grupas līdzpriekšsēdētāja es stingri nosodu Baltkrievijas iestāžu rīcību pret lielāko poļu mazākumtautību organizāciju un mazākumtautību kopienas locekļiem. Kā mēs šodien dzirdējām, tie bija galvenokārt vecāka gadu gājuma cilvēki.

Fakti liecina, ka ir notikuši ne tikai mazākumtautību, bet arī galveno cilvēktiesību pārkāpumi. Tāda rīcība atklāj šīs politiskās sistēmas antidemokrātisko raksturu, un mēs, tie deputāti, kas ir piedzīvojuši komunistiskos režīmus, skaidri atpazīstam šīs metodes.

Kopš savas dibināšanas grupa ir konsekventi aizstāvējusi mazākumtautību tiesības un uzskata, ka jebkurš mazākumtautību tiesību pārkāpums ir nepieņemams.

Mēs aicinām Komisiju, Savienības Augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos spert konkrētus soļus, lai skaidri liktu Baltkrievijas valdībai saprast, ka bez cilvēktiesību ievērošanas, tostarp mazākumtautību tiesību ievērošanas, attiecības starp ES un Baltkrieviju netiks atbalstītas.

Mazākumtautību tiesības kā daļa no cilvēktiesībām nedrīkst uzskatīt par valsts iekšēju lietu. Šo jautājumu nedrīkst uzskatīt par Polijas un Baltkrievijas iekšēju lietu. Tā ir ES lieta, jo, kā jau iepriekš teikts, tā ir saistīta ar kaimiņattiecību politiku, ar mūsu Austrumu partnerattiecībām. Tāpēc mēs lūdzam Komisiju būt Baltkrievijai skaidru vēsti un spert skaidrus soļus.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Pateicos Padomei, kā arī Komisijai par tik ātru reakciju. Tas patiešām ir labs mūsu Eiropas standartu piemērs.

Pirmkārt, ļaujiet man teikt, ka šajā gadījumā nav nekāda etniska konflikta. Tas nav poļu un baltkrievu vai baltkrievu un poļu konflikts. Tā ir vienkārši cilvēktiesību un vārda brīvības principu neievērošana un mazākumtautību tiesību pārkāpums. Tas būtu varējis notikt ar jebkuru citu mazākumtautību. Kāpēc tas notika ar poļu mazākumtautību? Tas notika, tāpēc ka tā ir liela, labi organizēta un demokrātiska un tāpēc ka pie tās pieder *Milinkevich* kungs, Eiropas Parlamenta prēmijas laureāts, Tāpēc tas sākās ar mums.

Es vēlos jautāt, ko mums darīt. Man divas reizes ir bijusi iespēja runāt ar *Milinkevich* kungu un *Borys* kundzi. Viņi paziņoja: „Mēs esam uzticīgi Baltkrievijas pilsoņi un nevēlamies ekonomiskas sankcijas. Mēs nevēlamies politiskas sankcijas, mēs vēlamies Baltkrievijas un Eiropas Savienības attiecību atjaunošanu. Mēs vēlamies līdzsvaru un lai sadarbību noteiktu progress valsts demokratizācijas procesā.” Mums tā arī jārikojas. Tāpēc mums ir jābūt atvērtiem pret Baltkrievijas pilsoņiem, kā arī jāatvieglo tiem vīzu iegūšana. Vai maksa par vīzām vispār ir vajadzīga, un vai ir vajadzīga vīzu politika? Ir labi, ka rīt mūsu izmeklēšanas misija dodas uz Baltkrieviju. Gaidīsim tās ziņojumu un tikai tad nolemsim, kā turpmāk rīkoties.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Līdz ar Lisabonas līguma pieņemšanu mums visiem solīja efektīvāku Eiropas Savienības ārpolitiku. Tomēr drīz vien izrādījās, ka mūsu rīcība Haiti ir novēlota un nepamanāma, Eiropas Savienības un ASV augstākā līmeņa sanāksme bija neveiksmīga, un diplomātiskā korpusa izveide notika ķildu gaisotnē starp ES iestādēm, kas kaitēja korpusa kvalitātei. Šodien mums bija vēl viena iespēja parādīt, ka Eiropas Savienība spēj rīkoties. Diemžēl Padome ir atlikusi lēmuma pieņemšanu, un Parlaments nespēj reaģēt uz nepārprotamiem cilvēktiesību pārkāpumiem valstī, kuras nozīmei ES politikā bija jāpalielinās.

Georgieva kundze! Atvērtu durvju politika un studentu apmaiņa ar Baltkrieviju ir cietušas neveiksmi, tās ir cietušas neveiksmi šodien, tāpēc, lūdzu, neatkārtojiet vienu un to pašu par studentu apmaiņu, ko mēs dzirdam jau piecus gadus. Tā ir sakāve, kas ir iedragājusi Eiropas Savienības ticamību. Eiropas Savienība šodien ir vāja un neizlēmīga dalībniece. Vašingtona to zina, Maskava to zina, un mūsu nenoteiktās reakcijas dēļ uz krīzi Baltkrievijā Minska arī to zina.

Jacek Protasiewicz, (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Tā kā es esmu Eiropas Parlamenta delegācijas attiecībām ar Baltkrieviju priekšsēdētājs, man bieži ir kontakti ne tikai ar opozīcijas pārstāvjiem, pilsonisko sabiedrību un nevalstiskām organizācijām, bet arī ar oficiālu iestāžu pārstāvjiem. Es dzirdu viņu argumentus par to, ka Baltkrievijai ir tiesības pieņemt konkrētus starptautiskus standartus pašiem savā tempā.

Teorētiski Eiropas Savienība nedrīkst izdarīt spiedienu uz šo atbildīgo, suvereno valsti, jo atbildība par iekšējo stāvokli valstī ir šīs valsts iestādēm. Teorētiski ir iespējams piekrist šādai nostājai, ja starptautiskie standarti, kurus Baltkrievija, iestājoties Eiropas Drošības un sadarbības organizācijā, pati pieņēma, nenoteiktu, ka cilvēktiesības nav valsts iekšēja lieta.

Tas nesen notika Ivjaņecā, mazā pilsētiņā Baltkrievijas vidienē, kur amatpersonas lietoja, un es teiktu, ka ļaunprātīgi lietoja, policijas spēkus pret padzīvojušu cilvēku grupu, pensionāriem, kurus vadīja *Teresa Sobol*, kas pēc savas iniciatīvas bija savākusi ievērojamu naudas summu, galvenokārt no ārvalstīm. Viņa izmantoja šo naudu, lai rekonstruētu pussabrukšu ēku pilsētas centrā. Viņa pārvērtā šo ēku labi apmeklētā poļu mazākumtautības kultūras un sabiedriskā centrā. Policiju nosūtīja pie šiem ļaudīm pirms tiesas lēmuma par šīs ēkas juridisko statusu. Nākamais solis bija tas, ka cilvēkiem, kurus aktīvisti uzaicināja par lieciniekiem, neļāva tiesā liecināt un panākt, lai tiesas process būtu godīgs.

Te nevar runāt par starptautisko standartu pieņemšanas tempu. Šī ir novirzīšanās no starptautiskajiem standartiem, par kuriem Baltkrievija ir uzņēmusies saistības un kurus tā sola ievērot, iesaistoties dialogā ar Eiropas Savienību. Tāpēc es vēlos teikt vēl kaut ko. Mēs varam runāt par sankcijām, un tām pienāks laiks.

Tomēr ir ļoti svarīgi, lai ekonomiskā palīdzība, kas tiek apsvērta, būtu atkarīga no šādas prakses izbeigšanas, kuras vietā jāstājas īstai, patiesai Baltkrievijas liberalizācijai un demokratizācijai.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Valdības iestādēm ir nekavējoties jāatrisina konflikti un pārpratumi attiecībā uz poļu mazākumtautību organizācijām Baltkrievijā un jādara tas demokrātiski, bez spēka lietošanas un vardarbības. Es arī vēlos atbalstīt komisāres viedokli, ka mums jāturpina sadarbība un jāuztur savstarpējie cilvēku kontakti. Rīt pēc daudzu gadu pārtraukuma pirmā oficiālā Eiropas Parlamenta delegācija dosies uz Baltkrieviju. Cerēsim uz atklātām pārrunām gan ar opozīciju, gan ar valdību. Iespaidi, kurus tā atvedīs no Minskas par minēto konfliktu, kā arī par Baltkrievijas piedalīšanos *Euronest* parlamentārā asamblejā, varētu uzlabot ES attiecības ar Baltkrieviju. Vietējās vēlēšanas, kas notiks pēc diviem mēnešiem, būs vēl svarīgāks lakmusa papīrs, kas pavērs attiecību iespējas. Šoreiz tās nedrīkst būt vēlēšanas bez izvēles, kurās plašsaziņas līdzekļi dzied vienā balsī un kurās opozīcijai nav savas balss un tā tiek ignorēta, kurās pēc neuzraudzītas balsu skaitīšanas izrādās, ka gandrīz 100 % vēlētāju ir atbalstījuši vienu politisko partiju un ka beigās deputāti tiek jebkurā gadījumā iecelti, nevis ievēlēti.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! *Liberadzki* kungs no Sociālistu un demokrātu progresīvas alianses grupas sāka savu runu, slavējot Eiropas Savienības iestādes par ātru reakciju. Jūsu grupas dēļ, *Liberadzki* kungs, mēs šodien nepieņemam rezolūciju, un var būt, ka jūs patiešām esat apmierināti. Tomēr, ja *Georgieva* kundze, kas faktiski katru dienu nodarbojas ar attīstību, stāsta mums šodien par to, kas ir ierosināts, tad es nezinu, ko tas varētu apmierināt. Tas varētu apmierināt jūs, *Liberadzki* kungs, un tas varētu apmierināt jūsu grupu, bet tas, protams, neapmierinās baltkrievus, un tas neapmierinās tos, kas vēl viņiem labu. Ja komisāre *Georgieva* kundze, kuras runai ir atvēlētas piecas minūtes, izmanto tikai divas minūtes no šī vērtīgā laika, tas nozīmē, ka tas, ko jūs teicāt, *Georgieva* kundze, ir ne tikai neapmierinošs, bet ka jūs neizmantojāt izdevību izteikties skaidri par šo tematu. Tāpēc es aicinu jūs, *Georgieva* kundze, kā arī Eiropas Savienības iestādes izmantot instrumentus, kas ir to rīcībā, lai pretotos cilvēktiesību pārkāpumiem. Mēs nerunājam par poļu izcelsmes pilsoņu tiesību pārkāpumiem, mēs runājam par cilvēktiesību pārkāpumiem.

Edít Bauer (PPE). – (HU) Notikumi, kam esam bijuši par lieciniekiem dažās pēdējās dienās Baltkrievijā, ir demokrātiskās opozīcijas un poļu mazākumtautības drausmīgas politiskas apspiešanas piemērs. Politisko oponentu apcietināšana un mazākumtautību pārstāvju iebaidīšana ir labi zināmas autoritāru režīmu metodes. Kā Slovākijas pilsonē un mazākumtautības pārstāve es saprotu poļu mazākumtautības stāvokli, kā arī *Borys* kundzes bēdīgo likteni Baltkrievijā. Izturēšanās pret mazākumtautībām kā pret ienaidniekiem un kaimiņvalsts ķīlniekiem ir regresīvs politisks manevrs, pie kā politiskā vadība ķeras, kad tai rodas grūtības. Mazākumtautību vajāšana pieder pie politiskās prakses antidemokrātiskos režīmos. Mazākumtautību tiesības ir neatņemama vispārējo cilvēktiesību sastāvdaļa, kā teikts Eiropas Padomes Vispārējā konvencijā. Mazākumtautību tiesību pārkāpumus, vajāšanu, iebaidīšanu un diskrimināciju pret personām, kas pieder pie mazākumtautībām, tāpēc nevar uzskatīt par valsts iekšēju lietu. Šā iemesla dēļ Baltkrievijas valdības draudošā, šantažējošā ziņa, ko EP deputātiem nodeva Baltkrievijas vēstnieks, ir pilnīgi nepieņemama. Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Parlaments var sūtīt tikai vienu ziņu Baltkrievijas valdībai, proti, ka represijas, kas vērstas pret demokrātisko opozīciju, un draudu politika pret mazākumtautību vienkārši nav pieņemamas.

Śławomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es ar lielu uzmanību klausījos komisāres *Georgieva* kundzes vārdos, un es vēlos teikt, ka gaidu mazliet enerģiskāku rīcību. Man šķiet, ka *Georgieva* kundzes paziņojums būtu bijis tāds pats pirms divām nedēļām, kad vēl nebija šo notikumu. Tas, protams, nav pieņemams.

Tomēr ir viens jautājums, kam es piekristu, lai gan es gaidu skaidrākus rezultātus un nedaudz citādu uzsvāru. Jāsaka, ka tie, kas šodien pieprasa sankcijas, dažkārt aizmirst, ka sankcijas jau ir izmēģinātas un ka par spīti sankcijām Baltkrievijas politika bija tieši tāda pati kā pirms tām.

Mēs nedrīkstam šodien teikt, ka mēs atbalstīsim pilsonisko sabiedrību Baltkrievijā, jo tie, kas tur ir bijuši, zina, ka faktiski pilsoniskā sabiedrība tur tikai sāk veidoties. Šodien es gaidu no Eiropas iestādēm, ka pienākumus, kurus valstij jāpilda pret saviem pilsoņiem un kurus Baltkrievija nepilda, tās vietā pildīs Eiropas Savienība. Es gaidu, ka mēs tur palīdzēsim nodibināt neatkarīgus plašsaziņas līdzekļus, ka mēs atbalstīsim pirmo brīvo televīzijas staciju, kura tur darbojas un kuru līdz šim, manuprāt, finansēja divu Eiropas valstu valdības. Es gaidu, ka mēs spēsim sniegt liela skaita Baltkrievijas pilsoņu iespēju studēt Eiropā, jo viņi veido pilsonisko sabiedrību.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Iepriekšējā pilnvaru periodā Eiropas Parlaments pieņēma vairākas rezolūcijas par Baltkrieviju, kurās, precīzi novērtējot situāciju, tas aicināja *Lukashenko* režīmu pārtraukt cilvēktiesību pārkāpumus.

Eiropas Savienība ir parādījusi labu gribi, daļēji atceļot vīzu ierobežojumus Baltkrievijas amatpersonām. Ar pārsteigumu un bažām mēs esam vērojuši neseno Baltkrievijas iestāžu agresīvo politiku pret mazākumtautībām, jo īpaši pret poļu kopienu. Šī politika ir jāskata kopainā ar gatavošanos vēlēšanām, kas nākamgad notiks Baltkrievijā.

Nelikumīgā poļu mazākumtautības īpašuma sagrābšana un dižmanīgās represijas pret opozīcijas vadītājiem, kam turklāt Eiropas Parlaments bija piešķīris Saharova balvu, ir nepārprotama provokācija pret mūsu iestādi, Parlamentam ir ne tikai jāreaģē tradicionālā veidā ar pienācīgu rezolūciju, bet tam ir jāveic īpaši pasākumi, lai sauktu pie kārtības Baltkrievijas iestādes, kā arī jāaicina *Ashton* kundze, pamatojoties uz Lisabonas līguma 33. pantu, iecelt īpašu pārstāvi cilvēktiesību pārkāpumu uzraudzībai Baltkrievijā.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, *Georgieva* kundze! Ir ļoti labi, ka mēs Eiropas Parlamentā runājam par Baltkrieviju, bet ar runāšanu vien nepietiek. Šodien Eiropas Savienībai — un to es gaidu no Eiropas Komisijas — ir jāsagatavo stratēģisks plāns demokrātiskās opozīcijas atbalstam, pilsoniskās sabiedrības un nevalstisko organizāciju atbalstam, kā arī brīvo plašsaziņas līdzekļu atbalstam. Šodien mēs runājam par tādiem jautājumiem kā demokrātija un cilvēktiesības, kas mums šķiet pašas par sevi saprotamas, jo uz tām balstās Eiropa. Baltkrievijas sabiedrību veido cilvēki, kas var tikai sapņot par tādām vērtībām. Tāpēc mēs gaidām, ka Eiropas Komisija izstrādās stratēģisku plānu, lai palīdzētu pilsoniskajai sabiedrībai.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Sekojot šīm runām, es varu tikai piekrist nosodījumam, ko izteikuši deputāti par cilvēktiesību pārkāpumiem Baltkrievijā, kas šajā īpašajā gadījumā attiecas uz poļu mazākumtautību. Šie pārkāpumi ietekmē Eiropas Savienību ne tikai tāpēc, ka tie attiecas uz mazākumtautību, kuras pamatiedzīvotāji pieder pie Eiropas Savienības dalībvalsts, bet arī tāpēc, ka runa ir par ļoti nopietniem mazākumtautības cilvēktiesību pārkāpumiem, un tāpēc mūsu nostāja būtu vienāda neatkarīgi no tā, vai tā ir poļu mazākumtautība, vai kāda cita mazākumtautība.

Mēs runājam par pārkāptām cilvēktiesībām, kas, kā jau teikts, pieder pie vispārējām tiesībām, un tādējādi tas nav jautājums, uz kuru noteikti jāreaģē Eiropas Savienībai tikai tāpēc, ka tas attiecas uz poļu mazākumtautību. Mēs teiktu tieši to pašu, ja lietā būtu iesaistīta cita mazākumtautība, jo visas cilvēktiesības ir nedalāmas un vispārējas.

Es vēlos teikt, ka gadījumā, ja kāds režīms kļūdās un pārkāpj cilvēktiesības, tas nenožīmē, ka tā pilsoņi katrā ziņā tiek sodīti.

Mēs tāpēc uzskatām, ka Baltkrievijai ir svarīgi piedalīties Austrumu partnerattiecībās. Tas, ko komisāre *Georgieva* mums teica par cilvēku savstarpējiem kontaktiem, ir svarīgs. Tas viss ir svarīgs, un, protams, kā daudzi no jums teica, tikpat svarīgi ir pastāvīgi skaidri un tieši paziņot Baltkrievijas iestādēm mūsu kritisko un nosodošo nostāju pret cilvēktiesību pārkāpumiem.

Tas, starp citu, ir tieši tas, ko Augstā pārstāve *Ashton* kundze ir apņēmusies darīt, tā kā viņa uzrauga šo lietu ciešā kontaktā ar priekšsēdētāju *Buzek*, kas pašlaik vada šīs debates. Viņa arī izmantos izdevību apmeklēt gaidāmo *Janukovič* kunga oficiālo ievadīšanu amatā Kijevā, kuru, domājams, apmeklēs arī *Lukashenko* kungs, un centīsies risināt šo jautājumu, ko vēlāk turpinās apspriest Eiropas Savienības Ārlietu padome, jo tas ir ļoti svarīgs jautājums. Tāpēc es ļoti priecājos, ka šodien mums bija iespēja bez kavēšanās par to debatēt Parlamentā.

Kristalina Georgieva, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Ļaujiet man vispirms pateikties deputātiem par šo diskusiju Parlamentā, kā arī runāt par četriem punktiem.

Pirmkārt, gribu teikt to, ka cilvēktiesību ievērošana ir katrā ziņā Eiropas Savienības ārējo attiecību stūrakmens un pamats, uz kā veidojas attiecības ar jebkuru valsti, tostarp ar Baltkrieviju.

Otrkārt, demokrātijas vājināšanās Baltkrievijā kļūmīgā kārtā nesen sasniedza ļoti zemu punktu, bet tā nesākās pagājušajā nedēļā. Tā sākās 2009. gada vidū, un tāpēc ES Ministru Padomei 2009. gada novembrī pieprasīja, lai Komisija formulē priekšlikumu tā sauktajam kopējam pagaidu plānam reformu īstenošanas atbalstam Baltkrievijā. Komisijas dienesti ir izstrādājuši šī kopējā reformu pagaidu plāna projektu. Tas pašlaik ir pie Augstās pārstāves, un Augstā pārstāve, protams, labprāt ņems vērā ieteikumus, ko sniegs izmeklēšanas misija, kuru Parlaments sāk rīt.

Mans trešais punkts ir par to, ka tikai tad, kad Augstā pārstāve, domājot par šo pēdējo notikumu, atgriezīsies pie dienestiem ar atsauksmēm par kopējo pagaidu plānu, tiks izstrādāta tā galīgā versija.

Ļaujiet man runāt par ceturto un pēdējo punktu. Divdesmitā gadsimta astoņdesmito gadu otrajā pusē sākās pārkārtošanās bijušajā Padomju Savienībā, un tā pirmo reizi daudzu cilvēku dzīvē — arī manējā — noveda

pie iespējas konkurēt uz studentu un profesionālo apmaiņu. Manā gadījumā tā aizveda mani uz Londonas Ekonomikas skolu. Tas krasi mainīja manu profesionālo dzīvi. Tas, protams, deva man iespēju palīdzēt un būt noderīgai savai valstij.

Un ar šo spēcīgo pārliecību, ka, atverot demokrātijas kanālus valstīm, kurās ir despotisks režīms, mēs, eiropieši varam palīdzēt šīm valstīm, es runāju par cilvēku savstarpējo kontaktu lielo nozīmi un lietderību — atbalsta uzņēmumiem lietderību, attiecību lietderību — par spīti lielajām grūtībām, nožēlojamajai necieņai pret mazākumtautībām, ko mēs nosodām —, kas palielinās Baltkrievijas iedzīvotāju iespēju izvēlēties ceļu uz brīvo pasauli un būt saistītiem ar Eiropas Savienību, un es vēlos vēlreiz atkārtot savu aicinājumu uzturēt šos sakarus.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks nākamajā ikmēneša sesijā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Baltkrievijas Republika ir viena no Eiropas valstīm, kurai iesaistīšanās Eiropas Savienības Austrumu partnerattiecībās nozīmē svarīgu soli divpusējo attiecību attīstībā, kā arī attiecībās starp Baltkrieviju un ikvienu ES dalībvalsti. Uzskatot šīs partnerattiecības par pozitīvu līdzekli pārmaiņu izraisīšanai Baltkrievijas Republikā, ir jāapsver pilsoniskās sabiedrības nostāja šajā valstī svarīgās nozīmes dēļ, kāda tai ir tiesiskuma nodrošināšanā. Jo īpaši pilsoniskā sabiedrība uztur partnerattiecību mehānisma pārredzamību, palīdzot stiprināt sadarbību starp Baltkrieviju un ES. Turklāt pilsoniskajai sabiedrībai ir jāgarantē piedalīšanās visos galvenajos procesos kā partnerattiecību sastāvdaļai (platformas, komitejas utt.), kā arī sabiedrības kontrole pār šiem procesiem. Baltkrievijas pilsoniskajai sabiedrībai jābūt spējīgai piedalīties valsts programmas izstrādē, kas novedīs pie sociāla, ekonomiska un demokrātijas progressa Baltkrievijā. Tāpēc ir jāveicina biežas sanāksmes ar pilsoniskās sabiedrības pārstāvju un valdības piedalīšanos.

Filip Kaczmarek (PPE), rakstiski. – (PL) Represijas, kas nesen vērstas pret poļu mazākumtautības aktīvistiem Baltkrievijā, ir daļa no daudz plašākas problēmas. Baltkrievijas iestādes necieš nekādas neatkarības izpausmes. Tās nevēlas un nepieņem pilsoniskās sabiedrības ideju. Tās pret katru neatkarības izpausmi izturas kā pret politisku opozīciju. Tāpēc tas nav nevalstiskas organizācijas iekšējs konflikts, nedz arī poļu un baltkrievu konflikts. Tā ir drīzāk Baltkrievijas iestāžu konsekventas nostājas izpausme, cenšoties novērst liberalizāciju un demokratizāciju. Žēl, ka Polijā ir politiski spēki, kas cenšas izmantot šo situāciju, lai sasniegtu savus īpašus mērķus, un kas liek lietā notikumus Baltkrievijā, lai diskreditētu Polijas valdības politiku. Politīķi, kas šādi izturas, nesaprot, ka viņi dara tieši to, ko *Lukashenko* gaida. Viņa interesēs ir šķelt un pretnostatīt sabiedrisko domu Polijā un Eiropā. Noliedzot Polijas un Eiropas politiku attiecībā uz Baltkrieviju, tiek ļaunprātīgi izmantota brīvība un mazināta kopējo brīvības un demokrātijas veicināšanas pasākumu efektivitāte Baltkrievijā. Pateicos par uzmanību.

19. Pekina +15 — ANO rīcības platforma dzimumu līdztiesības jomā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir šādas debates:

– jautājums Padomei, uz kuru jāatbild mutiski: Pekina +15 — ANO rīcības platforma dzimumu līdztiesības jomā, ko Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas vārdā iesniedza *Svensson* kundze (O-0006/2010 – B7-0007/2010), kā arī

– jautājums Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski: Pekina +15 — ANO rīcības platforma dzimumu līdztiesības jomā, ko Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas vārdā iesniedza *Svensson* kundze (O-0007/2010 – B7-0008/2010).

Eva-Britt Svensson, autore. – (SV) Jautājums par sieviešu tiesībām vienmēr ir bijis viena no manas darba kārtības prioritātēm, tāpēc esmu jo īpaši gandarīta par to, ka tas tiek apskatīts arī plenārsēdēs, kā, piemēram, šodien. Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja ir pieņēmusi rezolūciju, kurā pausta Parlamenta nostāja attiecībā uz Pekinas platformu. Vēlos sirsnīgi pateikties kolēģiem komitejā par labo sadarbību.

Platforma, ko 1995. gadā pieņēma Apvienoto Nāciju Organizācija, bija vēsturiski nozīmīgs solis. Pieņemtā rīcības platforma bija pirmais šāda veida globāla rakstura dokuments. Tajā sniegts vispārējs priekšstats par sieviešu stāvokli un tiesībām. ANO lepojas ar senām tradīcijām cilvēktiesību jomā un jau 1948. gadā pieņēma attiecīgu deklarāciju.

Vispārējā deklarācijā ir 30 panti, kas bieži tiek citēti. Deklarācijā, proti, 2. pantā, ir teikts, ka katram cilvēkam pienākas visas tiesības un brīvības, neatkarīgi no jebkāda veida atšķirībām, turklāt dzimuma aspekts tiek īpaši pieminēts. ES sieviešu un vīriešu vienlīdzības jautājums ir pamatots gan līgumos, gan Pamattiesību hartā.

Komiteja vienprātīgi uzskata, ka Pekinas platforma ir nozīmīga un ka ES ir jāstrādā vairāk, lai sistemātiski tiktu uzraudzīta šī jautājuma attīstība un nodrošināts tas, ka vienlīdzības aspekts tiek ievērots visās jomās. Jaunizveidotais Eiropas Dzimumu līdztiesības institūts, kas atrodas Viļņā, palīdzēs mums šajā darbā, kā arī varēs veikt pētījumus, lai noskaidrotu, kuri politiskie pasākumi ir visefektīvākie, jo ir ļoti daudz jomu, par kurām mums trūkst nepieciešamās informācijas vai zināšanu.

Es atbalstu priekšlikumu par Eiropas aizsardzības rīkojumu, un esmu gandarīta, ka Spānijas prezidentūra tādu ir iesniegusi. Pekinas platformā ietvertas vairākas jomas, kas ir ļoti nozīmīgas progresā panākšanai. Šīs jomas ir, piemēram, nabadzība, kas visupirms skar sievietes, nepietiekama piekļuve veselības aprūpei sievietēm, visu veidu vardarbība pret sievietēm un ekonomikas struktūru un ekonomikas politikas nevienlīdzība.

Kā jau jūs zināt, astoņu Parlamenta deputātu delegācija dosies uz Ņujorku pārstāvēt Eiropas Parlamentu. Mēs sekosim līdzi tam, kā virzīsies apspriedes un sarunas par 15 gadu progresu izvērtējumu saistībā ar platformas mērķu sasniegšanu. Uz Ņujorku vedīsim rezolūciju, kas tiks pieņemta rīt, jo ir svarīga, lai tā būtu mums līdzi.

Komiteja pieņēma punktu, kurā teikts, ka seksuālā un reproduktīvā veselība un tiesības ir sieviešu tiesību sastāvdaļa un tās ir jāuzlabo Eiropā un pasaulē. Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) ir pieprasījusi balsot atsevišķi par šo punktu. Mēs visi zinām, ka, ja kāds par kādu punktu vēlas atsevišķi balsot, tad tas ir tikai tāpēc, ka šis punkts ir īpaši svarīgs, tāpēc nevēlas, lai par to balsotu kopā ar pārējiem rezolūcijas punktiem.

Es pilnībā piekrītu PPE grupai par to, ka 9. punkts ir būtisks. Tomēr mani māc bažas, ka grupa vēlas balsot pret šo punktu, kas, manuprāt, būtu patiesi nožēlojami. Es apziņos, ka šā Parlamenta deputātiem ir atšķirīgi viedokļi un vērtības, un tā tam arī jābūt. Tāpēc jau notiek debates un apspriedes. Tomēr punkta redakcija nedrīkst būt vispārīgāka par šo, tāpēc ikvienam vajadzētu spēt to atbalstīt. Lai aizvietotu 9. punktu, nav izteikts ierosinājums par kādu citu tā redakciju. Būtu nožēlojami doties uz Ņujorku ar rezolūciju, kurā nav noteiktas šā būtiskā jautājuma minimālās prasības, jo principā šis jautājums ir ļoti svarīgs pasaules mērogā.

Es ceru un ticu, ka pašreizējo redakciju ikviens var atbalstīt, jo patiesībā tajā pateikts tas, kas mums liekas pašsaprotams. Šā dokumenta izstrādē esam sadarbojušies arī ar tūkstošiem dažādu sieviešu un sieviešu organizāciju, tādējādi piešķirot dokumentam unikālu pamatojumu.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Svensson kundze! Sirsnīgi pateicos par iesniegto jautājumu, jo jūs zināt, ka viena no Eiropas Savienības Padomes Spānijas prezidentūras prioritātēm ir dzimumu līdztiesība. Prezidentūra izvirzījusi vairākus mērķus, kuros pausta līdztiesības ideja, proti, ir noteikta direktīvas nozīme nediskriminācijas jomā, un attiecībā uz jūsu iepriekš minēto aspektu, ar dzimumu saistītās vardarbības izskaušanas un rīkojuma nepieciešamība, lai aizsargātu ar dzimumu saistītās vardarbības upurus.

Šajā sakarā esmu gandarīts, ka šeit ir ieradies arī komisāre V. Reding, kas ir atbildīga par sieviešu un vīriešu līdztiesības principa ieviešanu no tiesiskā aspekta. Es gribētu arī atvainoties par to, ka šeit nav ieradies Spānijas līdztiesības ministre, jo viņa nupat piedalījās Spānijas senāta balsojumā par aborta likuma reformu, kas, starp citu, tika apstiprināta, jo Spānijas parlaments to šo pēcpusdien pieņēma.

Eiropas Savienības Padome vienmēr ir akceptējusi un atbalstījusi Eiropas Savienību un Apvienoto Nāciju Organizāciju dzimumu līdztiesības jomā. Zviedrijas prezidentūra sagatavoja ziņojumu par Pekinu +15, un Spānijas prezidentūra to iesniegs Sieviešu stāvokļa komisijas 54. sesijai, un jāatzīst, ka, lai gan šajā jomā ir gūti panākumi, darāmā ir vēl daudz.

Šajā sakarā prezidentūra, piemēram, uzsver, ka ir jāuzlabo dati un labāk jāizmanto Pekinas platformā iestrādātie indikatori. Kā jau jūs zināt, Eiropas Savienībā ir izstrādāti 12 indikatori, kas paredzēti faktiskās dzimumu līdztiesības uzraudzībai un novērtēšanai, lai gan dažiem aspektiem šādu indikatoru joprojām nav, piemēram, cilvēktiesību, mediju un vides jomām.

Vēlos ziņot, ka maijā Spānijas prezidentūra rīkos darba apspriedi, lai runātu par sievietēm, medijiem un stereotipiem, kā tematam, kas arī saistīts ar medijiem, kurš savukārt arī ietilpst komisāres V. Reding kompetencē.

Nobeigumā vēlos teikt, ka patlaban ir kāds ļoti svarīgs jautājums, kas, kā visiem zināms, ir ekonomiskā krīze. Tā ne tikai rada kaitējumu, bet var kavēt arī sieviešu un vīriešu līdztiesības principa īstenošanu. Tomēr tiesa,

lai cik paradoksāli tas būtu, dzimumu līdztiesība var palīdzēt pārvarēt un izskaust krīzi, proti, veicinot dzimumu līdztiesību un nodrošinot vienlīdzīgu piekļuvi darbam gan vīriešiem, gan sievietēm.

Es runāju konkrēti par stratēģiju „Eiropa 2020”. Eiropas Savienības institūcijas ir nepārprotami norādījušas, ka vēlas, lai stratēģijā „Eiropa 2020” tiktu ņemts vērā dzimumu līdztiesības aspekts, tādējādi nodrošinot to, ka vīriešu un sieviešu līdztiesība ir šīs stratēģijas daļa.

Savā pērnā gada ziņojumā Eiropas Parlaments lūdza Padomi un Komisiju iekļaut stratēģijā 2020. gadam nodaļu par dzimumu aspekta integrēšanu. Pagājušā gada 30. novembrī Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju tiesību aizsardzības padome, neoficiālā EPSCO padome, tā, kas nupat notika Barselonā, arī apgalvoja, ka dalībvalstīm un Komisijai ir jāstrādā, lai nodrošinātu to, ka saskaņā ar to kompetenci stratēģijā 2020. gadam tiek konsolidēts dzimumu aspekts, ņemot vērā visas attiecīgās politiskās jomas. Tāpēc esmu pārliecināts, ka līdztekus Komisijas darba programmai, kas ir nozīmīga darba programma, kura vienmēr bijusi būtisks instruments šās stratēģijas izstrādē, šis aspekts tiks iekļauts dokumentā par stratēģiju 2020. gadam, ko Komisija apsolīja iesniegt 3. martā (to pieminēja priekšsēdētājs E. Van Rompuy un Komisijas priekšsēdētājs José Manuel Barroso).

Mums jāturpina strādāt, mums arī turpmāk jāveicina dzimumu līdztiesības politikas īstenošana. Runa nav tikai par taisnīgumu, bet arī par saskanību ar Eiropas Savienības būtību, lai tā arī turpmāk būtu atskaite punkts pasaulē vīriešu un sieviešu līdztiesības jomā.

Viviane Reding, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Esmu pagodināta, ka pirmo reizi uzstājoties Parlamentā jautājumu laikā, varu atbildēt uz jautājumiem, kas saistīti ar sievietēm. Patiesi, būdama komisāre pamattiesību jomā, es uzskatu, ka temats par pamattiesībām, kas saistītas ar vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, ir viens no svarīgākajiem un arī senākajiem. Ar nostalgiju atceros, kā pirms vairāk nekā 15 gadiem, kā jauna Parlamenta deputāte no Luksemburgas, es gatavoju Pekinas Rīcības platformu Luksemburgā; tagad mēs atrodamies Eiropas Parlamentā, lai sagatavotu Pekinas Rīcības platformas turpinājumu. Esam izdzīvojuši visu apli.

Man nav jums jāatgādina, ka, kā jau jūs zināt, vīriešu un sieviešu līdztiesība ir viena no Eiropas Savienības pamatvērtībām, un jūs varat paļauties uz to, ka šajā jomā Komisija pauž īstu apņemšanos.

Šogad es iesniegšu jaunu Komisijas stratēģiju dzimumu līdztiesības jomā, kas būs turpinājums pašreizējam ceļvedim sieviešu un vīriešu līdztiesībā 2006.–2010. gadam. Pēc dažām dienām, kad darbu sāks Apvienoto Nāciju Organizācijas Sieviešu stāvokļa 54. komisija, atzīmējot Pekinas 15. gadskārtu, Eiropas Parlaments turp sūtīs ļoti svarīgu delegāciju. Arī es tur būšu, un pirmo reizi tur būs arī Padomes priekšsēdētājs. Mēs abi uzstāsimies plenārsēdē. Manuprāt, arī tas ir ļoti spēcīgs simbols.

Tā būs iespēja starptautiskā līmenī novērtēt progresu, kas panākts 12 rīcības jomās, kuras tika noteiktas Pekinā, kā arī konstatēt, kāda nevienlīdzība joprojām pastāv, jo, lai gan ir gūti panākumi, joprojām ir daudz neatrisinātu jautājumu. Turklāt man jāatzīst, ka Eiropas Savienība ir un vienmēr būs nozīmīga Apvienoto Nāciju Organizācijas atbalstītāja gan attiecībā uz institucionālo mehānismu nepārtraukto reformu, gan arī saistībā ar dzimumu jautājumu struktūras izveidi Apvienoto Nāciju Organizācijā.

Arī runājot par attīstību, Eiropas Savienība ir ietekmīgs atbalstītājs, jo īpaši ņemot vērā Tūkstošgades attīstības mērķus, kas paredz būtisku vietu 50 % pilsoņu, kuri dod ieguldījumu šajā attīstībā visā pasaulē. Patiesi, visiem labi zināms, ka bez sievietēm nebūtu nekādas attīstības. Tāpēc vienlīdzīga attieksme vīriešu un sieviešu starpā ir horizontāla Komisijas politika, ko vada ne tikai attiecīgās jomas komisārs, bet arī citi komisāri savās atbildības jomās, proti, tajās jomās, kas saistītas ar politiskajām nostādnēm Eiropas Savienībā, kā arī tās ārpolitikā, jo īpaši sadarbības un attīstības politikā.

Mēs visi zinām, ka Pekinas Rīcības platformas izveide bija būtisks solis uz priekšu. Pēc šīs platformas pieņemšanas integrēta pieeja dzimumu līdztiesības nodrošināšanai izplatījās visā Eiropas Savienībā. Tāds bija Pekinas vēstījums. Sekas ir bijušas patiesi iespaidīgas, ņemot vērā to, ka visās dalībvalstīs līdztiesības politikas vairs nenozīmē tikai mērķtiecīgas darbības, bet kopš šī brīža tiek integrētas visās attiecīgajās politikas jomās.

Pekinas Rīcības platformas dēļ mums ir iespēja pārbaudīt, kāds ir progress līdztiesības jomā, izmantojot Padomes izstrādātos indikatorus lielākajai daļai rīcības jomu. Ir 12 rīcības jomas un deviņi indikatori. Esam lepni par gūtajiem rezultātiem, tomēr trīs indikatori ir vēl jāizstrādā, ko, manuprāt, Padome ir apņēmusies izdarīt, jo tā ir secinājusi, ka ir jāvirzās uz priekšu un jāizstrādā trūkstošie indikatori.

Pekinas Rīcības platformas 15. gadskārta. Zviedrijas prezidentūra ir novērtējusi to, kas ES darīts līdztiesības jomā. Padome ir pieņēmusi dažus secinājumus, un Parlaments prezentēs šos dokumentus, kas, protams, tiks iestrādāti visās citās politikas jomās, ko Eiropas Savienība izstrādās.

Nupat abi priekšsēdētāji puda savu viedokli par „Eiropa 2020”. Ir tikai dabiski, ka šajā sistēmā, kas atkal iekustinās Eiropu, sievietēm būs īpaša loma, sevišķi tagad, kad aizvien mazāk cilvēku ir darbs. Patiesībā, mums arī nav izvēles: ekonomikas attīstīšanai ir nepieciešamas sievietes. Te vairs nav runas tikai par dzimumu līdztiesību, bet gan tikai un vienīgi par ekonomikas politiku. Tāpēc šajā sakarā mums nav citu iespēju. Ja vēlamies, lai Eiropa pārvar grūtības, mums ir nepieciešamas sievietes, un jaunie indikatori mums šajā ziņā palīdzēs. Augstā līmeņa grupā esam izstrādājuši darba programmu, ar kuras starpniecību varēsim pārraudzīt esošos indikatorus un radīt tos, kuru vēl trūkst. Šajā darbā mums, protams, palīdzēs arī Eiropas Dzimumu līdztiesības institūts, kas tāpat kā sanāksme Ņujorkā nākamnedēļ, jau atkal simboliski, tiks nodibināts Viļņā uz pastāvīgu laiku.

Priekšsēdētāja kungs, pēc atgriešanās no Ņujorkas es jūs apciemošu, lai apspriestu Komisijas stratēģiju līdztiesības jomā. Mēs to izdarīsim kopā. Mēs to izdarīsim 50 % iedzīvotāju, 50 % pilsoņu labā, un mums izdosies.

SĒDI VADA: P. SCHMITT

Priekšsēdētāja vietnieks

Christa Klauf, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Pasaules Sieviešu konference, kas nākamnedēļ notiks Ņujorkā, nodrošinās mums iespēju visā pasaulē vērst sabiedrības uzmanību uz vīriešu un sieviešu līdztiesības jautājumu. Tādējādi mēs pakļausim savu pašreizējo nostāju rūpīgai pārbaudei, kurā tiks izvērtēts tas, ko esam panākuši, un tas, ko vēl vēlamies panākt. Pasaules Sieviešu konferencē, kas notika 1995. gada 15. jūnijā Pekinā, tikai pausts aicinājums vienlīdzībai, attīstībai un mieram, un tas joprojām ir viens no mūsu mērķiem, tostarp arī Eiropā.

Mēs turpinām virzīties uz priekšu, neaizmirstot par šo mērķi. Tomēr mums jāatzīst, ka ceļš nav viegls, tajā esam nokļuvuši sastrēgumos, esam saskārušies ar kavēkliem un dažreiz esam attāpušies arī vienvirziena ielā. Mums nemitīgi no jauna jānosprauž maršruts, neaizmirstot par galamērķi. Kāda sena vācu paruna māca, ka daudz ceļu ved uz Romu. Tāpēc, meklējot pareizo kopīgo taku, es aicinu ikvienu rast kopīgāku nostāju.

Dzimumu līdztiesības politiku nedrīkst pakļaut balsošanai, par ko pozitīvu balsi atdod ierobežots, piespiedu vairākums. Mana grupa atbalsta to, ka katram ir brīva izvēle lemt par šo jautājumu, tāpēc, *Svensson* kundze, mēs gribētu dalīto balsojumu. Līdztiesībai ir jāklūst par domāšanas veidu. Tam vajadzīgs jutīgums un pārliecināšanas spējas. Savā rezolūcijā *Svensson* kundze ir aizskārusi daudz vaļēju brūču. Vēl ir daudz neatrisinātu jautājumu, pie kuriem jāstrādā, un tie tika pieminēti: nekāda uz stereotipiem balstītu domāšana, vienāds atalgojums par tādu pašu darbu, nabadzība sieviešu vidū, vardarbība pret sievietēm un sabiedrības novecošanās, kas īpaši skar sievietes. Mūsaprāt, rezolūcijā svarīgāki ir šie jautājumi, tos mēs vēlamies risināt.

Nodoma paušana vien nelīdzēs. Daudzo rezolūciju, stratēģiju un paktu saraksts vien aizņem divas *Svensson* kundzes ziņojuma lapas. Manai grupai ir ļoti svarīgi, lai, runājot par līdztiesību, tiktu pieminēti gan vīrieši, gan sievietes — tā teikt, vienādi — un mēs ceram, ka Pekinas konferences turpinājuma rezultātā mēs panāksim labāku līdztiesību.

Zita Gurmai, S&D grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! 2010. gadā mēs atzīmējam Pekinas Rīcības platformas izveidošanas 15. gadadienu. Šis ir pārdomu brīdis, kad mums ir ne tikai jāizvērtē līdz šim panāktais, bet jārod jauni veidi to mērķu sasniegšanai, kas tika izvirzīti 1995. gadā.

Sākums bija pamudinošs: 1995. gadā visā pasaulē tika panākta vienošanās, saskaņā ar ko sievietes un vīrieši bija līdztiesīgi visos aspektos, tostarp politiskajā, ekonomiskajā, tiesiskajā un sociālajā. Tomēr, neraugoties uz šo vienošanos, tās rezultāti nav tik savijījoši. Daudzi Pekinas Rīcības platformas mērķi ne tuvu nav sasniegti. Daudzās valstīs sievietes joprojām nav pietiekami neatkarīgas, un nabadzībai ir visnotaļ sievišķīga seja.

Pat 21. gadsimtā, pat attīstītajās valstīs joprojām notiek debates par pamatjautājumiem, apšaubot tādas jau noteiktas tiesības, kā seksuālās un reproduktīvās veselības tiesības. Esmu ļoti gandarīta, ka Eiropas Parlaments neseko šādiem piemēriem, bet gan tieši pretēji, ievēro šīs pamattiesības. Neraugoties uz to, politiskās debates un konservatīvie uzbrukumu cilvēktiesībām ir satraucoši un skaidri norāda uz to, ka cīņa par sieviešu tiesībām ne tuvu nav beigusies.

Es neuzskatu, ka cilvēktiesību jomā var panākt kompromisu. Mums nav jāsamierinās ar zemāko kopsaucēju. Tāpēc, pēc dažām dienām dodoties uz Ņujorku, mums jādara viss iespējamais, lai visām sievietēm būtu vienādas tiesības un lai tās tiktu aizsargātas. Es personīgi to darīšu vadoties pēc saukļa „Mans ķermenis, manas tiesības”, tas mums jāpaziņo visām sievietēm visā pasaulē.

Antonyia Parvanova, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Raugoties atpakaļ uz to, kas ir sasniegts kopš deklarācijas un Rīcības platformas pieņemšanas Pekinā pirms 15 gadiem, nevar noliegt, ka darāmā vēl ir daudz. Mēs joprojām esam tālu no Pekinas stratēģisko mērķu sasniegšanas. Nevienlīdzība un dzimumu stereotipi pastāv visos pasaules reģionos, tostarp arī Eiropas Savienībā. Ja vēlamies šajā sakarā panākt progresu, ir jābūt ticamiem un salīdzināmiem Pekinas indikatoru datiem gan valstu, gan ES līmenī. Mums arī jāpārliecinās, ka šie indikatori tiek laicīgi uzraudzīti, lai mēs attiecīgi varētu aktualizēt ES dzimumu līdztiesības stratēģiju.

Šeit, Eiropā, ir vēl daudz neatrisinātu jautājumu.

Piemēram, situācija darba tirgū: mums ir jālikvidē darba samaksas atšķirības starp dzimumiem, vienlaikus novērtējot to, cik daudz sieviešu ieņem vadošos posteņus gan sabiedriskās, gan privātās organizācijās.

Runājot vairāk par sociāla rakstura apsvērumiem, sieviešu izslēgšana un nabadzība pastāv lielākoties nevienlīdzības un diskriminācijas dēļ. Nabadzība ir lielākais atsevišķais faktors, kas nosaka veselību. Nabadzības feminizācija būtiski ietekmē sieviešu psihisko un garīgo veselību.

Ar nabadzību, izslēgšanu un diskrimināciju saskaras arī sievietes no minoritāšu grupām. Viņu vajadzības lielākoties nav zināmas un tiek ignorētas, viņu balss nav dzirdama. Piemēram, romu sieviešu dzīves ilgums var būt pat par 10 gadiem īsāks nekā vairākumtautības sieviešu. Zīdaiņu mirstība ir trīs, četras reizes lielāka nekā vairākumtautības iedzīvotāju vidū.

Runājot par diskrimināciju, izslēgšanu un nabadzību, jāņem vērā arī sabiedrības novecošanās aspekts. Vīriešu un sieviešu dažādo dzīves ilgumu dēļ palielināsies ekonomiska un sociāla rakstura grūtības vientuļajām vecāka gadagājuma sievietēm. Šis ir jauns fenomens, kas ir ļoti svarīgs, rūpīgi izvērtējams un pareizi risināms.

Visbeidzot, komisāres kundze, es vēlos jūs mudināt ierosināt direktīvu par vardarbību pret sievietēm. Mēs visi jūs atbalstīsim.

Nicole Kiil-Nielsen, Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) 2006. gadā ANO apstiprināja, ka no klimata pārmaiņām visvairāk cieš visneaizsargātākās un nabadzīgākās iedzīvotāju grupas. Patiesībā, tieši sievietes veido lielāko abu šo kategoriju daļu.

Piemēram, Subsahāras Āfrikā sievietes jau patlaban tiek diskriminētas attiecībā uz zemes īpašumu pieejamību un pārvaldīšanas iespēju, bet pieaugošais sausuma izraisītais apstrādājamās zemes trūkums vēl vairāk samazina šo sieviešu iztikas līdzekļus.

Nesen veikts pētījums paredz, ka 2050. gadā miljards cilvēku būs aizbēguši no ekstrēmi bīstamām teritorijām. Šie klimata bēgļi ir spiesti meklēt patvērumu pagaidu uzturēšanās nometnēs, kā rezultātā viņu nodrošinājums būs mazāks, un tas savukārt palielina sieviešu apdraudējumu.

Tomēr mums jāatzīst, ka pēdējos 15 gados Eiropā nav izdots neviens tiesību akts vides jomā, kurā būtu ietverts dzimumu aspekts.

Tāpēc Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas vārdā es aicinu Eiropas Savienību un tās dalībvalstis integrēt sieviešu un vīriešu līdztiesības aspektu ikvienā vides ietekmes novērtējumā, tiesību aktā un politikā vides jomā.

Marina Yannakoudakis, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Pirms mazāk nekā 100 gadiem Apvienotajā Karalistē sievietēm piešķīra balsstiesības. Cīņa par sieviešu tiesībām nav nekas jauns, un es vēlos uzslavēt sieviešu organizācijas visā pasaulē, kuras joprojām cīnās par vīriešu un sieviešu līdztiesību.

Sievietes vēlas, lai viņām ir iespēja pieņemt patstāvīgu lēmumu karjeras vai ģimenes jomā: izvēlēties strādāt darbu, ko tradicionāli uzskata par vīriešu darbu, vai gluži tāpat, izvēlēties audzināt bērnus un kopt māju. Patiesībā mēs vienkārši vēlamies sievietēm dot neatkarību. Pārstāvēdami konservatīvo partiju, mēs ticam izvēlei un līdz ar to sieviešu elastīgumam un attiecīgi līdztiesībai.

Vai mēs netīšām nepadaram sievietes mazāk nodarbināmas, pieprasot, lai uzņēmumi garantē viņām tādas tiesības, kuras pašreizējā ekonomiskā klimata apstākļos tie nevar atļauties? Tāpat, vai mēs neliedzam sievietēm audzināt bērnus tikai tāpēc, ka sabiedrībā uzskatām, ka šāda nodarbe ir mazāk vērtīga nekā darbavieta?

Komisāre pamatoti teica — mums ir jāpalīdz sievietēm izkļūt no lejupslīdes un atgriezties darbā. Manuprāt, darba vietas ir jānodrošina arī mazajos uzņēmumos, jo tas mums palīdzēs sasniegt šo mērķi. Izdodot pārāk daudz tiesību aktu, mēs riskējam ar to, ka mazie uzņēmumi tiks likvidēti, un tādējādi tiks ierobežotas tās nelielās iespējas, par kurām cīnāmies sieviešu labā un attiecīgi arī līdztiesība, ko viņas ir pelnījušas.

Mara Bizzotto, EFD grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Zviedrijas prezidentūras ziņojumā par Pekinu nav nekādas informācijas par to sieviešu situāciju Eiropā, kas nav no rietumiem. Tāpēc jāsaprot, ka vai nu problēmas nav, vai arī mēs to nevēlamies redzēt. Tomēr sieviešu musulmaņu situācija pasaulē, tostarp arī Eiropā, ir traģiska.

Rietumu feminisms ir saskāries ar identitātes krīzi tāpēc, ka sakarā ar tiekšanos pēc multikulturālisma ļoti daudzi izvairās risināt jautājumus, kas ir daudzu musulmaniešu piedzīvoto cīņu pamatā gan Eiropā, gan pasaulē.

Aizmirsīsim par multikulturālismu un politisko korektumu, pieņemsim jauno izaicinājumu: tagad, ne vēlām, gan Eiropas vīriešiem, gan sievietēm ir jāpalīdz musulmanietēm Eiropā cīnīties par emancipāciju, un tādā veidā jāatbalsta arī visas tās kustības pasaulē, kuras cīnās pret islāma fundamentālismu.

Vai esam gatavi cīnīties par to, lai Eiropā sievietes netiktu pakļautas garīgās nāves simbolam — burkai? Vai esam gatavi runāt par bēdīgajiem apstākļiem, kādos sievietes dzīvo musulmaņu kopienās Eiropā?

Ja klusēšanas vietā mēs uzsāksim debates par šiem jautājumiem, tad spēsim atbalstīt sieviešu atbrīvošanu no islāma apspiestības visā pasaulē.

Edít Bauer (PPE). – (HU) Kopš Pekinas Platformas pieņemšanas ir pagājuši 15 gadi, un mums acīmredzot vajadzētu spēt runāt par daudziem jautājumiem. Tomēr es labprātāk runātu par mūsu uzdevumu. Mūsu rīcībā ir tikai viens līdzeklis, proti, likumdošana. Šajos 15 gados ir noticis daudz gan dalībvalstu, gan Eiropas Savienības līmenī; ir sperti nozīmīgi soļi, galvenokārt saistībā ar diskriminācijas novēršanas likumu pieņemšanu. Tas deva nozīmīgu iespēju veicināt vienlīdzīgu iespēju ieviešanu. Jāatzīst, ka mēs nevaram būt apmierināti ar Kopienas tiesību aktiem, un bieži vien arī ar dalībvalstu tiesību aktiem, jo nereti redzam, cik neefektīvi ir šie regulējumi. Bieži vien pēc likuma stāšanās spēkā situācija mainās tikai nedaudz. Piemēram, varam minēt darba samaksas atšķirības starp sievietēm un vīriešiem. Jau vairāk nekā 30 gadus likums aizliedz dzimumu diskrimināciju, tomēr šīs atšķirības pēdējo 10 gadu laikā ir tik tikko mainījušās, dažkārt pat liecinot par pieaugošu tendenci.

Šo tiesību izmantošana ir īpaša problēma, jo iegūt tiesisko aizsardzību bieži vien ir ļoti dārgi un sarežģīti. Iestādēm, kuru uzdevums ir rūpēties par vienlīdzīgas attieksmes ieviešanu un diskriminācijas novēršanas tiesību aktu īstenošanu dalībvalstīs, bieži vien trūkst vajadzīgo instrumentu, un sakarā ar resursu trūkumu, tās spēj tikai sniegt informāciju un konsultācijas. Cerams, ka šogad mums būs iespēja izvērtēt šeit izstrādāto un pieņemto lēmumu efektivitāti. Protams, tiesību aktu izdošana nevar atrisināt visu. Ir grūti mainīt stereotipus, tomēr mums jāatzīst, ka tas, vai mūsu likumi būs efektīvi, ir atkarīgs no tā, vai tādi būs mēs paši. Noslēgumā teikšu vienu: reizi pa reizei ir vērts atskatīties uz noieto ceļu, tomēr mums jābūt pārliecinātiem arī par mūsu virzību uz priekšu. Mēs ceram uz pārformulēto stratēģiju 2020. gadam, kā arī uz vienlīdzīgu iespēju stratēģijas pārformulēšanu.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Man bija prieks jūsos klausīties. Jūs pavēstījāt pozitīvas ziņas un apliecinājat savu vēlmi rīkoties. Patiesi, darāmā ir ļoti daudz, jo 15 gadus pēc Pekinas mēs redzam, ka panākumi diemžēl nav pārāk lieli. Ne tikai nabadzības seja joprojām ir sievišķīga, bet tāda seja ir arī analfabētismam, bezdarbam un zemai darba algai. Joprojām pastāv diskriminācija izglītībā un veselības aprūpē. Sievietes ir galvenie cilvēku tirdzniecības, kā arī fiziskās, seksuālās un psiholoģiskās vardarbības upuri. Sievietes ir maz pārstāvētas politikā un uzņēmumu valdēs jeb, citiem vārdiem sakot, viņas tiek izslēgtas no politisko un ekonomisko lēmumu pieņemšanas.

Mēs zinām arī to, ka, lai garantētu adekvātu un efektīvu līdztiesības politiku, diagnostikai ir jābūt ticamai, tās pamatā jābūt salīdzināmiem statistikas datiem, kas sadalīti pa dzimumiem. Lūk, tas ir vajadzīgs, lai mēs spētu veikt pareizu diagnostiku un pēc tam īstenot pareizos pasākumus.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Vēlos teikt, ka neesmu ieradies Parlamenta, lai uzslavētu jauno Spānijas aborta likumu.

Manas bažas ir saistītas ar cilvēku dzīvību, īpaši ar to sieviešu dzīvību, kuras esmu ieradies aizstāvēt un kuru dzīvības ir apdraudētas ar dzimumu saistītās vardarbības dēļ, un es esmu ieradies šeit, lai piedāvātu viņām telpu, kurā viņas varētu dzīvot brīvi un droši.

Parlamenta 2006. gada 2. februāra rezolūcijā teikts, ka dalībvalstīm ir jāpieņem nulles tolerance visai vardarbībai pret sievietēm, kā arī jāveic nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu labāku upuru aizsardzību.

Šajā Parlamentā pieņemtā Stokholmas programma izveidoja telpu, kurā valda brīvība, drošība un tiesiskums visiem Eiropas pilsoņiem, turklāt tika uzskatīts, ka šīs programmas prioritāte ir ar dzimumu saistītās vardarbības izskaušana. Tas atspoguļoja arī manu lūgumu Spānijas prezidentūrai tās mandāta laikā pieņemt Eiropas aizsardzības rīkojumu ar dzimumu saistītās vardarbības upuriem, lai nodrošinātu to, ka šo noziegumu upuriem ir pieejama vienāda aizsardzība visās dalībvalstīs.

Eiropā, kurā nav robežu, arī cīņai pret vardarbību, kas saistīta ar dzimumu, jābūt bez robežām, un dalībvalstīm ir jāsaskaņo tiesību akti, lai cīņā pret sliktu izturēšanos pret sievietēm tiktu pārvarēti likumdošanas šķēršļi un mēs beidzot varētu aizsargāt sieviešu un viņu bērnu dzīvības vismaz Eiropas Savienībā.

Tāpēc es lūdzu Komisiju un Padomi darīt visu iespējamo un nepieciešamo, lai tiktu pieņemts Eiropas aizsardzības rīkojums upuriem, kas ir ļoti efektīvs instruments, lai tie, kuri neciena sievietes un viņu tiesības dzīvot brīvi un droši, nepaliek nesodīti.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! ... (*tehnisku iemeslu dēļ runas sākums nav pieejams*) ... 30 000 sieviešu pauda vienprātību un vienojās idejās un plānos attiecībā uz virzīšanos pretī taisnīgākai un vienlīdzīgākai sabiedrībai. Viņas bija no dažādām vietām un pārstāvēja visdažādākās ideoloģijas un kultūras, tomēr visas bija vienotas cīņā par to, lai tiktu atzītas tiesības uz līdztiesību un taisnīgumu, lai sievietes varētu piedalīties sociālajā un politiskajā dzīvē, lai pienākumi tiktu sadalīti, lai sievietēm būtu tiesības uz seksuālo un reproduktīvo veselību.

Šodien šie mērķi ir klātesošāki kā jebkad, tāpēc darāmā vēl ir ļoti daudz. Tādēļ šajā rezolūcijā apskatīti tādi būtiski jautājumi, kā nepieciešamība Eiropas Komisijai izstrādāt darba programmas pārraudzības stratēģiju, cieša saikne ar Pekinas platformu un dzimumu līdztiesības politikas veicināšana, neaizmirstot arī par dzimumu aspektu likumdošanas procesā.

Ir svarīgi neaizmirst, ka mūsdienās attiecībā uz līdztiesības politiku Eiropa var būt atskaites punkts visai pasaulei, tomēr strādājot un cenšoties gūt panākumus, mēs nedrīkstam aizmirst arī par visām tām sievietēm, kuras dzīvo ārpus Eiropas un kurām nav nekādu pamattiesību.

Viņu, kā arī visu Eiropas sieviešu labā, mums ir jāstrādā cītīgāk.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Vēlos apsveikt Svensson kundzi sakarā ar šīs rezolūcijas sagatavošanu par Apvienoto Nāciju Organizācijas rīcības platformu dzimumu līdztiesības jomā.

Nevienlīdzība vīriešu un sieviešu starpā līdz pat šai dienai pastāv daudzās jomās. Es runāju par nodarbinātības jomu, kurā pastāv manāmas kliegšanas atšķirības darba samaksā vīriešiem un sievietēm un joprojām ir grūti savienot ģimenes dzīvi un karjeru. Šādu gadījumu ir daudz.

Lai gan ir bijuši centieni izskaust nevienlīdzību vīriešu un sieviešu starpā, neviens no Pekina +15 Rīcības platformas mērķiem nav pilnībā sasniegts. Nav runa par to, ka ir atkārtoti jānosaka mērķi, mēs visi tos labi zinām. Tā vietā mums ir jāpārdomā pasākumi, ar kuriem cenšamies sasniegt iecerētos mērķus.

Tāpēc, manuprāt, ir būtiski, ka Eiropas Savienība savu stratēģiju nosaka Apvienoto Nāciju Organizācijas rīcības platformas mērķu ietvarā, lielāko uzmanību pievēršot trim galvenajām jomām. Mūsu stratēģijai jābūt īstermiņa, vidējā termiņa un ilgtermiņa mērķiem.

Īstermiņā ir rūpīgi jāpārbauda visas jutīgās zonas, ņemot vērā ekonomisko un finanšu krīzi. Ir jānosaka precīzi indikatori, kas mums ļautu novērtēt un izmērīt krīzes ietekmi uz sieviešu nodarbinātību un ekonomisko situāciju. Šajos indikatoros galvenokārt jāņem vērā ekonomiskais, sociālais un vides aspekts.

Vidējā termiņā runa ir par pieejamo statistikas datu regulāru pārraudzību un aktualizēšanu valstu līmenī. Tāpēc ir regulāri jāizvērtē tie indikatori, kas jau izstrādāti Pekinas Rīcības platformā, tādējādi pārbaudot politiskā, ekonomiskā un sociālā konteksta atbilstību. ņemot vērā šos divus aspektus, Eiropas līmenī būs mūsu kopējo mērķu sasniegšanai nepieciešamā saskanība.

Visbeidzot ilgtermiņā mums ir jānodrošina ne tikai dzimumu līdztiesības politikas integrēšana, bet arī labas prakses apmaiņa dalībvalstu starpā un, protams, jānodrošina tas, ka Eiropas Komisijas ceļvedis atbilst veiktajam progresam.

Pieņemot šādu trīs līmeņu struktūru, mēs ievērojami palielināsim iespējas beidzot sasniegt mūsu galveno mērķi.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Šogad Platformu Pekina +15 apdraud finanšu krīze, kā arī krīze ekonomikā un nodarbinātības jomā, kas negatīvi ietekmē dzīves un darba apstākļus miljoniem sieviešu visā Eiropā un pasaulē, bet vienlaikus var dot arī iespēju pārskatīt attīstības modeļus, darba tirgus organizāciju un sociālo politiku.

Padarot Pekina +15 mērķus stingrākus, Eiropas Savienībai sieviešu vārdā par prioritāti jāizvirza tāda politika, kurā paredz vides resursu un kredītu pieejamību, tostarp nodrošinot mikrofinanšu līdzekļus; līdzsvaru starp ģimenes dzīvi un darbu, tostarp pieņemot direktīvu par bērnu kopšanas atvaļinājumu; apmācības politiku un atvieglojumus uzņēmumiem, kas pieņem darbā jauniešus un sievietes; kā arī cīņu pret cilvēku tirdzniecību, pieņemot jaunu direktīvu, kuras pamatā, cerams, būs rezolūcija, kas tiks pieņemta Strasbūras sesijas pēdējās daļas laikā.

Galvenokārt, sadarbības veicināšanas uzmanības centrā attīstības jomā jābūt sieviešu neatkarībai nabadzīgajās valstīs, jo īpaši Āfrikas valstīs, tādējādi radot iespēju izveidot Eiropas-Āfrikas sieviešu aliansi.

Būtu labi — es vērsos pie komisāres kundzes un priekšsēdētāja kunga —, ja Eiropas delegācija Ņujorkā veicinātu un gūtu atbalstu kampaņai par Nobela miera prēmijas piešķiršanu sievietēm Āfrikā, ko simboliski pārstāvētu to asociāciju vadītāji, kuras aktīvi darbojas konfliktu un nabadzības visvairāk skartajās valstīs.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Šodien, 15 gadus pēc Pekinā notikušās Ceturtās Pasaules sieviešu konferences, mēs debatējam par vīriešu un sieviešu līdztiesību, kā arī atzīmējam Eiropas gadu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību.

Es gribētu šīs divas lietas sasaistīt, jo tā ir tiesa, ka tieši sievietes joprojām cieš visvairāk no nodarbinātības nestabilitātes. Piemēram, Francijā, 80 % no nepilnas slodzes darbiniekiem ir sievietes, kas strādā nedrošu un slikti apmaksātu darbu. Astoņdesmit procenti sieviešu pelna mazāk par minimālo mēnešalgu, kas nozīmē to, ka arī viņu pensiju apjoms būs tuvu iztikas minimumam. Jāpiebilst, ka joprojām pastāv lielas atšķirības darba samaksā sievietēm un vīriešiem.

Tāpēc, līdz zināmai pakāpei dzimumu līdztiesība ir tikai teorētiska, un sievietes, kurām turklāt joprojām jāveic daudz pienākumu arī ģimenē, dažreiz ir spiestas strādāt vairākus darbus pie vairākiem darba devējiem, bet vienalga pelna mazāk nekā vīrieši.

Tāpēc mums obligāti jāīsteno tādas valstu politikas, kas paredzētas tieši šādas nevienlīdzības izskaušanai gan darba tirgū, gan ģimenē, kā arī tādas sociālās nodrošināšanas programmas, kas spēj aktīvi reaģēt uz sieviešu vajadzībām. Ja šādi pasākumi netiks ieviesti, Pekinā izvirzītie mērķi paliks tikai utopija.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Dzimumu līdztiesības princips Eiropas Savienībai ir ļoti nozīmīgs, lai tā varētu īstenot izaugsmes, nodarbinātības un sociālās kohēzijas mērķus. Eiropas Savienība, ieviešot Pekinas platformu, ir guvusi lielus panākumus, tomēr mēs nevaram būt pilnībā apmierināti ar pašreizējo situāciju. Ziņojums par Pekinas platformas ieviešanu liecina, ka Eiropas Savienībā izvirzītie mērķi vēl nav sasniegti. Ir svarīgi, ka Pekinas indikatori tiek izmantoti dzimumu līdztiesības aspekta iestrādei nacionālajās reformu programmās, kā arī valstu ziņojumos par sociālo nodrošinājumu un sociālo iekļaušanu. Gan nacionālajā, gan ES līmenī joprojām trūkst pietiekami ticamu un salīdzināmu datu, kas nepieciešami, lai noteiktu sociālos indikatorus, tostarp nabadzību sieviešu starpā, vardarbību pret sievietēm un institucionālos mehānismus. Viens no Eiropas Dzimumu līdztiesības institūta uzdevumiem ir apstrādāt salīdzināmus datus. Institūta darba programmā izvirzītajiem mērķiem jābūt tādiem, ar kuru palīdzību var ieviest Pekinā izstrādātos indikatorus. Esmu pārliecināta, ka ekonomiskās lejupslīdes laikā institucionālie mehānismi dzimumu līdztiesības jomā ir jāpadara spēcīgāki.

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS

Priekšsēdētāja vietnieks

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Es pateicos kolēģiem par viņu devumu šajās debatēs.

Nesen uzrunāju augsta līmeņa grupu valsts dienestā, sievietes, kuras darbā bija sasniegušas virsotni un raizējās par to, kurp attīstīties tālāk. Es gribētu šīs debates pavērst citā virzienā, jo, manuprāt, mēs pārāk daudz runājam par to, kā mudināt sievietes strādāt labākās profesijās, bet nepadomājam, kāpēc ir tādas profesijas, kurās vīrieši netiek nodarbināti. Galvenais iemesls ir šādu profesiju zemā apmaksa un es teikšu pavisam vienkārši — mēs maksājam nepietiekami tiem, kas veic tīrīšanas darbus, proti, to darbu, ko neviens negrib darīt. Varbūt, ja mēs izvērtēju, kā tiek sadalīta samaksa šādās profesijās, mēs panāktu līdztiesību šajā līmenī un, iespējams, arī otrā līmenī. Manuprāt, ja vēlamies panākt īstu dzimumu līdztiesību, tad mums ir jārūnā par šiem jautājumiem.

Manuprāt, Spānijas prezidentūra ir īpaši noraizējusies par, piemēram, sieviešu lomu lauksaimniecībā. Arī šajā jomā sievietēm ir ļoti liela nozīme, bet tā netiek atzīta un novērtēta, kaut gan tas ir ļoti svarīgs aspekts attiecībā uz gaidāmajām reformām lauksaimniecības politikā.

Vēlos pieminēt vēl divus aspektus. Šajās debatēs uzstājās daudz sieviešu, bet mums vajadzētu būt godīgām pret sevi un pajautāt sev, cik daudzām no mums ir apgādājami bērni. Vai mēs varētu atrasties šeit, ja mums tādi būtu? Jā, bet tikai tāpēc, ka mēs nopelnām daudz vairāk naudas nekā tie, kas nevar sekot citu piemēram.

Visbeidzot izteiksim atzinību Irānas sievietēm. Vakar mums par viņām stāstīja, un, manuprāt, šim Parlamentam šajās debatēs vajadzētu izteikt atzinību par viņu cīņu un vēlēt viņām visu to labāko.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Vienlīdzīgas iespējas vīriešiem un sievietēm ir Eiropas Savienības pamatprincips, ko sargā Kopienas tiesību akti. 2009. gadā 24 % valstu parlamentu locekļu bija sievietes, valstu valdībās — 26 %, savukārt Eiropas uzņēmumos 33 % vadītāju bija sievietes un Eiropas valstu augstskolās — 18 % profesoru. Vēlos pieminēt arī to, ka 81,3 % jaunu sieviešu ir ieguvušas vismaz vidējo izglītību, savukārt 59 % visu augstskolu beidzēju Eiropas Savienībā ir sievietes.

Eiropas Savienības izaugsmes un nodarbinātības stratēģijas mērķis bija nodrošināt to, ka līdz 2010. gadam sieviešu nodarbinātības līmenis ir 60 %. Tomēr galvenais iemesls sieviešu nabadzībai ir vientuļo vecāku ģimenes, kurās vienīgais vecāks ir sieviete. Es uzskatu, ka mums ir jāgarantē sievietēm vienlīdzīgas iespējas viņu karjeras attīstīšanai un plānošanai, kā arī jānodrošina tādi apstākļi, kuros viņas var līdzsvarot savu personīgo, profesionālu un ģimenes dzīvi. Šajā sakarā vēlos uzsvērt bērnu aprūpes iespēju nozīmi. Mūsu mērķis ir nodrošināt to, ka 30 % bērnu vecumā līdz trim gadiem var reģistrēties un saņemt aprūpes pakalpojumus, kas paredzēti šāda vecuma bērniem.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Tuvojoties Starptautiskās sieviešu dienas svinībām, simtgades atceres svinībām un 15 gadu atzīmēšanai kopš Pekinas Rīcības platformas apstiprināšanas, mēs redzam, ka sievietes joprojām saskaras ar nopietnām problēmām, jo viņas ir tās, kas joprojām cieš no nestabila darba, bezdarba, pieaugošās nevienlīdzības, kapitālisma krīzes, kā arī vardarbības sabiedrībā, darbā un ģimenē. Nabadzībai ir sievišķīga seja, tostarp arī Eiropas Savienībā, kurā lielākā daļa no tiem 85 miljoniem cilvēku, kas dzīvo nabadzībā, ir sievietes. Tāpēc mēs ne tikai atbalstām rezolūciju, ko pieņēma Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja, bet arī ceram, ka to atbalstīs šā Parlamenta vairākums, tostarp arī punktu, kurā uzsvērts, ka seksuālā un reproduktīvā veselība un tiesības ir neatņemama sieviešu tiesību daļa, un kurā teikts, ka jādara vairāk, lai uzlabotu sieviešu reproduktīvās tiesības un veselību gan Eiropā, gan pasaulē.

Ir pienācis laiks izskaust nevienlīdzību un lauzt stereotipus, un par prioritāti izvirzīt vienlīdzīgas sieviešu un vīriešu tiesības sociālajā attīstībā.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Viena no rīcības jomām, ko 1995. gadā noteica Pekinas Rīcības platformā, bija vardarbības pret sievietēm izskausana. Kopš šīs vēsturiskās ANO konferences ir pagājuši piecpadsmit gadi, tomēr, novērtējot centienus uzlabot sieviešu situāciju pasaulē, ir jāviļš. Gadu gaitā ir pieņemtas vairākas programmas, tomēr tās diemžēl nav kļuvušas par realitāti, nemaz nerunājot par Tūkstošgades Attīstības mērķiem, kas ietver arī dzimumu līdztiesības veicināšanu. Diemžēl vardarbība ģimenē, izvarošana kā kara ierocis, dzimumorgānu sakropļošana, piespiedu laulības, cilvēku tirdzniecība vai seksuālā verdzība joprojām ir murgs, kas iznīcina miljoniem sieviešu dzīvi visā pasaulē.

Es uzskatu, ka mēs nevaram runāt par panākumiem, ja vien Eiropas Savienība vēl vairāk neiesaistās šajā darbā. Mums nepieciešama visaptveroša stratēģija, kuras mērķis ir risināt tādus jautājumus kā nabadzība, izglītības un informācijas trūkums, nesodāmība, bruņoti konflikti un cilvēku tirdzniecība prostitūcijas nolūkā. Manuprāt, mēs nedrīkstam aizmirst to, ka vardarbība pret sievietēm, pirms tā kļūst par ļaunuma sakni, ir sekas dažādiem faktoriem, kas izskaujami vienotākā un stingrākā rīcībā.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Pekinas Rīcības platformā ir kāds sarkans pavediens, proti, nediskriminācija. Tas ir ļoti labi. Attieksmei pret sievieti nav jābūt sliktākai par attieksmi pret vīrieti, ja vien tam nav labs un pamatots iemesls.

Tomēr es neuzskatu, ka sieviešu kvotas, jeb t. s. „pozitīvā” diskriminācija, ir saprātīga pieeja šā jautājuma risināšanai. Galvenajam kritērijam ir jābūt prasmēm, nevis dzimumam. Tāpēc es asi ieblīstu pret sieviešu kvotu ieviešanu Eiropas Komisijas iecelšanās. Mums vajadzētu nevis spriest par kvotām, bet gan pievērst uzmanību tām sievietēm, kas tiek apspiestas un diskriminētas.

Mēs pieļaujam, ka Eiropā musulmanietes turpina dzīvot tādā kā paralēlā sabiedrībā, kurā vardarbība pret sievieti un citas apspiešanas formas pieder pie ikdienas. Mēs pieļaujam, ka musulmanietēm Eiropā nav nekādas brīvības pieņemt lēmumus daudzās savas dzīves jomās, sākot ar apģērbu un beidzot ar izglītības un profesijas izvēli, vai vīra izvēli. Sieviešu tiesību kampaņas dalībnieki no islāma valstīm vērsas pie mums, cerot, ka šeit kaut kas tiks darīts. Kur tad ir tā cilvēktiesību Eiropa, kad mums tā vajadzīga?

Tāpēc es uzskatu, ka mums ir jāpārtrauc šīs mākslīgās apspriedes par kvotām un tā vietā jācīnās pret milzīgo diskrimināciju, kas, slēpjoties zem reliģiskās brīvības aizsega, Eiropā pastāv ik dienas — tai tiešām nav vietas mūsu uz vērtībām orientētajā kopienā.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Ja šeit nebūtu iepriekšējā runātāja, jūs un ministres kundzes, tad mēs būtu tikai tāda sieviešu grupa, kas spriež par to, kā uzlabot dzimumu līdztiesību. Tā neapšaubāmi ir viena no lielākajām mūsdienu sabiedrības un modernā laikmeta problēmām, un es piekrītu *Svensson* kundzei, ka visos līmeņos ir jākoordinē darbības.

Eiropā ne tikai pastāv dzimumu nevienlīdzības problēma, bet trūkst arī kvalitatīvu, pa dzimumiem sadalītas izstrādāto indikatoru rezolūcijas, piemēram, tādās jomās kā nabadzība sieviešu vidū, vardarbība pret sievietēm vai sieviešu cilvēktiesības. Tāpēc Komisijai vajadzētu Eiropas Kopienas Statistikas birojam dot uzdevumu izstrādāt saikni salīdzināmo datu vai dalībvalstu iesniegto datu apkopošanas koordinācijai, un vienlaikus Komisijai vajadzētu piespiest dalībvalstis aktīvi sadarboties ar Statistikas biroju.

Tomēr neraugoties uz to, ES joprojām ir līdere dzimumu līdztiesības jomā pasaulē un, manuprāt, mums vajadzētu arī pārējai pasaulei piedāvāt savus ES labas prakses piemērus. Nākamajā sarunu raundā mums vajadzētu runāt arī par gūtajiem panākumiem. Es uzskatu, ka pēc pieciem gadiem, kad atzīmēsim Pekinas divdesmit gadu jubileju, mums vajadzētu spēt priecāties par lielāku panākumu gūšanu attiecībā uz dzimumu nevienlīdzības izskaušanu pasaulē.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Dzimumu līdztiesība ir ES pamatprincips. Tas minēts līgumos, tīmekļa vietnēs, kā arī tiek bieži un daudzviet citēts. Tāpēc ir pamatoti jautāt, kāpēc mēs joprojām par to runājam. Pavisam vienkārši, daudzās jomās līdztiesība netiek īstenota. Es ar nepacietību gaidu to dienu, kad mums vairs nevajadzēs runāt par šo tematu un dzimumu līdztiesības princips beidzot būs realizēts sociālajā jomā.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Es piekrītu visiem runātājiem, izņemot *Obermayr* kungam, kuram gadījuma pēc es piekrītu tikai daļēji.

Man jāatzīst, ka Parlamenta deputātu-sieviešu runas ir tādas jaunas fāzes izpausme, kas patlaban sākas Eiropas Savienībā, tostarp dzimumu līdztiesības jomā.

Dzimumu līdztiesība neattiecas tikai uz sievietēm; tā dod labumu arī vīriešiem. Dzimumu līdztiesība ir nozīmīgs kopesamības princips. Tāpēc es uzskatīju, ka šodien uzstāsies gan sievietes, gan vīrieši, jo tas dod labumu mums visiem, ne tikai sievietēm, un, manuprāt, Eiropas Savienība ir paudusi ļoti prātīgu apņemšanos dzimumu līdztiesības jomā.

Tā to ir paudusi arī Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā, kur pirmo reizi primārā tiesību aktā minēts princips par līdztiesību starp vīriešiem un sievietēm; šā līguma 3. pantā; Līguma par Eiropas Savienības darbību 8. pantā, kurā teikts, ka visās Eiropas Savienības politikās jāņem vērā dzimumu līdztiesības princips. Tas nozīmē visās politikās: citiem vārdiem sakot, šie līgumi nosaka, ka visu Eiropas politiku pamatā ir jābūt dzimumu līdztiesības principam, un tas ir kļuvis par Eiropas Savienības politiskās programmas galveno principu. Tagad mums praksē ir jāievieš šis mandāts, kas mums piešķirts Līgumā par Eiropas Savienību.

To vēlas izdarīt Spānijas prezidentūra un Eiropas Savienības Padome, un mēs esam pārliecināti, ka arī Komisija ar mums sadarbosies.

Vakar mēs ar Komisiju tikāmies Madridē. Tur bija arī komisāre V. Reding, un mēs esam pārliecināti, ka ar Komisiju izveidosies cieša sadarbība mūsu mērķu sasniegšanai dzimumu līdztiesības jomā, lai tie kļūtu par realitāti šīs prezidentūras laikā.

Sākumā pieminēšu tikai kādu pavisam drīzu notikumu — 8. marts būs nozīmīga diena, jo tā ir Starptautiskā sieviešu diena, kad Eiropas Parlaments Strasbūrā runās par Sieviešu hartu. Šajā pašā dienā arī Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju tiesību aizsardzības padome pārrunās līdztiesības ideju saistībā ar sociālo kohēziju, kas arī ir Eiropas Savienības princips, dzimumu līdztiesība saistībā ar sociālo kohēziju un vardarbības izskaušana.

Jūsu runās visbiežāk minētais temats, iespējams, bija nepieciešamība izskaust ar dzimumu saistīto vardarbību, kas ir lielākais posts mūsu sabiedrībā, mūsu jaunākajā sabiedrībā: vardarbība pret sievietēm.

Esmu pārliecināts, ka aizsardzības rīkojums pret vardarbību, kas saistīta ar dzimumu, būs viens no panākumiem, jo mums jāredz, kādus panākumus gūsim nākamo mēnešu laikā. Es teikšu vēlreiz, šajā jomā mēs ceram uz sadarbību ar Komisiju un Eiropas Parlamentu.

Viviane Reding, Komisijas locekle. — Priekšsēdētāja kungs! Līdztiesības direktīvas tika aizsāktas 20. gs. 70. gados, un kopš tā laika daudzas direktīvas ir ne tikai izmainījušas dalībvalstu likumus — tolaik dalībvalstīs nebija likumu —, bet ir arī tos dalībvalstīs radījušas, likumus par vīriešu un sieviešu līdztiesību visos sabiedrības līmeņos. Tomēr, jums taisnība, mūsu likumi ir labi, bet tie netiek ieviesti praksē. Es uzskatu, ka pirmā lieta, kas mums jādara, ir nevis jāizstrādā jauni likumi, bet gan jānodrošina, ka sabiedrībā *de facto* tiek īstenoti jau izdotie likumi.

Es sapņoju par tādiem laikiem, kad šajā Parlamentā notiks debates, kurās 50 % runātāju būs vīrieši, bet otri 50 % — sievietes. Es sapņoju par laikiem, kad Starptautiskā sieviešu diena vairs nebūs vajadzīga, jo problēmu arī nebūs. Ir jauki sapņot, prakse ir pieejama un mums ir jārikojas. Tāpēc es no sirds pateicos Spānijas prezidentūrai, kas sieviešu jautājumu ir iekļāvusi prioritāšu saraksta augšgalā.

Tāpat kā mani kolēģi Komisijā esmu apņēmusies panākt dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanu visās politiskajās nostādnēs, kuras izstrādāsim. Es un mans kolēģis Andor kungs, kurš ir atbildīgs par nodarbinātības jomu, parūpēsimies par to, lai tas tiktu praktiski ieviests programmā 2020. gadam.

Attiecībā uz pārējiem aspektiem, kā jau esmu teikusi, es strādāšu kopā ar Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteju jaunās līdztiesības stratēģijas izstrādē, prioritāri apskatot tādas jautājumus kā atšķirības samaksā par darbu dzimuma dēļ un sievietes lēmumu pieņemšanā, jo tās ir reālas strukturāla rakstura problēmas, kas ir jārisina. Tomēr ir arī tādi būtiski jautājumi, kas saistīti ar sabiedrību, tāpēc jārisina sadarbībā ar sieviešu organizācijām un dalībvalstu ministriem, kā arī izmantojot valstu tiesību aktus un eirolikumus, un, protams, ir arī jautājums par vardarbību pret sievietēm. Manuprāt, tas viss būs mūsu vadītā darba prioritāte.

Tomēr, dāmas, man šķiet, ka tad, kad jūsu spēcīgā delegācija dosies uz Ņujorku, lai piedalītos Pekinas platformas 15 gadu svinībās, mums jābūt lepnēm, jo pēdējos 15 gados esam sasnieguši ļoti daudz. Labi, mēs vēl neesam piepildījuši savus sapņus, tomēr esam daudz panākuši, un, izmantojot šo pieredzi, mēs varam palīdzēt sievietēm citos kontinentos. Par to tiks runāts arī Ņujorkas sanāksmē. Tajā neapspriedīs tikai to, ko ir sasniegušas Eiropas sievietes, bet runās arī par to, kā Eiropas sievietes, Eiropas politikas un attīstības politikas var palīdzēt sievietēm citos kontinentos.

Es arī uzskatu, ka īsto būtību šajā ziņā pauž Pamattiesību harta, kas ir brīnišķīgs dokuments, kuru vajadzētu izlasīt katram bērnam Eiropas skolās un ar kuru vajadzētu strādāt katram studentam Eiropas augstskolās, proti, tajā teikts, ka starp vīriešiem un sievietēm nav atšķirību. Viņi ir vienlīdzīgi, un mūsu uzdevums ir iestāties par šā būtiskā principa ievērošanu dalībvalstu likumu piemērošanā. Šī nav vienīgā vieta, kur mums uzstāties; mums jārunā arī dalībvalstīs un jānorāda uz tām problēmām, kuras rodas un netiek risinātas; mēs nedrīkstam klusēt līdz brīdim, kad būsīm atrisinājuši problēmu.

Es aicinu ikvienu vīrieti šajā Parlamentā. Lūdzu, apvienojiet savas balsis ar sieviešu balsīm.

Priekšsēdētājs. — Šo debašu noslēgumā esmu saņēmis vienu rezolūcijas priekšlikumu⁽³⁾, kas iesniegts saskaņā ar Reglamenta 115. panta 5. punktu.

Debates tiek slēgtas.

(3) Sk. protokolu

Balsošana notiks rīt plkst. 11.30.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Apvienoto Nāciju Organizācija ievieša Starptautisko dienu vardarbības pret sievietēm izskaušanai, ko visa pasaule katru gadu atzīmē 25. novembrī. Šis fenomens ir ļoti izplatīts, un 45 % sieviešu Eiropā cieš no dažādu veidu vardarbības. Pasaules mērogā katrā trešā sieviete ir sista, pakļauta piespiedu dzimumaktam vai tikusi ļaunprātīgi izmantota citā veidā. Šis fenomens izpaužas ne tikai kā vardarbība ģimenē pret sievietēm un meitenēm, bet arī kā izmantošana, seksuālā vardarbība, cilvēku tirdzniecība, goda aizstāvēšanas noziegumi, bīstamas tradīcijas, piemēram, līgavu dedzināšana vai agrīnas laulības, kā arī cita veida vardarbība pret sievietes ķermeni, prātu un cieņu. Lielākajā daļā gadījumu varmāka ir vīrs vai partneris, vai kāds paziņa. Manuprāt, vardarbība pret sievieti ir visnopietnākais cilvēktiesību pārkāpums. Tā ir vēl jo nopietnāka tāpēc, ka pastāv visos kontinentos, visās valstīs un kultūrās, neatkarīgi no to ekonomiskās attīstības līmeņa. Varmākas ir smagi jāsoda. Ja noziegums ir apjomīgs, nozīmīga loma jāuzņemas Starptautiskajai krimināltiesai, tai ir jāizveido cieša atbilstība lēmumiem, kas tiek pieņemti valstu tiesās.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Tuvojas slavenās Pekinā organizētās ANO Pasaules konferences par sieviešu vienlīdzību 15. gadadiena. Šo 15 gadu laikā 189 valstis, kas parakstīja ANO rīcības platformu dzimumu līdztiesības jomā, ir guvušas zināmus panākumus visās 12 šajā dokumentā noteiktajās jomās. Tomēr lielākā daļa toreiz konstatēto problēmu joprojām pastāv, īpaši vardarbība pret sievieti ģimenē un sievietes bruņotos konfliktos. Eiropas Parlamentā nav par to jāstāsta – gandrīz katrā plenārsēdē mēs par to runājam, debatējot par cilvēktiesību pārkāpumiem. Tāpēc es vēlos paust cieņu ANO iniciatīvai. Ik pēc pieciem gadiem daudzās valstīs tiek sagatavots rūpīgs Rīcības platformas pārskats (iepriekšējo reizi 2005. gadā), un tiek uzsvērti steidzami risināmie jautājumi. Pirms pieciem gadiem konferencē Ņujorkā Rīcības platformas parakstītājvalstu uzmanība tika vērsta uz lielo sieviešu izvarošanas gadījumu skaitu, HIV/AIDS infekcijas lielo izplatību sieviešu starpā un diskrimināciju pret sievietēm nodarbinātības jomā. Diemžēl tādus pašus novērojumus var konstatēt arī šodien. Ir nepieciešams ļoti īpašs rīcības plāns, ko Platformas parakstītājvalstis patiesi atbalsta un kurā iesaistās arī Eiropas Savienība, lai nākamajā programmas pārskatā, ko sastādīs pēc pieciem gadiem, būtu redzams skaidrs progress šajā jomā.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), rakstiski. – (RO) Es esmu pārliecināta, ka dzimumu līdztiesībai ir jābūt vienam no jebkuras demokrātijas galvenajiem mērķiem. Lai gan Eiropas Savienībā ir bijuši ievērojami centieni sasniegt Pekinas Rīcības platformas mērķus, tos visus nav bijis iespējams sasniegt. Eiropā mēs joprojām saskaramies ar spēcīgiem stereotipiem par sievietēm un ievērojamām atšķirībām darba samaksā atkarībā no dzimuma, savukārt progress attiecībā uz lielāku sieviešu iesaistīšanu lēmumu pieņēmēju amatos ir bijis ļoti lēns. Tomēr kopumā vienlīdzīgas iespējas diemžēl joprojām ir tikai kaut kas, pēc kā tiekties, īpaši Austrumeiropas valstīs, jaunajās ES dalībvalstīs. Lai dalībvalstīs būtu lielāki panākumi Pekinas Rīcības platformas mērķu sasniegšanā, obligāti jābūt ticamiem, salīdzināmiem datiem par sieviešu situāciju gan Eiropas, gan valstu līmenī. Regulāri būtu jāpārbauda arī progress šajā Platformā noteiktajās kritiskajās jomās. Tomēr es esmu gandarīta, ka Spānijas prezidentūra ir iekļāvusi dzimumu līdztiesības jautājumu savā prioritāšu sarakstā un ir pievērsusi īpašu uzmanību sievietēm, kas nodarbinātas lauksaimniecībā. Tāpēc es vēlos izmantot iespēju un apsveikt prezidentūru par šo iniciatīvu.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Viena no Pekinas Rīcības platformā noteiktajām stratēģiskajām jomām ir tā, ka sieviešu tiesības ir neatsavināma, neatņemama un nedalāma vispārējo cilvēktiesību daļa. Mērķis ir pilnībā ieviest starptautiskos instrumentus šo tiesību aizsardzībai, tostarp Konvenciju par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu. Ziņojums par reproduktīvo tiesību ievērošanu Polijā 2007. gadā un ANO Cilvēktiesību komitejas rekomendācijas, kuru pamatā ir šis ziņojums, skaidri liecina, ka Polijā sievietēm ir grūti saņemt atļūdzināmu kontracepciju un medicīnisko aprūpi grūtniecības laikā, veikt pirmsdzemdību pārbaudes, kā arī izmantot bezsāpju dzemdību iespēju. Viņām tiek liegta iespēja veikt legālu abortu gandrīz visos gadījumos, pat tādos, kad aborts ir atļauts likumā. Tā rezultātā katru gadu Polijā 200–400 gadījumos grūtniecība tiek pārtraukta legāli, savukārt 100 000 gadījumos — nelegāli.

Kā pasākumu sieviešu līdztiesības īstenošanai ES dalībvalstīs, es ierosinu noteikt legālu abortu skaitu, aprēķinot to kā legālu grūtniecības pārtraukšanas gadījumu skaitu uz 1000 jaundzimušajiem gadā. Valstīs, kurās sievietēm ir iespēja veikt abortu, to skaits ir apmēram 200. Polijā šis skaitlis ir 1. Tas ir reāls sieviešu reproduktīvo tiesību pārkāpuma pasākums Polijā. Es aicinu ES un ANO ciešāk sadarboties sieviešu tiesību pārraudzīšanā un tādu pasākumu ieviešanā, kas nosaka sieviešu tiesību pārkāpumu skaitu.

Anna Záborská (PPE), rakstiski. – (FR) Rezolūcijā nav atspoguļota visa Pekinas Rīcības platforma. Kā vienmēr, vieglāk ir kavēties pie stereotipiem un „reproduktīvās veselības”, nemaz nerunājot par abortiem, Konvenciju par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu, vardarbību un kvotām. Vai tad lielākajai daļai sieviešu un māšu Eiropā un visā pasaulē citu problēmu nav? Vai nav pienācis laiks novērst arī citus šķēršļus? Pekinas Rīcības platformas 9. pantā teikts, ka platformas mērķis ir nodrošināt visu sieviešu neatkarību. Ir svarīgi, ka visas sievietes valstu vienlīdzīgu iespēju politikas var uzskatīt par identiskām un tajās tiek pausta cieņa pret sieviešu dabiskajām atšķirībām un nepieciešamo komplementāro būtību, kā arī netiek pazaudēta svarīgā nacionālā un reģionālā identitāte vai vēsturiskā, kulturālā un reliģiskā dažādība. Rīcības platformas ieviešana ir katras dalībvalsts suverēna atbildība, ņemot vērā un paužot izteiktu cieņu pret dažādajām reliģiskajām un ētiskajām vērtībām, kā arī pret vēstures mantojumu un individuālo personu un kopienu filozofisko pārliecību. Ja Pekinas platformā tas būtu ņemts vērā, sieviešu situācija būtu labāka. Šis rezolūcijas vēstījums ir tendenciozs, tas šķir, nevis vieno.

Artur Zasada (PPE), rakstiski. – (PL) Es pilnībā atbalstu Svensson kundzes darbu par dzimumu līdztiesības problēmu un piekrižu, ka jautājumi, kurus viņa skārusi, būtiski ietekmē iespēju nodrošināt sievietēm un vīriešiem vienlīdzīgas iespējas. Vienlaikus vēlos norādīt, ka daudzas sievietes apzināti un pēc brīvas izvēles kopj mājas soli ģimenes labā. Dažreiz viņas ir spiestas ziedot karjeru neparedzētu apstākļu dēļ, piemēram, lai rūpētos par slimu vai nespējīgu bērnu. Šajā situācijā būtiska problēma ir piemērotu risinājumu trūkums, proti, šīm sievietēm netiek nodrošinātas tiesības saņemt pensiju. Daudzās valstīs šajā jomā vispār nav risinājumu vai tie, kas ir, nav pietiekami, lai nodrošinātu sievietēm pienācīgus dzīves apstākļus. Tāpēc ir svarīgi, debatējot par dzimumu līdztiesību, runāt arī par to sieviešu tiesībām uz pabalstiem, kuras veic mājas soli un rūpējas par bērniem.

20. Vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem saskaņā ar Reglamenta 150. pantu.

Priekšroka tiks dota tiem deputātiem, kas neuzstājās iepriekšējo vienu minūšu runu laikā saskaņā ar Reglamenta 150. pantu, nevis tiem, kas to darīja.

Traian Ungureanu (PPE). – (RO) 2010. gada 4. februārī Traian Băsescu, Rumānijas prezidents, apstiprināja Rumānijas Valsts aizsardzības Augstākās padomes lēmumu piedalīties ASV pretraķešu aizsardzības sistēmā. Šis nolīgums vēl iesniedzams Rumānijas parlamentā apstiprināšanai. Vienlaikus prezidents apgalvoja, ka šis nolīgums nav vērsts pret Krieviju. Manuprāt, šādā veidā Rumānijai ir iespēja parādīt, ka tā spēj būt Amerikas Savienoto Valstu stratēģiskais partneris Melnās jūras reģionā un garantēt Eiropas drošību.

Ņemot vērā pašreizējās grūtības pasaulē, Rumānijas un ASV nolīgums nenoliedzami konsolidēs Eiropas sabiedroto drošības sistēmu. Esmu pārliecināts, ka Eiropas Savienība atzinīgi novērtēs šo būtisko nolīgumu.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Esmu dziļi norūpējusies par manu līdzpilsoņu — poļu — situāciju Lietuvā, kas strauji pasliktinās. Lietuva ir Eiropas Savienības dalībvalsts. Neraugoties uz to, poļu nacionālās minoritātes pamattiesības Lietuvā tiek pārkāptas. Lietuvā dzīvo gandrīz 300 000 poļu, tostarp reģionos, kur 60–80 % iedzīvotāju ir poļi, tomēr viņiem nav tiesību oficiālās situācijās kā palīgvalodu izmantot dzimto valodu. Tiesa ir izdevusi rīkojumu noņemt ielu nosaukumus divās valodās. Tiesu izpildītāji tiek sūtīti izpildīt šo rīkojumu. Poļu īpašvārdi tiek lietuviskoti. Poļus diskriminē attiecībā uz zemes īpašumu atgūšanu. Poļu bērniem ir mazākas iespējas mācīties poļu valodā. Tiek ierobežotas arī viņu vecāku balsstiesības.

Patlaban Eiropas Savienības nākotne ir līdzsvarā. Vai mēs arī turpmāk vēlamies dzīvot tādā Eiropā, kurā valda iedomu vērtības, vai tomēr tādā, kurā ir īstas vērtības? Tas, kurp virzīsies Eiropas Savienība, daļēji ir atkarīgs no mums. Vai izliksimies nedzirdam par acīmredzamo minoritāšu diskrimināciju vai tomēr patiesām veidosim drošu Eiropu, kurā tiek ievērotas cilvēktiesības?

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos Parlamentam kaut ko paziņot un lūgt tā atbalstu. Vēlos ziņot, ka Eiropas Savienības dienvidos, čaklajā un uzņēmīgajā Valensijā atrodas vēsturisks jūras kvartāls — *Cabañal*, ko draud iznīcināt plāns, kuru padome vēlas ieviest pēc tam, kad gandrīz 20 gadus ir atstājuši šo vietu novārtā.

Vietējie iedzīvotāji ir protestējuši pret šo plānu. Pēc Augstākās tiesas pieprasījuma Kultūras ministrija ir lēmusi, kas šis plāns apgānīs mantojumu, arī Konstitucionālā tiesa nesen lēma par šā plāna apturēšanu.

Valsts iestādes atsakās pakļauties institūcijām, kā rezultātā rodas apdraudējuma, bīstamība un politiska rakstura interešu trūkums.

Es aicinu sniegt vietējiem iedzīvotājiem to palīdzību, ko viņi lūdz no Parlamenta attiecībā uz šo mantojuma apgānīšanu, lai nodrošinātu to, ka Eiropas Savienības dienvidos tādā reģionā kā *Cabañal* nenotiek būtiska un barbariska pareizā ceļa ignorēšana.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Pagājušajā nedēļā es piedalījos Eiropas Savienības un Moldovas Parlamentārās sadarbības komitejas sanāksmē. Šās sanāksmes rezultāti divpusējo attiecību sakarā un saistībā ar Moldovas tuvošanos Eiropas Savienībai šķiet daudzsoļoši.

Kišiņevas proeiropeiskā valdība dažu mēnešu laikā kopš nākšanas pie varas ir guvusi redzamus panākumus. Manuprāt, šāds progress skaidri liecina par patiesu vēlmi doties vienvirziena ceļā pretī Eiropai. Pagājušās nedēļas pārrunās bija skaidri jaušama Moldovas pašreizējās valdības politiskā griba sekmēt reformu ieviešanu, lai izveidotu saprātīgu demokrātiju un veiksmīgu ekonomiku. Es atzinīgi vērtēju sarunas šā gada janvārī par jauna asociācijas līguma slēgšanu. Es uzskatu, ka Eiropas Parlamentam ir aktīvi jāiesaistās šajā procesā un jāatbalsta šāda līguma noslēgšana un vīzu režīma atcelšana.

Moldovas Republikai ir tādas pašas vērtības kā Eiropas Savienībai. Tāpēc es uzskatu, ka Eiropas Komisijai un Eiropas Parlamentam ir jāsniedz šai valdībai finansiāla palīdzība, kas nodrošināma pēc iespējas ātrāk, un jāgarantē Eiropas Savienības kompetences pieejamība dažādajās reformējamajās jomās, piemēram, taisnīguma vai ekonomikas jomā.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Diemžēl man atkal jārunā par poļu minoritātes situāciju Eiropas Savienības dalībvalstī — Lietuvā. Varētu šķist, ka valstī, kura pieder Eiropas Savienībai, būtu jāievēro visi Eiropas standarti. Tomēr Viļņā tā nenotiek.

Lietuvā vietās, kur poļi ir vairākums, nevis minoritāte, joprojām trūkst vienošanās par ielu nosaukumiem divās valodās. Pastāv būtiskas problēmas, kas saistītas ar poļu valodas izmantošanu mācību vidē. Lietuvas izglītības pārvaldes iestādes gatavojas slēgt aptuveni 100 poļu skolu klašu. Nesen tika ieviesti ievērojami ierobežojumi mākslinieku grupām, kuras popularizē poļu kultūru.

Pastāv dīvaina nelīdzsvarotība, jo Polijā tiek ievērotas visas lietuviešu tiesības un viņi saņem arī lielus pabalstus no Polijas valsts budžeta. Ir pienācis laiks vienkāršai un civilizētai atbildes reakcijai. Ir pienācis laiks starptautiskajām organizācijām, tostarp mūsu pašu Eiropas Parlamentam, pārtraukt poļu diskrimināciju Lietuvā.

Gerard Batten (EFD). – Priekšsēdētāja kungs! Es šovakar piedalījos pieņemšanā par godu *Shen Yun* izpildītājmākslinieku grupai deputātu istabā. Pagājušajā gadā man bija tas prieks redzēt *Shen Yun* priekšnesumu Londonā. Tā mērķis ir atdzīvināt interesi par Ķīnas tradicionālo kultūru un to parādīt, proti, parādīt to kultūru, kuru, protams, Ķīnas Komunistiskā partija un valdība pēdējos 60 gados ir centusies visiem spēkiem iznīdēt.

Mani satrauc tas, ko šovakar uzzināju, proti, ka Rumānijā aprīlī plānotie priekšnesumi tika atcelti Ķīnas valdības spiediena dēļ. Ir pilnīgi nepieņemami, ka Rumānija — valsts, kas apgalvo, ka ir demokrātiska, — ļaujas šāda veida spiedienam no komunistu tirānijas. Man jāsaka, ka *Shen Yun* māca patiesīguma, tolerances un līdzjūtības filozofiju, tāpēc nav pārsteigums, ka Ķīnas valdība un Komunistiskā partija baidās no šādas pretējas ideoloģijas.

Es vēlos ieteikt priekšsēdētāja kungam, *J. Buzek*, labot šo situāciju un uzaicināt *Shen Yun* uzstāties Parlamentā visdrīzākajā izdevīgākajā datumā. Tādā veidā mēs paustu neapšaubāmu atbalstu nesalīdzināmi drosmīgajiem Ķīnas demokrātijas aktīvistiem.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Vēlos izmantot iespēju šajā Parlamentā nosodīt blēdīgo īru, britu, franču un vācu pasu izmantošanu, kad nesen tika nogalināts Hamas komandieris. Dubaijas policijas priekšnieks paziņoja, ka ir par 99 % pārliecināts, ka šo slepkavību organizēja Izraēlas izlūkošanas dienests „Mossad”.

Ja tas tiešām tā ir, tad šis gadījums ir neiedomājama ES pasu ļaunprātīga izmantošana nolūkā pastrādāt noziegumu trešā valstī un uzticības pārkāpums īpaši Īrijas sakarā, jo kopš neatkarības atgūšanas 1992. gadā mūsu valsts ir bijusi neitrāla un draudzīga, tādējādi dodot iespēju mūsu pilsoņiem ceļot, iespējams, brīvāk uz tādām valstīm, uz kurām citiem nebūtu tik lielu iespēju doties.

Viltoto pasu izmantojums šajā situācijā apdraud šo pozīciju, īpaši Dubaijā. Es aicinu Augsto pārstāvi izpētīt šo lietu un, ja to visu tiešām organizēja valdība vai „Mossad”, atbildzināt mums un citām iesaistītajām valstīm par radušos situāciju.

Alan Kelly (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Beigu beigās mēs tiksim pāri šim apjukumam. Reģionālā atbalsta karte valstu atbalsta noteikumiem Eiropā noteikti ir jāpārziņē. Esmu norūpējies par to, ka tad, kad par šo jautājumu rakstīju iepriekšējai Komisijai, tās politikas pamatā bija Statistikas biroja dati no 2006. gada. Tagad, kad reģionālā atbalsta karte tiek pārskatīta, ir svarīgi atzīt, ka situācija Eiropas ekonomikā ir pavisam citāda. Manā valstī, piemēram, bezdarba līmenis valsts rietumu vidusdaļā ir pieaudzis par vairāk nekā 40 % iepriekšējā gada laikā, nemaz neminot gadus pirms tam, kad šis skaitlis arī palielinājās. Rietumu vidusdaļā, piemēram, Limerikā, Klērā un Tiperarijā nepieciešams apjomīgs valsts finansējums, lai veicinātu primāru darba vietu radīšanu, un patlaban situācija kļūst kritiska.

Ņemot vērā dramatiskās izmaiņas Īrijas ekonomikā, tāpat kā citu valstu ekonomikā, varētu teikt, ka 2006. un 2007. gads ir sen pagājis. Lai gan es atzīstu, ka daļēji tas ir dalībvalstu pienākums informēt Komisiju par jebkādam izmaiņām valstu ekonomikā, tomēr Komisijas pieejai arī nevajadzētu palikt par spīti tādai pašai.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Dāmas un kungi! Manuprāt, viena no nozīmīgākajām dāvanām, ko Dievs deva cilvēkam, bija suns. Jūs jau zināt Francijas Revolūcijas laikā ar nāvēssodu sodītās *Roland* kundzes teikto: „Jo vairāk redzu cilvēkus, jo vairāk apbrīnoju suņus.” Savukārt Lords Bairons ir teicis: „Suņiem piemīt visi cilvēku tikumi, un nepiemīt cilvēku netikumi”.

Šajā plenārsēžu zālē es pārstāvu vairākus miljonus dzīvnieku mīļotāju savā valstī, kas ir saniknoti par cietsirdību pret klejojošajiem suņiem, kuri tiek nežēlīgi nogalināti. Rumānijas viesi ir sašutumā par suņu beigtajiem ķermeņiem, kas redzami ielās, tas ir barbarisks skats, ko turklāt redz arī bērni. Patlaban Bukarestes prefekts lūdz grozīt likumu, ko grozījis Rumānijas parlaments, aicinot iznīcināt klejojošos suņus. Tomēr suņi ir sargeņģeļi. Labi zināms, ka senāk suņi sargāja nocietināto pilsētu iedzīvotāju veselību, jo tur, kur ir suņi, nav žurku vai čūsku.

Es aicinu Eiropas Parlamentu pieprasīt, lai Rumānijas valdība rīkojas saskaņā ar Vispārējo dzīvnieku tiesību deklarāciju, kas tika pieņemta 1978. gadā Parīzē. Ir jāpārtrauc klejojošo suņu nogalināšana Rumānijā. Tas, kurš nemīl dzīvniekus, nemīl arī cilvēkus. Dieva dēļ, mēs taču dzīvojam mūsu ēras trešajā gadu tūkstošā!

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu atmaskot Katalonijas un Eiropas cūku nozari. Jau gadu cūku cena turpina kristies, un nu jau vairākus mēnešus tā ir zemāka par ražošanas izmaksām. Viens no šādas situācijas iemesliem ir cūku imports no jaunajām valstīm. Pārāk bieži imports, kas tiek ievests Eiropas Savienībā, Eiropas muitās netiek pietiekami pārbaudīts.

Pārāk bieži cūku imports neatbilst vairākiem Eiropas valstu noteikumiem kvalitātes un pārtikas drošības jomā, ko Eiropas Savienība uzliek tikai ražotājiem Eiropā. Izskatās, ka turpmākajos gados notiks tas pats: dzīvnieku labklājības prasības tiks palielinātas ražotājiem Eiropā, savukārt imports no jaunajām valstīm netiks kontrolēts.

Tas ir nepārprotams negodīgas konkurences gadījums. Šādi Eiropa zaudēs savus lauksaimniekus un cūku audzētājus, bet bez tiem Eiropa zaudēs būtisku lauksaimniecības pārtikas nozares daļu. Par šīm bažām vēlējos ar jums šodien runāt.

Valdemar Tomaševski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos runāt par nacionālās minoritātes situāciju Lietuvā, jo tur joprojām tiek ierobežotas tās tiesības.

Lietuvā vietās, kur dzīvo liela nacionālās minoritātes daļa, pastāv vispārējs aizliegums lietot 20 gadus izmantotas bilingvālas informatīvās zīmes. Ir samazinātas subsīdijas nacionālo minoritāšu skolām, tiek veikti sagatavošanās darbi to slēgšanai tā saucamās „reformas” ietvaros. Personu identifikācijas dokumentos nedrīkst izmantot oriģinālo ārvalstu īpašvārdu rakstību. Tiek radīti arī sarežģījumi poļiem Lietuvā atgūt zemi, ko savā varā pārņēma komunistiskā sistēma, un pēdējā laikā tiek traucēta arī minoritāšu kultūras dzīve. Par trim ceturtdaļām ir samazināts valsts finansējums „*Wilia*”, senākajai poļu tradicionālo dziesmu un deju grupai, slēgtas arī trīs pilnas slodzes darba vietas, atstājot tikai vienu.

Nacionālās minoritātes tiesības Lietuvā būtu jāievēro tā, kā tas teikts Eiropas Savienības devīzē: vienotība dažādībā.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! *Tremosa i Balcells* kungs runāja par zemu izmaksu ražošanu lauksaimniecībā, un tieši par šo jautājumu esmu ļoti nobažījies, tāpat kā daudzi citi šajā Parlamentā.

Tomēr vēl vairāk raizējos par Komisiju un tās uzskatiem par lauksaimniecību, lauku teritorijām un pārtikas rūpniecību, jo šķiet, ka stratēģijā „Eiropa 2020” šī Eiropas Savienībai svarīgā nozare ir gandrīz aizmirsta. Es aicinu Komisiju neaizmirst par šo nozīmīgo jomu. Es ceru, ka tā neuzskata, ka šī nozare vairs nav svarīga, jo īpaši gatavojoties reorganizēt Eiropas Savienības budžetu.

Es atgādinu Komisijai, ka lauksaimniecības un pārtikas nozare ir nozīmīga, lai garantētu nodrošinātību ar pārtiku, lai aizsargātu vidi un lai radītu darba vietas lauku teritorijās. Manuprāt, tas ir jāatspoguļo stratēģijā „Eiropa 2020”.

Es pateicos jauno lauksaimnieku organizācijai Īrijā, „*Macra na Feirme*”, kurā pārstāvēti vīrieši un sievietes, par to, ka tā vērsa manu uzmanību uz šo jautājumu, un es ceru, ka Komisija to dzird.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Šā gada sākumā bezdarba līmenis eiro zonā sasniedza 10 %, salīdzinājumā ar 9,6 % 27 Eiropas Savienības valstīs. Bezdarbs jauniešu vidū ir lielāks nekā 21 %. Eiropas Savienībā strādā aptuveni 20 miljoni uzņēmumu, neieskaitot finanšu nozari, un 99 % no tiem ir mazie un vidējie uzņēmumi. Divas trešdaļas privātajā sektorā nodarbināto strādā tieši mazajos un vidējos uzņēmumos.

Es aicinu Komisiju un dalībvalstis izstrādāt pasākumu paketi, kas paredzēta tieši mazo un vidējo uzņēmumu atbalstīšanai ekonomiskās un finanšu krīzes pārvarēšanai. Šī pasākumu pakete jāparedz arī tiem, kuri plāno dibināt mazu vai vidēju uzņēmumu. Šie pasākumi, cita starpā, var būt Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda un Septītās pamatprogrammas pētniecībai piemērota pieņemšana, kā arī administratīvo kritēriju un procedūru atvieglošana, lai mazie un vidējie uzņēmumi spētu piekļūt projektiem, kas tiek īstenoti, izmantojot Eiropas fondus.

Visbeidzot saistībā ar jautājumu par lauksaimniekiem es ierosinu piešķirt valsts garantijas aizdevumiem, kurus saņēmuši mazie un vidējie uzņēmumi, lai tie varētu pārvarēt krīzi, protams, šīm garantijām jābūt uz noteiktu laiku un līdz zināmai robežai.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Kā mēs zinām, Grieķijā nelegālās imigrācijas problēma ir daudz lielāka nekā pārējā Eiropas Savienībā. Tam ir dažādi iemesli, gan ģeogrāfiskais novietojums, gan arī garā krasta robeža.

Šādos apstākļos Grieķijas valdības iniciatīva, kas iepriekš nepieredzētā veidā paredz imigrantiem vieglāku Grieķijas pavalstniecības iegūšanu, ir labākajā gadījumā improvizācija šādos laikos un ir radījusi šādu paradoks: visiecietīgākais regulējums jebkurā līmenī visā Eiropas Savienībā ir tās valsts valdības ierosinājumā, kurā problēma ir vislielākā.

Tas nevis aptur, bet veicina nelegālo imigrāciju, tādējādi kaitējot legālajai imigrācijai. Šāda situācija iedragā sociālo kohēziju un risina šo jautājumu ar saskaldītas pieejas starpniecību, jo pārbauda tikai ķēdes pēdējo posmu, proti, nelegālo ierašanos valstī, patvērumu, izraidīšanu, kā arī palikšanu valstī, lai dzīvotu un strādātu Eiropas Savienībā. Tas paver iespēju nenoteiktam nelegālo imigrantu skaitam saņemt Eiropas pavalstniecību.

Ņemot vērā šādu aspektu, šī ir visas Eiropas problēma, kas intensīvi un tuvākajā nākotnē ir jārisina.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Pēdējā laikā, ņemot vērā jaunās informāciju tehnoloģijas, īpaši svarīgs kļūst jautājums par cieņu pret tiesībām uz privāto dzīvi. Šīs tehnoloģijas ne tikai pozitīvi ietekmē daudzas jomas, bet liek arī jautāt par ielaušanos pilsoņu privātajā dzīvē, kā rezultātā ir jārunā arī par nepieciešamību regulēt personas datu pieejamību. Es runāju par to, ka mūsu pilsoņiem ir jāgarantē tiesības pārbaudīt viņu personas datu apkopošanu, uzglabāšanu, izmantošanu un izplatīšanu.

Pasreizējie datu aizsardzības tiesību akti ir novecojuši un vairs nespēj risināt visas radušās problēmas. Plaša sabiedrības daļa ir paudusi atbalstu tam, ka ir jābūt stingrākam regulējumam attiecībā uz tiesībām uz privāto dzīvi. Eiropas Savienības centieni izveidot pietiekamu, likumīgu datubāzi šajā jomā ir vērtējami atzinīgi, tomēr, manuprāt, tie joprojām nav pietiekami, lai stātos pretī jaunajiem izaicinājumiem.

(Aplausi)

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Ir pagājuši vairāk nekā seši mēneši kopš Kanāda spēra iepriekš neredzētu soli un atkārtoti ieviesa vīzu režīmu vienai ES dalībvalstij, šajā gadījumā — Čehijai. Savu lēmumu Kanāda pamatoja ar to, ka okeāna otrā pusē čehi, īpaši romi, masveidā pieteicās patvēruma saņemšanai. Šajā sakarā vēlos teikt, ka Čehijā pret visiem ir vieni noteikumi, neatkarīgi no tā, vai runa ir par čehiem, slovākiem, vjetnamiešiem vai ukraiņiem un neatkarīgi no tā, vai viņiem ir čehu, afroamerikāņu vai romu piederība. Pamattiesību un pamatbrīvību hartā, kas ir daļa no mūsu konstitucionālā likuma, teikts, ka visiem pilsoņiem ir vienādas

nacionālās un etniskās tiesības. Kanādas paskaidrojumi par savu rīcību, atsaucoties uz romiem, ir diskriminācija, jo tādējādi tā atzīst, ka vīzu noteikumi tika mainīti vienas etniskās grupas dēļ. Dārgu un administratīvi sarežģītu vīzu vietā Kanādai, cita starpā, vajadzētu rūpīgāk padomāt par šiem nosacījumiem.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Kā jau jūs zināt, 11. februārī Parlaments nobalsoja pret Teroristu finansēšanas izsekošanas programmu, SWIFT programmu. Attiecīgi līgums tika pārtraukts un dati netika pārraidīti.

Tomēr Komisijai ir piešķirtas jaunas pilnvaras pārrunām. Es vēlētos jautāt Eiropas Parlamenta prezidentūrai — nevis jums, bet īstajai prezidentūrai — vai mums ir kāds sarunu partneris, vai Amerikas Savienotās Valstis pēc līguma pārtraukšanas uztur sarunas ar Eiropas Savienību jeb tā uztur divpusējas sarunas ar atsevišķām dalībvalstīm.

Jebkurā gadījumā, priekšsēdētāja kungs, ja šādas sarunas notiek, es pieprasu, lai Eiropas Parlaments tajās piedalās, un, manuprāt, to vēlamies mēs visi!

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Sakarā ar 23. februārī notikušu ārkārtēju oglekļa dioksīda noplūdi no rezervuāra, kas atrodas lietošanā neesošā pārstrādes rūpnīcā Vilasantā, Lombardijā, tuvējā Lambro upē iekrīt ievērojams piesārņojums.

Vides katastrofas apjoms, izplūstot tūkstošiem kubikmetru naftas, ne tikai iedragā Lambro upes ekosistēmu, tostarp faunu, bet, neraugoties uz veiktajiem pasākumiem, draud izplatīties arī Po upē, kas cauri Po ielejai tek līdz Adrijas jūrai.

Sakarā ar šo ārkārtas steidzamo situāciju, kuras dēļ Lombardijas reģions jau ir lūdzis izziņot ārkārtas stāvokli, ir nepieciešama palīdzība no Eiropas Savienības, un es aicinu prezidentūru dot signālu gan attiecībā uz vides iniciatīvu koordinēšanu apdraudētajās zonās, kas ietver arī Po upes teritoriju, gan arī attiecībā uz finanšu resursu apjomu, kurš būs nepieciešams, lai pilnīgi noteikti atjaunotu šīs plašās, vides katastrofas skartās teritorijas vidi.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Reģionālās atšķirības joprojām ir izaicinājums Eiropas Savienībai. Tāpēc ir svarīgi, ka ar kohēzijas politikas starpniecību arī turpmāk tiek atbalstīti mazāk attīstītie reģioni. Tādēļ es atzinīgi vērtēju iniciatīvu ES stratēģijai Baltijas jūras reģionam un patlaban īstenoto iniciatīvu Donavas upes reģionam.

Tā paša iemesla dēļ es mudinu Parlamentu rūpīgi apsvērt iespēju izstrādāt jaunas stratēģijas citiem reģioniem. Piemēram, Eiropas dienvidrietumu daļā atrodas Makronēzija (Azoru salas, Madeira, Kanāriju salas un Kaboverde), kuru skar dažādas kopējas grūtības, tāpēc stratēģija šim reģionam uzlabotu sakaru sistēmas, saglabātu vidi, veicinātu izaugsmi un zinātnes apmaiņu, radītu darba vietas un nodrošinājumu, kā arī atvieglotu cīņu ar nelegālo imigrāciju. Tas attīstītu arī Eiropas Atlantijas robežu un izveidotu vēl vienu tiltu starp Eiropu un Āfriku.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Es vēlos norādīt, ka dažreiz vienīgais veids, kā nokļūt salu reģionos, ir gaisa transports, un tā darbības apstākļi ir atkarīgi no pasažieru skaita un pārvadājamās kravas apjoma. Lai gan ir tādi salu reģioni, kuros šie rādītāji ir pietiekami augsti, lai piesaistītu daudzus gaisa pārvadātājus un tādējādi radītu konkurenci un ieviestu zemas pārvadājumu cenas, tādējādi nodrošinot arī pieejamību, ir arī tādi reģioni, piemēram, Azoru salas, kur šie rādītāji ir daudz zemāki, tāpēc pārvadātāji nav ieinteresēti darboties šajā teritorijā. Tāpēc gaisa pārvadājumu maksa ir augstāka, liekot šķēršļus cilvēku mobilitātei un ierobežojot tūristu piesaistīšanu teritorijai, kas savukārt kavē šo reģionu attīstību un ekonomikas uzplaukumu un stiprināšanu. Šādi ierobežojumi īpaši smagi izjūkami krīzes situācijā, ko piedzīvojam arī patlaban.

Tas nozīmē, ka, lai palielinātu pasažieru un kravas pārvadājumu apjomu, kā rezultātā sāktu funkcionēt arī tirgus, ļoti svarīgs ir pagaidu atbalsts. Pateicoties tam, šie reģioni, kuriem ir augsts tūrisma potenciāls, tiktu iekļauti arī Eiropas komunikāciju tīklā, kura mērķis ir izplesties līdz Eiropas malām.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Lai gan daudzi ekonomisti un politiķi ir paziņojuši, ka Eiropā krīze ir beigusies, mēs joprojām cīnāmies ar tās radītajām negatīvajām sekām. Eiropas Savienībā mēneša bezdarba līmenis ir nomācošs. Patlaban Eiropā vairāk nekā 23 miljoni cilvēku ir bez darba. Tas nozīmē, ka krīze ir izpostījusi vairāku gadu centienus veicināt nodarbinātību. Īpaši slikts fenomens ir joprojām pieaugošais bezdarbs jauniešu vidū. Patlaban bez darba ir katrs piektais gados jaunais eiropietis. Jāpieņem, ka šāda situācija var radīt ārkārtīgi satraucošas sekas sabiedrībā, piemēram, noziedzības pieaugumu, alkoholismu, narkomāniju un problēmas ģimenēs. Runājot par iespējamiem veidiem ātrai izklūšanai no lejupslīdes, manuprāt, ir jāizmanto mūsu lielākais instruments — Kopienas iekšējais tirgus. Eiropas līmenī ir jābūt labākai koordinācijai,

lai pilnībā varētu izmantot kopējās ekonomikas telpas dotās iespējas. Tās darbības noteikumiem ir jābūt vienkāršākiem, ir jāizveido patiesa ekonomikas savienība.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) Bukarestē dibinātā *Cantacuzino* nacionālā mikrobioloģijas un imunoloģijas izpētes un attīstības institūta labas ražošanas prakses standarts beidzās februāra sākumā, kā rezultātā tika anulēta institūta licence injicējamu produktu, tostarp vakcīnu, ražošanai un pārdošanai. Paredzams, ka pēc *Cantacuzino* institūta vadības izlabošanas pasākumu plāna īstenošanas, kas izstrādāts arī sadarbībā ar Valsts medicīnas aģentūru un ko apstiprinājusi Veselības ministrija, *Cantacuzino* institūts aprīļa otrajā pusē atgūs licenci vakcīnu ražošanai.

Tomēr mums nevajadzētu aizmirst to, ka, pārtraucot valsts un Eiropas stratēģiskas nozīmes institūta darbību, un *Cantacuzino* ir šāda veida institūts, pastāv augsta riska iespējamība. Tāpēc es uzskatu, ka Eiropas institūcijām ir jāveic rūpīgāka kontrole, tādējādi novēršot šādu situāciju atkārtosanos Eiropā nākotnē.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Visu cieņu jums, bet es jūs lūdzu rīt iesniegt mums sarakstu, kurā norādīti visi tie deputāti, kas lūdza iespēju vienu minūti uzstāties saskaņā ar diviem kritērijiem: pirmkārt, viņi neuzstājās iepriekšējā plenārsēdē un, otrkārt, laiku, kurā viņi iesniedza savu pieteikumu.

Visu cieņu gan jums, gan Prezidijam, tomēr es neuzskatu, ka Prezidijs ir tiesīgs piešķirt laiku tā, ka tam tik. Ir vairāki principi, kas jāievēro, un pirmais no tiem ir pārredzamība.

Tātad, rīt, un es redzu, ka man piekrīt arī citi deputāti, mēs gaidām šādu sarakstu, kurā norādīti divi kritēriji, proti, laika kritērijs, kad deputāti iesniedza savu pieteikumu, un kritērijs par to, vai viņi uzstājās iepriekšējā plenārsēdē vai nē.

Priekšsēdētājs. – Kā jūs zināt, kritērijs, pēc kura mēs vadāmies, ir vienlīdzīga runu sadale starp dažādām politiskajām grupām, pamatojoties uz grupas lielumu un dodot priekšroku arī tiem, kas nav uzstājušies iepriekšējā sēdē. Tādi ir mūsu kritēriji.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Šodien nav runājis neviens pārstāvis no Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas, turpretī no citām grupām ir uzstājušies pieci vai pat septiņi deputāti. Es jūs lūdzu!

Priekšsēdētājs. – *Tremopoulos* kungs! Es jau to paskaidroju. Mēs saņemām trīs runu pieteikumus no jūsu grupas. Visi šie deputāti uzstājās iepriekšējā sēdē. Tāpēc mēs izmantojam kritēriju, kuram atbilstoši uzstāšanās iespējas tiek sadalītas vienlīdzīgi.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Vai šos kritērijus izvēlaties jūs vai sēdes dienesti? Vai tie kaut kur ir rakstīti?

Priekšsēdētājs. – To deputātu sarakstā, kuri lūdza uzstāšanos, ir redzams, kuri deputāti saskaņā ar Reglamenta 150. pantu ir uzstājušies iepriekšējā sēdē.

Izmantojot šo informāciju, prezidentūra dod vārdu visām politiskajām grupām. Sagādīšanās pēc visi trīs deputāti no Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas, kas lūdza vārdu, uzstājās jau iepriekšējā sēdē. Tāpēc viņiem netika dota priekšroka. Tā notiek. Mēs cenšamies dot visiem iespēju uzstāties atbilstoši attiecīgās grupas lielumam un kritērijam, kuru nupat jums izskaidroju, proti, par tiem deputātiem, kas neuzstājās iepriekšējā sēdē.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Iespējams, tas ir pamatots kritērijs, bet vai tas ir ierakstīts kaut kur noteikumos vai plenārsēdes vai Parlamenta Reglamentā?

Priekšsēdētājs. – Prezidentūra izmanto savas pilnvaras un vada sēdi taisnīgi un vienādi attiecībā pret visām grupām.

Chrysoula Paliadeli (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Vēlos jautāt, vai esmu to deputātu sarakstā, kas ir lūguši iespēju šodien uzstāties, un vai esmu to deputātu sarakstā, kuri uzstājās jau iepriekšējā plenārsēdē. Vai jūs varat man uzreiz atbildēt?

Priekšsēdētājs. – Es jums tūlīt atbildēšu. *Paliadeli* kundze! Jūs esat runātāju sarakstā no sociālistu grupas. Uzstāšanās secība ir tāda, kādā jūs pieteicāties uzstāties: jūs esat reģistrēta tādā secībā, kādā pieteicāties runāt. Mēs esam devuši vārdu sešiem jūsu grupas deputātiem.

Chrysoula Paliadeli (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Kāds ir jūsu pamatojums?

Priekšsēdētājs. – Hronoloģiskā secība — laika secība. Šajā sarakstā jūs bijāt devītā.

Turpināsim sēdi.

(Iejaukšanās no sēžu zāles)

Es paskaidroju kritērijus. Ko vēl jūs vēlaties zināt?

Corina Crețu (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Vienīgā problēma ir tāda, ka būtu labi zināt iepriekš, kurš deputāts uzstāsies. Ir jau desmit vakarā un, ja mums netiks dota iespēja uzstāties, tad mēs lieki šeit kavējamies. Manuprāt, vajadzētu ieviest noteikumu, ka vismaz divas stundas iepriekš ir jāpaziņo, kurš uzstāsies ar vienas minūtes runu.

Priekšsēdētājs. – Mēs ņemsim vērā jūsu komentāru.

John Bufton (EFD). – Priekšsēdētāja kungs! Tā nav jūsu vaina, bet te ir pilnīgs juceklis. Mēs šovakar daudzas stundas esam gaidījuši, lai uzstātos. Ir jau desmit vakarā. Vienas minūtes runas tiek teiktas, mums tiek piešķirts laiks, tomēr tas viss ir nožēlojami. Ja grasāmie šeit kavēt laiku gaidot, lai varētu runātu par jautājumiem, kas ir svarīgi mūsu reģioniem, tad mums pienākas iespēja izteikties.

Organizācijā, šajā Parlamenta neprātā, ir jābūt struktūrai, lai mēs no tiesas varētu pateikt, ka būsīm te un mums tiks dots laiks uzrunai. Ir neprāts domāt, ka mēs šeit sēdēsim un gaidīsim cerībā, ka mums tiks dots vārds. Mūsu iedzīvotājiem Apvienotajā Karalistē ir apnicis šis neprāts, jo mēs nevaram aizstāvēt viņu tiesības un runāt par viņiem svarīgiem jautājumiem.

Šis ir pilnīgs farss. Es jums iesaku pateikt to *Barroso* kungam. Es jau iepriekš esmu viņam teicis, ka šis viss ir tīrais farss. Ja man desmitos vakarā šeit jābūt pirmdien, otrdien, trešdien un ceturtdien, tad es ceru, ka man vismaz tiek dota iespēja runāt par jautājumiem, kas dalībvalstīm ir svarīgi. Es jūs lūdzu, kungs, pasakiet to saviem vadītājiem, jo šī nav nekāda demokrātija, bet gan diktatūra.

Priekšsēdētājs. – Pateicos. Atgādināšu jums, ka *Barroso* kungs ir Komisijas priekšsēdētājs, nevis Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs.

Sonia Alfano (ALDE). – *(IT)* Priekšsēdētāja kungs! Ja šī kašķa vietā mums būtu bijusi iespēja uzstāties, mēs, iespējams, būtu darījuši labu arī mūsu vēlētājiem, jo patlaban ir jau desmit vakarā, un mēs visi zinājām, ka mums ir jāuzstājas. Mēs visi šeit ierodamies, lai runātu par mūsu elektorāta vajadzībām. Minūte jau tāpat ir pārāk īss laiks uzrunai, tāpēc, manuprāt, arī saraksta saīsināšana ir augstprātīgs lēmums.

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi! Situācija ir skaidra. Šīm runām ir atvēlēta pusstunda, tāpēc man šis laika periods ir jāievēro. Tie, kas ir lūguši iespēju uzstāties, varētu runāt daudz ilgāk par pusstundu. Prezidentūra piemēro saprātīgus un taisnīgus kritērijus, un tas ietilpst prezidentūras pilnvarās.

Es saprotu jūsu aizkaitinājumu. Mēs darīsim tā: kopā ar plenārsēžu dienestu direktoru meklēsim veidu, kā aptuveni saprast — jo mēs nekad to nezināsim pilnīgi skaidri —, kurš no jums runās, tādā veidā samazinot gaidītāju skaitu. Mēs to labprāt darīsim un centīsies pēc vislabākās sirdsapziņas.

Tagad ar jūsu atļauju mēs turpināsim sēdi, jo pretējā gadījumā mums vajadzēs palikt te visu nakti, runājot par vienu un to pašu.

Ar to šis darba kārtības punkts tiek slēgts.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Tunne Kelam (PPE), rakstiski. – Šis ir svarīgu lēmumu pieņemšanas brīdis ES un Baltkrievijas attiecībās. Austrumu partnerības programma ir nodrošinājusi iespējas Baltkrievijā valdošajam režīmam vājināt sabiedrības nelokāmo kontroli un uzsākt demokrātiska rakstura reformas. Tomēr šim procesam jābūt abpusējam. Pateicoties ES ekonomiskajai palīdzībai un sadarbības projektu atvēršanai, var veidoties uzticams progress vienīgi tad, ja katram ES labas gribas solim seko patiesi pasākumi atvērtas demokrātiskās sabiedrības atjaunošanai Baltkrievijā. Saharova balvas ieguvējs A. Milinkevič situāciju vērtē pesimistiski. Kā viņš mums pavēstīja, situācija cilvēktiesību jomā nav uzlabojusies. Patiesībā tā ir pasliktinājusies. Vienlaikus paturot prātā, ka A. Lukashenko režīms arvien vairāk ir atkarīgs no rietumu tehnoloģijām, naudas un tirgus, ES var efektīvi ietekmēt režīma turpmāko virzību. Tomēr vispirms mums ir jāsaprot, ka Baltkrievijas diktators

cenšas saprast, cik nopietna ir viņa ES partneru attieksme pret demokrātiskajām reformām. Tāpēc ir svarīgi nosūtīt skaidru vēstījumu, ka ES prioritāte ir reālas izmaiņas situācijā cilvēktiesību jomā.

21. Lielā dabas katastrofa Madeiras autonomajā reģionā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Komisijas deklarācija par lielo dabas katastrofu Madeiras autonomajā reģionā.

Günther Oettinger, Komisijas loceklis. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti, Komisija ir nobažījusies un skumst par briesmīgajiem notikumiem Madeirā, jo īpaši par upuru lielo skaitu. Es vēlētos izteikt līdzjūtību visiem Madeiras iedzīvotājiem, kurus ir skārusi katastrofa. Komisija izsaka līdzjūtību īpaši upuru ģimenēm.

Vakar mans kolēģis, *Johannes Hahn* kā Komisijas kompetentais loceklis varēja runāt ar Madeiras autonomā reģiona prezidentu *Jardim* kungu, kurš teica, ka situācija joprojām ir nopietna. Tomēr reģionālie un valsts neatliekamās palīdzības dienesti to kontrolē. Atbalsts no Eiropas civilās aizsardzības mehānisma pašlaik nav nepieciešams.

Neraugoties uz to, zaudējumi ir tik lieli, ka Madeira cer uz finansiālu atbalstu no ES Solidaritātes fonda. Komisija pašlaik pēta visus iespējamus līdzekļus, lai nodrošinātu ES finanšu atbalstu Madeirai. Pēc šausminošās ugunsgrēku katastrofas 2003. gadā mēs varējām piešķirt Portugālei solidaritātes atbalstu, kas pārsniedza EUR 48 miljonus. Solidaritātes fonds tika izveidots 2002. gadā, lai ES līmenī varētu sniegt finansiālu atbalstu dalībvalstīm, kuras cietušas nopietnās dabas katastrofās.

Tomēr Solidaritātes fonda mobilizēšana ir saistīta ar noteiktu kritēriju izpildi. Svarīgākais priekšnoteikums ir Portugāles valdības pieteikuma uz atbalstu iesniegšana. Atgādināšu, ka regula, ar ko izveido Solidaritātes fondu, vispārīgi paredz fonda mobilizēšanu liela mēroga katastrofu gadījumos, ja zaudējumu izmaksas pārsniedz 0,6% robežu no cietušās valsts nacionālā kopienākuma. Attiecībā uz Portugāli pašlaik tas nozīmē, ka zaudējumu izmaksām būtu jāpārsniedz EUR 958 miljonus. Tomēr izņēmuma gadījumos un īpaši, ja kritēriji ir izpildīti, palīdzību var piešķirt arī mazāku, „reģionālu” katastrofu gadījumos, it īpaši, ja ir skarts kāds attālais reģions, piemēram, Madeira. Tā kā Komisijai vēl nav pietiekamas informācijas par zaudējumu lielumu, ir pārāgri teikt, vai šie nosacījumi tiks izpildīti.

Portugāles iestādēm tagad ātri un rūpīgi jāizvērtē zaudējumi un desmit nedēļu laikā jāiesniedz pieteikums Komisijai. Mans kolēģis *Hahn* kungs šo piektdien tiksies ar Portugāles iekšlietu ministru *Pereira* kungu, lai apspriestu, ko darīt turpmāk. 6. un 7. martā, *Hahn* kungs apmeklēs Madeiru, lai personīgi redzētu zaudējumus. Eiropas Komisijas Reģionālās politikas ģenerāldirektorāts sniegs visu nepieciešamo atbalstu, lai palīdzētu Portugāles iestādēm sagatavot pieteikumu.

Es vēlētos atgādināt, ka finansiālais atbalsts no mūsu Solidaritātes fonda netiek izmaksāta tieši uzreiz. Fonds ir instruments, lai palīdzētu dalībvalstīm risināt katastrofas finansiālās sekas; tas nav instruments steidzamiem gadījumiem. Solidaritātes fonda līdzekļi tiek nodrošināti, izmantojot papildu iemaksas no dalībvalstīm, kuras pārpilda plānoto budžetu. Tādēļ ir nepieciešams Eiropas Parlamenta apstiprinājums, citiem vārdiem sakot, jūsu apstiprinājums, kā arī Padomes apstiprinājums grozījumu veidā. Viss process, sākot no pieteikuma brīža līdz atbalsta izmaksai, varētu prasīt vairākus mēnešus. Tomēr mēs, Komisija, darīsim visu iespējamo, lai process noritētu pēc iespējas ātrāk.

Struktūrfondi nav pieejami tūlītējiem ārkārtas pasākumiem. No tiem var sniegt atbalstu saistībā ar ilgtermiņa atjaunošanu. Komisija ar administratīvajām iestādēm Portugālē tuvākajā laikā apspriedīs variantus un iespējamus racionālos un nepieciešamos programmas grozījumus.

Es gribētu jums apliecināt, ka Komisija darīs visu iespējamo, lai palīdzētu Madeiras iedzīvotājiem un iestādēm pārvarēt šo briesmīgo dabas katastrofu.

Nuno Teixeira, PPE grupas vārdā. – (PT) Šodien, runājot šajā Parlamentā, mana balss ir bēdu nomākta, jūtot līdz tiem, kas personīgi pieredzēja traģēdiju, kura skāra Madeiru pagājušajā sestdienā. Protams, sāpēs un skumjās es esmu kopā ar tām 42 upuru, kuri, mēs tagad zinām, ir miruši, ģimenēm, kurām es izsaku līdzjūtību un cieņu par viņu zaudējumiem.

Šīs katastrofas patiesais apmērs vēl ir jānovērtē, ņemot vērā, ka meklēšanas un glābšanas dienests, kas kopš sestdienas strādā bez pārtraukuma, pieliekot milzu pūles, kuras es apbrīnoju, tikai tagad sāk sasniegt vizuālāk apdzīvotās vietas. Ir bažas, ka upuru skaits varētu pieaugt.

Šī aina ir liela mēroga postījumi, kas saistīti ar ievērojamiem materiāliem zaudējumiem pieejas ceļiem, pilnīgi iznīcinot ceļus un tiltus, un svarīgiem pakalpojumiem, piemēram, ūdens un elektrības piegādei. Vairāk nekā 600 pārvietoto personu ir zaudējušas savus mājokļus un personisko īpašumu. Šīs katastrofas ekonomiskās un sociālās sekas kavē iedzīvotājus atsākt parasto dzīvesveidu. Tomēr tagad ir nepieciešams skatīties uz priekšu. Mums ir jānosūta arī solidaritātes, cerības un uzticības apliecinājums katastrofas skartajiem iedzīvotājiem. Ir nepieciešams sniegt palīdzību un Eiropas Savienībai un, konkrēti, Parlamentam ir jāuzņemas šis uzdevums, jo Parlamentam ir būtiska nozīme Solidaritātes fonda mobilizēšanas procesā. Ikreiz, kad mēs esam aicināti iesaistīties, mums ir jārikojas nekavējoties, jo mēs nevaram lūgt katastrofas skartajiem cilvēkiem pagaidīt, jo īpaši, kad mēs tiem esam visvairāk vajadzīgi.

Ar šo es vērsos pie Komisijas un tās priekšsēdētāja *Barroso* kunga, un jo īpaši pie reģionālās politikas komisāra *Johannes Hahn*. Es atbalstu viņa nodomu drīzumā apmeklēt Madeiru un lūdzu nodot šo cerības, palīdzības un atjaunošanas ziņu, jo tagad ir laiks atjaunot to, ko daba ir diemžēl vēlreiz mums atņēmusi. Esmu pilnīgi pārliecināts, ka mēs to izdarīsim, jo Madeiras himna skan: „Madeiras tauta ir vienkārša, stoiska un drosmīga. Tie ir ļaudis, kas uzara zemi uz cietajām klintīm, tie ir varoņi, kas strādāja kalnu tuksnesī. Madeirai tie godās savu vēsturi un ar savu centīgo darbu sasniegs laimi un slavu.”

Edite Estrela, S&D grupas vārdā. – (PT) Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa vārdā es vēlos paust mūsu līdzjūtību upuru ģimenēm un apliecināt mūsu solidaritāti cilvēkiem, kurus skārusi traģēdija, kas pārsteidza Madeiras autonomo reģionu Portugālē šā mēneša 20. datumā. Lietusgāzes, spēcīgā vētra un bangainā jūra līdz nepazīšanai pārvērsa tūristu pilsētu Funšalu un aiz sevis atstāja postījumus un nāvi. Lieli zaudējumi ir nodarīti arī valsts un privātajai infrastruktūrai, kā arī dabiskajai videi un kultūras mantojumam. Sākotnējās aplēses, komisār, liecina, ka zaudējumi pārsniedz EUR 1 miljardu, līdz ar to tie atbilst Solidaritātes fonda kritērijiem. Diemžēl ir arī desmitiem mirušo, par ko sākot, ievērojams skaits ievainoto un bezvēsts pazdušo un simtiem bez pajumtes palikušo iedzīvotāju. Postījumu un ciešanu ainas ir parādītas visā pasaulē un neviens nav palicis vienaldzīgs. Solidaritātes apliecinājumi nāk no visas pasaules.

Arī Eiropas Savienībai un Eiropas Komisijai ir aktīvi jāpieņēma solidaritāte ar šo attālo salas reģionu, nekavējoties mobilizējot Solidaritātes fondu, lai skartajā teritorijā mazinātu lielās sociālās un ekonomiskās sekas un palīdzētu atjaunot ierasto dzīvi.

Nobeigumā, komisār, man ir jautājums: tā kā šis Parlaments ir jau apstiprinājis Solidaritātes fonda izmaiņas. Kāpēc šīs izmaiņas nav spēkā? Kāpēc tās netiek piemērotas?

Marisa Matias, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Mēs šodien sākam šo plenārsēdi ar minūtes klusuma brīdi. Šim minūtes klusuma brīdim bija divas nozīmes: pirmkārt, solidaritāte ar cietušajiem, kurus skārusi katastrofa Madeirā un viņu ģimenēm, un, otrkārt, cieņa visiem strādniekiem, kuri nenogurstoši sniedz palīdzību šiem cietušajiem.

Tomēr, vienas minūtes klusuma brīdim jāliek mums pārdomāt un arī jāraisa domas par lietām, kas atrodas ārpus mūsu konkrētajiem jautājumiem šeit. Tas, ko mēs redzējām Madeirā, ir parādība, kas notiek arvien biežāk. Klimata pārmaiņas izraisa šos ārkārtējos notikumus atkal un atkal, un mums ir jāatrod veidi, kā uz tiem reaģēt. Mēs nevaram izvairīties no dabas katastrofām, bet tajā pašā laikā mēs vienkārši nedrīkstam pieļaut, ka tās vienmēr tik traģiski ietekmē cilvēku dzīvi. Tieši tāpēc mums ir jācinās par tādas politikas plānošanu un izstrādi, kura ir vērsta uz sabiedrības labumu. Tomēr nobeigumā, priekšsēdētāja kungs, es vēlos teikt kaut ko, kas ir daudz svarīgāks un kas mūs visus šeit ir sapulcinājis: Eiropas Komisijai, Eiropas Parlamentam un Eiropas iestādēm ir jāspēj nodrošināt tūlītēju reakciju uz ārkārtas situācijām. Šim nolūkam ir nepieciešami finanšu līdzekļi un atbilstošs rīcības ātrums.

Nuno Melo (PPE). – (PT) Traģēdija Madeirā aiznesa daudzas dzīvības, iznīcināja īpašumus, saplosīja šo Portugāles salu, kas bija lepna par savu skaistumu, kuru tik daudziem apmeklētājiem no visas pasaules ir bijusi iespēja redzēt. Es domāju, ka neviens, pat ne Portugālē — jo mazāk Portugālē, patiesībā — varētu būt sagatavots tām šausmu ainām, kuras virknē ziņu reportāžu tika pārraidītas mūsu mājās, par cilvēkiem, kas ar ūdeņiem aiznesti prom, sagraudām mājām, sabrukušiem tiļtiem un vispārējo ainavu, kuru izmainījis dabas spēks.

Kā saprotams no šeit izskanējušajiem paziņojumiem, par spīti visam tā nav vienkārši traģēdija, kas notikusi kādā Portugāles reģionā. Tā ir traģēdija, kas ir vardarbīgi skārusi daļu no Eiropas Savienības, kurai solidarizējoties ir jāsniedz palīdzība bez atrunām. Tai būtu pilnībā jāpalīdz bojā gājušo upuru ģimenēm un cilvēkiem, kuri pēkšņi ir zaudējuši visu, un tai būtu jāpalīdz apbūvētās vides atjaunošanā, atjaunojot Madeiras salā to, ko ir nopostījusi daba. Tas, priekšsēdētāja kungs, ir skaidrs: šeit tika minēta Madeiras himna, bet es esmu mācījies arī no Portugāles himnas, kura vēsta: „Varonīgie jūrasbraucēji, cildenā tauta, drosmīgā nācija.”

Tā ir drosmīga tauta, kura citos vēsturiskos notikumos ir parādījusi, ka vienmēr ir zina, kā sakārtot lietas grūtos laikos un kā pārvarēt šādas nelaimes.

Tā būs arī šoreiz, bet šajā gadījumā, bez šaubām ar visas Eiropas Savienības solidaritāti un palīdzību.

Constanze Angela Krehl (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, šis, protams, nav jauks diskusijas temats. Madeiru ir skārusi neticama dabas katastrofa un mēs izsakām līdzjūtību skartajām ģimenēm. Eiropas Savienībai ir jāsniedz atbalsts šajā situācijā. Šeit ir nepieciešama visas Eiropas Savienības solidaritāte, un es varu tikai atkārtot to, kas jau ir teikts. Es mudinu Komisiju mobilizēt Solidaritātes fondu pēc iespējas ātrāk, lai varētu sniegt palīdzību. Es gribētu lūgt Padomi nodrošināt, ka Solidaritātes fonda reforma, kuru Parlaments pieņēma pirms diviem gadiem, beidzot tiktu īstenota, jo tas ļautu sniegt palīdzību skartajiem reģioniem daudz ātrāk.

Mums ir jāskatās arī nākotnē. Pēdējos gados Madeira ir saņēmusi daudz struktūrfondu līdzekļu un arī turpinās tos saņemt nākamajos gados. Šie līdzekļi ir jāizmanto, lai veiktu preventīvus pasākumus, lai varētu samazināt dabas katastrofas briesmīgās sekas un tādējādi arī ciešanas. Tas ir kaut kas, ko Eiropas Savienībai, mums ir jāīsteno reģionos un līdz ar to arī Madeirā.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Sakarā ar katastrofu Madeiras salā ir nepieciešami ārkārtas pasākumi un ārkārtas finansiālais atbalsts šim autonomajam reģionam. Šāda palīdzība ir jāvērs iznīcinātās vai bojātās infrastruktūras un sabiedrisko ērtību atjaunošanai, un tās arī jādara pieejamas cilvēkiem, kurus traģēdija skārusi dažādos aspektos — ekonomiskajā, sociālajā vai saistībā ar ģimeni.

Traģēdijas gandrīz nekad nav godīgas; tie, kam ir vismazāk, zaudē visvairāk. Tāpēc ir svarīgi apzināt visus tos, kuri zaudējuši ģimenes locekļus, mājokļus un iztikas līdzekļus un, cik vien iespējams, atlīdzināt. Madeirā notikušais mums ir dramatiski parādījis, cik svarīgi ir stiprināt sadarbību un solidaritāti Eiropas Savienībā, kā arī katastrofu novēršanas jomā. Svarīgi ir šajā brīdī izveidot novēršanai atbilstošu finanšu programmu, kas stiprinātu un izmantotu tādos mehānismus kā, cita starpā, kohēzijas politiku, lauku attīstības politiku un reģionālo politiku, lai palīdzētu dalībvalstīm īstenot pasākumus, aizsargāt iedzīvotājus, vidi un ekonomiku.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos paust skumjas, ko izjūt visi Reģionālās attīstības komitejas locekļi sakarā ar briesmīgajiem dzīvību zaudējumiem Madeirā, un mūsu vēlmi darīt visu, ko varam, lai palīdzētu Madeirai tās nestundā. Protams, valsts un reģionālās iestādes jau dara visu iespējamo, lai mazinātu grūtības, ar kurām sastopas iedzīvotāji, īpaši tie, kas zaudējuši pajumti, un mēs sagaidām, ka viņi steidzami iesniegs Eiropas atbalsta pieprasījumu Eiropas Solidaritātes fondam. Es esmu pārliecināta, ka visi iesaistītie to virzīs ar vislielāko efektivitāti.

Mēs lūdzam Eiropas Komisiju mobilizēt visus resursus un ar Portugāles iestādēm pārskatīt, kā pašreizējās Eiropas programmas var pielāgot, lai palīdzētu reģionam. Ļaujiet man uzsvērt, ka pašlaik solidaritātes fondam joprojām ir labi zināmie ierobežojumi. Toreiz, 2005. gada aprīlī, Komisija pieņēma priekšlikumu pārskatīt regulu, kurš tika pieņemts Eiropas Parlamenta pirmajā lasījumā 2006. gada maijā. Neraugoties uz nenoliedzamo elastīgāku solidaritātes fonda lietderību, neraugoties uz nepieciešamību paplašināt tā piemērošanas jomu, lai ietvertu neparedzētas cilvēka izraisītas katastrofas un noziedzīgas darbības, kā arī dabas katastrofas, Padome kopš 2006. gada maija nav spējusi panākt kopēju nostāju attiecībā uz fonda pārskatīšanu.

Ņemot vērā briesmīgos notikumus Madeirā, mēs daudz skaidrāk nekā jebkad redzam, ka mums ir nepieciešams tāds Solidaritātes fonds, ar kuru varētu efektīvi risināt problēmas un Eiropas Savienība varētu sniegt ātru un efektīvu palīdzību, ja dalībvalstis cieš katastrofu. Tāpēc es aicinu Spānijas prezidentūru atsākt Solidaritātes fonda grozījumu procesu, ar to pierādot, ka Eiropas projekta pamatā ir patiess Eiropas solidaritātes gars.

Paul Rübigen (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, katastrofas, protams, arī ir globālās sasīšanas rezultāts. Mums ir jācenšas tikt galā ar šiem notikumiem, ar kuriem mēs saskaramies aizvien biežāk. Tāpēc rodas jautājums par to, vai atbalsts nebūtu jāsniedz no Globalizācijas pielāgošanas fonda, it īpaši darba ņēmējiem Madeirā, jo daudzas darba vietas, protams, ir iznīcinātas, un vai mēs nevarētu atbalstīt mazos un vidējos uzņēmumus atjaunošanas darbā. Mēs varētu sniegt ievērojamu daudzumu palīdzības amatniekiem un jo īpaši pakalpojumu nozarei.

Tāpēc es lūdzu Komisiju pārbaudīt, vai līdzekļi no Globalizācijas pielāgošanas fonda nevarētu būt pieejami uzreiz.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, arī es izsaku visdziļāko nožēlu par biblisko katastrofu, kas ir skārusi Madeiru, un nedalītu atbalstu Portugāles valdībai. Es ceru, ka traģiskais iznākums attiecībā uz cilvēku zaudējumiem un pazudušajām personām nekļūs vēl sliktāks.

Planēta sūta mums SOS signālu. Klimata pārmaiņas līdz ar zemes izmantošanas un ražošanas attīstības izmēģinājumiem rādītājiem parāda, cik vide ir neaizsargāta. Katastrofālie plūdi iepriekš Vācijā un Austrumeiropas un Centrāleiropas valstīs un ugunsgrēki Grieķijā atstājuši vēl joprojām vaļējas brūces. Katastrofām noteikti nav valstu robežu.

Tāpēc es aicinu Eiropas Komisiju pozitīvi reaģēt uz Eiropas Parlamenta aicinājumiem enerģiskāk rīkoties Kopienas līmenī, novēršot dabas un cilvēka izraisītas katastrofas un to sekas.

Es arī aicinu nekavējoties piešķirt atbalstu Madeiras katastrofā cietušajiem. Ir ļoti svarīgi, lai Kopienas politika būtu efektīva un lai bez birokrātiskiem procesiem ar īpašu ārkārtas finansējumu un pasākumu kopumu nekavējoties atjaunotu zaudējumus.

Izsaku līdzjūtību upuru tuviniekiem.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Ģimenes, kuras ir skārusi traģēdija, ko piedzīvo Madeira, ir pelnījušas mūsu patiesu līdzjūtību un solidaritāti, kad mēs apzināties bojā gājušo un ievainoto un simtiem pārvietoto personu skaitu. Solidaritātes un cerības vēstījums Madeiras autonomā reģiona iedzīvotājiem pēc šīs briesmīgās katastrofas prasa ātrus pasākumus un vienkāršotas ārkārtas procedūras, lai palīdzētu tiem, kuru dzīve un īpašums ir izpostīts.

Ir nepieciešams mobilizēt Solidaritātes fondu, bet ir arī nepieciešams izmantot visu citus iespējamus līdzekļus ar ārkārtas pasākumiem, kuriem ir ātri jāsasniedz ģimenes, ko skārusi šī katastrofa, lai Madeiras autonomajā reģionā var ātri atjaunot visu skarto teritoriju. Šoreiz galvenā nozīme ir ātras īstenošanas nepieciešamībai.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, traģiskie plūdi, kas skāra Madeiras autonomo reģionu, atgādina mums, ka dabas katastrofas, ko izraisa klimata pārmaiņas, plānošanas un infrastruktūru trūkums, kā arī informācijas un gatavības trūkums var izvērsties par cilvēcisko traģēdiju, kāda tur ir notikusi.

Es arī atgādināšu Parlamentam, ka pirms dažām dienām milzīgi plūdi skāra citas teritorijas Eiropā, piemēram, Bulgāriju un Evrosas reģionu Grieķijā, izraisot īpašumu zaudējumus.

Es gribētu arī atgādināt Parlamentam par Direktīvu 2007/60/EK, kas paredz, ka dalībvalstīm līdz 2011. gadam jāveic provizorisks plūdu riska novērtējums katram upju baseinam un attiecīgajam piekrastes reģionam to teritorijā.

Mums ir pienākums izdarīt spiedienu uz valstu valdībām, lai nodrošinātu, ka dalībvalstīs tiek pārņemtas attiecīgās direktīvas. Tomēr arī Eiropas Savienībai ir pienākums — un es nedomāju, ka kāds nepiekritīs — attīstīt vēl intensīvāku darbību dabas katastrofu novēršanas jomā, galu galā cilvēku dzīvības aizsardzības jomā.

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, dažreiz ugunsgrēku, dažreiz sausuma un dažreiz postošu plūdu dēļ, kā, piemēram, šoreiz, bet Eiropas Savienības dienvidos briesmīgās klimata pārmaiņu sekas ir kļuvis visvairāk acīmredzamas un arī visvairāk nesušas smagus postījumus. Ja mums būtu Eiropas observatorija, tā skaidri parādītu, ka šis ir gadījums, kāpēc cīņa pret klimata pārmaiņām ir tik svarīga.

Tomēr tāpat ir svarīgi, lai mēs tagad steidzami sniegtu atbalstu Madeirai šajā traģēdijā, un Komisija tiek aicināta rīkoties nekavējoties, ar vislielāko steidzamību.

Šādos gadījumos Eiropas Savienībai ir jāpierāda, ka tā ir efektīva, ka tā ir atbalstoša un ka tā ir tuvu saviem iedzīvotājiem, īpaši tiem, kam tas visvairāk nepieciešams.

Es kopā ar Spānijas deputātiem no Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas atbalstīšu šo rezolūciju, lai palīdzētu mūsu dārgajai kaimiņvalstij Portugālei un Madeirai. Mēs mudinām Komisiju nekavējoties nākt pretī Portugāles valdībai bez iebildumiem un atrunām par līdzekļiem, lai, cik vien iespējams, mazinātu šīs traģēdijas postošās sekas.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, kopš bērnības mana iecienītākā kūka bija Madeiras kūka un, kad es atklāju, ka ir tāda jauka sala, kuru sauc Madeira, man vienmēr pret to ir bijušas simpātijas. Tādēļ, kad es uzzināju par postījumiem pagājušajā sestdienā, mana sirds bija ar tās iedzīvotājiem, jo īpaši ar manu draugu *Nuno Teixeira*, un citiem Portugāles kolēģiem, jo manā apgabalā mēs paši cietām plūdus tieši pirms Ziemassvētkiem.

Es biju ļoti gandarīts dzirdēt gan komisāra vārdus, gan toni, sniedzot draudzīgu roku Madeiras iedzīvotājiem šajā viņiem briesmīgajā laikā, kuru no šī brīža droši vien sauks par Melno sestdienu.

Bet plašākā jomā, manuprāt, mums ir jāmeklē Solidaritātes fonda iedarbināšanas kritēriji. Balstīt tos tikai uz 6,6% no IKP un EUR 985 miljoniem ir pārāk augsta prasība, jo daudzas no šīm traģēdijām ir ļoti vietējas, lai gan var būt ļoti postošas.

Mums ir nepieciešams izskatīt šo jautājumu. Tomēr tuvākajā laikā mēs Madeiras labā darīsim, ko varēsim, un šajā sakarā es atzinīgi vērtēju komisāra paziņojumu.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Grupas „Brīvības un demokrātijas Eiropa” vārdā es vēlētos apliecināt solidaritāti ar Madeiras iedzīvotājiem un paust stingru pārliecību, ka Eiropas atbalsts cietušajiem šajā gadījumā tiks piešķirts ātrāk, nekā tas tika piešķirts Haiti. Es gribētu ticēt, ka gan Eiropas Komisija, gan Portugāles valdība efektīvāk reaģēs uz dabas katastrofām Madeirā, nekā iepriekšējos gadījumos.

Es arī gribētu atbalstīt tos kolēģus, kuri pieprasa uzlabot ES atbalsta mehānismu dabas katastrofu gadījumos, lai atbalstu varētu sniegt efektīvi un ātri.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Arī es vēlētos izteikt līdzjūtību sestdien Madeiras salā notikušās traģēdijas upuru ģimenēm un draugiem.

Kā azorietis, portugālis un eiropietis es aicinu Parlamentu un Eiropas Savienību izrādīt aktīvu solidaritāti ar Madeiras autonomo reģionu un tās iedzīvotājiem.

Tas ir reģions, kurā ES klātbūtnei ir jābūt jūtamai, un tieši tad, kad solidaritāte ir vajadzīga vairāk nekā jebkad, ir ļoti svarīgi, ka tā liek sajust savu klātbūtni.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, ļaujiet man paust visdziļāko līdzjūtību upuru un katastrofas skartajām ģimenēm. Austrijā mums ir vienkāršs teiciens: tas, kurš palīdz ātri, palīdz divtik. Tai nevajadzētu būt problēmai. Mums ir ātri jāatrod finanšu fondi, kuru līdzekļi būtu pieejami un no kuriem cietušie varētu saņemt palīdzību bez kavēšanās. Būs nepieciešama arī analīze.

Tā kā es dzīvoju kalnu reģionā, es ļoti labi saprotu, kas tur notika. Tur tika pieļautas līdzīgas kļūdas kā mūsu valstī. Mēs veicām saskaņošanas darbus un hidrauliskās inženierijas darbus, neņemot vērā dabu, un no maziem strautiem un kanāliem nāca lielas upes. Es ar šausmām noskatījos šos notikumus, kuri pirms diviem vai trim gadiem bija dienas kārtībā arī Austrijā, citiem vārdiem sakot, ar sirds līdzjūtību un sapratni. Uzreiz pēc attīrīšanas un zaudējumu ierobežošanas mums ir jāstrādā kopā, lai izlabotu šīs kļūdas. Mēs piedāvājam savu palīdzību, lai to paveiktu. Mēs saņemam starptautisko palīdzību, kad cietām mūsu lielākajā lavīnu katastrofā Galtīrā. Starptautiskā palīdzība bija nepieciešama, lai mēs varētu evakuēt visu ciematu un glābtu cilvēkus pa gaisu. Šis ir īstais laiks, lai sūtītu pozitīvu signālu un parādītu savu starptautisko Eiropas solidaritāti, un es esmu gatavs darīt, ko varu, lai šajā sakarā palīdzētu.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Es arī vēlos izteikt savu solidaritāti ar Madeiras iedzīvotāju sāpēm un lūdzu Eiropas iestādes, jo īpaši Komisiju, piešķirt visus pieejamos līdzekļus un darīt visu savu pilnvaru robežās, lai sniegtu šo palīdzību. Es vēlos uzsvērt arī to, ka, ja notiek šāda veida nelaimes, nabadzīgās valstīs un nabadzīgos reģionos ir daudz grūtāk novērst to sekas. Attiecībā uz Madeiru tomēr mums ir jāņem vērā arī tas, ka ir skarta Madeiras ekonomikas bāze, jo tā ir atkarīga no tūrisma, tāpēc tā ir saņēmusi dubultu triecienu. Madeiras dabiskais skaistums, pieejas ceļi un dzīves kvalitāte ir pilnībā iznīcināti. Tāpēc situācija patiešām ir atšķirīga, kad šādas smagas problēmas ir nabadzīgajās valstīs un nabadzīgos reģionos, it īpaši kalnu un tūrisma reģionos, kā tas ir Madeiras gadījumā.

Tāpēc ir ļoti būtiski, ka vairs nav jāgaida uz visām Solidaritātes fonda korekcijām, kas ir bijušas pieprasītas un ierosinātas un kuras no jauna ir apspriestas šeit. Tām ir jāstājas spēkā nekavējoties, jo, ņemot vērā klimata pārmaiņas, šie notikumi diemžēl notiks atkal un atkal, it īpaši nabadzīgākajos Eiropas reģionos, jo tiem ir raksturīgas lietusgāzes un ārkārtējs sausums vasarā.

Günther Oettinger, Komisijas loceklis. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, cienījamie deputāti, es gribētu pateikties jums par iespēju uzrunāt jūs šeit Parlamentā par Madeiras plūdiem.

Jūs esat izteikuši nozīmīgu aicinājumu Komisijai palīdzēt Madeirai tās pašreizējā situācijā un apliecināt Eiropas solidaritāti. Komisija ir gatava to darīt. Kā tieši tā var palīdzēt, tas būs jāizstrādā tuvākajās dienās un nedēļās ciešā sadarbībā ar Portugāles iestādēm. Mums ir un būs jāievēro fonda noteikumi. Ja tie paredz zināmu rīcības brīvību, Komisija to izmantos par labu Madeirai. Pirmkārt, ir jānovērtē zaudējumi un pēc tam ir jāsaģatavo un jāiesniedz palīdzības pieteikums. Tā ir kārtība, kādā lietas vajadzētu darīt. Šajā sakarā Reģionālās politikas ģenerāldirektorāts un mans kolēģis komisārs *Hahn* sniegs konsultācijas un atbalstu.

Estrela kundze aicināja turpināt izstrādāt galveno fonda direktīvu un noteikumus. Vairāk nekā pirms četriem gadiem Komisija šajā sakarā iesniedza priekšlikumu, kuru Parlaments atbalstīja. Tas pašlaik vēl atrodas Padomē. Tomēr novērtējot, es gribētu teikt, ka priekšlikumi, kurus mēs tajā laikā izvirzījām, nedotu nekādas labākas iespējas sniegt palīdzību šajā gadījumā. Ir pareizi, ka profilakses jomai ir jāpaliek mūsu politikas uzmanības centrā. Kohēzijas politika ir tieši īstais instruments, kas jāizmanto.

Es vēlos jums vēlreiz apliecināt, ka Komisija darīs visu iespējamo, lai palīdzētu Madeiras iedzīvotājiem un administrācijai pārvarēt šo briesmīgo notikumu.

SĒDI VADA: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks marta pirmās puses sēdē.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es vēlos paust dziļas skumjas un izsaku savu visdziļāko līdzjūtību upuru ģimenēm, kuras skāra dabas katastrofa Madeirā.

Vēlos paust savu solidaritāti ar visiem Madeiras iedzīvotājiem, tās iestādēm un reģionālo valdību. Aicinu Eiropas Savienības iestādes parādīt solidaritāti, ātri un elastīgi piemērojot Solidaritātes fondu, jo īpaši piešķirot maksimāli iespējamo finansējuma apjomu, ņemot vērā Madeiras īpašo salas un visattālākā ES reģiona statusu.

Es aicinu Eiropas Komisiju izmantot struktūrfondus — Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu —, piemērojot ātras un vienkāršotas procedūras.

Es arī vēršos pie Eiropas Komisijas labās gribas vienoties ar kompetentajām iestādēm par struktūrfondu līdzekļu pārdali, pamatojoties uz Kopienas sistēmu, ņemot vērā šo katastrofu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Es vēlētos paust dziļu līdzjūtību un solidaritāti ar Madeiras iedzīvotājiem, to iestādēm un reģionālās valdību, sakarā ar nepārvaramās varas (*force majeure*) traģēdiju, kas notika 20. februārī Madeiras autonomajā reģionā un kas izraisīja vairāku desmitu cilvēku nāvi, pazušanu, iedzīvotāju pārvietošanu, ievainojumus un milzīgus materiālos zaudējumus. Šī situācija prasa no ES ātrus un efektīvus solidaritātes pasākumus. Tā prasa iespējami lielāku ātrumu no visiem iesaistītajiem Solidaritātes fonda līdzekļu piešķiršanā, lai to varētu mobilizēt nekavējoties. Ir arī svarīgi, lai elastīgi tiktu mobilizēti dažādi Eiropas Savienības fondi, izmantojot avansa maksājumus, vienkāršotas procedūras un lielākas līdzfinansēšanas likmes, lai apmierinātu Madeiras autonomā reģiona vajadzības. Mēs iesakām pārskatīt Solidaritātes fondu tā, kā to jau ir pieprasījis Eiropas Parlaments. Šim fondam ir jādarbojas kā ārkārtas fondam, kura sagatavošanās laiks ir daudz mazāks un pieejamās summas ir palielinātas.

Krzysztof Lisek (PPE), rakstiski. – (PL) Vēlētos izteikt līdzjūtību to cilvēku ģimenēm, kuri ir gājuši bojā plūdu un zemes nogruvumu rezultātā, ko izraisīja smagās lietusgāzes Madeirā. Dabu nevar apmānīt, un, tā kā mēs nevaram novērst dabas katastrofas, mums būtu jādara viss, lai novērstu to postošās sekas un sniegtu palīdzību upuriem. Saskaņoties ar dabas katastrofām un citām krīzes situācijām, Eiropas Savienībai ir jāspēj ātri un efektīvi reaģēt, izmantojot atbilstošus līdzekļus. Saistībā ar šo, kā es jau esmu uzsvēris grozījumos, kurus iesniedzu saistībā ar *Danjean* kunga ziņojuma projektu par Eiropas Drošības stratēģijas un Kopējās drošības un aizsardzības politikas īstenošanu, ir svarīgi nodrošināt efektīvu instrumentu darbību, lai reaģētu uz krīzes situācijām ar labu vadības centru darba organizāciju, kas atbilst darbības vajadzībām, kas veikta pirmā un otrā pilāra kompetencē. Šo centru laba plānošana un efektīva vadība ļaus veiksmīgi rīkoties Eiropas Savienības dalībvalstu un citu valstu teritorijās, kurām ir nepieciešama palīdzība.

ES ir vajadzīga labāka glābšanas, policijas, militāro un ugunsdzēsības spēku koordinācija. Būtu jāapsver speciāli apmācītu vienību, piemēram, Polijas Valsts Ugunsdzēsības dienesta meklēšanas un glābšanas grupas, kurai ir ANO sertifikācija, izmantošana.

22. Enerģētikas infrastruktūras investīciju projekti Eiropas Kopienā (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir *Adina-Ioana Vălean* ziņojums Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā par priekšlikumu Padomes regulai par paziņojumu Komisijai par investīciju

projektiem enerģētikas infrastruktūrā Eiropas Kopienā un Regulas (EK) Nr. 736/96 atcelšanu (COM(2009)0361 – C7-0125/2009 – 2009/0106(CNS)) (A7-0016/2010).

Adina-Ioana Vălean, *referente*. – Priekšsēdētājas kundze, es augsti vērtēju jūsu klātbūtni šajā sēdē šovakar. Es vēlētos pateikties visiem šūn referentiem par mūsu auglīgajām diskusijām un darbu pie šī ziņojuma. Lisabonas līguma stāšanās spēkā sniedz Eiropas Savienībai vairāk pilnvaru enerģētikas politikas jomā. Es uzskatu, ka šī ir joma, kurā, ja dalībvalstis strādā kopīgi, Eiropa var nodrošināt drošu, lētāku un efektīvāku enerģiju saviem iedzīvotājiem. Kopā mēs varam samazināt neparedzamu notikumu sekas, piemēram, gāzes padeves pārtraukšanu, kuru Eiropa piedzīvoja pagājušajā ziemā.

Protams, Eiropa nevar iejaukties gāzes padevē ārpus tās robežām vai atrisināt šādus strīdus, bet mēs varam nodrošināt, ka mūsu infrastruktūra spēj izturēt piegāžu nepietiekamību vai pārtraukumu, kā arī izveidot pārredzamāku un efektīvāku tirgu. Eiropa šo prioritāti savā darba kārtībā ir ierindojusi ļoti augstu. Pagājušajā gadā mēs pieņemām trešo enerģētikas paketi, kuras mērķis ir nodrošināt konkurētspējīgāku un efektīvāku enerģijas tirgu. Regula par gāzes piegādes drošību patlaban atrodas uz Parlamenta galda un rītdienas balsojums par regulu par paziņošanu par enerģētikas infrastruktūras investīcijām palīdzēs veidot pārredzamāku un paredzamāku tirgu.

Šajā sakarā, manuprāt, būtu žēl neizmantot šā jaunā instrumenta iespējas, nepiemērojot pareizu juridisko pamatu, ko sniedz jaunais Lisabonas līguma 194. pants. Tas ir ļoti svarīgs institucionāls, politisks un tiesisks punkts. Šī regula ir ne tikai instruments, lai apkopotu informāciju, tā var sniegt arī vispārēju priekšstatu par investīcijām enerģētikas infrastruktūrā politikas pamata veidošanai. Tātad gadījumā, ja Padome pieņem šo regulu uz nepareiza juridiskā pamata, es uzskatu, ka Parlamentam vajadzētu izskatīt šo lietu Eiropas Kopienas Tiesā, un ļaujiet to jums apliecināt, tas to darīs.

Tagad pēc būtības — esmu to jau teikusi *Barroso* kungam un teikšu to vēlreiz jums, komisār *Oettinger*: Eiropa atrodas pagrieziena punktā, un mūsu prioritāte tagad vairāk nekā jebkad ir atbalstīt mūsu uzņēmumus un radīt pozitīvu vidi to konkurētspējai. Tāpēc mums ir vajadzīga stingra politika un jo īpaši stingra un droša enerģētikas politika. Šajā nolūkā mērķis ir nodrošināt drošu un lētu enerģiju gan mūsu iedzīvotājiem, gan uzņēmumiem. No šā viedokļa, es ceru, ka datu vākšana nekļūs par pašmērķi. Mums ir jāpārlicinās, ka šī regula neradīs vēl vienu birokrātisko slogu uzņēmumiem un ka tiks stiprināta komerciāli jutīgas informācijas konfidencialitāte.

Attiecībā uz otro jautājumu, es varu tikai paust nožēlu, ka PPE un S&D grupa ieviesa grozījumu, kas prasa ES uzņēmumiem sniegt datus par investīciju projektiem trešās valstīs. Es aicinu visus meklēt juridisko bāzi līgumos, kas atļautu eksteritorialitāti enerģētikas politikā. Turklāt es uzskatu, ka mums vispirms vajadzētu sākt pierādīt, ka mēs zinām, kas ir plānots Eiropas līmenī, pirms meklējam iespējas ārpus savām robežām. Es esmu arī ievērojusi noslieci šajā Parlamentā visu ietvert šajā regulā. Es domāju, ka tā ir kļūda. Lai šis instruments būtu efektīvs, mums ir jākoncentrējas uz reālu konsekvētu informāciju un jācenšas izvairīties no pārāk lielas birokrātijas un konfidencialitātes jautājumiem attiecībā uz mūsu uzņēmumiem un Komisiju. Es esmu mēģinājusi panākt šo līdzsvaru, no vienas puses, dodot Komisijai iespēju saņemt pārskatu par turpmākās attīstības iespējām, bet arī, no otras puses, nodrošinot, ka šī aina ir, cik vien iespējams, precīza.

Mums arī nepieciešama noteiktība par turpmākajām investīcijām, lai nodrošinātu pareizas un stabilas politikas veidošanu. Arī man par to nepieciešama pilnīga pārlicība, komisār *Oettinger*. Es gribu izvairīties no situācijas, kad Komisija, apkopojusi datus, sāktu noteikt investīciju plānus un beidzot noteiktu uzņēmumiem ieguldīt nevis šeit, bet tur. Tomēr tai būtu jāsniedz risinājumi un stimuli uzņēmumiem veikt īstermiņa bezpeļņas investīcijas, kas var būt vajadzīgas, lai nodrošinātu piegādes drošību, citādi nepilnības saglabāsies.

Ar to es beidzu. Paldies par jūsu laiku un ceru dzirdēt jūsu piezīmes.

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Vălean* kundze, godājamie deputāti, gāzes krīze pagājušajā gada sākumā mums parādīja, cik svarīgi ir, lai Eiropai būtu enerģētikas infrastruktūra, kas ne tikai veicinātu iekšējā tirgus darbību, bet arī nodrošinātu solidaritāti starp dalībvalstīm un krīzes situācijā skartajiem reģioniem. Tāpēc ir svarīgi, lai Komisija saņemtu pārskatu par to, kādi jauni investīciju projekti ir plānoti vai tiek būvēti un kuru veco objektu darbība ir pilnībā jāizbeidz. Tādēļ mūsu priekšlikums ir izstrādāt un pārstrādāt informācijas instrumentu, kas radās citas krīzes laikā, proti, pirmās naftas cenu krīzes laikā.

Šā priekšlikuma mērķis ir paplašināt šīs regulas piemērošanas jomu, jo īpaši tādās jomās kā atjaunojamās enerģijas un CCS tehnoloģijas. Mēs atzinīgi vērtējam priekšlikumus, kuri nākuši no Parlamenta un iekļauj tādās piemērošanas jomas kā rajonu apkures tīkli vai gāzes, akmeņogļu un naftas ražošanas jaudas. Mēs arī

vēlamies ņemt vērā pastāvošos ziņošanas pienākumus, ja pieejamā informācija saistībā ar analīzi, kas jāveic Komisijai, ir izmantojama.

(Skaņas zudums)

(Sēde uz īsu brīdi tika pārtraukta tehnisku problēmu dēļ)

Priekšsēdētāja. – Mēs vēlētos mēģināt vēlreiz un pārliecināties, vai iekārta strādā vācu valodas līnijā.

Günther Oettinger, Komisijas loceklis. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti, esmu izvirzījis jautājumu par to, kā Komisija vēlas novērtēt informāciju, ko tā saņems no dalībvalstīm saskaņā ar šo regulu. Mūsu analīze, pirmkārt, aplūkos paredzamo infrastruktūras attīstību saistībā ar gaidāmo izmaiņu pieprasījumu. Mēs izskatīsim, vai jaunās iespējas, kuras ir paredzētas, atbildīs nākotnē prognozētajam pieprasījumam, vai arī mēs varam sagaidīt iztrūkumus.

Šajā sakarā atšķirībā no pašreizējās regulas šajās jomās šķiet svarīgi sākt iestāžu sarunas. Tādēļ Komisija ierosina, pirmkārt, ik pēc diviem gadiem publicēt pārskatu par strukturālo attīstību enerģētikas infrastruktūrā. Tas ir paredzēts, lai palīdzētu uzlabot pārredzamību attiecībā uz visiem tirgus dalībniekiem. Otrkārt, mēs arī vēlamies politiskās debātes ar Parlamentu un dalībvalstīm, lai no tā izdarītu secinājumus. Es gribētu uzsvērt šo pēdējo punktu, jo viens ir skaidrs: regula pati par sevi ir instruments informācijas ievākšanai un apkopošanai, lai mums būtu skaidrs, vai ir jāveic kāda darbība. Kā mēs to risināsim, ir jāsaista ar konkrētām enerģētikas politikas iniciatīvām.

Līdz ar to nonākam pie jautājuma, *Vālean* kundze, kas interesē gan jūs, gan visu Parlamentu, proti, pie Lisabonas līguma jaunā 194. panta un tā piemērošanas. Mums visiem — Parlamentam, Padomei un Komisijai — šis pants nozīmē gan iespēju, gan pienākumu veidot ES enerģētikas politiku ciešā sadarbībā — citiem vārdiem sakot, jo īpaši kopā ar Eiropas Parlamentu. Es kā jaunais enerģētikas komisārs tādēļ vēlētos pēc iespējas plašāk un agrīnā posmā iesaistīt šo Parlamentu visos turpmākajos politikas pasākumos. Tomēr tiesību akts, uz kuru attiecas šodienas debātes, atsaucas tikai uz enerģētikas nozares informācijas ievākšanu un novērtējumu un līdz ar to saskaņā ar Komisijas interpretāciju pamatojas uz *Euratom* līguma 337. un 187. pantu. Regulas saturs atbilst abiem šiem primāro tiesību pantiem un saskaņā ar judikatūru, sekundāro tiesību aktu juridiskā pamata izvēle jāsaista ar izmērāmiem kritērijiem, kas attiecas uz saturu.

Neviena enerģētikas politika nav izveidota tikai ar informācijas vākšanu un novērtēšanu, tāpēc, manuprāt, šeit ir nepieciešams lēmums. Šajā sakarā lūdzu jūsu izpratni.

Marian-Jean Marinescu, PPE grupas vārdā. – (RO) Komisār, jūs esat mēģinājis izskaidrot iemeslu, kādēļ mēs nestrādājam uz koplēmuma pamata. Arī man ir tāds pats viedoklis kā kolēģei *Vālean* kundzei, šā ziņojuma referentei, ka būtu laba ideja šo regulu apspriest uz koplēmuma pamata.

Jaunā regula ir Eiropas Savienības enerģētikas tirgum ļoti svarīgs tiesību akts. Šai analīzei ir jāpapildina valstu un reģionālās stratēģijas un jāpalīdz nostiprināt energoapgādes drošību, nosakot iespējamās nepilnības un riskus saistībā ar infrastruktūru un investīcijām, lai nodrošinātu līdzsvaru starp piedāvājumu un pieprasījumu enerģētikas nozarē.

Es domāju, ka Komisijas priekšlikumā ir vairāki punkti, kas ir neskaidri, bet kuri, es ceru, ir atrisināti ar iesniegtajiem grozījumiem, piemēram, jautājums par dalībvalstu enerģētikas datu publicēšanu. Šie dati ir jāapkopo valsts un reģionālā līmenī. Tas palīdz novērst konfidencialas komercinformācijas izpaušanu.

Vēl viens jautājums ir jāprecizē, ko nozīmē „īpašā iestāde” vai iestāde, kurai ir uzticēts sagatavot un pieņemt ES daudzgadu tīkla izstrādes un ieguldījumu plānus enerģētikas infrastruktūrā. Pastāv arī jautājums par izvairīšanos no divkāršas šo datu ievākšanas un par to, kad ir jāiesniedz ziņojums par kādu noteiktu projektu, piemēram, pēc tam, kad iestādes ir saņēmušas būvniecības atļauju.

Vēl viens īpaši svarīgs aspekts ir jautājums par Eiropas ieguldījumu uzraudzību trešās valstīs, kam ir ietekme uz Eiropas enerģijas tirgu. Es uzskatu, ka par investīcijām trešās valstīs, kuras veic gan valdības, gan valstu uzņēmumi, kurām ir būtiska ietekme uz enerģijas tirgu, ir jāziņo saskaņā ar šo regulu.

Adam Gierek, S&D grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas integrācija, drošība un solidaritāte enerģētikas jomā prasa kopīgu ieguldījumu pārvaldību visās dalībvalstīs kā daļu no enerģētikas infrastruktūras plašā nozīmē un it īpaši no pārvades infrastruktūras. Optimāliem ieguldījumu risinājumiem šajā jomā nepieciešama objektīva informācija par infrastruktūras stāvokli atsevišķu valstu sistēmās, kā arī informācija, kas ir būtiska, lai veiktu centralizētu ES pētījumu par turpmāko integrāciju.

Svarīgi ir tas, ka konkurences faktoram kopējā tirgū attiecībā uz produktiem un pakalpojumiem, kuru ietekmē galvenokārt enerģijas izmaksas katrā dalībvalstī, un vajadzībai saglabāt komercnoslēpumus nevajadzētu aizēnot vai sagraut integrācijas procesus. Paturēsim slepenībā tikai to, kas ir jātur slepenībā — militāro infrastruktūru.

Tas ir svarīgi galvenokārt tāpēc, ka lēmumiem par investīcijām, tādiem kā, piemēram, par ziemeļu vai dienvidu gāzes vada būvniecību, nevajadzētu būt tikai egoistiskiem pasākumiem, kas veikti tikai dažu ES dalībvalstu interesēs. Izveidosim kompleksu ilgtermiņa enerģētikas infrastruktūras plānu visai ES, pamatojoties uz sadarbības, uzticības un solidaritātes principiem. Pašreizējā regula diemžēl kalpo šim nolūkam tikai zināmā mērā, un, manuprāt, tai būtu jāietver arī, piemēram, dalībvalstu prioritātes.

Lena Ek, ALDE Grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, es esmu ļoti gandarīta par Komisijas apņemšanos veicināt paraugpraksi un uzlabot energoefektivitāti Eiropas enerģētikas tirgū. Energoefektivitāte ir ļoti svarīga gan darba vietām, gan izaugsmei Eiropā un ir būtiska, ja vēlamies sasniegt 2°C mērķi. Divi galvenie priekšnosacījumi šajā nozīmē ir energoviedu tīklu un brīvu, labi funkcionējošu iekšējo enerģijas tirgu. Dabiski, abiem ir nepieciešams, lai Komisijai būtu labas zināšanas par esošo infrastruktūru un tirgu — un par to ir šis priekšlikums.

Tomēr mums ir arī nepieciešams, lai ierēdņi, kas nodarbojas ar šo informāciju, darbotos efektīvi. Mums jāizvairās no dublēšanās, un sniegtajai informācijai ir jābūt tādai, kāda ir vajadzīga, lai sasniegtu izvirzītos mērķus. Ja mēs vēlamies panākt, lai tirgus darbojas, ir arī ārkārtīgi svarīgi, lai informācija, kas iegūta no Eiropas uzņēmumiem, ir aizsargāta, lai izvairītos no tirgus traucējumiem. Es atbalstu autora ziņojumu un aicinu Parlamentu noraidīt neticami birokrātiskos priekšlikumus, ko iesniedza Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa.

Kā minēts iepriekš, priekšlikuma mērķi ir neticami svarīgi — tik svarīgi, ka tiem ir noteikts atsevišķs juridiskais pamats Lisabonas līguma 194. pantā, kurā tie ir praktiski vārdu pa vārdam uzskaitīti. Tādēļ tas, ka Eiropas Parlamentam ir pilnībā jāiesaistās, izmantojot parasto likumdošanas procedūru saskaņā ar šo līgumu, ir pats par sevi saprotams. Nekas cits nebūtu mūsu cienīgs un būtu neticami neveiksmīgs sākums sadarbībai, kura mums ir nepieciešama starp Parlamentu un Komisiju par funkcionējošu iekšējo enerģijas tirgu.

Yannick Jadot, Verts/ALE Grupas vārdā. – (FR) Komisār, tas, ka jūs vēlaties apspriest šā instrumenta rezultātus Eiropas Parlamentā, ir labi, bet galvenais, kas Eiropas Parlamentam ir jāievēro, ir parastā likumdošanas procedūra. Mums šis instruments būs noderīgs, bet tas varētu būt operatīvāks, efektīvāks un pārredzamāks.

Efektīvāks, īpaši, ja tajā ņemtu vērā visus decentralizētos enerģijas avotus. Nav jau jāsaprāt katrs saules bateriju panelis, bet dalībvalstu līmenī mums ir informācija, kuru jūs varētu apkopot, lai redzētu, kādi ir decentralizētās enerģijas plānu rādītāji kopā. Runājot par demokrātiju un pārredzamību, esmu pārsteigts dzirdēt mūsu liberāļu deputāta atbildi „birokrātija”. Šim instrumentam ir jābūt pārredzamam, tas ir jāapspriež, un Komisijai ir jākonsultējas ar visām ieinteresētajām pusēm, arī ar arodbiedrībām un apvienībām. Visbeidzot nodokļu maksātāji lielā mērā veicina enerģētikas pārejas intensitāti, un ir svarīgi, ka mums ir informācija par finansējumu, lai precīzi zinātu, kā nodokļu maksātāji finansē enerģētikas pāreju Eiropā. Es ceru, ka iesniegtos grozījumus rīt pieņems liels deputātu skaits, lielāks nekā redzams šeit šovakar.

Evžen Tošenovský, ECR grupas vārdā. – (CS) priekšlikums attiecībā uz regulāru informāciju par investīciju projektiem ES enerģētikas infrastruktūras jomā ir apšaubāms. Tas iesaistīs ES iestādes tādu uzņēmumu konkurences attiecību jomā, kuri galvenokārt pieder privātpersonām. Manuprāt, šim priekšlikumam ir divi slāņi. Viens slānis attiecas uz šādas obligātas informācijas saturu, jo īpaši attiecībā uz tās darbības jomu un detaļām. Otrs slānis attiecas uz konfidencialitātes līmeni un no tā izrietošajām Komisijas saistībām saglabāt slepenību.

Esmu pārliecināts, ka informācijai, kas ir jāziņo, jābūt vairāk aprakstoša rakstura, sniedzot aptuvenu pārskatu par enerģijas tīkliem un to turpmāko attīstību. Tādējādi Komisijai būtu pietiekams pārskats par saikni starp atsevišķām valstīm un tajā pašā laikā arī pietiekams esošo tīklu pārskats un nākotnes perspektīva. Līdz ar to loģiski rodas jautājums arī par to, ko Komisija varētu darīt, ja tā pārliecinātos, ka noteiktā teritorijā jauda ir nepietiekama, vai ja, gluži otrādi, ir lielas jaudas rezerves. Ar pietiekamu vispārīgu informāciju mēs arī atrisinātu neērto diskusiju problēmu par slepenības uzturēšanu attiecībā uz enerģētikas uzņēmumu dažiem stratēģiskajiem plāniem.

Jaroslav Paška, EFD grupas vārdā. – (SK) Notikumi pēdējos gados ir pierādījuši, ka energoapgādes drošība ES vairāk ir vēlēšanās nekā realitāte.

ES dalībvalstu energosistēmas nav ne pietiekami saderīgas, ne pietiekami savstarpēji saistītas. Šī iemesla dēļ daudzas valstis ir nokļuvušas situācijā bez apkures un gāzes pagājušā gada sākumā, neskatoties uz ES solidaritāti un labo gribu. Eiropas Komisijai būs jāīsteno plašas iniciatīvas, lai labotu šo situāciju, un tāpēc ir nepieciešams, lai Eiropas Komisiju tās darbā kvalificēti un detalizēti informētu gan dalībvalstis, gan privātais sektors.

Šo iemeslu dēļ Padomes regulas projektu par paziņošanu par investīcijām enerģētikas infrastruktūrā projektos mēs varam uzskatīt par dabisku un nepieciešamu soli ES enerģētikas politikas paplašināšanā, reaģējot uz aktualitātēm energoapgādes jomā Eiropas Savienībā. Grozījumu priekšlikumi, kas iekļauti ziņojumā par šo programmas jautājumu, uzlabo regulas formulējumu un tāpēc es uzskatu par pareizu tos atbalstīt.

Amalia Sartori (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, *Vălean* kundzes lieliskajā ziņojumā pausti saprātīgi viedokļi, kuriem es piekrītu.

Pirmkārt, prasība nodrošināt optimālu drošības līmeni attiecībā uz datiem un informāciju, kas pieprasīta saskaņā ar šo priekšlikumu, proti, tam, ko ekonomiskie operatori uzskata par konfidencialiem datiem. Otrkārt, prasība nodrošināt iespēju apkopot datus arī plašākā reģionālā līmenī, ņemot vērā, ka valsts līmenī tam dažreiz nav nozīmes. Treškārt, paziņošanai ir jābūt praktiskam mērķim un jāpapildina Eiropas gāzes sistēmas attīstības analīze.

Šī iemesla dēļ Komisijai būtu pienākums apspriest savu analīzi ar dalībvalstīm un uzņēmējiem nozarēs; Komisija to apņēmas šeit pie mums.

Mums ir arī veiksmīgi jāizvairās, lai nedivkāršotos darbs, kas uzņēmējiem, valsts pārvaldes iestādēm un dalībvalstīm ir jāveic, lai noteiktu valsts plānus, kuru mērķis ir aizsargāt piegādes drošību, ar īpašu atsauci uz gāzes infrastruktūru, kā arī, lai garantētu, ka operatori netiek nekādā veidā sodīti, ja tie nolemj mainīt savus ieguldījumu plānus.

Nobeigumā es pievērsīšu uzmanību priekšlikuma 1. panta 2. punktam, kurā tiek apspriesti paziņošanas termiņi. Ir jāņem vērā tas, ka daudzi projekti nepārsniedz plānošanas posmu. Tāpēc labākos iespējamajos rezultātus varētu sasniegt, ja paziņojums attiektos tikai uz tiem projektiem, kas ir saņēmuši nepieciešamās pilnvaras un atļaujas, vai uz tiem, par kuriem ir pieņemts galīgais lēmums par ieguldījumu.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Es vēlētos sākt ar apsveikumu referentei par kvalitatīvo darbu, ko viņa ir paveikusi. Lisabonas līgums stiprina Eiropas Savienības pilnvaras enerģētikas politikas jomā. ES energoapgādes drošība un solidaritāte starp dalībvalstīm enerģētikas krīzes situācijās ir vitāli svarīgas Eiropas Savienības enerģētikas politikā. Šajā regulā nosaka Kopienas sistēmu, saskaņā ar kuru ir jāpaziņo Komisijai dati un informācija par investīcijām naftas, gāzes, elektroenerģijas un biodegvielu projektos enerģētikas infrastruktūrā, kā arī par projektiem, kas saistīti ar enerģētikas nozarē emitētā oglekļa ģeoloģisko uzglabāšanu.

Faktiski Komisija varēs iesniegt priekšlikumus par to, kā labāk izmantot esošās jaudas un identificēt risinājumus enerģētikas krīzes situācijās. Regulā nedrīkst būtiski pārsniegt administratīvo slogu, ar ko enerģētikas uzņēmumiem ir jāietiek galā. Tomēr es uzskatu, ka šī regula būtu jāpiemēro arī tādiem Eiropas uzņēmumiem, kuri iegulda enerģētikas infrastruktūras projektos trešās valstīs un ir tieši saistīti ar vienas vai vairāku dalībvalstu enerģijas tīkliem vai būtiski tos ietekmē. Tāpēc es ceru, ka 74. grozījums rīt saņems vairākuma atbalstu.

Roger Helmer (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, daži no grozījumiem, kurus mēs šovakar izskatām, atspoguļo mūsu maniakālo apsēstību ar atjaunojamiem enerģijas avotiem. Mēs turpinām runāt par to, cik svarīgi ir samazināt CO2 emisijas, lai gan cilvēka ietekmētās globālās sasilšanas teorija grūst mūsu acu priekšā.

Bet, ja mēs nopietni domājam par CO2 emisiju samazināšanu, protams, būtu jādod priekšroka atomelektrostacijām, nevis atjaunojamām enerģijām. Mēs esam izvēlējušies ieviest stimulus, kas lielā mērā kropļo tirgu par labu atjaunojamiem enerģijas avotiem un ir pret kodolenerģiju.

Eiropai ir vajadzīga konkurētspējīga, droša, plaši piegādāta, pamatslodzes, ražošanas jauda, kuru var nodrošināt kodolenerģija. Pagaidām nožēlojami necīgā un neregulārā elektroenerģijas apgāde no vēja ģeneratoriem nevar nodrošināt jaudu Eiropas rūpniecībai.

Daudzām ES valstīm, tajā skaitā manai valstij, ir iespēja vēlāk šajā desmitgadē piedzīvot enerģijas krīzi daļēji Lielo sadedzināšanas iekārtu direktīvas dēļ. Ja vien mēs neiesim tālāk un neizveidosim nopietnu ražojošu jaudu, ar ko es domāju kodolenerģiju un ogles, mēs piedzīvosim to, ka nodzisis gaisma.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Enerģētika un enerģētikas tīkls ir Eiropas ekonomikas nākotnes kritisks jautājums. Enerģijas drošības nozīme ir atkārtota dažādos dokumentos, diskusijās un sanāksmēs. Tomēr, lai vārdiem un deklarācijām sekotu konkrēti risinājumi un izmērāmi rezultāti, mums vispirms un galvenokārt atbilstīgā līmenī jānodrošina plānoto ieguldījumu finansējums. Saskaņā ar vienas no pasaulē lielākajām degvielas korporācijām *Exxon Mobil* ziņojumu pasaules pieprasījums pēc enerģijas pieaugs par aptuveni 1,2% gadā tā, ka līdz 2030. gadam pieprasījums būs pieaudzis par aptuveni 35%.

Pieprasījums pēc gāzes, kas būs otrais svarīgākais enerģijas avots, palielināsies par 1,8% gadā. Pašlaik pasaulē izmanto nedaudz vairāk kā 3 miljardus m³. 2030. gadā būs nepieciešami aptuveni 4,3 miljardi m³. Sakarā ar Eiropas pieaugošo vajadzību pēc gāzes palielināsies atkarība no šā resursa importa no 45% 2005. gadā līdz 70% 2030. gadā. Ņemot vērā šos skaitļus, Eiropas Kopienas finansiālais atbalsts enerģētikas tīklam jāaplūko stratēģiski.

Pašreizējā ekonomikas un finanšu situācijā daudziem projektiem ir īpaši grūti atrast ieguldītājus. Šos projektus varēs turpināt tikai ar pienācīgu Eiropas Savienības atbalstu. Prioritāte jāpiešķir tiem projektiem, kas vērsti uz pārrobežu vajadzībām un veicina jaunu tehnoloģiju izstrādi, kurām ir fundamentāla nozīme nākotnes enerģijas vajadzību nodrošināšanā Eiropā. Šie projekti palīdzēs novērst atšķirības savienojumos starp sistēmām Eiropas Savienībā un ļaus Eiropas Savienībai turpmāk optimāli izmantot savus enerģijas avotus.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, šis jautājums ir ļoti svarīgs vismaz trīs iemeslu dēļ: pirmkārt, mums ir jādoma par energoapgādes drošību, jo reiz pienāks diena, kad fosilās degvielas būs beigušās, otrkārt, mūsu klimata pārmaiņu mērķi 2020. gadam vai, kā daži ir atbalstījuši, 3020. vai pat 4020. gadam un, treškārt, un tas ir ļoti svarīgi, mums ir jāsamazina atkarība no fosilajā kurināmā, kuru piegādā dažkārt nestabili un diktatoriski režīmi.

Līdz ar to laiks nav mūsu pusē, un viena no jomām, kas prasa nopietnu uzmanību, ir pētniecība un inovācijas. Un es esmu noraizējies par to dublēšanos šajā jomā.

Nesen uzzināju, ka ir bijušas 45 dažādas grupas, kas pētījušas salmonellas baktēriju. Tātad, ja tā bija ar salmonellas baktēriju, tad varētu būt 450 grupas, kas pētītu vienu un to pašu atjaunojamās enerģijas veidu, piemēram, vēja enerģiju, saules enerģiju, plūdmaiņu enerģiju un viļņu enerģiju.

Tāpēc es vēlos jautāt Komisijai, kādi ir tās plāni, lai koordinētu šos pētījumus, lai vislabāk tiktu izmantoti resursi mums nepieciešamo tehnoloģiju iegūšanai.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Es vēlos apsveikt *Vălean* kundzi ar šo ziņojumu. Es vēlētos uzsvērt dažus aspektus attiecībā uz ieguldījumu infrastruktūrā nozīmi. Nepārtraukta enerģētikas infrastruktūras attīstība ir vienīgais veids, kā tikt galā ar arvien mainīgās sabiedrības vajadzībām. Esošo tīklu attīstība, kā arī investīcijas jauna veida tīklos, kas pielāgoti novatoriskiem enerģijas resursiem, ir būtisks faktors, kas paredzēts, lai atvieglotu jaunu enerģijas avotu pieejamību gan iedzīvotājiem, gan rūpniecībai.

Patlaban reģionālā sadarbība enerģētikas nozarē notiek *de facto*. Tomēr tā jānostiprina ar skaidriem noteikumiem. Solidaritāte starp dalībvalstīm ir jāpārvērš no idejas realitātē. Ir svarīgi arī palielināt investīcijas IT sistēmās degvielas krājumu uzraudzībai un ziņošanai par tām krīzes laikā.

Visbeidzot, es vēlētos uzsvērt, ka ieguldījumi un IKT risinājumu izmantošana enerģētikas nozarē ir būtiski, lai attīstītu energoefektīvu, zema oglekļa satura ekonomiku.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Lisabonas līgums, kas ir nostiprinājis ES pilnvaras enerģētikas politikas jomā, būtu aktīvi jāizmanto, lai pārvarētu grūtības un novērstu iespējamās problēmas enerģijas tirgū.

Informācijas sniegšana par investīciju projektiem enerģētikas infrastruktūrā palīdzēs noteikt atšķirības starp piedāvājumu un pieprasījumu šajā nozarē, un tāpēc arī palīdzēs veidot labāku kopējo enerģētikas politiku solidaritātes garā, ciešāk apvienojot dalībvalstis enerģijas tirgū. Iepriekš minēto iemeslu dēļ es piekritu viedoklim, ka ir nepieciešams apkopot precīzu un atbilstošu informāciju par plānotajām investīcijām, lai ES varētu pieņemt informētus lēmumus enerģētikas politikā, balstoties uz integrētu priekšstatu par situāciju, kura dominē visās dalībvalstīs.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Stabils un nepārtraukta energoapgādes garantija ir kļuvusi par prioritāti Eiropas Savienības dalībvalstu valdībām, tāpat kā Kopienai kopumā. Īpaša atbildība šajā jautājumā ir Eiropas Komisijai, kurai savā darbībā jācenšas nodrošināt enerģijas piegādes Kopienai, izstrādājot un uzraugot Eiropas enerģijas tirgus pareizu darbību.

Viens no Komisijas daudzdimensiju enerģētikas politikas mehānismiem būtu atbalstīt efektīvus investīciju projektus enerģētikas nozarē. Komisijai būtu regulāri jāveic analīze un pētniecība. Analīze jābalsta uz informāciju par atsevišķu valstu investīciju projektiem enerģētikas infrastruktūrā, uzsvāru liekot ne tikai uz iekārtām, kuras pašreiz izmanto, bet arī analizējot investīciju projektus, kuru mērķis ir palielināt diversifikāciju, gan enerģijas izejvielu avotus, gan veidus, kādā tā tiek transportēta un pārstrādāta. Kad Komisijai ir līdzīgas analīzes no visām Eiropas Savienības valstīm, tā varēs izvēlēties stratēģiju, kas ir visizdevīgākā Eiropas enerģijas tirgum.

Paul Rübīg (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār Oettinger, viena no galvenajām problēmām enerģētikas nozarē, protams, ir enerģijas uzglabāšana. Es uzskatu, ka saistībā ar apgādes drošību mums ir vairāk jādomā par uzglabāšanas drošību. Saistībā ar atjaunojamajām enerģijām tas ir milzīgs izaicinājums.

No otras puses, mums arī nepieciešams izveidot intelektiskos tīklus. Jo vairāk mums ir atjaunojamās enerģijas, jo lielākas ir iespējas veidot mūsu vidi ievērojami energoefektīvāku ar intelektiskajiem tīkliem un, galu galā, arī stimulēt māsaimniecības izmantot intelektiskas uzskaites sistēmas, lai samazinātu patēriņu, kā arī izmaksas. Efektivitātes pieaugumam būs ļoti svarīga un nozīmīga loma nākotnē ne tikai enerģijas ražošanā, bet arī un it īpaši enerģijas patēriņā.

Günther Oettinger, Komisijas loceklis. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti, es gribētu pateikties par jūsu vērtīgajiem uzlabojumu ierosinājumiem. Komisija veiks pasākumus, lai regulas galīgajā redakcijā nodrošinātu to, ka dalībvalstis ņem vērā daudzus no jūsu priekšlikumiem.

Komisija ir informēta par informācijas konfidencialitāti attiecībā uz plānotajiem projektiem. Šā iemesla dēļ mēs piekrītam šī Parlamenta ieteikumiem publicēt tikai tos datus, kas iepriekš tikuši savākti dalībvalstu līmenī. Bez tam Eiropas līmenī dati būtu jāapkopo tā, lai nevarētu izdarīt nekādus secinājumus par atsevišķiem uzņēmumiem un to uzņēmējdarbības politiku. Tas ir svarīgi gadījumos, kad ir tikai viens uzņēmums, kas darbojas valsts līmenī noteiktā enerģētikas nozarē.

Kā jau minēju, mēs arī atzinīgi vērtējam piemērošanas jomas paplašināšanu, lai ietvertu naftas, gāzes un ogļu ražošanas jaudas. Neslēpšu faktu, ka dalībvalstis mazāk labvēlīgi izturas pret šo priekšlikumu, bet sola pārskatīt šo iespēju iekļaušanu piecu gadu laikā.

Neatkarīgi no mūsu atšķirīgās interpretācijas attiecībā uz regulas juridisko pamatu varu jums apliecināt, ka Komisijas mērķis ir panākt plašas debātes infrastruktūras jomā. Jaunais infrastruktūras un solidaritātes instruments, kas ir jāizstrādā un kas ir paredzēts, lai Kopienas finanšu atbalstu paplašinātu līdz visas Eiropas enerģētikas tīkliem, sniegs tam iespēju, kā arī to nodrošinās Komisijas progresa ziņojumi par ekonomiskās atveseļošanās programmas īstenošanu attiecībā uz pabalstiem enerģētikas projektiem.

Adina-Ioana Vălean, referente. – Priekšsēdētājas kundze, es gribētu pateikties komisāram un kolēģiem par viņu interesanto ieguldījumu debatēs.

Tikai daži vārdi nobeigumā — vai vismaz mans secinājums. Pirmkārt, es gribētu vēlreiz uzsvērt, ka politikai vajadzētu noteikti atturēties no iejaukšanās tirgū. Neaizmirsīsim, ka Eiropa ir tirgus ekonomika, un politika šeit ir tikai tāpēc, lai labotu tirgus nepilnības.

Otrkārt, man ir stingra pārliecība, ka mums nevajadzētu izmantot šo regulu, lai pārbaudītu citu noteikumu pareizu piemērošanu vai ietvertu izmērojošu informāciju, tas nav vingrinājums statistikā. Mums ir noteikti jāglabā informācija, kas ievākta līdz noteiktai nozīmības pakāpei, pretējā gadījumā tā zaudēs savu mērķi lielā datu apjoma dēļ. Un šī regula nav par politikas izstrādi attiecībā uz atjaunojamām enerģijām vai gāzi.

Visbeidzot, es vēlētos pateikt kolēģei *Lena Ek*, ka es tikai ceru, ka apkopotie dati, kurus iegūsim līdz ar šo regulu, palīdzēs mums kļūt gudrākiem enerģētikas jautājumos un būs mūsu vispārējās interesēs.

Priekšsēdētāja. – Debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks ceturtdien, 2010. gada 25. februārī

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Paolo Bartolozzi (PPE), rakstiski. – (IT) Es apsveicu Eiropas Komisiju ar to, ka Padomei ir iesniegti grozījumi regulai par enerģētikas infrastruktūras investīciju projektiem Eiropas Savienībā.

Ziņojums bagātina saturu jēgpilnā un labi informētā veidā divu iemeslu dēļ. Pirmais iemesls ir sniegt pārredzamu informāciju par konfidencialu datu drošību un konfidencialitāti, kuri Komisijai būs regulāri

jāsaņem, lai efektīvi pārvaldītu enerģētikas politiku. Ziņojums ir saskaņā ar Lisabonas līgumu, kurā īpaša uzmanība ir pievērsta enerģētikas politikai, stiprinot un koordinējot tās metodes, un ar investīcijām, kas ir nepieciešamas nozarē.

Pasaules politisko līderu nespēja vienoties Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmē nozīmē, ka, lai īstenotu šo politiku, ir jāmaina stratēģija. Eiropas Parlaments šai problēmai pievērš īpašu uzmanību ar mērķi pārraudzīt enerģētikas ieguldījumus būvniecībā un saistīto energoproduktu transportā un uzglabāšanā, lai apmierinātu ražošanas un piegādes nozares un tā aizsargātu patērētāju veselību.

Otrs iemesls — sakarā ar to, ka ES trūkst energoproduktu un iekšējais pieprasījums — kā imports — pieaug katru dienu, ES enerģētikas politikai ir jākoncentrējas uz dažādošanu, piegādes drošību un energoefektivitāti.

Elena Băsescu (PPE), rakstiski. – (RO) Solidaritātes principam ir jānodrošina Eiropas Savienības enerģētikas politikas izstrādes platforma. Ja dalībvalstis strādā kopā, tās var nodrošināt drošāku, lētāku un efektīvāku enerģijas resursu piegādi iedzīvotājiem un uzņēmumiem. Eiropas Savienībai ir sevišķi svarīgi, lai tās enerģētikas infrastruktūra atvieglotu sadarbību starp dalībvalstīm, samazinot problēmas, kuras parādījās enerģētikas krīzes laikā. Šī regula paredz Eiropas Komisijai sniegt informāciju par enerģētikas struktūrām, lai par tām varētu iegūt pārskatu. Tas ietver datus par naftas un dabasgāzes infrastruktūrām, kā arī par atjaunojamiem enerģijas avotiem. Pēc šīs informāciju ievākšanas būs iespējams atzīmēt trūkumus Eiropas enerģētikas sistēmā un pēc tam ierosināt pasākumus to novēršanai. Eiropas līmenī veiktajiem pasākumiem ir jāpapildina valstu un reģionālās stratēģijas. Es uzskatu, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai mēs aizsargātu ievāktās komercinformācijas konfidencialitāti. Turklāt ir svarīgi arī uzraudzīt Eiropas investīcijas tajās trešās valstīs, kurām ir liela ietekme uz ES enerģijas tirgu.

Sergio Berlato (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, priekšlikums regulai par investīciju projektiem enerģētikas infrastruktūrā Eiropas Kopienā ir svarīgs instruments, lai efektīvi veicinātu ES līmeņa enerģētikas politiku.

Es atbalstu šā priekšlikuma pamatojumu, proti, vajadzību noteikt konsekventu un visaptverošu sistēmu ieguldījumu attīstībai enerģētikas infrastruktūrā Savienībā, kas ļaus Komisijai uzraudzīt plānoto investīciju projektu stāvokli enerģētikas nozarē.

Uzraudzībai noteikti ir izšķiroša nozīme, lai nodrošinātu projektu atbalsta politikas pārredzamību, bet ar nosacījumu, ka administratīvais slogs maziem un vidējiem uzņēmumiem — ES ekonomikas virzītājspēkam — ir samazināts līdz minimumam.

Manuprāt, ir pozitīvi, ka ir panākts kompromiss, lai nodrošinātu, ka tirgus operatoru datus Komisija saņems un apstrādās ar nepieciešamo, garantēto konfidencialitāti. Investīciju projektiem enerģētikas infrastruktūrā ir izšķiroša nozīme brīva un tādēļ konkurētspējīga enerģijas tirgus izveidošanā.

Tādēļ es aicinu Komisiju, pamatojoties uz savāktajiem datiem, periodiski sniegt enerģētikas nozares strukturālo attīstības analīzi, lai apzinātu tirgus jomas, kurās nepieciešami uzlabojumi, un visus šķēršļus, kuri kavē tā optimālu darbību.

András Gyürk (PPE), rakstiski. – (HU) Nav dienas, kad kāda dalībvalsts vai liels uzņēmums nepaziņotu par lieliem ieguldījumu plāniem enerģētikas nozarē. Dažādi gāzes cauruļvadi, šelfā ģenerēti vēja parki un ducis elektrostaciju ir rasējamā dēļa stadijā. Tajā pašā laikā turpmāko ieguldījumu koordināciju varētu vēlēties daudz labāku. Tas pats par sevi būtu vairāk nekā pietiekams iemesls, lai iesniegto regulu apstiprinātu tagad, kas vienotā struktūrā apvienotu visus paziņošanas pienākumus no dalībvalstu puses par investīcijām enerģētikā. Regula, kura ir jāpieņem, dod iespēju saskaņot reģionālās investīcijas un palīdz kopīgai plānošanai, tā stiprinot enerģijas tirgu un apgādes drošību.

Es domāju, ka ir svarīgi, lai prasības priekšlikumā par paziņošanu par investīcijām neuzliktu pārmērīgu administratīvo slogu dalībvalstu iestādēm. Mums ir jānodrošina, ka paziņošanas par investīcijām metode atbilst iepriekš pieņemtajiem noteikumiem. Šajā sakarā ir vērts atcerēties, ka pat tagad ES direktīvas par iekšējo elektroenerģijas un dabasgāzes tirgu aicina sagatavot 10 gadu ieguldījumu plānus.

Sākotnējais Eiropas Komisijas priekšlikums neattiecas uz investīcijām centralizētajā siltumapgādē. Šā iemesla dēļ būtu jāapstiprina grozījums, kas to iekļauj obligātās informācijas sniegšanas jomā, ko ierosināja Parlamenta Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka jaunajās dalībvalstīs centralizētajai siltumapgādei ir nozīmīga loma iedzīvotāju apgādē. Ungārijā, piemēram, šāda veida apkure tiek piegādāta aptuveni 2 miljoniem iedzīvotāju. Investīcijas centralizētajā siltumapgādē nevar atstāt ārpus apspriešanas enerģētikas investīciju politikas saskaņošanas laikā.

Edit Herczog (S&D), rakstiski. – (HU) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, neraugoties uz lielo nenoteiktību enerģētikas infrastruktūras investīciju projektu īstenošanā, kas pievienota nopietnajām grūtībām, ko pašreiz izraisa ekonomikas un kredītu krīze investīciju plāniem enerģētikas nozarē, mums ir skaidri jāsaprot, ka galvenais faktors jaunajā Eiropas enerģētikas politikā, kura ir vērsta uz drošu piegāžu nodrošināšanu, tajā pašā laikā mazinot klimata pārmaiņu sekas un saglabājot konkurētspēju, ir nākamajos gados ieguldīt lielus līdzekļus enerģētikas infrastruktūrās Eiropas Savienībā. Tas ir svarīgs instruments, veidojot kopējo enerģētikas politiku.

Bez pietiekamas informācijas par mūsu enerģētikas infrastruktūru mēs nevaram sniegt efektīvu atbalstu Eiropas enerģētikas politikai ES līmenī. Tieši šā iemesla dēļ es uzskatu, ka mūsu kopējais mērķis Kopienā ir sniegt precīzu un regulāru informāciju par investīciju projektiem ES enerģētikas infrastruktūrā, atvieglojot informācijas vākšanas slogu, lietderīgu analīzi uzlabošanai, pamatojoties uz Komisijai iesniegto informāciju, tajā pašā laikā atvieglojot slogu privātā sektora dalībniekiem, kuru nozīme ieguldījumos infrastruktūras attīstībai pieaug.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), rakstiski. – (PL) Es gribētu izteikt sirsnīgu pateicību referentam par šāda līdzsvarota ziņojuma sagatavošanu. Dalībvalstu un Eiropas Komisijas konsolidētie centieni, kas ir izklāstīti šajā ziņojumā, nodrošinās integrētu un uzlabotu energoapgādes drošības sistēmu Eiropas Savienībā, tajā pašā laikā panākot labāku enerģijas efektivitāti un samazinātu patēriņu. Kopienas enerģētikas politikas ietvaros Komisijai un dalībvalstīm ir jānosaka investīcijas, kas nepieciešamas, lai sasniegtu ES stratēģiskos mērķus attiecībā uz dabasgāzes un elektroenerģijas piegādi un pieprasījumu. Regula nosaka kopīgas sistēmas, uz kuru pamata Eiropas Komisija saņem datu un informācijas iesniegumus par enerģētikas infrastruktūras investīciju projektiem jēlnaftas, dabasgāzes, elektroenerģijas jomās, par biodeģvijas un zemas emisijas investīciju projektiem pilsētas siltumapgādes un dzesēšanas sistēmā. Nav apstrīdams, ka viens elements, kas vajadzīgs, lai saglabātu stabilitāti enerģētikas sistēmā, bez šaubām, ir ogles, kuras nedrīkst aizstāt ar atjaunojamiem enerģijas avotiem, jo tie neapmierinās jauno dalībvalstu tautsaimniecības nozaru vajadzības, kuras nepārtraukti paplašinās un attīstās. Uzsverot ogļu kā enerģijas avota priekšrocības, jāatzīmē, ka jauno tehnoloģiju izmantošana ļaus mums vairāk samazināt piesārņojumu un pakāpeniski pieņemt noteiktās CO₂ emisijas robežvērtības.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Jaunās enerģētikas politikas kontekstā, kuras mērķis ir nodrošināt energoapgādi, atvieglojot klimata pārmaiņu ietekmi un nodrošināt konkurētspēju, enerģētikas infrastruktūras investīcijām ir būtiska nozīme. Jaunās politikas prasības, piemēram, mērķi par enerģijas avotu dažādošanu mainīs dalībvalstu politiku, lai tās gūtu labumu no jaunas, modernizētas enerģētikas infrastruktūras.

Komisijas priekšlikums ir pārskatīt pašreizējo paziņošanas par enerģētikas investīciju projektiem sistēmu. Mērķis ir ievākt atbilstošu informāciju par plānotajām investīcijām, lai Komisija varētu uzraudzīt situāciju attiecībā uz infrastruktūru un paredzēt iespējamās problēmas. Ņemot vērā, ka pašreizējie ES tiesību akti jau paredz ziņojumu un paziņošanas pienākumus attiecībā uz investīcijām un infrastruktūrām, šīs informācijas izmantošana ir labāk jākoordinē, lai no pienākumu dublēšanās, piemēram, attiecībā uz ziņošanu un konfidencialitāti, varētu izvairīties, vienlaikus uzlabojot iedzīvotāju piekļuvi informācijai. Lai gan priekšlikums galvenokārt koncentrējas uz administratīviem jautājumiem, tas sniedz priekšstatu par nākotnē paredzēto investīciju raksturu un īpašībām.

Tādēļ ir svarīgi arī turpmāk uzsvērt projektu ietekmi uz vidi, lai nodrošinātu garantijas un papildu stimulus enerģētikas infrastruktūras būvniecībai un ekspluatācijas pārtraukšanai ilgtspējīgā veidā un ar pienācīgo uzmanību pret vidi. Es apsveicu referentu.

Richard Seebler (PPE), rakstiski. – (DE) Pieaugošā pieprasījuma pēc enerģijas nodrošināšana, tajā pašā laikā aizsargājot vidi, jo īpaši saistībā ar antropogēnām klimata pārmaiņām, ir viens no galvenajiem uzdevumiem, kas ES būs jārisina nākotnē. Šajā sakarā ir ārkārtīgi svarīgi, lai Eiropas Savienība būtu informēta par visiem enerģētikas infrastruktūras projektiem dalībvalstīs. Tas palielinās darba efektivitāti, lai rastu Eiropas enerģētikas risinājumu. Pašreizējais teksts attiecībā uz informācijas apmaiņu par enerģētikas infrastruktūras investīciju projektiem sniegs labu pārskatu par pašreizējo enerģētikas infrastruktūru Eiropā.

Pats par sevi saprotams, ka šāds ziņojums nedrīkst pieļaut datu ļaunprātīgas izmantošanas iespēju. Tādēļ es atzinīgi vērtēju pušu savstarpējo kompromisu, kas paredz nepārprotamus datu pārsūtīšanas pamatnoteikumus. Centralizētā uzraudzība arī ļaus ātrāk noteikt, vai Eiropa pārāk cieši nekoncentrējas uz vienu enerģijas avotu. Kopumā ziņojumā ir virzība uz modernu enerģijas avotu daudzveidību.

Vladimir Urutchev (PPE), rakstiski. – (BG) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, līdz šim mēs esam apsprieduši nepieciešamību ātri izstrādāt vienotu ES enerģētikas politiku tikai krīzes gadījumā, piemēram,

kā tas bija 2009. gada ziemā. Ar pamatotām bažām mēs varam teikt, ka tā turpināties nevar. Tāpēc es atzinīgi vērtēju Vāleas kundzes ziņojumu un uzskatu to par svarīgu soli virzībā uz kopēju Eiropas enerģētikas politiku. Pats par sevi saprotams, ka vairāku direktīvu un regulu pieņemšana enerģētikas nozarē radīs nepieciešamos apstākļus, lai izstrādātu šādu kopējo politiku. Manuprāt, mēs esam tuvu tam, lai sāktu runāt pat par vienošanos ES enerģētikas kopienas izveidošanai. Paziņošanas sistēmas par investīciju projektiem enerģētikas nozarē katrā atsevišķā dalībvalstī ieviešana ļaus Komisijai iegūt pilnīgu priekšstatu par to, kā attīstās ES enerģētikas infrastruktūra, kā arī virzīt valstis lēmumu pieņemšanai vajāšanās, problemātiskās jomās. Tas palīdzēs izveidot pietiekamu, drošu infrastruktūru, kas varēs gan atbalstīt iekšējā enerģijas tirgus darbību, gan mazināt krīžu sekas. Vissvarīgākais ir tas, ka pietiekama, vienota Eiropas enerģētikas infrastruktūra ir priekšnosacījums vienotai ES iekšējai enerģētikas politikai, kuru Eiropas Parlaments ir pieprasījis vairākos dokumentu.

23. Ieņēmumu un izdevumu tāme budžeta grozījumam Nr. 1/2010 (Iedaļa - Eiropas Parlaments) (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir *Vladimír Maňka* ziņojums Budžeta komitejas vārdā par ieņēmumu un izdevumu tāmi budžeta grozījumiem 1 / 2010 (1. iedaļa - Eiropas Parlaments)

(2010/2014(BUD)) (A7-0017/2010).

Vladimír Maňka, referents. – (SK) Mēs visi labi zinām, ka tikai ar kopīgiem centieniem Eiropas līmenī mums izdosies uzveikt lielākos 21. gadsimta izaicinājumus, kas ir klimata pārmaiņas, izejvielu un enerģijas risks un izmaksas, ekonomikas globalizācija un draudi mūsu drošībai.

Ja Eiropa vēlas stāties pretī šīm problēmām, tās rīcībā ir jābūt efektīviem un kompleksi instrumentiem. Lisabonas līgums šādus instrumentus nodrošinās.

Decembrī mēs apstiprinājām Eiropas iestāžu budžetu 2010. gadam. Ar Lisabonas līguma īstenošanu saistītu iemeslu dēļ mūsu darbs pie budžeta netika pabeigts decembrī, un tas turpināsies arī aprīlī. Šodien mēs esam līguma stāšanās spēkā sākuma posmā, un ES jau no paša sākuma tās rīcībā būs vajadzīgs atbilstīgs finansējums, lai īstenotu jauno politiku. Lisabonas līgumam ir ietekme uz visu Eiropas Parlamenta un citu iestāžu pakalpojumu klāstu. Attiecībā uz Eiropas Parlamentu, koplēmumu pieņemšana dramatiski pieaugs, ietverot līdz 95 % tiesību aktu. Ir pievienotas tādas jomas, kā brīvība, drošība un tiesiskums, lauksaimniecība, zivsaimniecība, pētniecība un struktūrfondi. Plašāk tiks izmantots kvalificētais balsu vairākums Padomē un vairāku jaunu tiesisko pamatu izveidošana tādās jomās kā tūrisms, sports, enerģētika, civilā aizsardzība, pārvaldība un sadarbība. Tas palielinās likumdošanas darbību ES kopumā, ar ievērojamu kopējo ietekmi uz Eiropas Parlamenta pilnvarām un tā darbību un tādēļ arī uz nepieciešamību stiprināt pārvaldi.

Galvenā prioritāte budžeta grozījumos, kurus ierosināja Eiropas Parlamenta prezidentūra saistībā ar Lisabonas līgumu, ir nodrošināt, ka Eiropas Parlamentam ir pietiekoši resursi, lai veiktu likumdevēja funkcijas. Atcerēsimies, ka Eiropas Parlaments ierobežoja savas prasības 1988. gadā. Tas noteica šo ierobežojumu par summu līdz 20% iestāžu kopējo administratīvo izmaksu. 2006. gadā sarunās par daudzgadu finanšu programmu 2007.–2013. gadam Eiropas Parlaments apstiprināja šo ierobežojumu kā maksimālās vispārējās iestāžu administratīvās izmaksas. Kopš 2006. gada Eiropas Parlamenta izmaksas ir pieaugušas saistībā ar deputātu nolikumu, kas stājas spēkā, lai gan šā deputātu nolikuma otrajā lappusē finansējums ir atstāts dalībvalstu budžetos. Šodien mums arī nepieciešams segt izmaksas, kuras veidojas saistībā ar Eiropas Parlamenta jaunajām funkcijām sakarā ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā. Jāsaka, ka izdevumu ierobežojumā 20 % apmērā nav ņemts vērā deputātu nolikums vai Lisabonas līgums. Neraugoties uz to, ka deputātu nolikums ir ietverts Lisabonas līgumā, mēs Budžeta komitejā uzstājam, ka Eiropas Parlamenta budžetā 2010. gadam jāievēro 20 % ierobežojums no sākotnējās daudzgadu finanšu programmas. Mēs arī esam to panākuši.

Izstrādājot 2011. gada budžetu, tomēr mums būs rūpīgi jānosaka jaunā formula, lai nodrošinātu budžeta ilgtspēju nākamajā laikposmā. Es gribētu uzsvērt, ka labākais veids, kā nodrošināt budžeta ilgtspēju, ir izveidot budžetu, pamatojoties uz faktiskajām vajadzībām, nevis pamatojoties uz inflācijas indeksiem. Tikai šāda pieeja nodrošinās, ka budžets atspoguļo vienīgi faktiskās vajadzības, tādējādi palielinot tā pārredzamību un efektivitāti.

José Manuel Fernandes, PPE grupas vārdā. – (PT) Šie budžeta grozījumi ir Lisabonas līguma stāšanās spēkā rezultāts. Parlaments ir uzņēmies jaunas kompetences jomas un jaunus pienākumus, tāpēc tam ir jābūt līdzekļiem, lai pieņemtu šos jaunus izaicinājumus. Vēlētos uzsvērt, ka Eiropas iedzīvotāji pieprasa Parlamentam

lielisku likumdošanu, un, lai to nodrošinātu, ir svarīgi nodrošināt tā deputātus, komitejas un politiskās grupas ar nepieciešamajiem līdzekļiem.

Šajos budžeta grozījumos ir ievēroti juridiskie un budžeta standarti un laba finanšu disciplīna. Turklāt mēs uzskatām, ka budžeta disciplīna un uzkrājumu veidošana ir nepieciešama vairāk, nekā jebkad agrāk, un Eiropas iedzīvotāji to sagaida arī šā budžeta īstenošanā. Tādēļ mēs vēlētos vēlreiz apstiprināt, cik svarīgi ir izstrādāt nulles budžetu, kas garantē lielāku stingrību un pārredzamību, un mēs arī steidzami pieprasām informāciju par reālajiem pastāvīgajiem Eiropas Parlamenta izdevumiem. Mēs arī uzstājam uz ilgtermiņa plānošanas nepieciešamību ēku politikā, lai nodrošinātu budžeta ilgtspēju.

Mēs vēlētos arī uzsvērt, ka esam samazinājuši ēku rezervi par EUR 4 miljoniem. Līdz ar to kopējais budžeta apjoms patlaban veido 19,99 % no sākotnējās pozīcijas, 5. pozīcijas, kuru pieņēma pirmajā lasījumā.

Mēs esam pārliecināti, ka šie pasākumi palīdzēs mums rīkoties atbilstoši Eiropas iedzīvotāju pamatotajām bažām, cerībām un prasībām.

Göran Färm, S&D grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, šiem budžeta grozījumiem ir galvenokārt praktisks raksturs, to mērķis ir pielāgot Parlamenta procedūras jaunajiem uzdevumiem, kas tam paredzēti saskaņā ar Lisabonas līgumu. Viens punkts tomēr ir principa jautājums; tas attiecas uz lēmumu, kas pieņemts pirms 20 gadiem, tagad, kad Parlamentam nevajadzētu izlietot vairāk kā 20 % ES administratīvā budžeta.

Šā lēmuma dēļ mēs nedaudz pārsniegsim šo ierobežojumu — bet drīzāk tehnisku izmaiņu rezultātā, nevis jaunas politikas rezultātā. Tomēr tas ir izraisījis diskusijas par 20 % noteikumu. Ja vien netiks veikti būtiski samazinājumi, ierobežojums tiks pārsniegts, ja šodienas lēmumam būs pilnīga ietekme 2011. gadā. Ir pietiekošs iemesls, lai apspriestu šā 20 % noteikuma maiņu, jo Parlamenta funkcijas ir mainījušās vairāk nekā citu iestāžu funkcijas, bet mums nevajadzētu atteikties no šā principa bez pienācīgiem apsvērumiem.

Es galvenokārt domāju par diviem aspektiem. Pirmkārt, mums ir jāņem vērā fakts, ka daudzās dalībvalstīs patlaban ir milzīgs spiediens samazināt darbinieku skaitu un algas. Šādā situācijā mēs nevaram neņemt to vērā un turpināt paplašināt ES administrāciju. Otrkārt, mums ir jāpatur prātā, ka mēs piešķiram ES administrācijas budžetu kopīgi ar citām iestādēm un ka 1988. gada lēmumā mēs solījām, ka, ja mēs apsvērtu atteikšanos no 20 % noteikuma, tad tas notiktu tikai pēc pārrunām ar Padomi. Tas ir īpaši svarīgi, ņemot vērā sarežģītās sarunas ar Padomi, kas ir nenovēršamas attiecībā uz Ārējās darbības dienestu, Finanšu regulu, ilgtermiņa budžetu un tā tālāk.

Es balsošu par labu ziņojumam, bet vienlaikus es gribētu akcentēt brīdinājumu par nākotni.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Lisabonas līgums stiprina ES kopumā. Tas stiprina Eiropas iedzīvotāju līdzdalību, un tas stiprina arī Eiropas Parlamentu. Eiropas Parlamenta statusa paaugstināšana liek uzņemties arī lielākas likumdošanas saistības. Tās ir jāievēro katram atsevišķam deputātam atbilstoši viņa zināšanām un pārliecībai.

Šajā kontekstā es gribētu pieminēt arī likumdošanas izcilības lozungu. Mans „jā” Parlamenta budžeta grozījumiem ir nosacīts. Ņemot vērā arvien lielāku krīzes padziļināšanos, mums ir jāpārvalda mūsu finanses ar lielāku rūpību. Tomēr kā parlamentāriešiem mums ir arī pienākums veikt mūsu likumdošanas darbu vislabākajā veidā, kāds iespējams. Šī dubultā prasība ir jāievēro.

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, tas, ka mēs balsojam par ievērojamu Parlamenta budžeta palielinājumu, tostarp par deputātu parlamentārās palīdzības piemaksām, un Budžeta komitejā faktiski ir tikai četri vai pieci locekļi, ir šā Parlamenta deputātu uzticēšanās pierādījums Budžeta komitejai. Tā ir laba zīme, ka mēs viņiem uzticamies.

Tomēr divi koordinatori no Eiropas Parlamenta Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas un Eiropas Tautas Partijas (Kristīgajiem demokrātiem) šeit ir tāpēc, lai apstiprinātu, ka mēs pilnībā piekrītam šim budžeta palielinājumam, jo mēs uzskatām, ka tas nav pretrunā taupības standartiem, kurus mēs esam sev noteikuši.

Eiropas Parlaments ir ļoti īpaša iestāde, kā to labi apzinās mans kolēģis deputāts Färm kungs. Zviedrijā vai Spānijā, ja mēs pastāvīgi palielinām mūsu reģionu lielumu, parlamenta, kas mums bija, deputātu skaitu un mūsu funkcijas, jebkurai dalībvalstij būtu jāpalielina tās Parlamenta budžets.

Tas notiek ar Eiropas Parlamentu, un tādēļ mums par to ir jābalso.

Ir taisnība, ka turpmākajos gados mums būs jānodrošina, ka šie izdevumi ir ilgtspējīgi, un tas liek mums runāt nopietni par ēku politiku un par turpmāko politiku attiecībā uz personālu un biroja iekārtām. Tas viss turpmāk ir jāņem vērā saistībā ar ilgtspējīgiem un efektīviem izdevumiem.

Parlamenta Prezidijs un Budžeta komiteja ir pieņēmuši dažas atšķirīgas nostājas, tā kā Prezidijs aizstāv deputātu vajadzības, bet mēs Budžeta komitejā aizstāvam taupību un budžeta realitāti.

Manuprāt, vienošanās tomēr ir laba, un mēs varēsim to pieņemt rīt bez jebkādām problēmām.

Derek Vaughan (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, es runāju S&D grupas vārdā, bet lielākā daļa deputātu atzīs papildu līdzekļu nepieciešamību pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā. Tomēr ir vairāki jautājumi par šo priekšlikumu laiku un finansējumu. Kolēģi ir izvirzījuši dažus no šiem jautājumiem.

Ir arī citi jautājumi. Piemēram, ja mēs vēlamies, lai būtu papildu personāla resursi, uz kādiem pierādījumiem tas tiek balstīts? Vai skaitļi ir vienkārši paņemti no gaisa? Ja to pamatā ir pierādījumi, manuprāt, mums tie būtu jāredz.

Tāpat — kā tiks piešķirts sekretariāta papildu personāls? Es domāju, ka mums būtu jāsaņem arī šāda informācija.

Manuprāt, ja mēs pieņemam papildu palīdzības pabalstu EUR 1 500 mēnesī, mums jāņem vērā arī citi izdevumi, izdevumi papildu biroju telpām, kas var būt nepieciešamas. Patiesībā mums būtu jāzina tā visa kopējās izmaksas.

Rīt deputātiem šis būs grūts lēmums. Jautājums vienmēr ir strīdīgs, ja jūs prasāt piešķirt līdzekļus sev. Ja mums tiktu dota visa informācija, kuru es un mani kolēģi esam lūguši, rīt deputātiem būtu vieglāk pieņemt lēmumu.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Ņemot vērā vēlo stundu, kurā mēs to apspriežam, varētu domāt, ka mūsu budžets necieš dienasgaismu.

Priekšsēdētājas kundze, Lisabonas līgums neapšaubāmi uzliek mums vairāk pienākumu, sniedz lielākas pilnvaras un vairāk darba, bet vai tas arī nozīmē, ka mums ir vajadzīgs vairāk darbinieku dažādās jomās komitejās, vairāk grupu un individuālo biedru? Es šaubos. Manuprāt, ja mēs gribam būt tālredzīgāki un efektīvāki savā darbā, mēs varam vislabāk to darīt pašreizējā budžeta robežās.

Visbeidzot, priekšsēdētājas kundze, šķiet, ka mums ir jāveic vairāki pasākumi. Mēs nerunājam tikai par vienreizēju pieaugumu šogad, jo izskatās, ka mēs palielināsim arī nākamā gada budžetu, un mana grupa to neatbalsta. Ja mēs tagad vienojamies par palielinājumu sakarā ar Lisabonas līgumu, tad šis ir vienīgais gadījums, kad mēs varam izmantot šo argumentu. No mūsu viedokļa tam ir jābūt vienreizējam palielinājumam, nevis vēl vienam nākamajā gadā un vēl vienam pēc gada. Viss ar to sasniegtais nozīmētu, ka mums būs nepieciešams vairāk ēku.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Likumdošanas izcilība ir Parlamenta prioritāte un deputātiem, komitejām un politiskajām grupām ir nepieciešams piešķirt pietiekamus līdzekļus šā mērķa sasniegšanai. Jaunie administratīvie izdevumi saistībā ar Lisabonas līguma noteikumu īstenošanu tagad ir iekļauti Eiropas Parlamenta budžetā. Turklāt ziņojumā ir uzsvērtā Parlamenta likumdošanas funkciju paplašināšanas nozīme un līdz ar to vajadzība pēc papildu finanšu līdzekļiem, lai izpildītu šo uzdevumu. Īpašas darbības ir jāveic, lai nodrošinātu stabili budžetu, izstrādājot nulles budžeta politiku un ilgtermiņa plānošanu, lai apmierinātu Eiropas Parlamenta prasības attiecībā uz ēku politiku.

Manuprāt, kopējam Parlamenta budžeta atskaides punktam arī turpmāk ir jābūt sākotnēji plānotajam daudzgadu finanšu plānam, lai nodrošinātu, ka tiek aizsargātas intereses, vienlaikus saglabājot budžeta disciplīnu. Tajā pašā laikā es uzskatu, ka ir jāsaglabā tradicionālais 20 % ierobežojums, un ar gandarījumu ir jāatzīmē, ka šajā gadījumā ir panākta vienprātība par šī ierobežojuma nepārsniegšanu. Es arī atbalstu domu, ka būtu jāveic pasākumi ar mērķi nodrošināt budžeta ilgtspēju turpmākajos gados, vienlaikus atkārtoti apstiprinot, cik svarīgi ir izstrādāt tādu budžeta politiku, kas nodrošinās lielāku stingrību. Es arī uzskatu, ka ir vajadzīga pārredzamība, kura nozīmē skaidras informācijas sniegšanu par Eiropas Parlamenta budžeta fiksēto izmaksu kopējo apjomu.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, procedūras beigās es gribētu teikt, ka Eiropas Parlaments ir izskatījis šo jautājumu ļoti atbildīgā veidā. Es vēlētos pateikties Prezidijam, jo īpaši par to, ka ir atrasts veids, kā ievērot maksimālo 20 % ierobežojumu. Ekonomiskās krīzes laikā mums visiem ir svarīgi pēc iespējas

rūpīgāk rīkoties ar nodokļu maksātāju naudu, bet tomēr nodrošināt, lai deputātiem būtu pietiekoši un efektīvi finanšu līdzekļi. EUR 4 miljonu ietaupījumam par ēkām nevajadzētu atturēt mūs no esošo līdzekļu izmantošanas, lai mūsu ēku padarītu par vienu no modernākajām ēkām pasaulē, lai mēs varētu strādāt mūsu iedzīvotājiem, cik vien iespējams, efektīvi.

Vladimír Maňka, *referents*. – (SK) Šajā brīdī es gribētu pateikties jums visiem, dāmas un kungi, par jūsu viedokļiem un runām, kā arī risinājumu meklēšanu komitejās.

Es gribētu teikt, ka 2010. gada budžetā, mēs esam noteikuši sistēmiskus pasākumus, kas var ietaupīt finanses un samazināt spiedienu uz mūsu izdevumu ierobežojumiem. Pagājušā gada oktobrī mēs vienojāmies saskaņošanas procedūrā, ka šogad tiks veikta administratīvā revīzija Eiropas Parlamentā INLO ģenerāldirektorātā un drošības dienestā. Mērķis ir izvērtēt, vai līdzekļi tiek izmantoti iespējami labākajā veidā. Revīzijas rezultātiem ir jābūt turpmākā progresa un augstākas efektivitātes sākumpunktam. Es redzu turpmākus iespējamus ietaupījumus labākā mūsu pašu resursu izmantošanā tulkošanas pakalpojumu vai teledarba jomā. Es sagaidu no Eiropas Parlamenta un citām iestādēm aktuālu informāciju par to, kā tās plāno izmantot pagaidām neizmantotos resursus ne tikai valodu pakalpojumos, bet arī biroja telpu īrēšanā, kopēšanas pakalpojumos utt. Esmu pārliecināts, ka ietaupījumi budžetā tiks panākti, izmantojot vidēja termiņa stratēģiju attiecībā uz aktīviem un ēkām, kas veicinās EP budžeta ilgtspēju. Eiropas Parlamenta administrācija iesniegs mums stratēģiju pāris dienu laikā. Dāmas un kungi, es vēlētos vēlreiz izteikt pateicību par jūsu sadarbību un jūsu atbildīgo attieksmi pret šo jautājumu.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks ceturtdien, 2010. gada 25. februārī.

Es vēlos pateikties jums visiem. Paldies arī tehniķiem un tulkiem par mūsu darba nodrošināšanu visa vakara gaitā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Alexander Alvaro (ALDE), *rakstiski*. – (DE) Es apsveicu Maňka kungu par veiksmīgajām sarunām, ņemot vērā ļoti īsos termiņus 2010. gada budžetam. Papildus pilnīgi pamatotajām un nepieciešamajām EP personāla un ēku politikas korekcijām, manuprāt, sarežģīts jautājums ir plānotais sekretariāta piemaksu pieaugums par EUR 1 500. Žēl, ka procedurālu iemeslu dēļ par šo nav iespējams balsot atsevišķi, jo sekretariāta piemaksu palielinājums deputātiem no 2010. gada maija, par ko ir lēmis Prezidijs, finanšu krīzes laikā ir nepiemērots. Protams, ka saskaņā ar Lisabonas līgumu, kas nesen ir stājies spēkā, Parlamentam kopumā būs nepieciešama papildus jauda likumdošanas darbā, bet pēc palīgu nolikuma ieviešanas pašreizējā sasaukuma sākumā vēl joprojām nav nekādu pierādījumu, ka deputātiem tiešām vajadzētu vairāk palīgu. Turklāt šīs papildu naudas „pirkspēja” ir ļoti atšķirīga atsevišķās dalībvalstīs, un tas arī būtu jāņem vērā ziņojumā, kas vēl ir jāsagatavo, par jaunā nolikuma par deputātu palīgiem ieviešanas rezultātiem. Ņemot vērā pašreizējās ļoti ierobežotās telpu un darba iespējas Parlamentā, ir bažas arī par to, ka sekretariāta piemaksas palielinājums par EUR 1 500, ko pieņēma šodien, jau radīs apstākļus turpmākiem palielinājumiem, prasībām un darba iespējām. Ņemot vērā minēto, Vācijas liberālā partija (FDP) Eiropas Parlamentā atturēsies.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *rakstiski*. – (RO) Šis budžeta grozījums reaģē uz reālām vajadzībām. Pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā Eiropas Parlamenta pilnvaras ir ievērojami palielinājušās daudzās jomās. Šīs pilnvaru paplašināšanas tiešais rezultāts ir daudz lielāks darba apjoms, kvalitāte, kurai ir jāatbilst augstākajiem likumdošanas standartiem. Tas nav gadījums, kad mēs lūdzam naudu sev, kā to apgalvo prese. Tomēr mums ir nepieciešams nodrošināt Eiropas Parlamenta iestādei nepieciešamos līdzekļus, lai šis forums piepildītu Eiropas iedzīvotāju cerības.

Georgios Stavrakakis (S&D), *rakstiski*. – (EL) Arī es vēlos pateikties referentam par viņa darbu. Bez šaubām, Eiropas Parlamentam piešķirto pilnvaru paplašināšana saskaņā ar Lisabonas līgumu ievērojami pastiprina Eiropas Parlamenta lomu un paredz reālu un efektīvu reakciju uz Eiropas pilsoņu cerībām. Tajā pašā laikā tā darbības jomu palielināšanās ir radījusi papildu prasības pēc darbiniekiem gan Eiropas Parlamenta administrācijā, gan politiskajās grupās un deputātu birojos. Eiropas Parlamenta budžeta grozījumi bija ne tikai gaidīti, bet arī vajadzīgi, ja mēs vēlamies, lai Eiropas Parlaments varētu efektīvi veikt jaunus pienākumus, kas vēl vairāk nostiprina tā demokrātiskās pilnvaras. Es vēlētos atgādināt Parlamentam, ka līdzīgi grozījumi tika izdarīti Padomes budžetā, lai izpildītu tās administratīvās prasības, kad tika izveidota Eiropas Padomes priekšsēdētāja iestāde, un līdzīgi grozījumu priekšlikumi ir gaidāmi Eiropas Komisijas budžetā. Šī grozījuma apstiprinājums ļaus gan Parlamenta administrācijai, gan politiskajām grupām un deputātiem labāk un efektīvāk izpildīt jaunās prasības.

---

24. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)**25. Sēdes slēgšana (sk. protokolu)**

(Sēdi slēdza plkst. 23.50)